

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Gujarathi
November 2021

“મીઠા બાળકો - બાળકો તમારી ચલન ખૂબ - ખૂબ મીઠી રોચલ હોવી જોઈએ, ક્રોધ નું ભૂત બિલકુલ ન હોય”

પ્રશ્ન :- ૨૧ જન્મો ની પ્રાલબ્ધ પામવાનાં માટે બાળકોએ કઈ વાતનું ધ્યાન જરૂર રાખવાનું છે?

ઉત્તર :- આ દુનિયામાં રહેતાં, બધું કરતાં, બુદ્ધિ નો યોગ એક સાચાં માશૂક ની સાથે રહે. એવી કોઈ ખરાબ આદત ન હોય જેનાથી બાપ ની આબરું ખતમ થાય. ઘર માં રહેતાં પણ એટલાં પ્રેમ થી રહો જે બીજા સમજે કે આમનામાં તો ખુબ સારા દેવી ગુણ છે.

ગીત :- જાગ સજનિયાં જાગ...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આનો અર્થ પણ જરૂર બાળકો સમજી ગયાં હશે. બાપ આવીને નવી-નવી વાતો સંભળાવે છે. નવી દુનિયાનાં નવાં યુગ નાં માટે આ વાતો બાળકોએ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં સાંભળી હતી. હવે ફરી સાંભળી રહ્યાં છે. બાકી વચમાં ફક્ત ભક્તિમાર્ગ ની વાતો જ સાંભળી છે. સતયુગ માં આ વાતો હોતી નથી. ત્યાં છે જ્ઞાનમાર્ગ ની પ્રાલબ્ધ. હમણાં આપ બાળકો નવી દુનિયાનાં માટે સાચી કમાણી કરી રહ્યાં છો. નોલેજ ને સોર્સ ઓફ ઈનકમ (આવક નું સાધન) કહેવાય છે. ભણતર દ્વારા કોઈ બેરિસ્ટર, એન્જિનિયર વગેરે બને છે. કમાણી પણ થાય છે. તમે આ ભણતર થી રાજાઓનાં રાજા બનો છો. આ કેટલી જબજદસ્ત કમાણી છે. હવે આપ બાળકોને આ નિશ્ચય છે, જો થોડો સંશય છે તો આગળ ચાલતાં-ચાલતાં નિશ્ચય થતો જશે. સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ ગવાયેલી છે. બાબા નાં બન્યાં અને વારસા નાં માલિક બન્યાં. બાપ જે સ્વર્ગ નાં રચયિતા છે એ આવ્યાં છે આપણને માલિક બનાવવાં. આ તો બાળકોને નિશ્ચય હોવો જોઈએ. આ પણ જાણો છો કે બે બાપ છે. એક છે લૌકિક બાપ, બીજા છે પારલૌકિક, જેને કહે છે પરમપિતા પરમાત્મા, ઓ ગોડ ફાધર. લૌકિક ફાધર ને ક્યારેય પરમપિતા નહીં કહેશે. સર્વ નાં સુખદાતા, શાંતિદાતા એ એક જ પારલૌકિક બાપ છે. સતયુગ માં બધાં સુખી રહે છે. બાકી આત્માઓ શાંતિધામ માં રહે છે. સતયુગ માં તમને સુખ-શાંતિ, ધન-સંપત્તિ, નિરોગી શરીર બધુંજ હતું. તો એવાં મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) બાપ ને બધાં પોકારે છે. સાધુ-સંત લોકો પણ સાધના કરે છે, પરંતુ કોની સાધના કરે છે, આ જાણતાં નથી. તેઓ કરે છે બ્રહ્મ ની સાધના. તો અમે બ્રહ્મ માં લીન થઈ જઈએ, પરંતુ લીન તો થઈ ન શકે. બ્રહ્મ ને યાદ કરવાથી પાપ થોડી કપાશે. બાપ કહે છે મામેકમ યાદ કરો. સર્વશક્તિમાન હું છું કે બ્રહ્મ, જે રહેવાનું સ્થાન છે? બ્રહ્મ મહત્ત્વ માં બધી આત્માઓ નિવાસ કરે છે. તો બ્રહ્મ ને તેમણે ભગવાન સમજી લીધાં છે. જેમ ભારતવાસીઓ એ હિન્દુસ્તાન માં રહેવાનાં કારણે પોતાનો ધર્મ હિંદુ સમજી લીધો છે. તેમ બ્રહ્મ તત્ત્વ રહેવાનાં સ્થાન ને પરમાત્મા સમજી લીધાં છે, તે છે બ્રહ્માંડ. ત્યાં આત્માઓ, જ્યોતિ બિંદુ ઈંડા આકાર માં રહે છે, એટલે તેને બ્રહ્માંડ કહે છે. આ છે મનુષ્ય સૃષ્ટિ. બ્રહ્માંડ અલગ છે, મનુષ્ય સૃષ્ટિ અલગ છે. આત્મા શું છે - આ કોઈ ને પણ ખબર નથી. કહે પણ છે - ભ્રુકુટી ની વચમાં ચમકે છે અજબ તારો. પછી કહે છે આત્મા અંગૂઠા સમાન છે. પરંતુ બાપ કહે છે - આત્મા બિલકુલ સુક્ષ્મ બિંદુ છે, જેને આ આંખો થી જોઈ નથી શકાતી, એને જોવાની, પકડવાની બહુ કોશિશ કરે છે. પરંતુ કોઈને ખબર નથી પડતી. આપ બાળકો જાણો છો તો હવે તમારે ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવામાં બાપ નું મદદગાર પણ બનવું પડે. બાપ આવે જ ભારત માં છે. શિવ જયંતી ભારત માં જ મનાવે છે. જેમ કાઈસ્ટ થઈને ગયાં તો ક્રિશ્ચન લોકો ક્રિસમસ મનાવતાં રહે છે. કાઈસ્ટ ક્યારે આવ્યાં તે પણ જાણે છે. પરંતુ ભારતવાસીઓને આ ખબર જ નથી કે બાપ ક્યારે આવ્યાં હતાં, કૃષ્ણ ક્યારે આવ્યાં હતાં? કોઈની પણ એમને ખબર નથી. મહિમા બધી કૃષ્ણ ની ગાયે છે. તેને ઝૂલામાં ઝુલાવે છે, પ્રેમ કરે છે પરંતુ આ નથી જાણતાં કે તેમનો જન્મ ક્યારે થયો. કહી દે છે દ્વાપર માં ગીતા સંભળાવી. પરંતુ કૃષ્ણ દ્વાપર માં તો આવતાં નથી. લીલા છે એક બાપ ની. ત્યારે એમનાં માટે કહે છે તુમ્હારી ગતિ મત.... કૃષ્ણ છે સતયુગ નાં પ્રિન્સ (રાજકુમાર). પહેલે થી માતા ને સાક્ષાત્કાર થઈ જાય છે કે યોગબળ થી બાળક નો જન્મ થવાનો છે. ત્યાં શરીર પણ એવી રીતે જ છોડે છે. એક શરીર છોડી બીજું લે છે. સાપ નું દૃષ્ટાંત. હકીકત માં સંન્યાસી આ દૃષ્ટાંત આપી ન શકે. તમે વિકારી મનુષ્યોને બેસી જ્ઞાન ની ભૂ-ભૂં કરી તમોપદાન થી સતોપદાન બનાવી દો છો. આ તમારો ધંધો છે - ભૂ-ભૂં કરી મનુષ્ય ને દેવતા બનાવી દો છો. કાચબા વગેરે નું ઉદાહરણ પણ આ સમય નું છે. કર્મ કરીને ફરી જેટલો સમય મળે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. તમે જાણો છો આ આપણો અંતિમ

જન્મ છે. હવે નાટક પૂરું થવાનું છે, જૂનું શરીર છે. આનો કર્મભોગ ચૂકતું કરવાનો છે. જ્યારે સતોપ્રધાન થઈ જશો તો પછી કર્માતીત અવસ્થા થઈ જશે, પછી આપણે આ શરીર માં રહી નહીં શકશું. કર્માતીત અવસ્થા થઈ પછી શરીર છોડી દઈશું, પછી લડાઈ શરૂ થશે. મચ્છરો સદૃશ્ય બધાં શરીર ખતમ થઈ આત્માઓ ચાલી જશે. પવિત્ર બન્યાં વગર તો કોઈ જઈ નહીં શકશે. આ છે દુઃખધામ રાવણ નું સ્થાપન કરેલું, અને રામ નું સ્થાપન કરેલું છે શિવાલય. હકીકત માં પરમાત્મા નું નામ છે શિવ, ન કે રામ. સતયુગ શિવાલય માં બધાં દેવતાઓ રહે છે. પછી ભક્તિમાર્ગ માં શિવની પ્રતિમા નાં માટે મંદિર, શિવાલય વગેરે બનાવે છે. હવે શિવબાબા નું આ તખ્ત છે. આત્મા આ તખ્ત પર વિરાજમાન છે. બાપ પણ અહીંયા બાજુમાં આવીને વિરાજમાન થાય છે અને આવીને ભણાવે છે. સદૈવ તો નથી રહેતાં. યાદ કરો તો આ આવ્યાં. બાપ કહે છે - હું તમારો બેહદ નો બાપ છું. વારસો મારા થી તમને મળવાનો છે. બ્રહ્મા થોડી બેહદ નાં બાપ છે એટલે તમે મને યાદ કરો. મીઠા બાળકો જાણે છે કે બાબા જ્ઞાન નાં સાગર છે, પ્રેમ નાં સાગર છે. તો આપ બાળકોએ પણ પ્રેમ નાં સાગર બનવાનું છે. સ્ત્રી-પુરુષ એક-બીજાને સાચ્યો પ્રેમ નથી કરતાં, તે તો કામ વિકાર ને જ પ્રેમ સમજે છે પરંતુ બાબાએ કહ્યું છે કે કામ મહાશત્રુ છે. આ આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ આપવા વાળું છે. દેવતાઓ નિર્વિકારી હતાં, ત્યારે તો કહે છે - કૃષ્ણ જેવો બાળક મળે, કૃષ્ણ જેવો પતિ મળે. કૃષ્ણપુરી ને યાદ કરે છે ને. હવે બાપ કૃષ્ણપુરી સ્થાપન કરી રહ્યાં છે. તમે સ્વયં શ્રીકૃષ્ણ જેવાં અથવા મોહન જેવાં બની શકો છો. પ્રિન્સ પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર રાજકુમારી) બીજા પણ હશે. તો આ બધાં અહીંયા બની રહ્યાં છે. તેમની પણ લિસ્ટ (યાદી) રહે છે. માળા નાં ૮ દાણા પણ છે, તો ૧૦૮ દાણા પણ છે. લોકો ૮ રતન ની વીંટી પહેરે છે. હવે આ ૮ કોણ છે? વચમાં કોણ છે? આ પણ તમે જાણો છો કે મીઠા માં મીઠા બાપ દ્વારા આપણે રતન બની રહ્યાં છીએ. બાપ કહે છે - બાળકો પરસ્પર ખૂબ પ્રેમ થી ચાલવાનું છે. નહીં તો બાબાનું નામ બદનામ કરશો. પછી સદ્ગુરુ ની નિંદા કરાવવા વાળા હોર (પદ) નથી પામી શકતાં. બધાંને મંત્ર પણ બતાવવાનો છે કે એક બાપ ને યાદ કરો તો ખાદ નીકળી જશે. ઘર માં પણ એટલાં પ્રેમથી ચાલવું જોઈએ જે બીજા સમજે કે આમનામાં ક્રોધ નથી. ખૂબ પ્રેમ આવી ગયો છે. દારુ, સીગારેટ વગેરે પીવું ખૂબ ખરાબ આદત છે, એવી બધી ખરાબ આદતો છોડી દેવી જોઈએ. દૈવી ગુણ અહીંયા જ ધારણ કરવાનાં છે. રાજધાની સ્થાપન કરવામાં મહેનત લાગે છે. બીજા ધર્મ વાળા રાજધાની સ્થાપન નથી કરતાં. તે ઉપર થી એકદમ અંત માં આવતાં રહે છે. તમે ૨૧ જન્મ ની પ્રાલબ્ધ બનાવી રહ્યાં છો, આમાં માયાનાં તોફાન બહુજ આવશે. છતાં પણ પુરુષાર્થ કરી દૈવી ગુણ ધારણ કરવાનાં છે. જો ક્રોધ થી વાત કરશો તો લોકો કહેશે આમનામાં ભૂત છે. એટલે બેહદ બાપ ની આબરુ ગુમાવી. પછી એવું ઊંચ પદ કેવી રીતે પામશો? ખૂબ મીઠું અનાસક્ત બનાવવાનું છે. અહીંયા રહેતાં, બધું કરતાં યોગ માશૂક ની સાથે જોઈએ. બાબાએ કહ્યું છે મને યાદ કરો તો પાપ ભસ્મ થઈ જશે, આને યોગ અગ્નિ કહેવાય છે. અહીંયા હઠયોગ ની દરકાર નથી. પોતાનું શરીર તંદુરસ્ત રાખવાનું છે, મોસ્ટ વેલ્યુબલ (સૌથી મૂલ્યવાન) શરીર છે. ભોજન પણ શુદ્ધ ખાવાનું છે. દેવતાઓ ને કેવો ભોગ લગાવે છે. શ્રીનાથ દ્વારે જઈને જુઓ, બંગાળ માં તો કાળી પર બકરા નો ભોગ લગાવે છે. તે પોતાનાં પિતૃ ને પણ માછલી ખવડાવે છે. નહીં તો સમજે છે કે પિતૃ નારાઝ થઈ જશે. કોઈએ રિવાજ પાડ્યો છે, તે ચાલતો રહે છે. દેવી-દેવતાઓનાં રાજ્ય માં કોઈ પાપ નથી થતું. તે છે રામરાજ્ય. અહીંયા કર્મ-વિકર્મ બને છે. ત્યાં કર્મ-અકર્મ બને છે. હવે હરિદ્વાર માં જઈને બેસે છે. હરિ કૃષ્ણ ને કહે છે. હવે કૃષ્ણ તો છે સતયુગ માં. હકીકત માં હરિ નામ શિવ નું છે. દુઃખ હરવા વાળા. પરંતુ ગીતા માં કૃષ્ણનું નામ નાખી, હરિ કૃષ્ણ ને સમજી લીધાં છે. હકીકત માં દુઃખ હરવા વાળા છે શિવાબાબા. હરિ નો દ્વાર સતયુગ ને કહેવાય છે. ભક્તિમાર્ગ માં જે કાંઈ આવે છે બોલતાં રહે છે.

બાપ કહે છે - હું સંગમયુગ પર આવું છું, જૂની દુનિયા ને નવી બનાવવાં. રાવણ છે જૂનો દુશ્મન. દરેક વર્ષે એને બાળે છે. કેટલાં પૈસા ખર્ચ કરે છે. બધું વેસ્ટ ઓફ ટાઈમ, વેસ્ટ ઓફ મની છે (સમય નો વ્યય, પૈસા નો વ્યય છે). બંગાળ માં કેટલી દેવીઓ બનાવે છે, તેમને ખવડાવી-પીવડાવીને પૂજા કરી પછી જઈને ડુંબાડે છે. આનાં પર એક ગીત છે. બાળકોએ ખૂબ મીઠા બનવાનું છે. ક્યારેય ગુસ્સા થી વાત નથી કરવાની. બાપ થી ક્યારેય રીસાવાનું નથી. રીસાઈને જો ભણતર છોડ્યું એટલે પોતાનાં પગ પર કુહાડી મારી. અહીંયા તમે આવ્યાં છો વિશ્વ નાં માલિક બનવાં. મહારાજા શ્રી નારાયણ, મહારાણી શ્રી લક્ષ્મી ને કહેવાય છે. બાકી શ્રી શ્રી છે શિવબાબા નું ટાઈટલ (શિર્ષક). શ્રી કહેવાય છે દેવતાઓને. શ્રી અર્થાત્ શ્રેષ્ઠ.

હવે તમે એ વિચાર કરો આપણે શું હતાં? માયાએ આપણું માથું મુંડાવીને આપણને શું બનાવી દીધાં છે. ભારત કેટલો સાફ્ફાર હતો. પછી કંગાળ કેવી રીતે બન્યો? શું થયું? કાંઈ પણ સમજતાં નથી. હવે તમે જાણો છો હમ સો

(આપણે જ) દેવતા હતાં, પછી ક્ષત્રિય બન્યાં. તેઓ કહી દે છે આત્મા સો પરમાત્મા. નહીં તો હમ સો નો અર્થ કેટલો સહજ છે. તે લોકો કહે છે મનુષ્ય નો જન્મ ફક્ત એક હોય છે. પરંતુ બાપ સમજાવે છે કે મનુષ્ય નાં જન્મ ૮૪ હોય છે. તે ૮૪ જન્મ માં તમારો આ સંગમ નો એક જન્મ દુર્લભ છે. જ્યારે કે તમે બેહદ બાપ થી સ્વર્ગ નો વારસો પામો છો. તમે ખૂબ રોયલ બાપ નાં બાળકો છો, તો તમારા માં કેટલી રોયલ્ટી હોવી જોઈએ. રોયલ મનુષ્ય ક્યારેય જોર થી વાત નથી કરતાં. દુનિયામાં ઘર-ઘર માં કેટલાં હંગામા થાય છે. સ્વર્ગ માં એવી કોઈ વાત નથી. આ બાબા પણ વલ્લભાચારી કુળ નાં હતાં. તો પણ ક્યાં તે સતયુગ નાં દેવતાઓ, ક્યાં આજકાલ નાં વૈષ્ણવ લોકો! એવું નથી - વૈષ્ણવ છે તો વિકાર માં નથી જતાં. રાવણ રાજ્ય માં બધાં વિકાર થી જન્મે છે. સતયુગ માં છે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી. હવે તમે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બની રહ્યાં છો અને વિશ્વનાં માલિક બનો છો યોગબળ દ્વારા. તમારી ચલન ખૂબ મીઠી રોયલ હોવી જોઈએ. કોઈ ડિબેટ (વિવાદ) કે શાસ્ત્રવાદ નથી કરવાનો. તેઓ જ્યારે શાસ્ત્રવાદ કરવા બેસે છે તો એક-બીજા ને લાકડી પણ મારી દે છે. તે બિચારાઓ નો કોઈ પણ દોષ નથી. આ નોલેજ ને જાણતાં જ નથી. આ છે રુહાની નોલેજ, જે મળે છે રુહાની બાપ થી. એ જ્ઞાન નાં સાગર છે. એમનાં શરીર નું નામ નથી, એ અવ્યક્ત મૂર્ત છે. કહે છે મારું નામ શિવ છે. હું સ્થૂળ કે સૂક્ષ્મ શરીર નથી લેતો. જ્ઞાન નાં સાગર, આનંદ નાં સાગર મને જ કહે છે. શાસ્ત્રો માં શું-શું લખ્યું છે. હનુમાન પવન પુત્ર હતો, હવે પવન થી બાળક કેવી રીતે જનમશે! પછી પરમાત્મા નાં માટે કહે છે કચ્છ મચ્છ અવતાર, કેટલી ગાળો દીધી છે. બાબા આવીને ઉલ્હના દે (ફરિયાદ કરે) છે કે તમે આસુરી મત પર મને આટલી ગાળો દીધી. ૨૪ અવતાર થી પેટ ન ભરાયું તો પછી કણ-કણ ઠીકકર-ભિત્તર માં ઠોકી દીધો છે. આ બધાં શાસ્ત્ર દ્વાપર થી બન્યાં છે. પહેલાં-પહેલાં ફક્ત શિવ ની પૂજા થતી હતી. ગીતા પણ પછી બનાવી છે. હવે બાપ સમજાવી રહ્યાં છે, આ આખો અનાદિ ખેલ છે. હવે હું આવ્યો છું તમને વિશ્વ નાં માલિક બનાવવાં, તો બાપને પૂરા ફોલો (અનુકરણ) કરવાં જોઈએ. લક્ષણ પણ ખૂબ સારા હોવાં જોઈએ. આ પણ વઢર (અદ્ભુત) છે ને. કળયુગ નાં અંત માં શું છે પછી સતયુગ માં શું જોશો. કળયુગ માં ભારત ઈનસોલવેન્ટ (કંગાળ), સતયુગ માં ભારત સાલવેન્ટ (ધનવાન). તે સમયે બીજો કોઈ ખંડ નથી હોતો. આ ગીતા એપિસોડ (અધ્યાય) રીપિટ થઈ રહ્યો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. આપણે રોયલ બાપ નાં બાળકો છીએ એટલે પોતાની ચલન ખૂબ રોયલ રાખવાની છે. અવાજ થી (મોટે થી) નથી બોલવાનું. ખુબ મીઠા બનવાનું છે.
2. ક્યારેય પણ બાપ થી કે પરસ્પર રીસાવવાનું નથી. રીસાઈને ભણતર ક્યારેય નથી છોડવાનું. જે પણ ખરાબ આદતો છે તેને છોડવાની છે.

વરદાન :- સર્વશક્તિમાન નાં સાથ ની સ્મૃતિ દ્વારા સમસ્યાઓને દૂર ભગાવવા વાળા પરમાત્મ સ્નેહી ભવ જે બાળકો પરમાત્મ સ્નેહી છે તેઓ સ્નેહી ને સદા સાથ રાખે છે એટલે કોઈ પણ સમસ્યા સામે નથી આવતી. જેની સાથે સ્વયં સર્વશક્તિમાન છે તેમની સામે સમસ્યા રહી નથી શકતી. સમસ્યા પેદા થાય અને ત્યાં જ ખતમ કરી દો તો વૃદ્ધિ નહીં થશે. હવે સમસ્યાઓ નો બર્થ કંટ્રોલ (જન્મ નિયંત્રણ) કરો. સદા યાદ રાખો કે સંપૂર્ણતા ને સમીપ લાવવાની છે અને સમસ્યાઓ ને દૂર ભગાવવાની છે.

સ્લોગન :- પ્યારા (પ્રિય) બનવાનો પુરુષાર્થ નહીં, ન્યારા બનવાનો પુરુષાર્થ કરો તો પ્યારા સ્વતઃ બની જશો.

“ મીઠા બાળકો - તમારે મન્સા - વાચા - કર્મણા એક્યુરેટ (સચોટ) બનવાનું છે , કારણ કે તમે દેવતાઓથી પણ ઊંચા બ્રાહ્મણ ચોટી છો ”

પ્રશ્ન :- સૌથી ગુપ્ત અને મહીન (સુક્ષ્મ) વાત કઈ છે જે બાળકો પણ મુશ્કેલ જ સમજી શકે છે?

ઉત્તર :- શિવબાબા અને બ્રહ્મા બાબા નો ભેદ (રહસ્ય) સમજવો - આ સૌથી ગુપ્ત અને મહીન વાત છે. આમાં ઘણાં બાળકો મૂંઝાઈ જાય છે. આ રાઝ (રહસ્ય) સ્વયં બાપ બતાવે છે કે હું સવારે-સવારે આ તન દ્વારા આપ બાળકો ને ભણાવું છું, બાકી એવું નથી કે હું કોઈ આખો દિવસ આનાં પર સવારી કરું છું.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. બાળકો કોણ છે? બ્રાહ્મણ. આ ક્યારેય ભૂલો નહીં કે અમે બ્રાહ્મણ છીએ, દેવતા બનવા વાળા છીએ. વર્ણ ને પણ યાદ કરવાનાં હોય છે. અહીંયા તમે પરસ્પર બ્રાહ્મણ જ બ્રાહ્મણ છો. બ્રાહ્મણો ને બેહદનાં બાપ ભણાવે છે. આ બ્રહ્મા નથી ભણાવતાં. શિવબાબા ભણાવે છે. બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણોને જ ભણાવે છે. શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બન્યાં વગર દેવતા બની ન શકાય. વારસો તો શિવબાબા થી મળે છે. શિવબાબા તો સર્વ નાં બાપ છે. આ બ્રહ્મા ને ગ્રાન્ડ ફાધર કહેવાય છે. લૌકિક બાપ તો બધાંને હોય જ છે. પારલૌકિક બાપને ભક્તિમાર્ગ માં યાદ કરે છે. હમણાં આપ બાળકો સમજો છો - આ અલૌકિક બાપ છે, જેમને કોઈ નથી જાણતું. ભલે બ્રહ્મા નું મંદિર છે. અહીંયા પણ પ્રજાપિતા આદિદેવ નું મંદિર છે. એમને મહાવીર પણ કહે છે, કોઈ દિલવાળા પણ કહે છે. પરંતુ હકીકત માં દિલ લેવા વાળા છે શિવબાબા, ન કે બ્રહ્મા. બધી આત્માઓ ને સદા સુખી કરવા વાળા, ખુશી આપવા વાળા એક જ બાપ છે. આ પણ ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો. દુનિયામાં તો મનુષ્ય કાંઈ પણ નથી જાણતાં. આપણે બ્રાહ્મણ જ શિવબાબા થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. તમે પણ ઘડી-ઘડી ભૂલી જાઓ છો. યાદ છે ખુબ સહજ. યોગ અક્ષર સન્યાસીઓએ રાખ્યો છે. તમે તો બાપ ને યાદ કરો છો. યોગ તો કોમન (સામાન્ય) અક્ષર છે, આને યોગ આશ્રમ પણ નહીં કહીશું. બાળકો અને બાપ બેઠાં છે. બાળકો ની ફરજ છે - બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરવાં. આપણે બ્રાહ્મણ છીએ, દાદા થી વારસો લઈએ છીએ બ્રહ્મા દ્વારા એટલે શિવબાબા કહે છે - જેટલું થઈ શકે યાદ કરતાં રહો. ચિત્ર પણ ભલે યાદ રાખો. યાદ તો રહેશે, આપણે બ્રાહ્મણ છીએ, બાપ થી વારસો લઈએ છીએ. બ્રાહ્મણ ક્યારેય પોતાની જાતિ ને ભૂલે છે શું? તમે શુદ્રો નાં સંગ માં આવવાથી બ્રાહ્મણપણું ભૂલી જાઓ છો. બ્રાહ્મણ તો દેવતાઓથી પણ ઊંચા છે કારણ કે તમે બ્રાહ્મણ નોલેજકુલ છો. ભગવાન ને જાની-જાનનહાર કહે છે ને. આનો અર્થ આ નથી કે બધાનાં દિલ માં શું છે - તે બેસી જુએ છે. ના, એમને સૃષ્ટિ નાં આદિ મધ્ય અંત નું નોલેજ છે. એ બીજરુપ છે. બીજ ઝાડ નાં આદિ મધ્ય અંત ને જાણે છે. તો એવાં બાપને બહુજ-બહુજ યાદ કરવાનાં છે. આમની આત્મા પણ એ બાપ ને યાદ કરે છે. એ બાપ કહે છે - આ (બ્રહ્મા) પણ મને યાદ કરશે ત્યારે આ પદ પામશે. તમે પણ યાદ કરશો તો પદ પામશો. પહેલાં-પહેલાં તમે વગર શરીર (અશરીરી) આવ્યાં હતાં. ફરી અશરીરી બનીને પાછાં જવાનું છે. બીજા બધાં દેહ નાં સંબંધી તમને દુઃખ આપવા વાળા છે, એમને કેમ યાદ કરો છો! જ્યારે કે હું તમને મળ્યો છું. હું તમને નવી દુનિયામાં લઈ જવા આવ્યો છું. ત્યાં કોઈ દુઃખ નથી. તે છે દૈવી સંબંધ. અહીંયા પહેલાં દુઃખ હોય છે - સ્ત્રી અને પુરુષ નાં સંબંધ માં, કારણ કે વિકારી બને છે. તમને હું હવે એ દુનિયાનાં લાયક બનાવું છું, જ્યાં વિકાર ની વાત જ નથી રહેતી. આ કામ મહાશત્રુ ગવાયેલું છે, જે આદિ મધ્ય અંત દુઃખ આપે છે. ક્રોધ નાં માટે એવું નહીં કહેશે કે આ આદિ મધ્ય અંત દુઃખ આપે છે. ના, કામ ને જીતવાનું છે, તે જ આદિ મધ્ય અંત દુઃખ આપે છે. પતિત બનાવે છે. પતિત અક્ષર વિકાર પર પડ્યો છે. આ દુશ્મન પર જીત પામવાની છે. તમે જાણો છો આપણે સતયુગ નાં દેવી-દેવતા બની રહ્યાં છીએ. જ્યાં સુધી આ નિશ્ચય નહીં ત્યાં સુધી કાંઈ પામી નહીં શકશો.

બાપ સમજાવે છે - બાળકોએ મન્સા-વાચા-કર્મણા એક્યુરેટ (સચોટ) બનવાનું છે. મહેનત છે. દુનિયામાં આ કોઈને પણ ખબર નથી કે તમે ભારત ને સ્વર્ગ બનાવો છો. આગળ ચાલીને સમજશે, ઈચ્છે પણ છે કે એક દુનિયા, એક રાજ્ય, એક ધર્મ, એક ભાષા હોય. તમે સમજાવી શકો છો - આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં એક

રાજ્ય, એક ધર્મ હતો જેને સ્વર્ગ કહેવાય છે. રામરાજ્ય, રાવણ રાજ્ય ને પણ કોઈ નથી જાણતું. તમે પણ જાણતાં નહોતાં. હમણાં તમે સ્વચ્છ બુદ્ધિ બન્યાં છો, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. બાપ બેસી તમને સમજાવે છે તો જરૂર બાપ ની મત પર ચાલો. બાપ કહે છે - જૂની દુનિયામાં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર રહો. મને યાદ પણ કરતાં રહો. બાપ આત્માઓ ને સમજાવે છે. આત્માઓ ને જ ભણાવવા આવ્યો છું, આ ઓરગન્સ (કર્મેન્દ્રિયો) દ્વારા. આ તો જૂની છી-છી દુનિયા, છી-છી શરીર છે. તમે બ્રાહ્મણ પૂજા નાં લાયક નથી, ગાયન લાયક છો. પૂજન લાયક દેવતાઓ છે. તમે શ્રીમત પર વિશ્વ ને સ્વર્ગ બનાવો છો એટલે તમારું ગાયન છે, પૂજા નથી થઈ શકતી. ગાયન જરૂર આપ બ્રાહ્મણોનું છે, ન કે દેવતાઓનું. બાપ તમને જ શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવે છે. દેવતાઓની આત્મા અને શરીર બંને પવિત્ર છે. હમણાં તમારી આત્મા પવિત્ર થતી જાય છે. શરીર પવિત્ર નથી. હમણાં તમે ઈશ્વર ની મત પર ભારત ને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છો. તમે પણ સ્વર્ગ નાં લાયક બની રહ્યાં છો. સતોપ્રધાન જરૂર બનવાનું છે. ફક્ત તમે બ્રાહ્મણ જ છો જેમને બાપ બેસી ભણાવે છે. બ્રાહ્મણો નું ઝાડ વૃદ્ધિ ને પામતું રહેશે. બ્રાહ્મણ જે પાક્કા બની જશે તે જ જઈને દેવતા બનશે. આ નવું ઝાડ છે, માયા નાં તોફાન પણ લાગે છે. સતયુગ માં કોઈ તોફાન નહીં લાગશે. અહીંયા માયા બાબાની યાદ માં રહેવા નથી દેતી. આપણે જાણીએ છીએ બાબાની યાદ થી જ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાય છે. બધો આધાર છે યાદ પર. ભારત નો પ્રાચીન યોગ પણ પ્રસિદ્ધ છે ને. વિદેશ વાળા ઈચ્છે છે, પ્રાચીન યોગ આવીને કોઈ શિખવાડે.

હવે યોગ બે પ્રકારનાં છે - એક છે હઠયોગી, બીજા છે રાજયોગી. તમે છો રાજયોગી. તે તો બહુજ દિવસ થી ચાલ્યાં આવે છે. રાજ્યોગ ની હમણાં તમને ખબર પડી છે. સંન્યાસી શું જાણે રાજ્યોગ થી. બાપે આવીને બતાવ્યું છે - રાજ્યોગ હું જ આવીને શિખવાડું છું, કૃષ્ણ તો શિખવાડી ન શકે. આ ભારતનો જ પ્રાચીન યોગ છે, ફક્ત ગીતા માં મારા બદલે કૃષ્ણ નું નામ નાખી દીધું છે. કેટલો ફરક થઈ ગયો છે. શિવ જયંતી થાય છે તો તમારી વૈકુંઠ ની પણ જયંતી થાય છે, જેમાં કૃષ્ણ નું રાજ્ય છે. તમે જાણો છો શિવબાબા ની જયંતી છે તો ગીતા ની પણ જયંતી છે, વૈકુંઠ ની પણ જયંતી થઈ રહી છે. તમે પવિત્ર બની જશો, કલ્પ પહેલાં માફક સ્થાપના થઈ રહી છે તો શિવબાબા ની જયંતી તો સ્વર્ગ ની જયંતી, બાબા જ આવીને સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરે છે. હમણાં બાપ કહે છે મને યાદ કરો. યાદ ન કરવાથી માયા કાંઈ ને કાંઈ વિકર્મ કરાવી દે છે. યાદ ન કર્યાં અને લાગી ચમાટ (થપ્પડ). યાદ માં રહેવાથી ચમાટ નહીં ખાશો. આ બોક્સિંગ થાય છે. તમે જાણો છો આપણો દુશ્મન કોઈ મનુષ્ય નથી, રાવણ દુશ્મન છે. લગન કર્યા પછી કુમાર-કુમારી પણ પતિત બનવાથી એક બીજા નાં દુશ્મન બની જાય છે. લગન માં લાખો રૂપિયા ખર્ચ કરે છે. બાપ કહે છે - લગન છે બરબાદી. હમણાં પારલૌકિક બાપે ઓર્ડીનન્સ (ફરમાન) નીકાળ્યો છે કે બાળકો આ કામ મહાશત્રુ છે, આનાં પર જીત પહેરો અને પવિત્રતા ની પ્રતિજ્ઞા કરો. કોઈ પણ પતિત ન બને. જન્મ-જન્માંતર તમે પતિત બન્યાં છો આ વિકાર થી, એટલે કામ મહાશત્રુ કહેવાય છે. બાપ તો બહુજ સારી રીતે સમજાવે છે. તમે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લીધાં છે. હવે પાછા જવાનું છે. તમને તો બહુજ શુદ્ધ અહંકાર હોવો જોઈએ. આપણે આત્માઓ બાપની મત પર ચાલી ભારત ને સ્વર્ગ બનાવી રહ્યાં છીએ. આપણે જ પછી સ્વર્ગ માં રાજ્ય કરીશું. જેટલી મહેનત કરશો તેટલું પદ પામશો. ભલે રાજા-રાણી બનો, ભલે પ્રજા બનો. રાજા-રાણી કેવી રીતે બને છે તે પણ જોઈ રહ્યાં છો. ફોલો ફાધર (પિતા નું અનુકરણ) ગવાય છે. તે હમણાં ની વાત છે. લૌકિક સંબંધ નાં માટે નથી કહેવાતું. આ બાપ મત આપે છે, મામેકમ યાદ કરો તો વિકર્મ વિનાશ થશે. તમે સમજો છો અમે સારી મત પર ચાલીએ છીએ, અનેકોની સેવા કરીએ છીએ. બાળકો બાપની પાસે આવે છે તો શિવબાબા પણ રીફ્રેશ કરે છે તો આ પણ રિફ્રેશ કરે છે. આ પણ તો શિખે છે ને. શિવબાબા કહે છે હું આવું છું સવાર નાં. સારું પછી કોઈ મળવા આવે છે તો શું આ બ્રહ્મા નહીં સમજાવશે. એવું કહેશે શું કે બાબા તમે આવીને સમજાવો હું નહીં સમજાવીશ. આ બહુજ ગુપ્ત ગુહ્ય વાતો છે ને. હું તો સૌથી સારું સમજાવી શકું છું. તમે એવું કેમ સમજો છો કે શિવબાબા જ સમજાવે છે. આ નહીં સમજાવતાં હશે. આ પણ જાણો છો કલ્પ પહેલાં આમણે સમજાવ્યું છે ત્યારે તો આ પદ પામ્યું છે. મમ્મા પણ સમજાવતી હતી ને. તે પણ ઊંચ પદ પામે છે. ત્યાં બાબાને સૂક્ષ્મ વતન માં જુએ છે તો બાળકોએ ફોલો કરવાનું છે. સરેન્ડર (સમર્પિત) થાય પણ ગરીબ છે. સાહુકાર તો સરેન્ડર થઈ ન શકે. ગરીબ જ કહે છે - બાબા આ બધું જ તમારું છે. શિવબાબા તો દાતા છે, તે ક્યારેય લેતાં નથી. બાળકોને કહે છે આ બધું જ તમારું છે. પોતાનાં માટે મહેલ અહીંયા કે ત્યાં નથી બનાવતો. તમને જ સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવું છું. હવે આ જ્ઞાન રતનો થી ઝોલી ભરવાની છે. મંદિરમાં જઈને કહે છે ઝોલી ભરી દો. પરંતુ કયાં પ્રકાર ની, કઈ વસ્તુ ની ઝોલી ભરી દો? હવે ઝોલી ભરવા વાળી તો લક્ષ્મી છે જે પૈસા આપે છે. શિવ ની પાસે તો જતાં નથી. કૃષ્ણ નાં માટે કહે છે કે ગીતા સંભળાવી. પરંતુ કૃષ્ણ નાં માટે નથી કહેતાં કે

ઝોલી ભરી દો. શંકર ની પાસે જઈને કહે છે. સમજે છે શિવ અને શંકર એક છે. શંકર તો ઝોલી ખાલી કરવા વાળા છે, મારી ઝોલી તો કોઈ ખાલી ન કરી શકે. વિનાશ તો થવાનો જ છે. ગવાયેલું પણ છે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ થી વિનાશ જવાળા નિકળી. પરંતુ એવું કોઈ સમજે થોડી છે.

આપ બાળકોએ ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં પણ રહેવાનું છે. ધંધો પણ કરવાનો છે. બાપ દરેક ની નસ જોઈ સલાહ આપે છે કારણ કે બાપ સમજે છે હું કહું અને કરી ન શકે, એવી સલાહ જ શા માટે આપું. નસ જોઈને જ સલાહ આપે છે. આમની પાસે તો આવવું પડે. તે પૂરી સલાહ આપશે. બધાએ પૂછવું જોઈએ - બાબા આ હાલત માં અમારે શું કરવું જોઈએ! હવે શું કરીએ? બાપ સ્વર્ગ માં લઈ જાય છે. તમે જાણો છો આપણે સ્વર્ગવાસી તો બનવા વાળા છીએ, હમણાં અમે નર્કવાસી છીએ. હમણાં તમે ન નર્ક માં છો, ન સ્વર્ગ માં છો. જે-જે બ્રાહ્મણ બને છે એમનું લંગર આ છી-છી દુનિયા થી ઉઠી ચૂક્યું. તમે કળયુગી દુનિયા થી કિનારો હવે છોડી ચૂક્યાં છો. કોઈ બ્રાહ્મણ આગળ જઈ રહ્યાં છે, કોઈ યાદ ની યાત્રા માં ઓછા. કોઈ હાથ છોડી દે છે તો ધુટકા ખાઈ ને ડૂબી મરે છે અર્થાત્ ફરી કળયુગ માં ચાલ્યાં જાય છે. તમે જાણો છો ખેવૈયાં (નાવિક) હવે આપણને લઈ જઈ રહ્યાં છે. તે યાત્રા તો અનેક પ્રકારની છે. તમારી યાત્રા એક જ છે, આ બિલકુલ જ ન્યારી યાત્રા છે. હાં, તોજ્ઞાન આવે છે તો યાદ ને તોડી દે છે. આ યાદ ની યાત્રા ને સારી રીતે પાક્કી કરો, મહેનત કરો. તમે કર્મયોગી છો. જેટલું થઈ શકે હથ કાર ડે, દિલ ચાર ડે. અડધાકલ્પ થી તમે આશિક બની માશૂક ને યાદ કરતાં આવ્યાં છો. બાબા અમને અહીંયા બહુજ દુઃખ છે, હવે અમને સુખધામ નાં માલિક બનાવો. યાદ ની યાત્રા માં રહેશો તો તમારા પાપ ખલાસ થઈ જશે. તમે જ સ્વર્ગ નો વારસો પામ્યો હતો, હવે ગુમાવ્યો છે. ભારત સ્વર્ગ હતું ત્યારે કહે છે પ્રાચીન ભારત. ભારત ને બહુજ માન આપે છે, સૌથી મોટું પણ છે, સૌથી જુનું પણ છે. આ તો તમે જાણો છો વિનાશ સામે છે. જે સારી રીતે સમજે છે એમની અંદર બહુજ ખુશી રહે છે. પ્રદર્શની માં કેટલાં આવે છે. અમદાવાદ માં જુઓ કેટલાં સાધુ-સંત વગેરે દરેક પ્રકાર નાં આવ્યાં. કહે છે તમે તો સત્ય કહો છો. પરંતુ અમારે બાપ થી વારસો લેવાનો છે, આ થોડી બુદ્ધિ માં બેસે છે. અહીંયા થી બહાર નીકળ્યાં ખલાસ. હમણાં તમે જાણો છો કે બાપ આપણને સ્વર્ગ માં લઈ જાય છે. ત્યાં ન ગર્ભ જેલ, ન તે જેલ હશે. પછી ક્યારેય જેલ નું મોઢું જોવા નહીં મળશે. બંને જેલ નહીં રહેશે. અહીંયા આ બધું છે માયા નો પામ્પ (ભપકો). આજકાલ દરેક વાત ક્વિક (જલ્દી) થાય છે. મોત પણ ક્વિક (જલ્દી) થતી રહે છે. સતયુગ માં એવાં કોઈ ઉપદ્રવ હોતાં જ નથી. અહીંયા મોત પણ જલ્દી, તો દુઃખ પણ બહુજ હશે. બધું ખલાસ થઈ જશે. આખી ધરતી નવી થઈ જશે. સતયુગ માં દેવી-દેવતાઓ ની રાજધાની હતી, તો જરુર ફરી થશે. આગળ ચાલી જોજો શું થાય છે! બહુજ ભયંકર સીન (દૃશ્ય) છે. આપ બાળકોએ સાક્ષાત્કાર કર્યાં છે. બાળકોનાં માટે મુખ્ય છે યાદ ની યાત્રા. આ છે ચઢતી કળા ની યાત્રા. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા આ જ સ્મૃતિ માં રાખવાનું છે કે અમે બ્રાહ્મણ છીએ. આપણને બ્રાહ્મણો ને જ ભગવાન ભણાવે છે. આપણે હમણાં બ્રાહ્મણ થી દેવતા બની રહ્યાં છીએ.
2. જ્ઞાન રતનો થી પોતાની ઝોલી ભરીને દાન કરવાનું છે. આ કળયુગી પતિત દુનિયા નો કિનારો છોડી દેવાનો છે. માયા નાં તોજ્ઞાનો થી ડરવાનું નથી.

વરદાન :- પાવરકુલ (શક્તિશાળી) સ્થિતિ દ્વારા રચના નાં સર્વ આકર્ષણો થી દૂર રહેવા વાળા માસ્ટર રચયિતા ભવ જ્યારે માસ્ટર રચયિતા, માસ્ટર નોલેજકુલ ની પાવરકુલ સ્થિતિ કે નશા માં સ્થિત રહેશો ત્યારે રચના નાં સર્વ આકર્ષણો થી પરે રહી શકશો કારણ કે હવે રચના વધારે જ ભિન્ન-ભિન્ન રંગ-ઢંગ, રુપ રચશે એટલે હવે બાળપણ ની ભૂલો, અલબેલાપણા ની ભૂલો, આળસ ની ભૂલો, બેપરવાહી ની ભૂલો જે થઈ રહી છે - એને ભૂલીને પોતાનાં પાવરકુલ, શક્તિ-સ્વરુપ, શસ્ત્રધારી સ્વરુપ, સદા જાગતી જ્યોતિ સ્વરુપ ને પ્રત્યક્ષ કરો ત્યારે કહેશે માસ્ટર રચયિતા.

સ્લોગન :- મન ની સ્થિતિ માં એવાં હાર્ડ (દૃઢ) બનો જે કોઈ પણ પરિસ્થિતિ એને પીગળાવી ન દે.

“ મીઠા બાળકો - અંદર બહાર સાફ બનો , કોઈ પણ ગંદી આદત હવે તમારા માં ન હોવી જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- બ્રાહ્મણ બાળકોએ બાપ થી પૂરે-પૂરો વારસો લેવા માટે કઈ-કઈ ધારણાઓ પર ધ્યાન રાખવાનું છે?

ઉત્તર :- ૧. આ જન્મ માં બાપ નાં બનીને એવું કોઈ પાપ કર્મ ન થાય જેનાથી સો ગણી સજા ભોગવવી પડે. ૨. બાપ જે અતિ મીઠા છે એ તમને આપ સમાન બનાવે છે એટલે મુખ થી કોઈ કડવા બોલ ન નીકળે જેનાથી બીજાઓને દુઃખ થાય. ૩. દુઃખહર્તા સુખકર્તા નાં બાળકો બની બધાનાં દુઃખ હરવાનાં છે. મન્સા-વાચા-કર્મણા સુખ આપવાનું છે. ૪. સ્તુતિ-નિંદા માં સમાન રહેવાનું છે.

ઓમ શાંતિ ! સતગુરુવાર ને વૃક્ષપતિ દિવસ પણ કહેવાય છે. વૃક્ષપતિ દિવસ અર્થાત્ બાપ નો દિવસ. અમાસ નાં દિવસે અંધારી રાત પૂરી થાય છે પછી દિવસ શરૂ થાય છે. ચંદ્ર ઉદય થવાનો શરૂ થાય છે. અને આજકાલ જેમનાં પિતૃ હોય છે તેમને ખવડાવી પીવડાવી પૂરું કરી પછી મંગાવવાનું નથી હોતું. બધાંને તૃપ્ત કરાય છે. દિવસ માં ચાલ્યાં ગયાં પછી રાત માં પાછા આવવાની દરકાર જ શું છે. અસલ કાયદો આ છે - ૧૨ મહિના નો સમય જ્યારે પૂરો થાય છે તો તેમને ખવડાવી, ખલાસ કરી દેવાનું હોય છે. પછી અંધારી રાત માં કેમ બોલાવાય છે. પરંતુ બ્રાહ્મણોએ આ પણ રીત-રિવાજ બનાવી દીધાં છે, તે ચાલ્યાં આવે છે. દક્ષિણા વગેરે મળતી રહેશે. તે છે હદ ની અમાસ. હવે બાપ આવ્યાં છે બેહદ ની અમાસ માં. બાપ આવે છે તો અડધાકલ્પ નું અંધારું પૂરું થાય છે. પછી સતયુગ માં અજવાળું જ અજવાળું હોય છે. ત્યાં ક્યારેય કોઈ પિતૃ વગેરે નહીં ખવડાવશે. આ પછી છે બેહદ ની અમાસ. બ્રહ્મા ની રાત સો (તે) બ્રાહ્મણો ની રાત પૂરી થઈ દિવસ આવી જાય છે. પછી કોઈ પિતૃ વગેરે ને ખવડાવતાં નથી, ત્યાં બ્રાહ્મણ જ નથી હોતાં. એવું નથી કે કોઈ મરતાં નથી, પરંતુ આ રીત-રિવાજ નથી હોતાં. અહીંયા તો અનેક પ્રકારનાં બ્રાહ્મણ પણ છે. હવે ઈચ્છે છે કે એક વર્લ્ડ (દુનિયા) હોય, એક દેશ હોય. હવે આટલાં બધાંનો એક દેશ તો હોઈ ન શકે. હાં એક રાજ્ય, એક રીત-રિવાજ હતાં, જ્યારે સતયુગ હતો. એ તો બાપ જ આવીને સ્થાપન કરે છે. ત્યાં બધાં બિલકુલ મીઠા હોય છે, દુઃખ ની વાત નથી હોતી. ક્યારેય કડવું બોલતાં નથી, પાપ કરતાં નથી. હમણાં જે જેટલો પુરુષાર્થ કરશે એટલું ઊંચ પદ પામશે, નંબરવાર. એવું નહીં કે કોઈ ત્યાં ચોરી વગેરે કરશે. ના. અંદર બહાર સાફ રહે છે. અહીંયા અંદર એક બહાર બીજા હોય છે. કેટલું એક-બીજા ને નુકસાન પહોંચાડે છે. આ બધી છે રાવણ રાજ્ય ની ગંદી ચંચળતા. બાબા હવે આને એકદમ ખતમ કરાવી દે છે. બધાંની એકદમ ઝટ થી ગંદી આદતો ખતમ થતી નથી. સમય લાગે છે, જેટલાં-જેટલાં યોગ માં રહેશો કદમ-કદમ પર જોતાં રહેશો કે અમે યોગ માં રહીએ છીએ! કોઈ પાપ કર્મ તો નથી કરતાં! ખૂબ મીઠા બની પછી બીજાઓને મીઠા બનાવું છું? સ્વયં જ કડવા હશે તો બીજાઓને મીઠા કેવી રીતે બનાવશે. અહીંયા એવાં ઝટ પ્રત્યક્ષ થઈ જાય છે, છુપાઈ ન શકે. બાપ કહે છે - મારા બાળક બની બીજું કોઈ ઉલ્ટું-સુલ્ટું કામ કરશો તો ખૂબ કઠોર સજા ખાશો. પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. ભગવાન સ્વયં બેસી ભણાવે છે દેવતા બનાવવા માટે, દેવતાઓની મહિમા ગાએ છે - સર્વગુણ સમ્પન્ન.... અહિંસા પરમોધર્મ. હિંસા બે પ્રકારની હોય છે - એક તો કામ કટારી ની હિંસા થી મનુષ્ય આદિ મધ્ય અંત દુઃખ પામે છે. બીજું પછી ક્રોધ માં આવીને એકબીજા ને મારે, દુઃખ આપે, દુઃખી થાય છે. અહીંયા તો બાળકો ને કહેવાય છે મન્સા-વાચા-કર્મણા એવું કોઈ કામ નથી કરવાનું. કોઈને દુઃખ નથી આપવાનું. આપણે છીએ જ દુઃખહર્તા સુખકર્તા નાં બાળકો. તો બધાંને આ જ યુક્તિ બતાવવાની છે - તમે કેવી રીતે દુઃખ હરીને સુખ આપો. કરેલા કર્મો નો હિસાબ કિતાબ ચૂકતું થઈ જાય છે. અહીંયા બાપ સમજાવે છે આ જન્મ માં જે કાંઈ પાપ કર્મ કર્યાં છે, બતાવવાથી અડધા કપાઈ જશે. પરંતુ અનેક જન્મો નાં કરેલાં પાપ કર્મ તો બહુજ છે ને માથા પર. હવે બાપ સમજાવે છે કે આ જન્મ માં પણ એવું કર્મ નહીં કરવું જોઈએ જેનાથી પાપ બને અને પછી યોગબળ થી અનેક જન્મો નાં પાપ કર્મ ભસ્મ કરવાનાં છે. આ જન્મ માં બાપનાં બનીને કોઈ પણ પાપ કર્મ ન કરવું જોઈએ. બ્રાહ્મણ બન્યાં વગર વારસો મળી ન શકે. આ બાપદાદા છે ને. વારસો તમને એમનાથી મળે છે, આમનાથી નહીં. આ પોતાને કાંઈ નથી કહેવડાવતાં. આ તો ફક્ત રથ છે, આમનાથી તમને કાંઈ મળતું નથી. રથ પણ તો ગવાયેલો છે. હુસેન નો રથ નીકાળો છે ને. ઘોડા ને કેટલો સજાવે છે. આ તો પતિત

તન છે ને. આ પણ હવે સજી રહ્યો છે. પોતાનાં પુરુષાર્થ થી જ સજે છે. આમની બાબા તરફદારી (પક્ષ) નથી કરતાં. આ તો બાબા ક્યારેક-ક્યારેક હસે છે કે ભાડું તો મળશે ને. પરંતુ પુરુષાર્થ જેવો તમારે કરવાનો છે તેવો આમને કરવાનો હોય છે. આ લાલચ નથી રહેતી કે મને ભાડું આપશે. આ તો બાબા હસે છે. આત્માએ યોગબળ થી જ સતોપ્રધાન બનવાનું છે. જેટલો યોગ હશે એટલાં પાવન બનશે અને પછી આપ સમાન પણ બનાવવાનાં છે. આપ બાળકો જાણો છો જે સારા-સારા સર્વિસ (સેવા) કરવા વાળા છે, તે નામીગ્રામી છે. બાબા સર્વિસ પર મોકલી દે છે. ખૂબ મીઠું બોલવાનું હોય છે. કોઈ થી લડવા ઝઘડવાનું નથી. બ્રાહ્મણ જો કડવું બોલે છે તો કહેશે આનામાં તો ક્રોધ નું ભૂત છે. સ્તુતિ-નિંદા માં સમાન રહેવું જોઈએ. અનેકોમાં ક્રોધ નું ભૂત છે, તેનાંથી બહુજ નારાજ થાય છે. એવું નહીં કે બધાંનો ક્રોધ નીકળી ગયો છે. જ્યાં સુધી સંપૂર્ણ બનવાનો સમય આવે ત્યાં સુધી ધીરે-ધીરે ખાદ નીકળતી રહેશે. એવું કોઈ કહી ન શકે કે અમારામાં ક્રોધ નથી. કોઈ માં વધારે, કોઈ માં ઓછો હોય છે. કોઈ-કોઈ નો અવાજ જ એવો હોય છે જેમકે લડાઈ કરે છે. બાળકોએ ખૂબ-ખૂબ મીઠા બનવાનું છે. અહીંયા જ સર્વગુણ સંપન્ન બનવાનું છે. વિકાર તો અનેક પ્રકારનાં છે ને. ક્રોધ કરવો, ખોટું બોલવું આ બધાં વિકાર છે.

બાપ કહે છે - બાળકો હવે કોઈ વિકર્મ કરશો તો ખૂબ સજા ખાવી પડશે. ત્યાં તો મારી સાથે દંડ આપવા વાળા ધર્મરાજ છે. અહીંયા સજા મળે છે પ્રત્યક્ષ, ધર્મરાજ ની સજા મળે છે ગુપ્ત, ગર્ભ જેલ માં પણ સજાઓ ભોગવે છે. કોઈને બીમારી વગેરે થાય છે - તે પણ કર્મભોગ છે. ધર્મરાજ દ્વારા દંડ મળે છે. આગળ નો પણ હમણાં મળે છે. હમણાં નો હમણાં પણ મળી શકે છે. પછી ગર્ભજેલ માં પણ મળે છે. તે છે ગુપ્ત, ધર્મરાજ ત્યાં તો સજા નહીં આપશે ને. અહીંયા પછી શરીર થી ભોગના ભોગવવી પડે છે. હવે બાપ આપણને આનાથી છોડાવી રહ્યાં છે. પરમપિતા પરમાત્મા અને ધર્મરાજ બાબા બંને હાજર છે. હવે બધાંનો કયામત (મોત) નો સમય છે. દરેક ની જજમેન્ટ (નિર્ણય) થાય છે. આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. જ્યારે કે આપ બાળકો સમજો છો - સંપૂર્ણ બનવાનું છે, તો કોઈ પણ પાપ કર્મ ન કરો. પોતાનાં કલ્યાણ માટે જેટલું થઈ શકે એટલો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. કલ્પ-કલ્પાંતર ની વાત છે. તે ભણતર હોય છે એક જન્મ નાં માટે. બીજા જન્મ માં પછી બીજું ભણતર, આ છે ૨૧ જન્મો નું. અવિનાશી બાપ અવિનાશી ભણતર ભણાવે છે, જેનાથી ૨૧ જન્મો નાં માટે અવિનાશી પદ પણ મળે છે. બાપ થી ૨૧ જન્મો નાં માટે વારસો મળે છે. આપ બાળકો જાણો છો આ જૂની દુનિયા છે, નવી દુનિયા માં ભારત એકલું હતું. હવે ફરી આ ચક્ર ફરવાનું છે. નવી સૃષ્ટિ સ્થાપન થઈ જૂની નો વિનાશ થશે. આ તો ગવાયેલું છે પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા આવીને નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે. બ્રાહ્મણ તો જરૂર જોઈએ. તો જરૂર પવિત્ર પણ બનતાં હશે, રાજયોગ પણ શિખતા હશે. આપણે બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ તો પવિત્ર બની રહ્યાં છીએ. બાપ એવું નથી કહેતાં કે ઘરબાર છોડો. ના, ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન રહો. આ બાપદાદા નામ ખૂબ સારું છે. દાદા થી વારસો મળે છે. એ છે ઊંચા માં ઊંચા. બ્રહ્મા તો પતિત હતાં ને. આ પહેલાં-પહેલાં શ્રેષ્ઠાચારી પૂજ્ય મહારાજા હતાં. હવે અંતમાં આવીને પતિત બની ગયાં. આ છે એમનો અંતિમ જન્મ. આ દુનિયામાં કોઈ પાવન છે જ ક્યાં. પાવન દુનિયામાં કોઈ યાદ નથી કરતાં. ગવાયેલું પણ છે આત્મા પરમાત્મા અલગ રહ્યાં બહુકાળ.... આનો હિસાબ પણ તમે સમજ્યો. સૂર્યવંશી જે છે તે પહેલાં-પહેલાં પોતાનો વારસો લેવા આવશે. હવે આત્મા શરીર છોડીને ગઈ. કહે છે સ્વર્ગ પધાર્યા. પછી એમને નર્ક માં મંગાવવાની દરકાર (જરૂર) જ શું છે. કાંઈ પણ સમજતાં નથી. સાધુ-સંત વગેરે પણ મરે છે તો એમની પણ વરસી મનાવે છે, ભોગ લગાવે છે. જ્યારે કહે છે જ્યોતિ જ્યોત સમાયા પછી ભોગ કેમ લગાવે. વરસી કેમ મનાવે? શરીર તો ખલાસ થયું - આત્મા પણ ગઈ પછી આત્મા ને બોલાવવા ની શું દરકાર છે. જ્યોતિ માં લીન થઈ ગઈ પછી આવી કેવી રીતે શકે. અનેકાઅનેક મત છે. એવું પણ કહે છે મનુષ્ય મોક્ષ પામે છે પછી આવતાં નથી. મોક્ષ ને પામ્યા તો વધારે જ ખુશી મનાવવી જોઈએ, પાર્ટ ભજવવાથી છૂટી ગયાં. પછી તો એમને યાદ પણ ન કરવા જોઈએ. આ પણ તમે જાણો છો. બધાં મનુષ્ય માત્ર એક બાપને યાદ જરૂર કરે છે. માને પણ બધાં ભાઈ-ભાઈ છે. તો ભાઈઓને બાપ થી વારસો જરૂર મળવો જોઈએ. સર્વ આત્માઓનાં સદ્ગતિ દાતા એક છે. બધી આત્માઓએ પાછું જવાનું છે. મનુષ્ય, મનુષ્ય ને સદ્ગતિ કેવી રીતે આપી શકે એટલે એક જ સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા નું નામ પ્રસિદ્ધ છે. એ જ જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન છે. એ બાપ આવીને શિખવાડે છે. બધાંને રાવણ રાજ્ય થી છોડાવે છે, આને બેહદ ની અમાસ કહેવાશે. અડધોકલ્પ છે બેહદ ની રાત પછી અડધોકલ્પ છે બેહદ નો દિવસ. આ ખેલ છે. જ્યારે રિલીજસ કોન્ફરન્સ (ધાર્મિક સંગઠન) વાળા બોલાવે છે - શાંતિ કેવી રીતે થાય તો ત્યાં બતાવવું જોઈએ - એક ધર્મ, એક મત સતયુગ માં જ હોય છે. એને ૫ હજાર વર્ષ થયાં. ત્યાં સુખ શાંતિ બધું હતું, બાકી બધી આત્માઓ

શાંતિધામ માં હતી. નવી દુનિયા માં એક જ ધર્મ હતો. જૂની દુનિયામાં ઝાડ કેટલું વધી જાય છે. અનેક ધર્મ છે. હવે અનેક ધર્મો નો વિનાશ અને એક ધર્મ ની સ્થાપના આ બાપ નું જ કામ છે. શિવબાબા કહે છે - આ મારું કામ છે. હું કલ્પ-કલ્પ આવીને આ કામ કરું છું. સતયુગ ની રાજધાની નાં માટે રાજ્યોગ જરૂર સંગમ પર જ શિખવાડશે. બધાં પતિતો ને પાવન બનાવે છે. કહે છે હું આવું છું અનેક જન્મો નાં અંત નાં જન્મનાં અંત માં. જેમણે પૂરા ૮૪ જન્મ લીધાં છે, એમનાં રથમાં જ આવીને સમજાવું છું. નવી દુનિયા તો છે જ નહીં. જૂની દુનિયામાં જ આવીને નવી દુનિયા બનાવું છું. પતિત દુનિયા ને પાવન બનાવું છું. મારું નામ જ છે દુઃખહર્તા, સુખકર્તા. સુખ માં મને કોઈ યાદ નથી કરતાં, દુઃખ માં મને યાદ કરે છે. જરૂર સુખ મળ્યું હતું. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું ભણાવવાં. હવે ભણવાનું તમારું કામ છે. મનુષ્ય તો ધોર અંધારા માં છે, તમે પણ કાંઈ નહોતાં જાણતાં. આ સમયે આખી દુનિયા નો બેડો ડૂબેલો છે, કેટલાં દુઃખી છે. તમે બધાંનો બેડો પાર કરો છો, બધાં શાંતિધામ માં ચાલ્યાં જશે. આ વાતો તમારી બુદ્ધિ માં છે, તે પણ નંબરવાર. જે લાઈટ હાઉસ બન્યાં હશે, તે બીજાઓને પણ રસ્તો બતાવતાં રહેશે. એમનું કામ જ છે રસ્તો બતાવવો. બાળકોને બાપ કેવી રીતે ભણાવે છે, આ તો સ્થાઈ ખુશી રહેવી જોઈએ. અહીંયા આવીને ખૂબ રિફ્રેશ થઈ જાય છે, બહાર જવાથી નશો ગુમ થઈ જાય છે. બાપ થી પૂરે-પૂરો વારસો લેવાની તમન્ના રાખવી જોઈએ. કદમ-કદમ પર બાપ થી સલાહ લેતી રહેવાની છે. આગળ તીર્થો પર પગપાળા જતાં હતાં, ખૂબ ખબરદારી થી જતાં હતાં. આ સમયે તો બસ-ટ્રેન માં જાય છે. માયાનો આ સમયે ભપકો બહુજ છે. સતયુગ માં ભપકો હતો પછી દ્વાપર થી ઉતરતો ગયો. હવે ફરી અંતમાં શરૂ થયો છે, આને માયા નો પોમ્પ (ભપકો) કહેવાય છે. કોઈને કહો ચાલો સ્વર્ગ માં, તો કહેશે અમારે અહીંયા જ બધાં સુખ છે. મોટરો, એરોપ્લેન વગેરે બધું છે. અમારા માટે સ્વર્ગ અહીંયા જ છે. ધન, માલ, દાગીના વગેરે બધું છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને પણ ઘરેણાં છે ને. આપણે પણ પહેરી શકીએ છીએ. કેટલું પણ સમજાવો છતાં પણ વિષ જ યાદ રહે છે. વિષ (વિકાર) વગર રહી નથી શકતાં. બાપ કહે - છે તમે મારી વાત માનતાં નથી. પાવન નથી બનતાં તો મને બોલાવો જ કેમ છો કે પતિત-પાવન આવો. યાદ રાખજો હવે નહીં માનશો તો ધર્મરાજ દ્વારા સજા અપાવશે. ડરાવે પણ છે. ઘણાં બાળકો વિકાર માં જતાં જ રહે છે, ડર જ નથી. તે કેટલાં હન્ટર (ચાબૂક) ખાશે. વાત ન પૂછો. પદ પણ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. પુરુષાર્થ કરી ઊંચુ પદ પામવું જોઈએ ને. સંગદોષ માં એવાં પડી જાય છે જે એકદમ પોતાનું પદ ગુમાવી દે છે. તમે જાણો છો હવે હીરા વગેરે ની ખાણો ખાલી થતી જઈ રહી છે પછી ભરાઈ જશે. સોના, હીરા નાં પહાડ હોય છે. હીરા જ્યારે ખોદી ને નીકાળે છે તો પહેલાં પથ્થર હોય છે પછી એને સાફ કરી હીરા બનાવે છે. તમને પણ જ્ઞાન સીરાન પર ચઢાવે છે તો તમે કેટલાં સારા થઈ જાઓ છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. હવે કયામત નો સમય છે એટલે કોઈ પણ પાપ કર્મ નથી કરવાનું. પોતાનાં કલ્યાણ નો પુરુષાર્થ કરવાનો છે, ખૂબ મીઠા બનવાનું છે. ક્રોધ ને છોડી દેવાનો છે.
2. બાપ થી પૂરે-પૂરો વારસો લેવાની તમન્ના (ઈચ્છા) રાખવાની છે. કદમ-કદમ પર બાપ ની સલાહ લેવાની છે. બાપ સમાન દુખહર્તા સુખકર્તા બનવાનું છે.

વરદાન :- સ્વયં નાં સંકલ્પો ની ઉલઝન (મૂંઝવણ) અથવા સજાઓ થી પણ પરે રહેવા વાળા પાસ વિથ ઓનર ભવ પાસ વિથ ઓનર અર્થાત્ મન માં પણ સંકલ્પો થી સજા ન ખાય. ધર્મરાજ ની સજાઓની વાત તો પાછળ છે પરંતુ પોતાનાં સંકલ્પો ની પણ ઉલઝન અથવા સજાઓથી પરે રહેવું - આ પાસ વિથ ઓનર થવાવાળા ની નિશાની છે. વાણી, કર્મ, સંબંધ-સંપર્ક ની વાતો મોટી છે પરંતુ સંકલ્પો માં પણ ઉલઝન પેદા ન થાય, એવી પ્રતિજ્ઞા કરો ત્યારે પાસ વિથ ઓનર બનશો.

સ્લોગન :- જ્ઞાન ધૃત અને યોગ ની બત્તી ઠીક હશે તો ખુશી નો દિપક જાગતો રહેશે.

“ મીઠા બાળકો - સંગદોષ બહુજ નુકસાન કરે , એટલે સંગદોષ થી પોતાની ખૂબ - ખૂબ સંભાળ કરતાં રહો , આ બહુજ ખરાબ છે ”

પ્રશ્ન :- ત્રણ પ્રકાર નું બાળપણ કયું છે? કયાં બાળપણને ક્યારેય પણ ન ભૂલવું?

ઉત્તર :- એક બાળપણ - લૌકિક મા-બાપ ની પાસે જન્મતા જ મળ્યું. બીજું બાળપણ - ગુરુ નાં શિષ્ય બન્યાં પર થયું ત્રીજું બાળપણ લૌકિક મા-બાપ ને છોડી અલૌકિક મા-બાપ નાં બન્યાં. અલૌકિક બાળપણ અર્થાત્ ઈશ્વર ની ગોદ (ખોળા) નાં બાળકો. ઈશ્વર નાં બાળકો બન્યાં અર્થાત્ મરજીવા બની ગયાં. આ અલૌકિક બાળપણ ને ક્યારેય પણ ભૂલતાં નહીં. જો ભૂલી ગયાં તો બહુજ રડવું પડશે. રડવું અર્થાત્ માયા ની ચોટ (માર) ખાવી.

ગીત :- બચપન કે દિન ભુલા ન દેના...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત નો અર્થ સમજ્યો. બાળપણ ત્રણ પ્રકાર નું છે. એક અલૌકિક બાળપણ, બીજું છે નિવૃત્તિ માર્ગ નું, તેઓ પણ ઘરબાર છોડી જીવતે જીવ મરીને ગુરુ નાં અથવા સંન્યાસીઓ નાં બને છે. તે એમનાં બાપ નથી. તેઓ ગુરુ નાં બને છે, એમની સાથે રહે છે. તેઓ પણ જીવતે જીવ મરી જઈ ગુરુ નાં બને છે, જંગલ માં ચાલ્યાં જાય છે. ત્રીજું છે - તમારો આ વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) મરજીવા જન્મ. એક માતા-પિતા ને છોડી બીજા માતા-પિતા નાં બનો છો. આ છે રુહાની માતા-પિતા. તમારો આ મરજીવા જન્મ છે. ઈશ્વરીય ગોદ માં રુહાની જન્મ. તમારાથી હમણાં રુહાની બાપ વાત કરી રહ્યાં છે. તે બધાં છે શરીરધારી બાપ. આ છે રુહાની બાપ એટલે ગાયે છે બાપ નાં બનીને, મરજીવા બનીને પછી આ ભૂલી ન જતાં. શિવબાબા છે ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન. જ્યારે કોઈ ગીતા વગેરે પર ડિબેટ (ચર્ચા) કરે છે તો પહેલાં-પહેલાં આ વાત પૂછવાની છે તો ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન કોણ છે? બ્રહ્મા દેવતાય નમઃ, વિષ્ણુ દેવતાય નમઃ કહે છે પછી કહે છે શિવ પરમાત્માય નમઃ... તે બધાં ધર્મ વાળાઓનાં બાપ છે. પહેલાં-પહેલાં આ વાત સમજાવવાની છે - એ ઊંચા માં ઊંચા બાપ એક છે. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ ને તો કોઈ ગોડ ફાધર (પરમપિતા) નહીં કહેશે. પહેલાં આ પાકું કરાવો કે ગોડ ફાધર એક છે, એ નિરાકાર છે, જેમને ક્રિયેટર (રચયિતા) પણ કહે છે. પતિત-પાવન પણ કહે છે. બાપ થી તો જરૂર વારસો મળશે. આ ખ્યાલ કરો, બેહદ નાં બાપ થી વારસો કોને મળ્યો. બાપ છે નવી દુનિયા ને રચવા વાળા. એમનું નામ છે શિવ. શિવ પરમાત્માય નમઃ કહે છે, એમની જયંતી પણ મનાવે છે. એ જ પતિત-પાવન, રચયિતા, નોલેજફુલ છે પછી સર્વવ્યાપી ની વાત ઉડી જાય છે. એમની મહિમા છે કર્તવ્ય પર. પાસ્ટ (ભૂતકાળ) માં જે કર્તવ્ય કરીને જાય છે, એમની મહિમા ગવાય છે. ઊંચા માં ઊંચા છે બાપ. એમને લિબરેટર (મુક્તિદાતા) પણ કહે છે, રહેમદિલ, દુઃખહર્તા સુખકર્તા પણ કહે છે, ગાઈડ (માર્ગદર્શક) પણ કહે છે. કોઈ નવાં સ્થાન પર જાય છે તો ગાઈડ ને સાથે લઈ જાય છે. વિદેશ થી આવે છે તો એમને ગાઈડ અહીંયાનાં આપે છે. બધું જ દેખાડવાનાં માટે. તીર્થ યાત્રા પર લઈ જવા વાળા પંડા હોય છે. હવે બાપ ને ગાઈડ કહે છે તો જરૂર ગાઈડ કર્યું હશે. સર્વવ્યાપી કહેવાથી બધી વાત ખતમ થઈ જાય છે. પહેલાં-પહેલાં સમજાવો કે બધાનાં બાપ એક છે. સર્વશાસ્ત્રમઈ શિરોમણી છે ગીતા, તે છે ભગવાનની ગાયેલી. એને સિદ્ધ કરી દીધું તો એનાં બાળ બચ્યાં બધું ખોટું સિદ્ધ થઈ જશે. પહેલાં-પહેલાં સાચી ગીતા નો સાર સંભળાવવો જોઈએ. શિવ ભગવાનુવાચ. હવે શિવબાબા નાં ચરિત્ર શું હશે? એ તો ફક્ત કહે છે, હું આ શરીર નો આધાર લઈ તમને પતિત થી પાવન બનાવવાનો રસ્તો બતાવું છું. બાળકોને રાજયોગ શિખવાડવા આવું છું, એમાં ચરિત્ર શું કરશો. આ તો વૃદ્ધ છે. ફક્ત આવીને બાળકોને ભણાવે છે. પતિત ને પાવન બનાવવા રાજયોગ શિખવાડે છે. તમે સતયુગ માં જઈને રાજ્ય કરશો. તમને વારસો મળે છે, બાકી બધી આત્માઓ મુક્તિધામ, નિરાકારી દુનિયામાં હશે. આ બિલકુલ સહજ વાત છે. ભારતમાં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. એક જ ધર્મ હતો. હમણાં કળયુગ માં કેટલાં અનેક મનુષ્ય છે, ત્યાં બહુજ થોડાં હોય છે. પરમપિતા પરમાત્મા એક ધર્મ ની સ્થાપના, અનેક ધર્મો નો વિનાશ કરાવવા આવે છે. બાકી બધાં શાંતિધામ માં ચાલ્યાં જશે. ત્યાં અપવિત્ર આત્મા કોઈ રહી ન શકે. એમનું નામ જ છે પતિત-પાવન, સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા. આ છે જૂની દુનિયા, આચરન એજ (કળયુગ). સતયુગ ને કહેવાય છે ગોલ્ડન એજ. જે દેવતાઓનાં પુજારી છે, તે સહજ બધું સમજી જશે. જે પૂજ્ય છે તે જ પૂજારી બને છે. તો પહેલાં

બાબા નો પરિચય આપવાનો છે, આપણે એમનાં બાળકો છીએ, આ ભૂલો નહીં. ભુલશો તો રડવું પડશે. ક્યાંક-ક્યાંક માયાની ચોટ લાગી જશે. દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. આપણે આત્માઓએ પાછું બાપની પાસે જવાનું છે. આટલાં અનેક મનુષ્ય મરશે પછી કોણ કોનાં માટે રડશે? ભારતમાં સૌથી વધારે રડે છે. પહેલાં ૧૨ માસ યા હુસેન, યા હુસેન... કરે છે. છાતી ફૂટતા રહે છે. આ છે મૃત્યુલોક નાં રીત-રિવાજ, તમને હમણાં બધાં અમરલોક નાં રીત-રિવાજ શિખવાડી રહ્યાં છે. તમને હમણાં આખી જૂની દુનિયાથી વૈરાગ્ય છે. બાપ કહે છે - મામેકમ યાદ કરો. આ બધાં ખતમ થઈ જવાનાં છે. હવે આપણે જઈ રહ્યાં છીએ પાછાં, નાટક પૂરું થાય છે. નાટક માં બધાં એક્ટર્સ (પાર્ટધારી) છે પછી મોહ કોનામાં રાખશો. સમજે છે આમને જઈને બીજો પાર્ટ ભજવવાનો છે. રડવાની શું દરકાર છે. દરેક નો પાર્ટ નોંધાયેલો છે. જેમ બાપ જ્ઞાન નાં સાગર, આનંદ નાં સાગર, પ્રેમ નાં સાગર છે તો બાપ ને ફોલો (અનુસરણ) કરી એવાં બનવાનું છે. સાગર થી નદીઓ નીકળે છે. બધાં નંબરવાર છે. કોઈ સારી વર્ષા કરે છે, ખૂબ આપ સમાન બનાવે છે. આંધળાઓ ની લાઠી બને છે. બાપ ને તો બહુજ મદદગાર જોઈએ. બાપ કહે છે - તમે આંધળાઓ ની લાઠી બનો. બધાંને રસ્તો બતાવો. ફક્ત એક બ્રાહ્મણીએ થોડી આંધળાની લાઠી બનવાનું છે. તમારે બધાએ બનવાનું છે. તમને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે, આને કહેવાય છે ત્રીજું નેત્ર મળવાની કથા. દિવ્ય નેત્ર છે આત્માનાં માટે. મનુષ્ય તો કાંઈ પણ સમજતાં નથી. બિલકુલ તુચ્છ બુદ્ધિ થઈ ગયાં છે. ભારતવાસી આ નથી જાણતાં કે અમારો ધર્મ કોણે સ્થાપન કર્યો. બાપ નો જન્મ પણ અહીંયા જ થાય છે. શિવ જયંતી પણ મનાવે છે. પછી સર્વવ્યાપી કેવી રીતે થઈ શકે. બાપ અને રચના ને દુનિયામાં કોઈ નથી જાણતું. ઋષિ-મુનિ બધાં નેતી-નેતી કરતાં ગયાં. એક જ મોટી ભૂલ કરી છે જે પરમાત્મા ને સર્વવ્યાપી કહી દીધું છે. તમે સિદ્ધ કરી બતાવો કે એ સર્વ નાં બાપ છે, પતિત-પાવન, લિબરેટર (મુક્તિદાતા) છે. જૂની દુનિયા થી નવી દુનિયા માં લઈ જાય છે. ત્યાં દુઃખ ની વાત નથી હોતી. શાસ્ત્રો માં તો શું-શું લખી દીધું છે. લક્ષ્મી-નારાયણ નાં માટે પણ કહે છે - શું ત્યાં એમને વિકાર વગર બાળકો જન્મશે? અરે કહેવાય જ છે સર્વગુણ સંપન્ન, ૧૬ કળા સંપૂર્ણ, સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, વાઇસલેસ વર્લ્ડ (નિર્વિકારી દુનિયા). આને કહેવાય છે વિશવ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા), પછી કેવી રીતે કહો છો ત્યાં પણ વિકાર હશે. પહેલાં-પહેલાં જ્યાં સુધી બાપ ને નથી જાણ્યાં તો કાંઈ સમજી ન શકે. સર્વવ્યાપી ની બહુજ મોટી ભૂલ છે. એ ભૂલ થી નીકળે ત્યારે જ્યારે બાપને જાણે. નિશ્ચય કરે કે બાબા અમે તમારા ફરી થી બન્યાં છીએ, તમારાથી રાજ્ય-ભાગ્ય લેવાનાં માટે. શાસ્ત્રો માં તો શું-શું લખી દીધું છે. લક્ષ્મી-નારાયણ ને દેખાડે છે સતયુગ માં અને બાળપણ નાં રાધા-કૃષ્ણ ને પછી દ્વાપર માં લઈ ગયાં છે. હવે કૃષ્ણ તો હતાં સ્વર્ગ નાં પ્રિન્સ. પછી કૃષ્ણ નાં જન્મ પછી જન્મ ફીચર્સ (વિશેષતા) તો બદલાતાં જાય છે. એક જેવાં ફીચર્સ તો ક્યારેય હોઈ ન શકે. એવું થોડી કૃષ્ણ પછી એમનાં ફીચર્સ થી દ્વાપર માં આવી શકે છે, અસંભવ છે.

તમે જાણો છો આપણે અસલ માં ત્યાંના (મૂળ વતન નાં) રહેવાસી છીએ, તે આપણું સ્વીટ સાઈલેન્સ હોમ (મીઠું શાંતિધામ ઘર) છે, જેનાં માટે ભક્તિ કરે છે. કહે છે અમને શાંતિ જોઈએ. આત્મા ને આર્ગન્સ (કર્મેન્દ્રિયો) મળ્યાં છે પાર્ટ ભજવવાનાં માટે, પછી શાંતિ માં કેવી રીતે રહેશે. શાંતિ નાં માટે જ હઠયોગ શિખે છે, ગુફાઓમાં જાય છે. એક માસ કોઈ ગુફા માં બેઠાં તો શું એનાં માટે તે શાંતિધામ છે. તમે જાણો છો હવે આપણે શાંતિધામ માં જઈને પછી સુખધામ માં આવીશું, પાર્ટ ભજવવાં. તે લોકો કહે છે જે સુખી છે એમનાં માટે સ્વર્ગ છે, જે દુઃખી છે એમનાં માટે નર્ક છે. તમે જાણો છો સ્વર્ગ નવી દુનિયા અને નર્ક જૂની દુનિયાને કહેવાય છે. ભગવાનુવાચ, આ ભક્તિ, યજ્ઞ-તપ, દાન-પુણ્ય વગેરે કરવું - આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ, એમાં કોઈ સાર નથી. સતયુગ ત્રેતા ને બ્રહ્મા નો દિવસ કહેવાય છે. બ્રહ્મા નો દિવસ તે આપ બ્રાહ્મણ નો દિવસ, પછી તમારી રાત શરૂ થાય છે. તમે પહેલાં-પહેલાં સતયુગ માં જાઓ છો પછી તમે જ ચક્ર માં આવો છો. બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શુદ્ર તમે જ બનો છો. તમે કહો છો શિવ ભગવાનુવાચ અને તેઓ કહે છે કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ. ફરક લાંબો છે. તે પૂરા ૮૪ જન્મ લે છે. એમની સાથે આખું સૂર્યવંશી સંપ્રદાય પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં હમણાં પછી અંત માં રાજ્ય-ભાગ્ય લઈ રહ્યું છે. આપ બાળકો જે સમજો છે, એમને જ મજા આવે છે. નવાં ને મજા નહીં આવશે. તમે કોઈની નિંદા નથી કરતાં, બાપ તમને કેટલું સહજ સમજાવે છે. અહીંયા તમે બાબાનાં સંગ માં બેઠાં છો તો સારું સમજો છો. બહાર જવાથી સંગ માં ખબર નહીં શું હાલ થશે. સંગદોષ બહુજ ખરાબ છે. સ્વર્ગ માં આવી વાતો હોતી નથી. એનું નામ જ છે સ્વર્ગ, વૈકુંઠ, સુખધામ. શાસ્ત્રો માં તો લખી દીધું છે કે અહીંયા પણ અસુર હતાં. હવે તમને ખબર પડી છે કે અમે વિશ્વનાં માલિક હતાં, ત્યાં જમીન આકાશ કોઈ માં પણ પાર્ટીશન (વિભાજન) નથી હોતું. હમણાં તો કેટલાં પાર્ટીશન છે. પોત-પોતાની હદો નાખતાં રહે છે. દુનિયામાં કેટલાં ઝઘડા થાય છે. તો જ્યારે કોઈ પણ આવે તો

પહેલાં-પહેલાં એમને સમજાવો કે બાપ કોણ છે, ભગવાન કોને કહેવાય છે? બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર છે દેવતાઓ. ભગવાન એક હોય છે, ૧૦ નથી હોતાં. કૃષ્ણ ભગવાન હોઈ ન શકે. ભગવાન કેવી રીતે હિંસા શિખવાડશે. ભગવાનનુવાચ - કામ મહાશત્રુ છે, એનાં પર જીત પામવાનાં માટે પ્રતિજ્ઞા કરો. રાખડી બાંધો. આ હમણાંની વાત છે. જે કાંઈ પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયું છે તે પછી ભક્તિમાર્ગ માં થશે. દિવાળી પર મહાલક્ષ્મી ની પૂજા કરે છે. આ થોડી કોઈને ખબર છે કે લક્ષ્મી-નારાયણ બંનેવ સાથે છે. લક્ષ્મી ને ધન ક્યાંથી મળશે? કમાણી કરવા વાળા તો પુરુષ હોય છે ને. નામ લક્ષ્મી નું ગવાયેલું છે. પહેલાં લક્ષ્મી પાછળ નારાયણ. તે પછી મહાલક્ષ્મી ને અલગ સમજી લે છે. એમને ૪ ભુજા દેખાડે છે. બે સ્ત્રી ની, બે પુરુષ ની. પરંતુ તેઓ આ વાતો ને જાણતાં નથી. તમે હમણાં ડિટેલ (વિસ્તાર) માં જાણો છો.

તમે ગીત સાંભળ્યું - બચપન કે દિન ભુલા ન દેના. આત્મા કહે છે - બાબા અમને હમણાં સ્મૃતિ આવી છે. સવારે-સવારે ઉઠીને બાપ થી વાતો કરવી જોઈએ. અમૃતવેલા બાપ ને યાદ કરવાં સારું છે ને. સાંજ નાં સમયે એકાંત માં જઈને બેસો. ભલે પરસ્પર સ્ત્રી-પુરુષ સાથે છો તો પણ આ વાતો કરતાં રહો. શિવબાબા બ્રહ્મા નાં તન થી શું કહે છે. આપણે જ્યારે પૂજ્ય બનીએ છીએ તો બાબાને યાદ નહોતાં કરતાં. જ્યારે પૂજારી બનીએ છીએ તો બાપ ને યાદ કરીએ છીએ. એવી-એવી વાતો કરવી જોઈએ, જે કોઈ સાંભળે તો વન્ડર (આશ્ચર્ય) ખાય. અડધોકલ્પ આપણે કામ ચિતા પર બેસી બળીને ભસ્મ થઈ ગયાં હતાં, કબ્રદાખિલ થઈ ગયાં હતાં. હવે આપણે જ્ઞાન ચિતા પર બેસવાનું છે, સ્વર્ગ માં જવાનું છે. આ જૂની દુનિયા છે. ભારતવાસી સમજે છે આ સ્વર્ગ છે. અરે સ્વર્ગ તો સતયુગ માં હોય છે. સ્વર્ગ માં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું. અહીંયા તો માયા નો પામ્પ (ભપકો) છે. હવે બાબા કહે છે સંગદોષ માં આવીને ક્યાંય મરી નહીં જતાં. નહીં તો બહુજ પસ્તાશો. પરીક્ષા નું રિઝલ્ટ (પરિણામ) જ્યારે નીકળે છે તો બધાંને ખબર પડી જાય છે. આગળ બાળકીઓ ધ્યાન માં જઈને બધું જ સંભળાવતી હતી કે આ રાણી બનશે, આ દાસી. પછી બાબાએ બંધ કરાવ્યું. અંતમાં બધું જ ખબર પડી જશે કે અમે બાપ ની કેટલી સર્વિસ (સેવા) કરી! કેટલાં ને આપ સમાન બનાવ્યાં! એ બધું યાદ આવશે, સાક્ષાત્કાર થશે, વગર સાક્ષાત્કાર નાં ધરમરાજ પણ સજા આપી ન શકે. બાળકોને વારંવાર સમજાવ્યું છે મામેકમ્ યાદ કરો. બાપ આવીને મીઠા-મીઠા ઝાડ ની કલમ લગાવે છે. તે ગવર્મેન્ટ (સરકાર) ઝાડો ની કલમ લગાવે છે. ઉત્સવ મનાવે છે. અહીંયા નવી દુનિયાની કલમ લાગી રહી છે. તો એવાં બાપ ને ભૂલો નહીં. બાપ ની સેવા માં લાગી જાઓ, નહીં તો અંતમાં બહુજ પસ્તાવું પડશે. હમણાં વારસો ન લીધો તો કલ્પ-કલ્પાંતર નો હિસાબ થઈ જશે, એટલે પુરુષાર્થ પૂરો કરવાનો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જેમ બાપ જ્ઞાન નાં, આનંદ નાં, પ્રેમ નાં સાગર છે એમ બાપ સમાન બનવાનું છે અને આપ સમાન બનવાની સેવા કરવાની છે. બધાને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર આપવાનું છે.
2. એવો કોઈ પણ સંગ નથી કરવાનો જે પસ્તાવું પડે. સંગદોષ બહુજ ખરાબ છે એટલે પોતાની સંભાળ કરવાની છે. બાપ થી વારસો લેવાનો પૂરો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.

વરદાન :- દિવ્ય ગુણો નાં આહવાન દ્વારા અવગુણો ને સમાપ્ત કરવા વાળા દિવ્ય ગુણધારી ભવ જેમ દિવાળી પર શ્રી લક્ષ્મી નું આહવાન કરે છે, એમ આપ બાળકો સ્વયંમાં દિવ્ય ગુણો નું આહવાન કરો તો અવગુણ આહુતી રુપ માં ખતમ થતાં જશે. પછી નવાં સંસ્કારો રુપી નવાં વસ્ત્ર ધારણ કરશો. હવે જૂના વસ્ત્રો થી જરા પણ પ્રીત ન હોય. જે પણ કમજોરીઓ, કમીઓ, નિર્બળતા, કોમળતા રહેલી છે - તે બધાં જૂનાં ખાતા આજ થી સદાકાળ નાં માટે સમાપ્ત કરો ત્યારે દિવ્ય ગુણધારી બનશો અને ભવિષ્ય માં તાજપોશી થશે. એનું જ યાદગાર આ દિવાળી છે.

સ્લોગન :- સરળ યાદ નાં માટે સરળતા નો ગુણ ધારણ કરો, સંસ્કારો ને સરળ બનાવો.

“ મીઠા બાળકો - વિચાર સાગર મંથન કરી સર્વિસ (સેવા) ની ભિન્ન - ભિન્ન યુક્તિઓ નીકાળો , જેનાથી બધાંને બાપ નો પરિચય મળી જાય ”

પ્રશ્ન :- બાપ દરેક બાળકો ને ઊંચી તકદીર બનાવવાની યુક્તિ કઈ બતાવે છે?

ઉત્તર :- પોતાની ઊંચી તકદીર બનાવવી છે તો અંદર થી બધી છી-છી ખરાબ આદતો નિકાળી દો. ખોટું બોલવું, ગુસ્સો કરવો આ ખૂબ ખરાબ આદતો છે. સર્વિસ નો શોખ રાખો. જેવી રીતે બાપ નિરહંકારી બની સેવા કરે છે. એવી રીતે જેટલું થઈ શકે બીજાઓનાં કલ્યાણ અર્થ રુહાની સેવા માં બિઝી (વ્યસ્ત) રહો.

ગીત :- મરના તેરી ગલી મેં.....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ પહેલી-પહેલી આ પોઈન્ટ (વાત) સમજવાની અને સમજાવવાની છે કે બાપ કોણ છે! બાળકોને અતીન્દ્રિય સુખ ત્યારે અનુભવ થાય છે જ્યારે નિશ્ચય કરે છે કે અમે બેહદ બાપનાં સંતાન છીએ. બસ આ એક જ વાત થી ખુશી નો પારો ચઢે છે. આ છે સ્થાઈ ખુશી ની પોઈન્ટ (વાત). તમે જાણો છો આપણે પોતાને બ્રહ્માકુમાર કુમારીઓ કહીએ છીએ. આ છે નવી રચના. તો પહેલાં બધાએ નિશ્ચય કરવાનો છે કે આ આપણાં બાપ છે. બાપ ની નીચે પછી છે વિષ્ણુ (ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર પર) બાપ થી વિષ્ણુપુરી નો વારસો મળે છે તો કેટલી ખુશી થવી જોઈએ. આ નિશ્ચય કરાવીને પછી લખાવવું જોઈએ. વિષ્ણુ નો અર્થ વૈષ્ણવ પણ નિકાળે છે. ભારતવાસી સારી રીતે જાણે છે કે આ દેવી-દેવતાઓ નિર્વિકારી હતાં. સ્વર્ગ માં આમનો પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ હતો. ગાયે પણ છે આપ છો સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, અમે વિકારી. સતયુગ માં સંપૂર્ણ નિર્વિકારી છે. કળયુગ માં સંપૂર્ણ વિકારી છે. વિકારી ને પતિત, ભ્રષ્ટાચારી કહેશે. ક્રોધી ને પતિત ભ્રષ્ટાચારી નથીકહેવાતું. ક્રોધ તો સંન્યાસીઓમાં પણ હોય છે. તો પહેલાં-પહેલાં પરિચય આપવાનો છે બાપ નો. ઊંચા માં ઊંચા બાપ જ્યારે ભારત માં આવે છે તો આ મહાભારત લડાઈ પણ લાગે છે જરૂર કારણ કે પરમાત્મા આવીને પતિત દુનિયા થી પાવન દુનિયા માં લઈ જાય છે. શરીરો નો તો વિનાશ થવાનો છે. આ નિશ્ચય હોવો જોઈએ કે અમને બાપ ભણાવે છે તો કેટલું રેગ્યુલર (નિયમિત) થવું (રહેવું) જોઈએ. અહીંયા હોસ્ટેલ નથી. હોસ્ટેલ બનાવે તો પછી ખૂબ મકાન જોઈએ. ૭ દિવસ, ૪ દિવસ નાં માટે પણ આવે છે તો પણ ખૂબ મકાન જોઈએ. બાપ કહે છે - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહી ફક્ત બાબા ને યાદ કરો. બસ બાબા જ પતિત-પાવન છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો - હું ગેરેન્ટી (ખાતરી) કરું છું તો તમારા બધાં પાપ ભસ્મ થઈ જશે. પહેલાં તો આ લખાવી લેવું જોઈએ કે બરાબર અમે શિવબાબા નાં સંતાન છીએ, પછી વિશ્વ નાં માલિકપણા નાં હકદાર બનીએ છીએ. રાજા-રાણી પ્રજા બધાં વિશ્વ નાં માલિક છે. મેળા પ્રદર્શની માં જે પણ સમજાવવા વાળા છે, તેમને બાબા ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) આપે છે - મૂળ વાત સમજાવવાની છે કે ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન એક જ છે. એ જ જ્ઞાન નાં સાગર, પતિત-પાવન છે. જ્ઞાન નાં સાગર છે તો જરૂર ડાયરેક્શન પણ એ જ આપશે. કૃષ્ણ તો આપી ન શકે. શિવબાબા વગર બીજું કોઈ ભગવાન છે નહીં. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર પણ દેવતાઓ છે. સ્વર્ગ માં છે દૈવી ગુણ વાળા મનુષ્ય, અહીંયા કળયુગ માં છે આસુરી ગુણ વાળા મનુષ્ય. આ પણ પછી સમજાવવાનું છે. પહેલાં-પહેલાં તો બાપ નો પરિચય આપીને સહી (હસ્તાક્ષર) કરાવવી જોઈએ. વિચાર સાગર મંથન કરીને ભિન્ન-ભિન્ન યુક્તિઓ નીકાળવી જોઈએ અને બાબા ને બતાવવી જોઈએ કે બાબા આ પ્રકાર નો પ્રશ્ન પૂછે છે, આ પ્રકારે અમે સમજાવ્યું. પછી બાબા પણ એવી પોઈન્ટ સંભળાવશે જે એમને અસર પડે. બાબાને સર્વવ્યાપી અથવા કચ્છ મચ્છ અવતાર કહેવું આ પણ ઝલાનિ (અપમાન) છે, એટલે બાબા નો પરિચય આપવાનો છે. બાબા જ વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ વિશ્વ નાં માલિક, સતોપ્રધાન હતાં. પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. પછી બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બની જશો. કોઈ પણ ધર્મ વાળા હોય બાપનો સંદેશ બધાનાં માટે છે. એમને કહે છે ગોડફાધર (પરમપિતા) લિબરેટર (મુક્તિદાતા). લિબરેટ (મુક્ત) કરવા જરૂર પતિત દુનિયામાં આવશે. કળયુગ અંત માં આખી દુનિયા જ તમોપ્રધાન છે, જ્યારે સતોપ્રધાન બને ત્યારે નવી દુનિયામાં જઈ શકે. બાકી જે ત્યાં નથી આવતાં તે શાંતિધામ માં રહે છે. આ બુદ્ધિ માં બેસાડવાનું છે, જે સમજે કે અમારે એ બાપ ને યાદ કરવાનાં

છે. કોઈ દેહધારી ને યાદ નથી કરવાનાં. બાપ છે જ વિદેહી, વિચિત્ર બીજા બધાનાં ચિત્ર ભિન્ન-ભિન્ન છે. કોઈને સમજાવવાનો શોખ રહેવો જોઈએ. પ્રદર્શની માં બહુજ લોકો આવે છે. સેવાકેન્દ્ર પર એટલાં નથી આવતાં. સર્વિસ માં રહેવાથી બાળકોને બહુજ ઉલ્લાસ રહેશે. અહીંયા બાપ ને ઘડી-ઘડી ભૂલી જાય છે. સર્વિસ માં રહેશે તો યાદ ની યાત્રા ભૂલશે નહીં. સ્વયં યાદ કરશે બીજાઓને પણ યાદ કરાવશે. આપ બાળકો ભણી રહ્યાં છો. તમારી બુદ્ધિ માં છે અમે રાજાઈ જરૂર લઈશું. આ યાદ રહેવાથી પણ ખુશી રહે છે. ભૂલી જવાથી ગભરાહટ થાય છે.

બાબા ને લખવું જોઈએ કે બાબા અમે અતીન્દ્રિય સુખ માં છીએ. બાકી થોડો સમય છે અમે ચાલ્યાં પોતાનાં સુખધામ. ૬૩ જન્મ અમે ખૂબ બીમાર રહ્યાં. કોઈ દવા ન થઈ તો નાસૂર બની ગયાં. કોઈની સંભાળ મળી ન શકી, બીમારી અંદર ઘર કરી ગઈ. આ બીમારી એવી છે જે સિવાય અવિનાશી સર્જન નાં ક્યારેય છૂટી નથી શકતી. હવે બધાંનો છૂટવાનો સમય છે. પવિત્ર બની મુક્તિધામ માં ચાલ્યાં જશે. કોઈ કહે છે મુક્તિ માં રહેવું સારું છે. પાર્ટ જ નથી. જેવી રીતે નાટક માં કોઈએ થોડો પાર્ટ કરી લીધો તો એમને હીરો-હીરોઈન અથવા ઊંચા પાર્ટધારી નહીં કહેશે. બાપ સમજાવે છે જેટલું થઈ શકે બાપ ને યાદ કરો તો પાક્કાં થઈ જાઓ. યાદ ભુલવી ન જોઈએ. મુખ્ય છે એક બાપ. બાકી આ નાનાં-નાનાં ચિત્ર છે - સમજાવવાનાં માટે, એનાંથી સિદ્ધ કરવાનું છે શિવ-શંકર એક નથી. બાકી સૂક્ષ્મવતન માં કોઈ વાત થતી નથી. હવે તમે સમજો છો આ બધું છે ભક્તિમાર્ગ, જ્ઞાન આપવા વાળા છે એક બાપ. એ આપે છે સંગમ પર, આ પાક્કું કરો. ભારતવાસીઓને તો કલ્પ-કલ્પ સ્વર્ગ નો વારસો મળે જ છે. ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે. તેઓ પછી લાખો વર્ષ કહી દે છે. તેઓ કહે છે ફક્ત કળયુગ લાખો વર્ષનો છે અને આપણે કહીએ છીએ આ આખું ચક્ર ૫ હજાર વર્ષનું છે. ગપોડા કેટલાં મોટાં લગાવ્યાં છે. બોલાવે છે હેં પતિત-પાવન. કૃષ્ણ ને પતિત-પાવન તો નહીં કહેશે. કોઈ પણ ધર્મ વાળા કૃષ્ણ ને લિબરેટર નહીં કહેશે. હેં પતિત-પાવન કરીને પોકારે છે તો બુદ્ધિ ઉપર ચાલી જાય છે છતાં પણ સમજતાં નથી. માયા નું કેટલું અંધારું છે, ગફલત માં પડ્યાં છે. કહે છે શાસ્ત્ર અનાદિ છે. પરંતુ સતયુગ ત્રેતા માં આ હોતાં નથી. આ ભણતર એવું છે જે બીમારીમાં પણ બેસી ક્લાસ માં ભણી શકે છે. અહીંયા બહાનું ચાલી ન શકે. ગાય ખૂબ સારી હોય છે, કોઈ તો લાત પણ મારી દે છે. અહીંયા પણ જેમનામાં ક્રોધ છે તો અહંકાર વશ લાત પણ મારી દે છે. ડિસસર્વિસ (કુસેવા) કરી દે છે. કોઈ પણ અવગુણ ન હોવો જોઈએ. પરંતુ કર્મબંધન એવાં છે જે ઊંચ પદ પામવા નથી દેતાં. બાપ ઊંચી તકદીર બનાવવાનો રસ્તો બતાવે છે. પરંતુ કોઈ નહીં બનાવશે તો બાપ શું કરે, ખૂબ ભારે (ઊંચી) કમાણી છે. કમાણી નો ફખુર (નશો) રહેવો જોઈએ. કમાણી નહીં કરશો તો પરિણામ શું થશે! કલ્પ-કલ્પ એવી હાલત થશે. બાપ તો બધાંને સાવધાની આપે છે, ઇનસલ્ટ (અપમાન) નથી કરતાં. બાળકોમાં કોઈ છી-છી આદત ન હોવી જોઈએ. ખોટું બોલવું ખૂબ ખરાબ છે. યજ્ઞ ની સર્વિસ ખુશી થી કરવી જોઈએ. બાબા ની પાસે આવે છે તો બાપ ઈશારો કરે છે સર્વિસ કરો. જે તમને ખવડાવે છે તેમની સર્વિસ જરૂર કરવી જોઈએ. સેવા કરતાં બાપ શિખવાડે છે. જુઓ, ઊંચા માં ઊંચા બાપ પણ કેટલી સર્વિસ કરે છે. જે કામ અજ્ઞાન માં નથી કર્યું, તે પણ કરવું પડે. આટલું નિરહંકારી બનવાનું છે. કાયદા નાં વિરુદ્ધ કોઈ કામ નથી કરવાનું. જેટલું થઈ શકે બીજાઓનાં કલ્યાણ અર્થ બધું હાથે થી કરવું પડે. લાચાર હાલત માં કાંઈ કરાવ્યું તે બીજી વાત છે. પોતાને નિરહંકારી, નિર્મોહી બનાવવાનાં છે. બાબાની યાદ વગર કોઈનું કલ્યાણ થઈ ન શકે. જેટલું યાદ કરશો એટલાં પાવન બનશો. યાદ માં જ વિઘ્ન પડે છે. જ્ઞાન માં એટલાં વિઘ્ન નથી પડતાં, જ્ઞાન ની તો અનેક પોઈન્ટ છે. બાપને યાદ કરવાથી સુગંધિત ફૂલ બનશો. ઓછું યાદ કરશો તો રતન-જ્યોત બનશો. અક નાં પણ ફૂલ હોય છે. તો પોતાને સુગંધિત ફૂલ બનાવવાં જોઈએ. કોઈ દુર્ગંધ ન હોવી જોઈએ. આત્માએ સુગંધિત બનવાનું છે. આટલાં નાનાં બિંદુ માં બધું જ્ઞાન ભરેલું છે, વઠ્ઠર છે. સૃષ્ટિ એક જ છે, ઊપર કે નીચે સૃષ્ટિ નથી. ત્રિમૂર્તિ નો અર્થ પણ તમે જાણો છો. તેમણે ફક્ત નામ રાખી દીધું છે - ત્રિમૂર્તિ માર્ગ. કોઈ બ્રહ્મા ને ત્રિમૂર્તિ કહી દે છે. એમની બાયોગ્રાફી (જીવન કહાની) ની કાંઈ ખબર નથી. શાસ્ત્રો માં છે શ્રેષ્ઠાચારી મનુષ્યોની જીવન કહાની. લક્ષ્મી-નારાયણ, રાધા-કૃષ્ણ વગેરે છે તો બધાં મનુષ્ય. પરંતુ બીજાની જીવન કહાની ને શાસ્ત્ર ન કહેવાય. દેવતાઓની જીવન કહાની ને શાસ્ત્ર કહેવાય છે. બાકી શિવબાબા ની જીવન કહાની ક્યાં છે? એ તો નિરાકાર છે. સ્વયં કહે છે હું તો પતિત-પાવન છું, મને બધાં ફાધર કહી બોલાવે છે. હું આવીને સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરું છું. ભારત ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં સ્વર્ગ હતું. હવે ફરી બનવાનું છે. કેટલું સહજ છે. પરંતુ પથ્થર બુદ્ધિ એવાં છે જે તાળું ખુલતું જ નથી. જ્ઞાન અને યોગ નું તાળું બંધ છે.

બાપ કહે છે - ઘર-ઘર માં સંદેશ આપો કે ઊંચા માં ઊંચા છે બાપ. ફસ્ટ ફ્લોર (પહેલો માળ) મૂળવતન, સેકન્ડ

ફ્લોર (બીજો માળ) સૂક્ષ્મવતન. થર્ડ ફ્લોર (ત્રીજો માળ) છે આ સાકારી દુનિયા. જો આ ફ્લોર્સ ની પણ બાળકો ને યાદ રહે તો પહેલાં બાબા જરૂર યાદ આવે. સર્વિસ નાં માટે ભાગવું જોઈએ. બાબા ક્યાંય પણ જવાની મનાઈ નથી કરતાં. ભલે લગન માં જાઓ, તીર્થો પર જાઓ, સર્વિસ કરવાં જાઓ. ભાષણ કરો - બોલો એક છે રુહાની યાત્રા, બીજી છે શારીરિક યાત્રા. પોઈન્ટ તો બહુજ મળતાં રહે છે. વાનપ્રસ્થીઓનાં ઝુંડ માં જઈને સર્વિસ કરો. તેમનું પણ સાંભળો. તે લોકો શું કહે છે. હાથ માં પરચો (કાગળ) હોય. મુખ્ય ૪-૫ વાતો લખેલી હોય - ઈશ્વર સર્વવ્યાપી નથી, ગીતા નાં ભગવાન કૃષ્ણ નથી, આ સાફ લખી દો. જે કોઈ વાંચે તો સમજે આ સાચું તો છે, આમાં ચતુરાઈ ખૂબ જોઈએ. બાબા ત્રિમૂર્તિ નાં માટે પણ સમજાવે છે. આ ઘડી-ઘડી પાકીટ થી નિકાળી જોતાં રહો. કોઈને પણ સમજાવો - આ બાબા, આ વારસો. વિષ્ણુ નું ચિત્ર પણ સારું છે. ટ્રેન માં પણ સર્વિસ કરી શકો છો, બાપ ને યાદ કરો તો વિશ્વનાં માલિક બની જશો. સર્વિસ ખૂબ થઈ શકે છે. પરંતુ કોઈને અક્કલ આવતી નથી. ખૂબ પુરુષાર્થ કરવાનો છે. લડાઈ નાં મેદાન માં સુસ્ત થોડી થવું જોઈએ. ખૂબ ખબરદારી રાખવાની છે. મંદિરો માં ખૂબ સર્વિસ થઈ શકે છે. બસ બાબા કહે છે મનમનાભવ. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનો. મુખ્ય વાત પાક્કી કરાવી દેવી જોઈએ. બાળકોને સર્વિસ નો ખૂબ ખ્યાલ હોવો જોઈએ. ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર માં બધું જ્ઞાન ભરેલું છે. સીડી પણ સારી છે. દરેક પોતાની ઉન્નતિ ઈચ્છે છે, ધન કમાવાની. નાનાં બાળકોને પણ યુક્તિઓ શિખવાડો, બધાં આફરીન (દુવા) આપશે. કમાલ છે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ ની, નાનાં બાળકો પણ એટલું જ્ઞાન આપે છે જે કોઈ સંન્યાસી વગેરે આપી ન શકે. મફત માં વસ્તુ મળશે તો સમજશે આ અમારા કલ્યાણ નાં માટે આપે છે. બોલો, આ ફ્રી (મફત) છે. તમે ભલે ભણો, આનાંથી પોતાનું કલ્યાણ કરો. શિવબાબા ભોળા ભંડારી છે ને. અસંખ્ય બાળકો છે. બાબા ને પૈસાની શું દરકાર છે. ટ્રેન માં પણ તમે ખૂબ સર્વિસ કરી શકો છો. વ્યક્તિ સારા જોયાં તો ઝટ તેમને સમજાવી ચિત્ર આપી દેવું જોઈએ. કહો તમે પોતાનું પણ કલ્યાણ કરો અને બીજાઓનું પણ કલ્યાણ કરજો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. કોઈ પણ કામ કાયદાનાં વિરુદ્ધ નથી કરવાનું. ખૂબ-ખૂબ નિરહંકારી, નિર્મોહી રહેવાનું છે. જેટલું થઈ શકે દરેક કાર્ય પોતાનાં હાથે થી કરવાનું છે. યજ્ઞ ની સર્વિસ ખૂબ ખુશી થી કરવાની છે.
2. ભણતર માં ક્યારેય બહાનું નથી આપવાનું. બીમારી માં પણ ભણવાનું જરૂર છે. ઉલ્લાસ માં રહેવાનાં માટે સર્વિસ નો શોખ રાખવાનો છે.

વરદાન :- નોલેજ ની લાઈટ માઈટ દ્વારા વિધ્ન - વિનાશક બનવાવાળા માસ્ટર નોલેજકુલ ભવ ભક્તિમાર્ગ માં ગણેશ ને વિધ્ન-વિનાશક કહી પૂજે છે, સાથે-સાથે તેમને માસ્ટર નોલેજકુલ અર્થાત્ વિદ્યાપતિ પણ માને છે. તો જે બાળકો માસ્ટર નોલેજકુલ બને છે તે ક્યારેય વિધ્નો થી હાર નથી ખાઈ શકતાં કારણ કે નોલેજ ને લાઈટ માઈટ કહેવાય છે, જેનાથી મંઝિલ પર પહોંચવાનું સહજ થઈ જાય છે. એવાં જે વિધ્ન-વિનાશક છે, બાપ ની સાથે સદા કમ્બાઈન્ડ રહેતાં નોલેજ નું સિમરણ કરતાં રહે છે તે ક્યારેય વિધ્ન હાર ન બની શકે.

સ્લોગન :- અંદર-બહાર જે પણ ખરાબીઓ છે તેને સંપૂર્ણ વિલ કરી દો તો વિલ-પાવર આવી જશે.

“ મીઠા બાળકો - સંગમયુગ પર તમને બાપ દ્વારા સારી બુદ્ધિ અને શ્રેષ્ઠ મત મળે છે , જેનાથી તમે બ્રાહ્મણ થી દેવતા બની જાઓ છો ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો કઈ મસ્તી માં રહો તો ચલન બહુજ રોચલ થઈ જશે?

ઉત્તર :- તમને જ્ઞાન ની મસ્તી ચઢી રહેવી જોઈએ. ઓહો! અમે ભગવાન નાં સન્મુખ બેઠાં છીએ. અમે અહીંયા થી જઈશું, જઈને વિશ્વ નાં માલિક, કાઉન પ્રિન્સ (તાજધારી રાજકુમાર) બનીશું. જ્યારે એવી મસ્તી રહે તો ચલન સ્વતઃ જ રોચલ થઈ જશે. મુખ થી બહુજ મીઠા બોલ નીકળશે. પરસ્પર બહુજ પ્રેમ રહેશે.

ગીત :- મહેફિલ મેં જલ ઉઠી શમા...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા બાળકો, રુહાની બાળકોએ આવીને બ્રાહ્મણ બની રુહાની બાબા થી આ જરૂર સમજ્યું છે કે અમે છીએ સંગમયુગી બ્રાહ્મણ. બાપે આપણી બુદ્ધિ નું તાળું ખોલ્યું છે. હવે આપણે સમજીએ છીએ કે આ છે સંગમયુગ. મનુષ્ય જે પણ પતિત-ભ્રષ્ટાચારી છે, તેઓ પછી પાવન બની ભવિષ્ય માં પાવન શ્રેષ્ઠાચારી પુરુષોત્તમ કહેવાશે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ક્યારેક તો પુરુષાર્થ કરી પુરુષોત્તમ બન્યાં છે ને. એમની હિસ્ટ્રી (ઇતિહાસ) જરૂર જોઈએ. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય ક્યારે સ્થાપન થયું? ન કળયુગ માં, ન સતયુગ માં. સ્વર્ગ સ્થાપન થાય જ છે સંગમ પર. આટલાં વિસ્તાર માં કોઈ જતું નથી. તમે જાણો છો આ સંગમયુગ છે. કળયુગ નાં પછી સતયુગ નવી દુનિયા થાય છે તો જરૂર સંગમયુગ પણ હશે. પછી નવી દુનિયામાં નવું રાજ્ય હશે. બુદ્ધિ ચાલવી જોઈએ. તમે જાણો છો બાપ દ્વારા આપણને સારી બુદ્ધિ અને શ્રીમત મળી રહી છે. કહે છે હે ઈશ્વર આમને સદૈવ સુમત અથવા સારી મત આપો. એ આખી દુનિયાનાં બાપ છે. બધાંને સારી મત આપવા વાળા છે. સંગમયુગ પર આવીને પોતાનાં બાળકોને સારી મત આપે છે. જેને પાંડવ સંપ્રદાય અને દૈવી સંપ્રદાય શાસ્ત્રો માં લખેલું છે. બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય અને દૈવી સંપ્રદાય ને પણ કોઈ સમજી નથી શકતું. બ્રહ્મા દ્વારા જ બ્રાહ્મણ સંપ્રદાય બની શકે છે. પરમપિતા પરમાત્મા જ બ્રહ્મા દ્વારા આ રચના રચે છે. પ્રજાપિતા છે ત્યારે તો આટલાં બધાં બ્રહ્માકુમાર અને બ્રહ્માકુમારીઓ છે. જ્યાં સુધી કોઈ આવીને આપ બ્રાહ્મણો દ્વારા જ્ઞાન ન લે ત્યાં સુધી સદ્ગતિ કેવી રીતે થઈ શકે. તમારી પાસે બહુજ આવશે. સંન્યાસી પણ આવશે બીજા ધર્મ વાળા પણ આવશે, બાપ થી વારસો લેવાં. સ્વર્ગ માં એમનો પાર્ટ નથી પરંતુ સંદેશ બધાંને આપવાનો છે કે બાપ આવ્યાં છે. આ સમયે હિન્દુ કહેવડાવવા વાળા કોઈ પણ દેવી-દેવતા ધર્મ ને જાણતાં જ નથી. તે જે પહેલાં સતોપ્રધાન હતાં, તે પછી તમો માં આવવાનાં કારણે પોતાને દેવી-દેવતા કહી નથી શકતાં. આપ બાળકો જાણો છો, રાવણ નું રાજ્ય પણ અહીંયા હોય છે અને પરમપિતા પરમાત્મા જેમને રામ પણ કહે છે, એમનો જન્મ પણ અહીંયા જ થાય છે, ગાયે પણ છે પતિત-પાવન સીતારામ. પરંતુ પતિત કોણે બનાવ્યાં, રાવણ કોણ છે, કેમ પતિત-પાવન બાપ ને બોલાવે છે? આ કોઈને પણ ખબર નથી. આ કોઈ સમજતાં નથી કે અમારામાં જે પ વિકાર છે, તે જ રાવણ છે. જેમાં પ વિકાર નથી તે રામ સંપ્રદાય છે. હમણાં રામરાજ્ય નથી એટલે બધાં ઈચ્છે છે કે નવી દુનિયા, નવું પવિત્ર રાજ્ય જોઈએ. રામ કહેવાય છે શિવબાબા ને, પરંતુ એમણે પરમાત્મા રામ ને સમજી લીધાં છે એટલે શિવબાબા ને ભૂલાવી દીધાં છે. તમે સમજાવી શકો છો કે રામરાજ્ય કોને કહેવાય છે. શાસ્ત્રો માં લખી દીધું છે કે રામ ની સીતા ચોરાઈ ગઈ, આ હોઈ શકે છે શું કે રાજા ની રાણી ને કોઈ ચોરીને લઈ જાય. શાસ્ત્ર પણ અનેક છે. મુખ્ય શાસ્ત્ર છે ગીતા. શાસ્ત્રો માં લખ્યું છે કે બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે. તો પ્રજાપિતા પણ અહિંયાં જ જોઈએ. બ્રહ્માને આટલાં અનેક બાળકો છે તો આ છે મુખ વંશાવલી, આટલાં કુખ વંશાવલી હોઈ ન શકે. જ્યારે કે સરસ્વતી પણ મુખ વંશાવલી છે તો બ્રહ્માની સ્ત્રી હોઈ જ ન શકે. હવે બાપ કહે છે - બ્રહ્મા મુખ દ્વારા તમે બ્રાહ્મણ બનો છો, મારા બાળકો બનો છો. આપ બાળકો જાણો છો શિવબાબા ની કેટલી મહિમા છે. બાપ પતિત-પાવન, લિબ્રેટર (મુક્તિદાતા) પણ છે. આ બધાં ગાયે પણ છે પરંતુ સમજતાં નથી, એટલે પહેલાં બાપ નો પરિચય આપવાનો છે કે એ પતિત-પાવન છે, ગીતા નાં ભગવાન પણ છે. નિરાકાર શિવબાબા છે તો જરૂર આવીને જ્ઞાન સંભળાવ્યું હશે. હવે જે શરીર દ્વારા જ્ઞાન સંભળાવે છે એમનું નામ રાખ્યું છે

બ્રહ્મા. નહીં તો બ્રહ્મા ક્યાંથી આવ્યાં! બ્રહ્માનાં બાપ કોણ? બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર નાં રચયિતા કોણ? આ છે ગુહ્ય પ્રશ્ન. ત્રિમૂર્તિ દેવતા તો કહે છે પરંતુ આ આવ્યાં ક્યાંથી! હવે બાપ સમજાવે છે, આમનાં પણ રચતા ઊંચા માં ઊંચા ભગવત જ છે, જેને શિવ કહે છે. આ ૩ દેવતાઓ લાઈટ નાં છે, એમનામાં હઠી માસ નથી પરંતુ મોટી બુદ્ધિ વાળા સમજી નથી શકતાં. આનાં પર સમજાવવાનું છે - ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન છે. એ બ્રહ્મા દ્વારા સ્વર્ગ નો વારસો આપે છે. ગાયે પણ છે મનુષ્ય થી દેવતા કિયે.... પછી દેખાડે છે વિષ્ણુ ની નાભી થી બ્રહ્મા નીકળ્યાં. ક્યારેય નાભી થી પણ બાળકો થાય છે શું? હવે બાપ બેસી બધું રહસ્ય સમજાવે છે. પરંતુ જ્યારે કોઈ સમજે ને.

તમે જાણો છો આત્માને જ પાપ આત્મા, પુણ્ય આત્મા કહેવાય છે. એવું નથી કે પવિત્ર આત્મા એજ પરમાત્મા છે. પરમાત્મા બાપ તો સદા પાવન છે. તમોપ્રધાન ને પતિત કહેવાય છે. સતયુગ માં જ્યારે સુખ હતું તો દુઃખ નું નામ પણ નહોતું. મનુષ્ય તો કહી દે છે સ્વર્ગ હમણાં જ છે. કાંઈ પણ સમજતાં નથી પરંતુ અંત માં આવીને બાપ થી વારસો લેશે. આપ બાળકો જ જાણો છો કે આપણે આપણી રાજધાની સ્થાપન કરી રહ્યાં છીએ. વિશ્વ નાં માલિક બીજું કોઈ બની ન શકે. વિશ્વ પર રાજ્ય સતયુગ માં હોય છે. કળયુગ માં આખાં વિશ્વ પર રાજ્ય કરી ન શકાય. આ પણ કોઈને ખબર નથી. ગીતા માં પણ છે કે મહાભારે લડાઈ લાગી હતી ત્યારે જ બધાં ધર્મ વિનાશ થઈ જાય છે. જેમ વાંસ નું જંગલ હોય છે, તે બધું સૂકાઈ જાય છે તો પરસ્પર ટકરાવા થી આગ લાગી જાય છે અને આખું જંગલ સળગી જાય છે. આ મનુષ્ય સૃષ્ટિ ઝાડ પણ જડજડિભૂત થઈ ગયું છે. આને પણ હવે આગ લાગવાની છે, એક બીજા માં લડીને ખલાસ થઈ જશે. આગ નો સામાન બનાવતાં જ રહે છે. હવે જાતેજ બોમ્બસ દ્વારા આગ લાગવાની છે, આ રહસ્ય તે નથી જાણતાં. હમણાં કળયુગ નર્ક બદલાઈ સ્વર્ગ થવાનું છે. આ જ્ઞાન માં મસ્તી બહુજ જોઈએ. પોતાને જોવાનું છે કે હું એ મસ્તી કે નશા માં રહું છું? આપણે પરમાત્મા નાં સંતાન છીએ, એમનાં થી સ્વર્ગનો વારસો પામી રહ્યાં છીએ. પરસ્પર વાત કરવાની રોયલ્ટી જોઈએ. અહીંયાથી બધુંજ શિખવાનું છે. પછી તે જ સંસ્કાર લઈ જશો. અતિ મીઠા બનવાનું છે, ખૂબ નશો રહેવો જોઈએ. શિવબાબા નાં અમે બાળકો છીએ. દેવતા પદ પામવા વાળા છીએ, તો એકબીજા થી કેટલું પ્રેમ થી બોલવું જોઈએ. પરંતુ બાળકોનાં મુખ થી હજું ફૂલ નીકળતાં નથી. તમે કેટલાં ઊંચા છો. તમને આ યાદ રહે કે અમે શિવબાબા નાં સંતાન છીએ પછી સતયુગ માં મહારાજા બનીશું. અર્થાત્ અમે વિશ્વ નાં કાઉન પ્રિન્સ (તાજધારી રાજકુમાર) બનીશું.

આપ બાળકોને આંતરિક ખુશી થવી જોઈએ કે અમે પરમાત્મા નાં સન્મુખ બેઠાં છીએ, જેમનાંથી સ્વર્ગનો વારસો મળે છે એમની શ્રીમત પર ચાલવાનું છે. તમે જાણો છો આપણી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. રાજધાની માં બધું જોઈએ. પરંતુ આપ બાળકો નાં મુખ થી સદૈવ રતન નીકળવાં જોઈએ. બાબા રૂપ પણ છે તો વસંત પણ છે. વાર્તાઓ બધી હમણાંની છે. બાપ છે જ્ઞાન નાં સાગર. તે જ્ઞાન ની વર્ષા કરે છે. બાકી તે ઈન્દ્ર દેવતા વરસાદ વરસાવે છે, એવી વાત નથી. આ વાદળ નેચરલ (કુદરતી) બને છે, વરસાદ કરે છે. સતયુગ માં આ પ તત્વ પણ તમારા ગુલામ બની જાય છે અને અહીંયા મનુષ્ય બધાનાં ગુલામ બની પડ્યાં છે. અહીંયા દરેક વાત માં મહેનત કરવી પડે છે. ત્યાં બધી વાત સ્વતઃ થઈ જાય છે. તો બાળકોને બાબાની યાદ સદા રહેવી જોઈએ એનાથી ખુશી નો પારો સદા ચઢ્યો રહેશે. તે લોકો (વિજ્ઞાન વાળા) પણ મંથન કરે છે. આપ બાળકોએ વાણી નું મંથન કરવાનું છે. વાણી નો પ્રવાહ ક્યારેક-ક્યારેક બહુજ સારો રહે છે, ક્યારેક ઓછો, આને કહેવાય છે મંથન કરવું. બાળકો બાપ ની અવસ્થા ને જોઈ રહ્યાં છે અને બાબા પોતાનો અનુભવ સંભળાવે છે. તો ક્યારેક બહુજ ઉછળ તો પ્રવાહ રહે છે, ક્યારેક ઓછો. ક્યારેક બહુ સારા પોઈન્ટસ નીકળે છે. બાબા પણ મદદગાર બની જાય છે. આ તમે પણ ફીલ (અનુભવ) કરો છો. બાબા તો ક્યારેય મુરલી હાથ માં નથી ઉઠાવતાં. બાળકો મેગેઝિન લખે છે - તો બાબા ક્યારેક-ક્યારેક જુએ છે કે બાળકો ક્યારેક ગફલત (ભૂલ) તો નથી કરતાં. મેગેઝિન માં પણ સારી-સારી મુરલી નાં પોઈન્ટસ આવે છે અને બધી તરફ જતી રહે છે. કોઈની તરફ મુરલી નથી જતી તો બાબા કહે છે રચતા અને રચના નું જ્ઞાન ૭ દિવસ માં સમજી લીધું છે ને. બાકી શું જોઈએ. બાકી પ વિકારો ને ભસ્મ કરવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે બીજી તો કોઈ તકલીફ છે નહીં.

આપ બાળકો કોઈ નાં પણ સતસંગ માં જઈ શકો છો, સેવા કરવાનો પણ ઉમંગ હોવો જોઈએ. જ્યારે બધાં ધર્મ વાળા ભેગાં થાય છે તો સમજાવવું જોઈએ કે દરેક નો ધર્મ અલગ-અલગ છે. ભાઈ-ભાઈ કહે છે પરંતુ મળીને એક નથી થઈ શકતાં. આ ફક્ત કહેવાની વાત છે. બાપ કહે છે - હું આવીને બ્રાહ્મણ બનાવું પછી દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન કરું છું, ત્યાં બીજો કોઈ ધર્મ હોતો નથી. આ એ જ મહાભારત લડાઈ છે. ગીતા માં પણ એનું વર્ણન કરેલું

છે. આ એક જ ભણતર છે. ભણાવવા વાળા પણ એક જ છે. જ્ઞાન જ્યારે પૂરું થશે તો બાપ કહે છે હું પણ ચાલ્યો જઈશ. મારે કળયુગ નાં અંત માં જ્ઞાન સંભળાવવાનું છે, મારે કલ્પ-કલ્પ આવવાનું છે. એક સેકન્ડ પણ ઓછી વધારે નહીં થશે. જ્યારે જ્ઞાન પૂરું થાય પછી કર્માતીત અવસ્થા માં ચાલ્યા જશે, તો વિનાશ પણ થઈ જશે. દિવસે-પ્રતિદિવસે તમારી સેવા વધતી જશે. અહીંયા તો ન કોઈમાં પવિત્રતા છે, ન દૈવી ગુણો ની ધારણા છે. ત્યાં પવિત્રતા નું અંતર જુઓ કેટલું છે. તમે હમણાં સંગમ માં બેઠાં છો, આ જ પુરુષોત્તમ યુગ છે. હમણાં તમે પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છો. પરંતુ તે જલવો, ચલન પણ જોઈએ. ક્યારેય મુખ થી પથ્થર ન નીકાળવાં જોઈએ. રત્ન જ મુખ થી નીકાળવાં જોઈએ. હમણાં તમે દેવતા સમાન ગુલ-ગુલ બની રહ્યાં છો. ગોડ (ભગવાન) આવી ને ગોડ-ગોડેઝ (ભગવાન-ભગવતી) બનાવે છે. દેવતાઓને જ ભગવાન-ભગવતી કહે છે. પરંતુ એવાં બનાવે કોણ છે? આ કોઈ નથી જાણતું. તમારી બુદ્ધિ માં બધું રચતા અને રચના નું નોલેજ છે પછી બીજાઓને આપ સમાન બનાવવાની જવાબદારી છે. બહુજ આવતાં રહેશે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બ્રાહ્મણ જ બને છે. માયા નાં તોફાન પણ બાળકો ને જ આવે છે. ક્યાંક તોફાન આવવાથી હાડકાં-હાડકાં તૂટી જાય છે. ચાલતાં-ચાલતાં કોઈ ડિસસર્વિસ (કુસેવા) પણ કરે છે. બાપ કહે છે કોઈ પણ છી-છી કામ નહીં કરો. તમે મુખ વંશાવલી બ્રાહ્મણ છો, તે છે કુખ વંશાવલી. કેટલો ફર્ક છે. તે શારીરિક યાત્રા પર લઈ જાય છે, તમારી છે રુહાની યાત્રા. તમે બેહદ નાં બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છો. આ પણ કોઈમાં અક્કલ નથી જે સમજે કે તે પણ બ્રાહ્મણ, આપણે પણ બ્રાહ્મણ. પરંતુ સાચાં બ્રાહ્મણ કોણ છે? તે બ્રાહ્મણ પોતાને બ્રહ્માકુમારી નથી કહેવડાવી શકતાં. તમે પોતાને બ્રહ્માકુમાર કહેવડાવો છો તો જરૂર બ્રહ્મા પણ હશે. પરંતુ એમની બુદ્ધિમાં આ વાતો આવતી નથી, જે પૂછે. બાબા કલ્પ-કલ્પ આપ બાળકોને આવીને આ વાતો સમજાવે છે કે તમે બ્રહ્મા નાં સંતાન બ્રાહ્મણ બધાં ભાઈ-બહેન થયાં. પછી તે વિકાર માં કેવી રીતે જઈ શકે. જો કોઈ જાય છે તો બ્રાહ્મણ કુળ ને કલંકિત કરે છે. પોતાને બ્રહ્માકુમાર-કુમારી કહેવડાવીને પછી પતિત થઈ ન શકાય. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વાણી થી જે સાંભળો છો એનાં પર મંથન કરવાનું છે. પુરુષોત્તમ બની રહ્યાં છો એટલે ચલન બહુજ રોચલ બનાવવાની છે. મુખ થી ક્યારેય પથ્થર નથી નીકાળવાનાં.
2. અનેકોને આપ સમાન બનાવવાની જવાબદારી સમજી સર્વિસ (સેવા) પર તત્પર રહેવાનું છે. કોઈ પણ છી-છી ગંદુ કામ કરીને ડિસસર્વિસ નથી કરવાની.

વરદાન :- એકરસ સ્થિતિ દ્વારા અતીન્દ્રિય સુખ ની અનુભૂતિ કરવા વાળા સર્વ આકર્ષણો થી મુક્ત ભવ જ્યારે ઈન્દ્રિયો નાં આકર્ષણ અને સંબંધો નાં આકર્ષણ થી મુક્ત બનો ત્યારે અતીન્દ્રિય સુખ ની અનુભૂતિ કરી શકશે. કોઈ પણ કર્મેન્દ્રિય નાં વશ હોવાથી જે ભિન્ન-ભિન્ન આકર્ષણ થાય છે તે અતીન્દ્રિય સુખ અથવા હર્ષ અપાવવામાં બંધન નાંખે છે. પરંતુ જ્યારે બુદ્ધિ સર્વ આકર્ષણો થી મુક્ત થઈ એક જ ઠેકાણા પર ટકી જાય છે, હલચલ સમાપ્ત થઈ જાય છે ત્યારે એકરસ અવસ્થા બનવાથી અતીન્દ્રિય સુખ ની અનુભૂતિ થાય છે.

સ્લોગન :- પોતાની બુદ્ધિ ની લાઈન સદા ક્લિયર (સ્પષ્ટ) રાખો તો એક-બીજા નાં મન નાં ભાવો ને જાણી લેશો.

તન , મન , ધન અને જન નું ભાગ્ય

આજે સાચાં સાહેબ પોતાનાં સાહેબજાદા અને સાહેબજાદિઓ ને જોઈ રહ્યાં છે. બાપ ને કહે જ છે સત્ય, એટલે બાપદાદા દ્વારા સ્થાપના કરેલા આ યુગ નું નામ પણ સતયુગ છે. બાપ ની મહિમા પણ સત બાપ, સત શિક્ષક, સદ્ગુરુ કહે છે. સત્ય ની મહિમા સદા શ્રેષ્ઠ રહી છે. સત બાપ દ્વારા તમે બધાં સત્ય નારાયણ બનવાના માટે સાચી કથા સાંભળી રહ્યાં છો. એવાં સાચાં સાહેબ પોતાનાં બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે કે કેટલાં બાળકોએ સાચાં સાહેબ ને રાજી કર્યા છે. સાચાં સાહેબ ની સૌથી મોટી વિશેષતા છે - એ દાતા, વિધાતા, વરદાતા છે. રાજી રહેવા વાળા બાળકોની નિશાની - સદા દાતા રાજી છે, એટલે એવી આત્માઓ સદા પોતાને જ્ઞાન નાં ખજાના, શક્તિઓનાં ખજાના, ગુણોનાં ખજાના, બધાં ખજાનાથી ભરપૂર અનુભવ કરશે, ક્યારેય પણ પોતાને ખજાનાથી ખાલી નહીં સમજશે. કોઈ પણ ગુણ અથવા શક્તિ તથા જ્ઞાન નાં ગુહ્ય રહસ્ય થી વંચિત નહીં હશે. ગુણોની કે શક્તિઓની પર્સન્ટેજ (ટકાવારી) હોઈ શકે છે પરંતુ કોઈ ગુણ તથા કોઈ શક્તિ એવી આત્મા માં હોય જ નહીં - આ ન થઈ શકે. જેમ સમય પ્રમાણે ઘણાં બાળકો કહે છે કે મારામાં બીજી શક્તિઓ તો છે પરંતુ આ શક્તિ તથા ગુણ નથી. તો ‘નથી’ શબ્દ નિષેધ હશે. એવાં દાતા નાં બાળકો સદા ધનવાન હશે અર્થાત્ ભરપૂર કે સંપન્ન હશે. બીજી મહિમા છે ‘ભાગ્યવિધાતા’. તો ભાગ્ય-વિધાતા સાહેબ નાં રાજી ની નિશાની - એવાં માસ્ટર ભાગ્યવિધાતા બાળકોનાં મસ્તક પર સદા ભાગ્ય નો તારો ચમકતો રહે છે અર્થાત્ એમની મૂર્ત અને સૂરત થી સદા રુહાની ચમક દેખાય છે. મૂર્ત થી સદા રાજી રહેવાનાં ફીચર્સ (વિશેષતા) દેખાશે, સૂરત થી સદા રુહાની સીરત (ચરિત્ર) અનુભવ થશે. આને કહેવાય છે મસ્તક માં ચમકતો ભાગ્યનો તારો. દરેક વાતમાં તન, મન, ધન, જન - ચારેય રૂપ થી પોતાનું ભાગ્ય અનુભવ કરશે. એવું નહીં કે આમાંથી કોઈ એક ભાગ્ય ની પ્રાપ્તિ ની કમી મહેસૂસ કરશે. મારા ભાગ્ય માં ત્રણ વાતો તો ઠીક છે, બાકી એક વાત ની કમી છે - એવું નહીં.

તન નું ભાગ્ય - તન નો હિસાબ-કિતાબ ક્યારેય પ્રાપ્તિ કે પુરુષાર્થ નાં માર્ગ માં વિઘ્ન અનુભવ નહીં થશે, તન ક્યારેય પણ સેવા થી વંચિત થવા નહીં દેશે. કર્મભોગ નાં સમયે પણ એવાં ભાગ્યવાન કોઈ ને કોઈ પ્રકાર થી સેવાનાં નિમિત્ત બનશે. કર્મભોગ ને ચલાવશે પરંતુ કર્મભોગ નાં વશ ચિલ્લાવશે નહીં. ચિલ્લાવું અર્થાત્ કર્મ ભોગ નું વારંવાર વર્ણન કરવું કે વારંવાર કર્મભોગ ની તરફ બુદ્ધિ અને સમય લગાવતાં રહેવું. નાની વાત ને મોટો વિસ્તાર કરવો - આને કહે છે ચિલ્લાવવું અને મોટી વાત ને જ્ઞાન નાં સાગર થી સમાપ્ત કરવી - આને કહે છે ચલાવવું. તો સદા આ વાત યાદ રાખો - યોગી જીવનનાં માટે ભલે નાનો કર્મભોગ હોય, ભલે મોટો હોય પરંતુ તેનું વર્ણન નહીં કરો, કર્મભોગ ની કહાની નો વિસ્તાર નહીં કરો કારણ કે વર્ણન કરવામાં સમય અને શક્તિ તે તરફ હોવાનાં કારણે હેલ્થ કોન્સિયસ (દેહ-અભિમાની) થઈ જાય છે, સોલ કોન્સિયસ (દેહી-અભિમાની) નહીં. આ હેલ્થ કોન્સિયસનેસ રુહાની શક્તિ થી ધીરે-ધીરે નર્વસ (નિરાશ) બનાવી દે છે, એટલે ક્યારેય પણ વધારે વર્ણન નહીં કરો. યોગી જીવન કર્મભોગ ને કર્મયોગ માં પરિવર્તન કરવા વાળું છે. આ છે તન નાં ભાગ્ય ની નિશાનીઓ.

મન નું ભાગ્ય - મન સદા હર્ષિત રહેશે કારણ કે ભાગ્ય ની પ્રાપ્તિ ની નિશાની હર્ષિત રહેવાની જ છે. જે ભરપૂર હોય છે તે સદા મન થી મુસ્કુરાતા રહે છે. મન નાં ભાગ્યવાન સદા ઈચ્છા માત્રમ્ અવિદ્યા ની સ્થિતિ વાળા હોય છે. ભાગ્યવિધાતા નાં રાજી હોવાનાં કારણે સર્વ પ્રાપ્તિ સંપન્ન અનુભવ કરવાનાં કારણે મન નો લગાવ કે ઝુકાવ વ્યક્તિ કે વસ્તુ નાં તરફ નહીં હશે. આને જ સાર રૂપ માં કહો છો “મનમનાભવ”. મન ને બાપ નાં તરફ લગાવવામાં મહેનત નહીં થશે પરંતુ સહજ જ મન બાપ ની મહોબ્બત નાં સંસાર માં રહેશે. એક બાપ બીજું ન કોઈ - એવી અનુભૂતિ ને મન નું ભાગ્ય કહે છે.

ધન નું ભાગ્ય - જ્ઞાન ધન તો છે જ પરંતુ સ્થૂળ ધન નું પણ મહત્વ છે. ધન નાં ભાગ્ય નો અર્થ એ નથી કે બ્રાહ્મણ જીવન માં લખપતિ કે કરોડપતિ બનશે પરંતુ ધન નાં ભાગ્ય ની નિશાની છે કે સંગમયુગ પર જેટલું આપ

બ્રાહ્મણ આત્માઓ ને ખાવા-પીવાનું અને આરામ થી રહેવાનાં માટે આવશ્યકતા છે, એટલું આરામ થી મળશે. અને સાથે-સાથે ધન જોઈએ સેવા નાં માટે. તો સેવાનાં માટે પણ ક્યારેય સમય પર કમી કે ખેંચતાણ અનુભવ નહીં કરશે. કેવી રીતે પણ, ક્યાંય થી પણ સેવાનાં સમય પર ભાગ્યવિધાતા બાપ કોઈને નિમિત્ત બનાવી જ દે છે. ધન નાં ભાગ્યવાન ક્યારેય પણ પોતાનાં ‘નામ’ ની કે ‘શાન’ ની ઈચ્છા કારણે સેવા નહીં કરશે. જો નામ-શાન ની ઈચ્છા છે તો એવાં સમય પર ભાગ્ય-વિધાતા સહયોગ નહીં અપાવશે. આવશ્યકતા અને ઈચ્છા માં રાત-દિવસ નું અંતર છે. સાચી આવશ્યકતા છે અને સાચું મન છે તો કોઈ પણ સેવાનાં કાર્ય માં, કાર્ય તો સફળ થશે જ પરંતુ ભંડારી અધિક વધારે જ ભરપૂર થઈ જશે, બચશે, એટલે ગાયન છે “શિવ નો ભંડારો અને ભંડારી સદા ભરપૂર”. તો સાચાં દિલ વાળા ની અને સાચાં સાહેબ ની રાજી થવાની નિશાની છે ભંડારો પણ ભરપૂર, ભંડારી પણ ભરપૂર. આ છે ધન નાં ભાગ્ય ની નિશાની. વિસ્તાર તો ખૂબ છે પરંતુ સાર માં સંભળાવી રહ્યાં છે.

ચોથી વાત - જન નું ભાગ્ય - જન અર્થાત્ બ્રાહ્મણ પરિવાર તથા લૌકિક પરિવાર, લૌકિક સંબંધ માં આવવા વાળી આત્માઓ તથા અલૌકિક સંબંધ માં આવવા વાળી આત્માઓ. તો જન દ્વારા ભાગ્યવાન ની પહેલી નિશાની છે - જન ની ભાગ્યવાન આત્મા ને જન દ્વારા સદા સ્નેહ અને સહયોગ ની પ્રાપ્તિ થતી રહેશે. ઓછા માં ઓછો ૯૫ ટકા આત્માઓથી પ્રાપ્તિ નો અનુભવ અવશ્ય થશે. પહેલાં પણ સંભળાવ્યું હતું કે ૫ ટકા આત્માઓ નો હિસાબ-કિતાબ પણ ચૂકતું થાય છે એટલે તેમનાં દ્વારા ક્યારેક સ્નેહ મળશે, ક્યારેક પરીક્ષા પણ થશે. પરંતુ ૫ ટકા થી વધારે ન હોવું જોઈએ. એવી આત્માઓ થી પણ ધીરે-ધીરે શુભભાવના, શુભકામના દ્વારા હિસાબ ચૂકતું કરતાં રહો. જ્યારે હિસાબ ચૂકતું થઈ જશે તો ચોપડી પણ ખતમ થઈ જશે ને! પછી હિસાબ-કિતાબ રહેશે જ નહીં. તો ભાગ્યવાન આત્મા ની નિશાની છે - જન નાં રહેલાં હિસાબ-કિતાબ ને સહજ ચૂકતું કરતાં રહેવું અને ૯૫ ટકા આત્માઓ દ્વારા સદા સ્નેહ અને સહયોગની અનુભૂતિ કરવી. જન નાં ભાગ્યવાન આત્માઓ, જન નાં સંબંધ-સંપર્ક માં આવતાં સદા પ્રસન્ન રહેશે. પ્રશ્નચિત નહીં પરંતુ પ્રસન્નચિત - આ આવું કેમ કરે અથવા કેમ કહે, આ વાત આવી રીતે નહીં, આમ થવી જોઈએ. ચિત ની અંદર આ પ્રશ્ન ને ઉત્પન્ન થવા વાળા ને પ્રશ્નચિત કહેવાય છે અને પ્રશ્નચિત્ત ક્યારેય સદા પ્રસન્ન નથી રહી શકતાં. તેમનાં ચિત માં સદા ‘કેમ’ ની ક્યૂ (કતાર) લાગેલી રહે છે એટલે તે ક્યૂ ને સમાપ્ત કરવામાં જ સમય ચાલ્યો જાય છે અને આ ક્યૂ પાછી એવી હોય છે જે તમે છોડવા ઈચ્છો તો પણ નથી છોડી શકતાં, સમય આપવો જ પડશે. કારણ કે આ ક્યૂ નાં રચના તમે છો. જ્યારે રચના રચી લીધી તો પાલના કરવી પડશે, પાલના થી બચી નહીં શકો. ભલે કેટલાં પણ મજબૂર થઈ જાઓ પરંતુ સમય, શક્તિ આપવી જ પડશે એટલે આ વ્યર્થ રચના ને કંટ્રોલ (નિયંત્રિત) કરો. આ બર્થ કંટ્રોલ કરો. સમજ્યાં? હિંમત છે? જેમ લોકો કહી દે છે ને કે આ તો ઈશ્વર ની દેણ છે, અમારી ભૂલ થોડી છે. એમ જ બ્રાહ્મણ આત્માઓ પછી કહે છે - ડ્રામા ની નોંધ છે. પરંતુ ડ્રામા નાં માસ્ટર ક્રિયેટર (રચયિતા), માસ્ટર નોલેજકુલ બની દરેક કર્મ ને શ્રેષ્ઠ બનાવતાં ચાલો. અચ્છા!

ટીચર્સ સાંભળ્યું! સાચાં સાહેબ મારા ઉપર કેટલાં રાજી છે, આનું રહસ્ય તો સાંભળ્યું ને! રહસ્ય સાંભળવાથી બધી ટીચર્સ રાઝયુક્ત બની કે દિલ માં આવે છે કે આ ભાગ્ય ની મારા માં કમી છે? ક્યારેક ધન ની ખેંચતાણ માં, ક્યારેક જન ની ખેંચતાણ માં - એવાં જીવન નો અનુભવ તો નથી કરતાં ને? સંભળાવ્યું હતું એક જ સ્લોગન વિશેષ નિમિત્ત ટીચર્સ પ્રતિ, પરંતુ છે બધાનાં પ્રતિ. દરેક વાતમાં બાપ ની શ્રીમત પ્રમાણે “જી હજૂર- જી હજૂર” કરતાં રહો. બાળકોનું “જી હજૂર” કરવાનું અને બાપ નું બાળકોનાં આગળ “હાજરા હજૂર” થવું. જ્યારે હજૂર હાજર થઈ ગયાં તો કોઈ પણ વાત ની કમી નહીં રહેશે, સદા સંપન્ન થઈ જશો. દાતા અને ભાગ્યવિધાતા - બંનેની પ્રાપ્તિઓનાં ભાગ્ય નો તારો મસ્તક પર ચમકવા લાગશે. ટીચર્સ ને તો ડ્રામા અનુસાર ખૂબ ભાગ્ય મળેલું છે. આખો દિવસ સિવાય બાપ અને સેવાનાં બીજું કામ જ શું છે! ધંધો જ આ છે. પ્રવૃત્તિ વાળાને તો કેટલું નિભાવવું પડે છે. આપ લોકોને તો એક જ કામ છે, ઘણી વાતો થી સ્વતંત્ર પંખી છો. સમજો છો પોતાનાં ભાગ્ય ને? કોઈ સોના નું પિંજરું, હીરા નું પિંજરું તો નથી બનાવી દેતાં? બનાવો પણ સ્વયં છો, ફસાઓ પણ સ્વયં છો. બાપે તો સ્વતંત્ર પંખી બનાવ્યાં, ઉડતાં પંખી બનાવ્યાં. ખૂબ-ખૂબ-ખૂબ લક્કી (ભાગ્યવાન) છો. સમજ્યાં? દરેક ને ભાગ્ય ની વિશેષતા અવશ્ય મળેલી છે. પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળાઓની વિશેષતા પોતાની, ટીચર્સ ની વિશેષતા પોતાની, ગીતા પાઠશાળા વાળાઓની વિશેષતા પોતાની, ભિન્ન-ભિન્ન વિશેષતાઓ થી બધાં વિશેષ આત્માઓ

છો. પરંતુ સેવાકેન્દ્ર પર રહેવાવાળી નિમિત્ત ટીયર્સ ને ખૂબ સારો ચાન્સ (તક) છે. અચ્છા!

સદા સર્વ પ્રકાર નાં ભાગ્ય ને અનુભવ કરવા વાળા, અનુભવી આત્માઓ ને, સદા દરેક કદમ માં “જી હજૂર” કરવા વાળા બાપ નાં મદદ નાં અધિકારી શ્રેષ્ઠ આત્માઓને, સદા પ્રશ્નચિત નાં બદલે પ્રસન્નચિત રહેવાવાળા - એવાં પ્રશંસા નાં યોગ્ય, યોગી આત્માઓ ને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

પંજાબ , હરિયાણા , હિમાચલ ગ્રુપ :- બધાં પોતાને મહાવીર અને મહાવીરનીઓ સમજો છો? મહાવીર તો છો પરંતુ સદા મહાવીર છો? કે ક્યારેક મહાવીર, ક્યારેક થોડાં કમજોર થઈ જાયો છો? સદા નાં મહાવીર અર્થાત્ સદા લાઈટ હાઉસ અને માઈટ હાઉસ. જ્ઞાન છે લાઈટ અને યોગ છે માઈટ. તો મહાવીર અર્થાત્ જ્ઞાની તૂ આત્મા પણ અને યોગી તૂ આત્મા પણ. જ્ઞાન અને યોગ - બંને શક્તિઓ-લાઈટ અને માઈટ સંપન્ન હોય - આને કહે છે મહાવીર. કોઈ પણ પરિસ્થિતિ માં જ્ઞાન અર્થાત્ લાઈટ ની કમી ન હોય અને માઈટ અર્થાત્ યોગ ની કમી ન હોય. જો એક ની પણ કમી છે તો પરિસ્થિતિ માં સેકન્ડ માં પાસ નહીં થઈ શકશો, સમય લાગી જશે. પાસ તો થઈ જશે પરંતુ સમય પર પાસ નહીં થયાં તો તે પાસ શું થયાં! જેવી રીતે સ્થૂળ ભણતર માં પણ જો એક વિષય માં પણ નપાસ થઈ જાય છે તો પછી ફરીથી એક વર્ષ ભણવું પડે છે. વર્ષ પછી પાસ થાય છે તો સમય ગયો ને! એવી રીતે જે જ્ઞાની અને યોગી તૂ આત્મા, લાઈટ અને માઈટ બંને સ્વરૂપ નથી, તેમને પણ પરિસ્થિતિ થી પાસ થવામાં સમય લાગી જાય છે. જો સમય પર પાસ ન થવાનાં સંસ્કાર પડી જાય છે તો ફાઈનલ (અંતિમ) માં પણ તે સંસ્કાર પૂરેપૂરા પાસ થવા નથી દેતાં. તો પાસ થવા વાળા તો છે પરંતુ સમય પર પાસ થવા વાળા નથી. જે સદા સમય પર કુલ પાસ થાય છે, એને કહેવાય છે પાસ વિથ ઓનર (સન્માન સાથે પાસ). પાસ વિથ ઓનર અર્થાત્ ધર્મરાજ પણ તેમને ઓનર (સન્માન) આપશે. ધર્મરાજપુરી માં પણ સજાઓ નહીં થશે, ઓનર થશે. ગાયન થશે કે આ પાસ વિથ ઓનર છે.

તો પાસ વિથ ઓનર થવાનાં માટે વિશેષ પોતાને કોઈ વાતમાં, કોઈ પણ સંસ્કાર માં, સ્વભાવ માં, ગુણો માં, શક્તિ માં કમી નહીં રાખતાં. બધી વાતો માં કમ્પલીટ (સંપૂર્ણ) બનવું અર્થાત્ પાસ વિથ ઓનર બનવું. તો બધાં એવાં બન્યાં છો કે બની રહ્યાં છો? (બની રહ્યાં છીએ) એટલે જ વિનાશ રોકાયેલો છે. તમે રોક્યો છે. વિશ્વ નો વિનાશ અર્થાત્ પરિવર્તન નાં પહેલાં બ્રાહ્મણોની કમીઓનો વિનાશ જોઈએ. જો બ્રાહ્મણોની કમીઓનો વિનાશ નથી થયો તો વિશ્વ નો વિનાશ અર્થાત્ પરિવર્તન કેવી રીતે થશે. તો પરિવર્તન નાં આધારમૂર્ત આપ બ્રાહ્મણ છો.

પંજાબ, હરિયાણા, હિમાચલ વાળાને તો પહેલાં તૈયાર થવું જોઈએ. તમે અંત લાવવા વાળા તૈયાર નથી થયાં, એટલે આંતકવાદી તૈયાર થઈ ગયાં છે. તો બધાં પ્રથમ નંબર લાવવા વાળા છો કે જે પણ મળે તેમાં રાજી રહેશો? અનેકો થી તો સારા છીએ જ-એવું તો નથી વિચારતાં? સારા તો છો જ પરંતુ સારા માં સારા બનવાનું છે. કોટો માં કોઈ બની ગયાં - આ મોટી વાત નથી પરંતુ, કોઈ માં પણ કોઈ બનવાનું છે એટલે સદા એવરરેડી (સદા તૈયાર). અંત માં રેડી - નહીં, એવરરેડી એટલે સદા રેડી રહેવાવાળા. જો કહેશો બની રહ્યાં છીએ તો પુરુષાર્થ તીવ્ર નહીં થશે.

બાપ ની નજર પહેલાં પંજાબ પર પડી ને. તો જ્યારે બાપ ની નજર પહેલાં પડી તો આવવાનું પણ પ્રથમ નંબર માં છે. ફાઉન્ડેશન (પાયા) વાળા છો. તો ફાઉન્ડેશન સદા પાકું રહે છે, જો કાચું થયું તો બિલ્ડીંગ કાચું થઈ જાય છે. તો સદા આ જ વરદાન ને યાદ રાખજો કે દરેક પરિસ્થિતિ માં પાસ વિથ ઓનર બનવા વાળા છીએ. આની વિધિ છે એવરરેડી રહેવું. અચ્છા.

સૌથી મોટું ઝોન તો મધુબન જ છે. બધાં બ્રહ્માકુમાર અને કુમારીઓનું અસલી ઘર મધુબન જ છે ને. આત્માઓ નું ઘર પરમધામ છે પરંતુ બ્રાહ્મણો નું ઘર મધુબન છે. તો અમૃતસર કે લુધિયાણા નાં નથી, પંજાબ કે હરિયાણા નાં નથી પરંતુ તમારું સ્થાઈ સરનામું મધુબન છે. બાકી બધાં સેવા સ્થાન છે. ભલે પ્રવૃત્તિ માં રહો છો તો પણ સેવાસ્થાન છે, ઘર નથી. સ્વીટ હોમ મધુબન છે. એવું સમજો છો ને! કે તે જ ઘર યાદ આવે છે? અચ્છા!

વરદાન :- સમાવવાની શક્તિ દ્વારા એક મત નું વાતાવરણ બનાવવા વાળા દૃષ્ટાંત રૂપ ભવ
જે એક જેવાં મણકા છે, એક ની જ લગન અને એકરસ સ્થિતિ માં સ્થિત, એક ની મત પર ચાલવા

વાળા છે, પરસ્પર માં સંકલ્પો માં પણ એકમત છે, તે જ માળા માં પરોવાય છે. પરંતુ એક મત નું વાતાવરણ ત્યારે બનશે જ્યારે સમાવવાની શક્તિ હશે. જો કોઈ વાત માં ભિન્નતા થઈ જાય છે તો તે ભિન્નતા ને સમાવો ત્યારે પરસ્પર માં એકતા થી સમીપ આવશે અને બધાંની આગળ દૃષ્ટાંત રુપ બનશે

સ્લોગન :-

દરેક સંકલ્પ, વાણી અને કર્મ માં રુહાનિયત ધારણ કરો ત્યારે સર્વિસ (સેવા) માં રોનક આવશે.

“ મીઠા બાળકો - શિવબાબા નાં બનીને કોઈ પણ ભૂલ નહીં કરતાં , ભૂલ કરવાથી બાપ નું નામ બદનામ કરી દેશે ”

પ્રશ્ન :- સૌથી મોટી પ્રવૃત્તિ કોની છે અને કેવી રીતે?

ઉત્તર :- શિવબાબા ની સૌથી મોટી પ્રવૃત્તિ છે. ભક્તિ માં બધાં ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા કહીને પોકારે છે તો પ્રવૃત્તિ વાળા થયાં ને. પરંતુ જ્યાં સુધી તે સાકાર માં ન આવે ત્યાં સુધી એમની કોઈ પ્રવૃત્તિ નથી કારણ કે ઊપર માં તો આત્માઓ બાપની સાથે નિરાકારી રૂપ માં રહે છે. જ્યારે સાકાર માં આવીને આમનામાં પ્રવેશ કરે છે તો સૌથી મોટી પ્રવૃત્તિ છે.

ઓમ શાંતિ ! ભારત ખાસ અને દુનિયા આમ એ નથી જાણતાં કે બેહદ નાં બાપ નિવૃત્તિ વાળા છે કે પ્રવૃત્તિ વાળા? જ્યારે બાપ આવે છે, તો બાળકો-બાળકો કહી બોલાવે છે કારણ કે એમને પોકારે છે - ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા ત્વમેવ.... તો ગૃહસ્થી બની જાય છે. ત્યાં તો બધાં જાણે છે - શિવ નિરાકાર છે. ભલે શિવ નો આકાર છે પરંતુ બાળ બચ્ચા તો નથી. જો છે પણ તો બધી આત્માઓ બાળકો છે. બધાં એક જેવાં બાળકો છે, એટલે સમજે છે બધાં પરમાત્મા છે. આત્મા પણ બિંદુ રૂપ છે, પરમાત્મા નું પણ બિંદુ રૂપ છે. ગૃહસ્થી લોકો જ ગાયે છે ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા... સંન્યાસી નિવૃત્તિ માર્ગ વાળા કહી દે છે પરમાત્મા બ્રહ્મ છે. તે ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા નહીં કહેશે. એમનો માર્ગ અલગ છે. આ પણ ભૂલ થી લક્ષ્મી-નારાયણ નાં આગળ જઈને મહિમા ગાયે છે - ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા અથવા કહેશે અયુતમ કેશવમ... ભક્તિમાર્ગ માં સ્તુતિઓ તો અથાહ ગાયે છે. હકીકત માં પરમાત્મા બાપ છે, એમનાથી વારસો કેવી રીતે અને શું મળે છે. આપ બાળકો જાણો છો - એ બાપ પણ છે, દાદા પણ છે, મોટી મા પણ છે, પ્રજાપિતા પણ છે. એમનાં દ્વારા કહે છે બાળકો, હું તમારો બાપ પણ છું પછી મારે પણ પ્રવૃત્તિ માર્ગ માં આવવું પડે છે. આ મારી યુગલ પણ છે, બાળક પણ છે. જ્યારે આમાં પ્રવેશ કરું છું ત્યારે પ્રવૃત્તિ વાળો બની જાઉં છું. મને જ સુપ્રીમ (પરમ) બાપ, સુપ્રીમ શિક્ષક, સુપ્રીમ ગુરુ પણ કહે છે. ગુરુ ગાઈડ (માર્ગદર્શન) કરે છે મુક્તિ નાં માટે. તે તો છે બધું ખોટું. આ છે સત્ય. અંગ્રેજી માં પરમાત્મા ને ટ્રુથ (સત્ય) કહે છે. તો ટ્રુથ આવીને શું સત્ય બતાવે છે, આ કોઈને ખબર નથી. મને તમને પણ ખબર નહોતી. તો જેમકે નવી વાત થઈ ગઈ ને. એ જ્ઞાન નાં સાગર, સચખંડ સ્થાપન કરવા વાળા છે. જરૂર ક્યારેક સાચું બતાવીને ગયાં છે ત્યારે જ તો ગાયન છે. સચખંડ ને હેવન (સ્વર્ગ) કહે છે. ત્યાં દેવી રાજધાની દેખાડે છે. હમણાં છે જૂની દુનિયા, પછી નવી દુનિયા થવાની છે. જૂની દુનિયા ને આગ લાગવાની છે. સ્થાપના નાં સમયે વિનાશ પણ ગવાય છે. કરન-કરાવનહાર પરમાત્મા ગવાયેલું છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે છે. કેવી રીતે કરાવે છે? એ તો સ્વયં જ આવીને બતાવશે. મનુષ્ય કાંઈ પણ નથી જાણતાં. કહે છે પરમાત્મા કરન-કરાવનહાર છે. અને પછી ડ્રામા ની પણ ખબર પડી ગઈ. કળયુગ અંત, સતયુગ આદિ.... આ સંગમ ને ઊંચ માનવો જોઈએ. કળયુગ નાં પછી આવે છે સતયુગ. પછી નીચે ઉતરવાનું હોય છે. સ્વર્ગ, નર્ક ગવાયેલું છે. મનુષ્ય મરે છે તો કહે છે સ્વર્ગવાસી થયાં. જરૂર કોઈ સમયે સ્વર્ગવાસી થયાં છે. આ ખાસ ભારતવાસી જ કહે છે કારણ કે જાણે છે ભારત સૌથી પ્રાચીન છે. તો જરૂર આ જ હેવન હશે. વાતો કેટલી સહજ છે પરંતુ ડ્રામાનુસાર સમજતાં નથી ત્યારે તો બાપ આવે છે સમજાવવાં. પોકારે પણ છે બાબા આવો. તમારામાં જે નોલેજ છે તે આવીને અમને આપો. પતિતો ને પાવન બનાવવા આવો. પછી કહે છે અમારું દુઃખ હરીને સુખ આપો, પરંતુ આ ખબર નથી કે શું નોલેજ આપશે! શું સુખ આપશે! હવે આપ બાળકો જાણો છો એ બાપ છે તો જરૂર બાપ થી રચના થઈ હશે. ફાધર (પિતા) એટલે રચતા. બાળકોએ ફાધર કહ્યું તો ક્રિયેશન (રચના) થયાં. ક્રિયેશન પણ જરૂર ક્યાંક થી પેદા થઈ હશે. પછી બાળકોને પ્રોપર્ટી (મિલકત) પણ આપી હશે. આ તો કોમન (સામાન્ય) વાત છે, એટલે જ મને ત્વમેવ માતાશ્ચ પિતા કહે છે. તો બાબા મોટાં ગૃહસ્થી થયાં ને. બોલાવે પણ છે હે માતા પિતા આવો, આવીને પાવન બનાવો. હવે ફાધર તો છે પરંતુ મધર (માતા) વગર રચના કેવી રીતે થઈ શકે છે. આ પછી અહીંયા રચના બાબા કેવી રીતે રચે છે. આ છે બિલકુલ નવી વાત. અહીંયા પણ ઘણાં ની બુદ્ધિ માં રહેતું નથી અને બધી જગ્યાએ ફક્ત પરમાત્મા ને ફાધર કહી બોલાવે છે. અહીંયા બંને છે મધર ફાધર (માતા-પિતા), તો પ્રવૃત્તિ માર્ગ થયો ને. ત્યાં ફક્ત ફાધર કહેવાથી એમને મુક્તિ નો વારસો મળે છે. એ આવે પણ પાછળ છે. આ તો બધાં જાણે છે ક્રિશ્ચન ધર્મ નાં પહેલાં બૌદ્ધી ધર્મ હતો, એનાં આગળ

ઇસ્લામી ધર્મ હતો. આ સીડીમાં બીજા ધર્મ તો છે નહીં એટલે ગોળા ની બાજુ માં રાખવી જોઈએ. આ છે પાઠશાળા. હવે પાઠશાળા માં ફક્ત એક પુસ્તક થોડી હશે. પાઠશાળા માં તો મેપ્સ (નકશા) પણ જોઈએ. તે શારીરિક વિદ્યા તો કામ માં નહીં આવશે. નકશા થી મનુષ્ય ઝટ સમજી જશે. આ તમારા મુખ્ય નકશા છે. કેટલું વિસ્તાર થી સમજાવાય છે તો પણ પથ્થર બુદ્ધિ સમજતાં નથી. બાબાએ સમજાવ્યું છે - પ્રદર્શની માં ત્રિમૂર્તિ પર જ પહેલાં સમજાવવાનું છે. આ તમારા બાબા છે, તે દાદા છે. જ્ઞાન કેવી રીતે આપે? વારસો કેવી રીતે આપે? ભારતવાસીઓ ને જ વારસો મળવાનો છે. પરમપિતા પરમાત્મા બ્રાહ્મણ, દેવતા, ક્ષત્રિય ૩ ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે. બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણ જ રચે છે, આ છે યજ્ઞ, અને કહેવાય છે રુદ્ર જ્ઞાન યજ્ઞ. અને ભક્તિમાર્ગ નાં જે યજ્ઞ છે - તે મોડે થી શરૂ થાય છે કારણ કે પહેલાં-પહેલાં થાય છે શિવ ની પૂજા પછી દેવતાઓની પૂજા. એ સમયે કોઈ યજ્ઞ નથી હોતાં. પાછળ થી આ યજ્ઞ કરવાનું શરૂ કરે છે. પહેલાં દેવતાઓની પૂજા કરે છે, ફૂલ ચઢાવે છે. હમણાં તમે પૂજા લાયક નથી. લોકો શિવ નાં ઉપર જઈને અક-ધતુરો કેમ ચઢાવે છે? બાપ સમજાવે છે - તમે બધાં કાંટા હતાં. એમાંથી પછી કોઈ સદા ગુલાબ, કોઈ ગુલાબ, કોઈ મોતિયો બને છે. કોઈ પછી અક નાં ફૂલ પણ બની પડે છે. પૂરું નથી ભણતાં તો અક બની જાય છે. કોઈ કામ નાં નથી રહેતાં. શિવબાબા પર બધાં કાંટા જ ચઢે છે, પછી એમને ફૂલ બનાવે છે પરંતુ ફૂલો ની પણ વેરાઈટી (વિભિન્નતા) બની જાય છે. બગીચા માં વેરાઈટી ફૂલ હોય છે ને. તમારામાં પણ નંબરવાર છે. કોઈ તખ્તનશીન બનશે, કોઈ શું બનશે - આ બધી વાતો બાપ જ સમજાવે છે બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. ભક્તિમાર્ગ કેટલો લાંબો-પહોળો (મોટો) છે. પરંતુ એમાં જ્ઞાન જરા પણ નથી. સતયુગ માં દેવી દેવતા હતાં. કળયુગ માં એક પણ દેવતા નથી. તો જરૂર પરમાત્માએ મનુષ્યો ને દેવતા બનાવ્યાં હશે. તો બાપ આવીને એવાં કર્મ શિખવાડે છે જે મનુષ્ય શિખીને, દેવીગુણ ધારણ કરી દેવી-દેવતા બની ગયાં. બીજા ધર્મ વાળા શું શિખવાડશે? કારણ કે એમને તો ઉપર થી એમનાં પાછળ આવવાનું છે. તો તેઓ ફક્ત પવિત્રતા નું જ્ઞાન આપે છે. કાઈસ્ટ જ્યારે આવે છે તો ક્રિશ્ચન તો કોઈ છે નહીં. ઉપર થી એમનાં પાછળ આવે છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે મુખ્ય ધર્મ છે ૪, જે ધર્મ સ્થાપન કરે છે, એમનું જે શાસ્ત્ર છે, એને કહેવાય છે ધર્મ શાસ્ત્ર. તો મુખ્ય છે ૪ ધર્મ. બાકી બધાં છે નાનાં-નાનાં ધર્મ જે વૃદ્ધિ ને પામતાં રહેશે. ઈસ્લામી ધર્મ નું શાસ્ત્ર પોતાનું, બૌદ્ધીઓ નું પોતાનું. તો ધર્મશાસ્ત્ર ફક્ત આ જ થયાં. બ્રાહ્મણ ધર્મ તો હમણાંનો છે. તે લોકો ગાયે છે બ્રાહ્મણ દેવતા નમઃ...તો એ બ્રાહ્મણોને સમજાવવાનું છે કે પરમાત્મા જ્યારે બ્રહ્મા દ્વારા આવીને બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી રચે છે, તે જ સાચાં બ્રાહ્મણ છે. તમે તો પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં સંતાન છો જ નહીં. તમે ફક્ત પોતાને બ્રાહ્મણ કહેવડાવો છો, પરંતુ અર્થ નથી જાણતાં. બ્રહ્મા ભોજન જ્યારે ખાય છે તો સંસ્કૃત માં શ્લોક વાંચી બ્રહ્મા ભોજન ની મહિમા ગાયે છે. મહિમા બધી ફાલતું કરે છે. એમને પૂછવું જોઈએ કે તમે બ્રાહ્મણ કેવી રીતે થયાં? પહેલાં તો બ્રહ્મા જોઈએ - જેનાં દ્વારા પરમાત્મા સૃષ્ટિ રચે. તો સાચાં બ્રાહ્મણ છો તમે. બ્રાહ્મણો ને તો ચોટી દેખાડે છે ને. વિરાટ રૂપ માં પછી બ્રાહ્મણ દેખાડતાં નથી. તો બ્રાહ્મણ આવ્યાં ક્યાંથી. તમે પોતાને બ્રાહ્મણ કહેવડાવો છો તો પરમાત્મા જ્યારે આવીને બ્રહ્મા દ્વારા નવી રચના રચે ત્યારે બ્રાહ્મણ છો, પછી બ્રાહ્મણ જ દેવતા બને છે. બ્રાહ્મણ હોય જ છે સંગમ પર. કળયુગ માં બધાં શૂદ્ર છે. બ્રાહ્મણો ની બહુજ મહિમા કરે છે. આ બધી વાતો બાબા સમજાવે છે. અલ્ફ બે, બાકી છે ડિટેલ (વિસ્તાર). ભક્તિ નું પણ સમજાવવું પડે. બાબા કહી દે છે તમે કોઈ ભગત છો, બાકી બાબા ક્યારેય ગુસ્સો વગેરે નથી કરતાં. બાપ સમજણ તો આપશે ને કારણ કે બાળકો જો ભૂલ કરે છે તો નામ બદનામ કોનું થશે? શિવબાબા નું એટલે બાબા બાળકો નાં કલ્યાણ અર્થે શિક્ષા આપે છે. સમજો આમનાંથી કોઈ ભૂલ થઈ જાય છે તો પણ એને સુધારવા માટે ડ્રામા માં નોંધ છે. એનાથી પણ ફાયદો નીકળશે કારણ કે તે મોટો બાળક છે ને. બધો આધાર આમનાં પર છે, આમનાથી કોઈ નુકસાન નહીં થશે. એ કહે છે આવી રીતે કરો તો કરી દેવું જોઈએ. તો નુકસાન થી પણ ફાયદો નીકળી આવશે. નુકસાન ની કોઈ વાત નથી. દરેક વાત માં કલ્યાણ જ કલ્યાણ છે. અકલ્યાણ પણ ડ્રામા માં હતું. ભૂલો તો બધાંથી થતી રહેશે. પરંતુ અંત માં કલ્યાણ તો કોઈ પણ હાલત માં થવાનું છે કારણ કે બાપ છે કલ્યાણકારી. બધાનું કલ્યાણ કરવાનું છે. બધાંને સદ્ગતિ આપી દે છે. હમણાં બધાંનો કયામત (મોત) નો સમય છે. પાપો નો બોજો બધાનાં માથા પર છે તો બધાંનો હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થશે. સજાઓ મળવામાં વાર નથી લાગતી. સેકન્ડ માં જીવનમુક્તિ મળે છે તો શું સેકન્ડ માં પાપો ની સજા નથી ભોગવી શકતાં! જેવી રીતે કાશી કલવટ માં થાય છે. શરીર છૂટી જાય છે. પરંતુ એવું નહીં શિવબાબા થી જઈને મળે. ના, ફક્ત પાછલા પાપો નો હિસાબ ચૂકતું થઈ ફરી નવેસર થી શરૂ થઈ જાય છે. વચ્ચે થી કોઈ પાછું જઈ નથી શકતું. ભલે જ્ઞાન સેકન્ડ નું છે પરંતુ ભણતર તો ભણવાનું છે. રોજ શિવબાબા ની આત્મા જે જ્ઞાન નાં સાગર છે, એ જ આવીને ભણાવે છે. કૃષ્ણ તો દેહધારી છે. પુનર્જન્મ માં આવે છે. બાબા તો અજન્મા છે, જેમને ભણવું નથી તે તો જરૂર વિઘ્ન નાખશે. યજ્ઞ માં વિઘ્ન તો પડશે. અબળાઓ પર

અત્યાચાર થશે. એ બધું જ થઈ રહ્યું છે કલ્પ પહેલાં માફક. અસુર કેવી રીતે હંગામા કરે છે, ચિત્ર ફાડે છે, કોઈ સમયે આગ લગાવવામાં પણ મોડું નહીં કરશે. આપણે શું કરશું. અંદર માં સમજો ભાવી, બહાર માં પોલીસ વગેરે ને રિપોર્ટ કરવો પડશે. અંદર માં જાણો છો કલ્પ પહેલાં જે થયું હતું તે થશે, એમાં દુઃખ ની કોઈ વાત નથી. નુકસાન થયું, ધોબી નાં ઘરે થી ગઈ છૂ. પછી બીજું બની જશે.

બાબાએ કહી દીધું છે - જ્યાં પ્રદર્શની વગેરે કરો છો તો ૮ દિવસ નાં માટે ઇન્સ્યોરન્સ (વીમો) કરાવી દો. કોઈ સારો વ્યક્તિ હશે તો ચાર્જ (પૈસા) પણ નહીં લેશે. ઇન્સ્યોરન્સ નહીં કર્યો તો પણ શું થશે. ફરી નવાં સારા ચિત્ર બની જશે. કદમ-કદમ માં પદમ છે, ૨૧ જન્મો નાં માટે બાબા થી વારસો લો છો તો કેટલું સારી રીતે સમજાવવું જોઈએ. ત્યાં સ્વર્ગ માં તમારી પાસે અગણિત ધન હશે. ગણતરી ની વાત નથી. તો બાબા તમને કેટલાં ધનવાન સુખી બનાવે છે. ઇન્કમ (આવક) કેટલી મોટી છે. પ્રજા પણ કેટલી સાહુકાર બને છે. આ છે સોર્સ ઓફ ઇન્કમ (આવક નું સાધન) ૨૧ જન્મ નાં માટે. આ છે મનુષ્ય થી દેવતા બનવા ની પાઠશાળા. ભણાવે કોણ છે? બાપ. પછી આવાં ભણતર માં ગફલત ન કરવી જોઈએ. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સદા સ્મૃતિ રહે કે આ કલ્યાણકારી યુગ માં દરેક વાત માં કલ્યાણ છે, આપણું અકલ્યાણ થઈ નથી શકતું. દરેક વાત માં કલ્યાણ સમજી સદા નિશ્ચિત રહેવાનું છે.
2. સદા ગુલાબ બનવાનાં માટે ભણતર પર પૂરે-પૂરું ધ્યાન આપવાનું છે. ભણતર માં ગફલત નથી કરવાની. અક નું ફૂલ નથી બનવાનું.

વરદાન :-

બધાંને રિગાર્ડ આપતાં પોતાનો રેકોર્ડ ઠીક રાખવા વાળા સર્વ નાં સ્નેહી ભવ જેટલો જે બધાંને રિગાર્ડ (આદર) આપે છે એટલો જ પોતાનાં રેકોર્ડ ને ઠીક રાખી શકે છે. બીજાઓને રિગાર્ડ રાખવો પોતાનો રેકોર્ડ બનાવવો છે. જેવી રીતે યજ્ઞ નાં મદદગાર બનવું જ મદદ લેવી છે, તેવી રીતે રિગાર્ડ આપવો જ રિગાર્ડ લેવો છે. એક વાર આપવું અને અનેકવાર લેવા નાં હકદાર બની જવું. આમ તો કહે છે નાનાં ને પ્રેમ અને મોટાં ને રિગાર્ડ આપો પરંતુ જે બધાંને મોટાં સમજીને રિગાર્ડ આપે છે તે બધાનાં સ્નેહી બની જાય છે. એનાં માટે દરેક વાત માં “પહેલા આપ” નો પાઠ પાક્કો કરો.

સ્લોગન :-

બાપદાદા ની મળેલી શિક્ષાઓ સમય પર યાદ આવવી જ તીવ્ર પુરુષાર્થ છે.

“ મીઠા બાળકો - સ્વીટ ફાધર (મીઠા પિતા) અને સ્વીટ (મીઠી) રાજધાની ને યાદ કરો તો ખૂબ - ખૂબ સ્વીટ (મીઠા) બની જશો ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકો કયો પુરુષાર્થ કરી મનુષ્ય થી દેવતા બનો છો?

ઉત્તર :- તમે હમણાં જ્ઞાન માન સરોવર માં ડૂબકી મારી જ્ઞાન પરી બનો છો, જ્ઞાન સ્નાન થી તમારી સીરત (ચરિત્ર) બદલાતી જાય છે. જે પણ અવગુણ છે, નીકળતાં જાય છે. બાપ અને વિષ્ણુપુરી ને યાદ કરી તમે પાવન દેવતા બની જાઓ છો. દેવતાઓમાં પવિત્રતા નું જ આકર્ષણ છે. આ જ કારણે મનુષ્ય દેવતાઓનાં મંદિરો માં દૂર-દૂર થી ખેંચાઈને જાય છે.

ગીત :- હમારે તીર્થ ન્યારે હૈં...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ આ ગીત સાંભળ્યું. બાળકો જ લક્કી (ભાગ્યશાળી) તારા ગવાય છે. જ્ઞાન સૂર્ય, જ્ઞાન ચંદ્રમા, જ્ઞાન લક્કી તારા. તે સૂર્ય ચંદ્રમા તો માંડવા ને પ્રકાશિત કરે છે, એટલે તમારી મહિમા ગવાયેલી છે. તમે છો જ્ઞાન તારા, તેમને જ્ઞાન તારાઓ ન કહેવાય. જ્ઞાન સૂર્ય નામ સાંભળી સમજે છે કે કદાચ તે સૂર્ય જ્ઞાન સ્વરૂપ છે કારણ કે સમજે છે પથ્થર-ભિત્તર માં ભગવાન છે તો સૂર્ય ને ખૂબ માને છે. પોતાને સૂર્યવંશી કહેવડાવે છે. સૂર્ય ની પૂજા કરે છે, ઝંડો પણ સૂર્ય નો છે. તમારો છે ત્રિમૂર્તિ નો ઝંડો. કેટલું વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) છે. આમાં લખેલું પણ છે સત્યમેવ જયતે. સાચે જ વિશ્વ પર વિજય તો એ જ પ્રાપ્ત કરાવે છે. તમે છો શિવશક્તિ પાંડવ સેના. તેમણે નામ રાખી દીધું છે - ત્રિમૂર્તિ માર્ગ, ત્રિમૂર્તિ હાઉસ. આનો અર્થ પણ બાપ સમજાવે છે કે આ ત્રિમૂર્તિ થી હું કર્તવ્ય કરાવું છું. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના..... તેમણે ત્રિમૂર્તિ થી શિવ ને નીકાળી ચિત્ર ખંડિત કરી દીધું છે. હવે આપ જાણો છો આ ત્રિમૂર્તિ નાં ચિત્ર માં કેટલું રહસ્ય છે. સત્ય શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા રાજાઈ આપે છે. આપણે બાળકો શિવબાબા દ્વારા કલ્પ પહેલાં માફક ફરી થી પવિત્રતા સુખ-શાંતિ અને સંપત્તિ નું રાજ્ય લઈ રહ્યાં છીએ. ભણતર હંમેશા બ્રહ્મચર્ય માં જ ભણાય છે. હમણાં તો કોઈ-કોઈ લગન નાં પછી પણ કોર્સ ઉઠાવી લે છે કારણ કે કમાણી વધારે થઈ જાય છે. અહીંયા તમારી કમાણી અગણિત છે. બાળકો જાણે છે કે શિવબાબા આપણને વિશ્વ નાં માલિક બનાવવાં આવ્યાં છે. શ્રીમત શ્રેષ્ઠ ગવાયેલી છે. બાબા નાં બાળકો બન્યાં તો જરૂર બાપની મત પર ચાલશે. ભાઈ-ભાઈ ની મત પર નહીં. તે તો અનેક જન્મ ચાલ્યાં, તેનાથી કંઈ ફાયદો નહીં થયો. હવે બાબાની મત પર ચાલવાનું છે. સાધુ-સંત વગેરે બધાં ભાઈ-ભાઈ છે. હવે બાપ આવ્યાં છે ઊંચી મત આપવાં. નેચર-ક્યોર (કુદરતી ઉપચાર) ની પણ ખૂબ દવાઓ કરે છે. તે છે બધી અલ્પકાળ નાં માટે. આ છે ૨૧ જન્મોનાં માટે નેચર-ક્યોર. તે કહેશે ઠંડા પાણી માં સ્નાન કરો. આ કરો, ખાવા-પીવાની પરહેજ કરો. અહીંયા તે ખાવા-પીવાની વાત નથી. અહીંયા તો સ્વીટ ફાધર બાળકોને કહે છે હવે મને યાદ કરો તો તમે ખૂબ સ્વીટ બની જશો. દેવતાઓ સ્વીટ છે ને. તેમનામાં કેટલું આકર્ષણ હોય છે. આગળ શિવ નાં મંદિર પણ ઊંચી-ઊંચી પહાડીઓ પર બનતાં હતાં. મનુષ્ય પગપાળા દીદાર કરવા જતાં હતાં કારણ કે પ્યોરિટી (પવિત્રતા) ખેંચતી હતી. દેવતાઓ જ્યારે પવિત્ર હતાં તો વિશ્વ પર રાજ્ય કરતાં હતાં. હવે એમનાં ચિત્રો નાં આગળ જઈને વંદન નમન કરે છે. હવે એ સ્વીટ ફાધર ને યાદ તો બધાં કરે છે. એમને આવવાનું પણ અહીંયા જ છે. જરૂર એમનાથી વૈકુંઠ નાં સુખ ધનેરા મળે છે ત્યારે તો એમને યાદ કરે છે. જ્યારે રાવણ રાજ્ય નો અંત થશે ત્યારે તો બાપ આવીને સ્વર્ગ ની રાજાઈ આપશે. બાબા આવે પણ ભારતમાં છે. શિવ જયંતી પણ ભારતમાં મનાવે છે પરંતુ એમનાથી શું મળે છે, કોઈને ખબર નથી. બાપ કહે છે હું આવ્યો છું આપ બાળકોને સ્વીટ બનાવવાં. તમે કેટલાં છી-છી બની ગયાં હતાં. બાબા નોલેજકુલ (જ્ઞાનસાગર) છે, ત્યારે તમને બધું નોલેજ મળી રહ્યું છે. બીજ ને જ બધું નોલેજ હશે ને. એ છે બીજ, સત છે, ચૈતન્ય છે અને પછી જ્ઞાન નાં સાગર છે. સત્ય બોલે છે. એ પણ આત્મા છે, પરંતુ પરમ છે. પરમ આત્મા એટલે પરમાત્મા. એ સદૈવ પરમધામ માં રહે છે, ઊંચા માં ઊંચા છે. ઘણાં કહે છે નામ-રૂપ થી ન્યારા છે. પરંતુ નામ-રૂપ થી ન્યારી કોઈ પણ વસ્તુ હોતી નથી. એમનું નામ શિવ છે. બધાં એમની પૂજા કરે છે, એ નિરાકાર છે. હમણાં આવેલાં છે. પહેલાં આપણે દેહ-અભિમાની હતાં. હવે બાપ કહે છે બાળકો, આત્મ-અભિમાની ભવ. ગીતા માં પણ છે મનમનાભવ. ફક્ત એમાં શિવ નાં બદલે કૃષ્ણ નું નામ નાખવાથી ખંડન થઈ ગયું છે. તો પણ પુસ્તક વાંચવાથી થોડી રાજાઈ મળશે. રાજાઈ હોય છે સતયુગ માં. જરૂર

બાપ સંગમ પર આવશે. હવે ડ્રામા અનુસાર ભક્તિ પૂરી થાય છે. ભક્તિ નાં પછી છે જ્ઞાન. આ છે જૂની દુનિયા, સતયુગ છે નવી દુનિયા. સતયુગ માં સૂર્યવંશી રાજ્ય કરતાં હતાં. આ છે રાજયોગ. નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનવાનો. સતયુગ માં આમનું રાજ્ય હતું. હવે કળયુગ માં જુઓ શું છે! હમણાં તમે સતયુગ માં જવાનાં માટે ફરી ભણી રહ્યાં છો. ભક્તિમાર્ગ નાં જે પણ આટલાં વેદ-શાસ્ત્ર વગેરે છે એમને છોડવા પડે છે. જ્ઞાન મળી ગયું પછી ભક્તિ ની દરકાર નથી. જ્ઞાન થી આપણે વિશ્વ નાં માલિક બનીએ છીએ.

બાબા આવ્યાં છે - ભક્તિ નું ફળ આપવાં. જ્ઞાન સંભળાવી રહ્યાં છે. હવે આપણે પતિત થી પાવન પણ જરૂર બનવાનું જ છે કારણ કે પતિત તો પાછા જઈ ન શકે. મુક્તિધામ માં પણ બધી પાવન આત્માઓ રહે છે. સુખધામ માં પણ બધાં પવિત્ર રહે છે. હવે કળયુગ માં બધાં પતિત છે. હવે તેમને પાવન કોણ બનાવે? પતિત-પાવન છે એક બાપ. હવે બાપ કહે છે હું આમનાં અનેક જન્મોનાં અંત નાં જન્મ માં આવું છું. સૌથી વધારે નંબરવન ભગત આ દાદા હતાં. પછી બ્રહ્મા કહો કે લક્ષ્મી-નારાયણ ની આત્મા કહો. આ ખૂબ ગુહ્ય વાત છે સમજવાની. વિષ્ણુ ની નાભિ થી બ્રહ્મા અને બ્રહ્મા ની નાભિ થી વિષ્ણુ નીકળ્યાં..... વિષ્ણુ ૮૪ જન્મોનાં પછી બ્રહ્મા બને છે. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. બાપ પણ ગીતા પાઠી હતાં. જ્યારે જ્ઞાન આવ્યું, જોયું બાબા તો વિશ્વ ની બાદશાહી આપે છે. વિષ્ણુ નો પણ સાક્ષાત્કાર થયો પછી ફટ થી ગીતા વગેરે છૂટી ગઈ. બાબાની પ્રવેશતા હતી ને. પછી ક્યારેય હાથ પણ ન લગાવ્યો. એક બાપ ને જ યાદ કરવા લાગ્યાં. આ કહે છે હું પણ એ બાપ થી સાંભળવા લાગ્યો. શિવબાબા કહે છે - હું જ્યારે બાળકોને સંભળાવતો હતો તો આ પણ સાંભળતાં હતાં. આમનાં તન માં હું પ્રવેશ કરી આવ્યો છું, એટલે આમનું નામ રાખ્યું છે અર્જુન. શાસ્ત્રો માં ઘોડાનો રથ દેખાડે છે. કેટલો ફરક છે. ઘોડાગાડી માં એક ને બેસાડી જ્ઞાન આપ્યું શું? હવે તમે સમજો છો આ કેવી રીતે થઈ શકે છે. તમે પ્રેક્ટિકલ (ખરેખર) જોઈ રહ્યાં છો - બાબા કેવી રીતે ભણાવે છે. કેટલાં સેવાકેન્દ્રો છે. તો ભણાવવા નાં માટે જરૂર પાઠશાળા જોઈએ, ન કે યુદ્ધ નું મેદાન. બાબા રાજયોગ શિખવાડે છે. સતયુગ માં કોઈ શાસ્ત્ર હોતું નથી. મેં હમણાં જ્ઞાન સંભળાવ્યું બસ, સતયુગ માં દરકાર જ નથી. જૂની દુનિયાનું જે કાંઈ છે એ બધું ખાખ માં મળી જશે. આ રાજસ્વ અશ્વમેધ યજ્ઞ છે. અશ્વ આ રથ ને કહેવાય છે, આને પણ સ્વાહા કરવાનું છે. આત્મા બાપની બની પછી આ જૂનું શરીર પણ ખતમ થઈ જશે. કૃષ્ણપુરી માં આ છી-છી શરીર થોડી લઈ જશું. આત્મા અમર છે. હોળી માં દેખાડે છે - કોકી બળી જાય છે, દોરો નથી બળતો. બાબા પછી બેહદ ની વાત સમજાવે છે - હમણાં સુધી જે સાંભળ્યું છે તે ભુલી જાઓ. હવે ભારત જુઘખંડ બની ગયો છે, કાલે સચખંડ હતો. સચખંડ બાપે બનાવ્યો પછી રાવણે જુઘખંડ બનાવ્યો. આ રાવણ બધાંનો જૂનો દુશ્મન છે. બસ કોઈએ જે બોલ્યું તેનાં પર ચાલી પડે છે. જેવી રીતે દેલવાડા મંદિર માં આદિદેવ નું નામ મહાવીર રાખી દીધું છે. મહાવીર હનુમાન ને કહેવાય છે. હવે ક્યાં તે, ક્યાં આ. આ મંદિર માં હૂબહૂ તમારું યાદગાર છે. ઉપર સ્વર્ગ, નીચે તપસ્યા. આદિનાથ ની મૂર્તિ ગોલ્ડન (સુવર્ણ) બનાવેલી છે. કહે છે ને - ભારત સોના ની ચીડીયા (ચકલી) હતી. ભારત જેટલું સોનું બીજું કોઈ જગ્યાએ નથી. સોના નાં મહેલ બન્યાં હતાં. છતો માં દીવાલો માં હીરા ઝવેરાતો લાગેલાં હતાં. મંદિર માં કેટલાં હીરા-ઝવેરાત હતાં જે પછી લૂંટી ગયાં. મસ્જિદો માં જઈને લગાવ્યાં. તો તે સમયે શું વેલ્યું (મૂલ્ય) હશે. અકીચાર (ભરપૂર) ધન હતું ત્યારે તો લૂંટી ને લઈ ગયાં. આ બધાં જાણે છે કે પ્રાચીન ભારત ખૂબ સાફકાર હતો. હવે કેટલો ગરીબ બની ગયો છે. ગરીબ પર તરસ પડે છે. રાવણે કેટલાં ઈનસોલવેન્ટ (કંગાળ) બનાવ્યાં છે. બાપ ફરી સોલવેન્ટ (ધનવાન) બનાવે છે. આ બેહદનું નાટક છે, આનાં આદિ-મધ્ય-અંત ને કોઈ પણ નથી જાણતું. બાપ નોલેજકુલ છે. એવું નથી કે બધાંની અંદર બેસી જોઉં છું. આ બધી ડ્રામા માં નોંધ છે. પાપ જે કરે છે એની સજા તો મળે જ છે. મને તો કહે જ છે નોલેજકુલ, પતિત-પાવન. પોકારે છે હેં બાબા આવો, આવીને અમને નોલેજ આપો. પાવન બનાવો. તો હું આ કાર્ય આવીને કરું છું. બાકી શાસ્ત્રોની જે વાતો છે, એ બાપ કહે છે ભૂલી જાઓ અને જે હું સંભળાવું છું તે સાંભળો. હવે બાપ દ્વારા રાજયોગ શિખી રહ્યાં છો. પછી સૂર્યવંશી બનશો. પછી ચંદ્રવંશી, વૈશ્યવંશી, શૂદ્રવંશી બનશો. આ જ્ઞાન તમારી બુદ્ધિ માં છે. સતયુગ માં બધું ભૂલાઈ જશે. ત્યાં બાપ ને કોઈ યાદ નથી કરતાં. વારસો મળી ગયો પછી યાદ શેનાં માટે કરશે? કેટલું સારી રીતે સમજાવાય છે. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્રો માં નથી. વૃક્ષપતિ છે જ બાપ. એ કહે છે મને યાદ કરો. ક્રિયેટર (રચતા) એક હોય છે કે પથ્થર-ઠીકકર માં પણ ક્રિયેટર હશે?

બાપ કહે છે કે રાવણે તમારી બુદ્ધિ કેટલી ખરાબ કરી દીધી છે. મોટાં-મોટાં વિદ્વાનો ને અહંકાર કેટલો છે. બાપ ને જાણતાં જ નથી. ન રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણે છે. બાપ કહે છે - મેં તમને રાજાઈ આપી દીધી. તમે

બધું ધન-સંપત્તિ ખતમ કરી દીધું, હવે ભીખ માંગી રહ્યાં છો, એટલે આસુરી સંપ્રદાય કહેવાયું છે. દેવતાઓની કેટલી મહિમા ગવાયેલી છે. પછી કહે હમ નિર્ગુણ હારે મેં કોઈ ગુણ નાહીં. હવે આપ બાળકોએ ગુણ ધારણ કરવાનાં છે, અવગુણો ને નિકાળી દો. રાવણે તમને વાનર માફક બનાવી દીધાં છે. હવે બાપ તમને દેવતા બનાવે છે. જેમનામાં ૫ વિકાર છે એમને વાનર કહેવાય છે. (નારદ નું ઉદાહરણ) હવે તમારી સીરત બદલાતી જાય છે પછી આપણે દેવતા બની જશું. આ જ્ઞાન સરોવર માં ડૂબકી મારી આપણે જ્ઞાન પરી બની જઈએ છીએ. તેમણે પછી પાણી ને માન-સરોવર સમજી લીધું છે. આ છે જ્ઞાન સ્નાન ની વાત. આ તો બાળકો જાણે છે, બાબા હૂબહૂ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં માફક આપણને સમજાવી રહ્યાં છે, આમાં કોઈ સંશય પડી નથી શકતો. પતિત-પાવન બાપ ને અને વિષ્ણુપુરી ને યાદ કરો તો તમે પાવન બની જશો. મનુષ્ય મુક્તિ નાં માટે કેટલું માથું મારે છે પરંતુ ધર ની કોઈને પણ ખબર નથી. કોઈ સમજે છે આત્મા લીન થઈ જશે. કોઈ સમજે છે આત્મા બીજું શરીર લેતી નથી. અનેક મત છે, બાપ ને કોઈ જાણતું જ નથી. આખી દુનિયા સમજે છે કૃષ્ણ ભગવાનુવાય. અહીંયા બાપ કહે છે શિવ ભગવાનુવાય. કેટલો રાત-દિવસ નો ફરક છે. નામ જ એકદમ બદલી દીધું છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા બાળકો, બાપદાદા બંને કહે છે. બંને નાં બાળકો છો ને. આ પણ સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી), તમે પણ સ્ટુડન્ટ. આ પણ ભણી રહ્યાં છે. જે ભારત ને પાવન બનાવવાની સર્વિસ (સેવા) માં છે, તે જ બાળકો રહ્યાં. જે પાવન નથી બનતાં તેમને જોવા છતાં પણ બાબા નથી જોતાં. સમજે છે સજાઓ ખાઈને પછી આવીને નોકર બનશે. જે પાવન બને છે, તે વિશ્વ નાં માલિક બનશે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સ્વીટ બનવાનાં માટે સ્વીટ બાપને ખૂબ પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે. સાચાં બાપ થી સાચાં રહેવાનું છે. એક બાપ ની શ્રેષ્ઠ મત પર ચાલવાનું છે.
2. પુરુષાર્થ કરી સંપૂર્ણ બનવાનું છે. ભારત ને પાવન બનાવવાની સર્વિસ કરવાની છે. કોઈ પણ વાત માં સંશય નથી ઉઠાવવાનો.

વરદાન :- દરેક વાત માં સાર ને ગ્રહણ કરી ઓલરાઉન્ડ બનવાવાળા સરળ પુરુષાર્થી ભવ જે પણ વાત જુઓ છો, સાંભળો છો, તેનાં સાર ને સમજી લો અને જે બોલ બોલો, જે કર્મ કરો તેમાં સાર ભરાયેલો હોય તો પુરુષાર્થ સરળ થઈ જશે. એવાં સરળ પુરુષાર્થી બધી વાતો માં ઓલરાઉન્ડ હોય છે. તેમનામાં કોઈપણ ખામી દેખાતી નથી. કોઈ પણ વાત માં હિંમત ઓછી નથી થતી, મુખ થી એવાં બોલ નથી નીકળતાં કે અમે આ નથી કરી શકતાં. એવાં સરળ પુરુષાર્થી સ્વયં પણ સરળચિત રહે છે અને બીજાઓને સરળચિત બનાવી દે છે.

સ્લોગન :- સાધન યુઝ (ઉપયોગ) કરતાં એમનાં પ્રભાવ થી ન્યારા અને બાપ નાં પ્યારા બનો.

“ મીઠા બાળકો - ભારત બધાનું તીર્થ સ્થાન છે , એટલે સર્વ ધર્મ વાળાઓ ને ભારત તીર્થ ની મહિમા સંભળાવો , બધાંને સંદેશ આપો ”

પ્રશ્ન :- કયા પુરુષાર્થ થી તમારી અંત મતિ સો ગતિ થશે? નિંદ્રાજીત બની જશો?

ઉત્તર :- રાત્રે જ્યારે સુવા જાઓ છો તો પહેલાં બાપ અને વારસા ને યાદ કરો, સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવતાં રહો. જ્યારે નીંદર આવે તો સુઈ જાઓ પછી અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. સવારે ઉઠશો તો તે જ પોઈન્ટ (વાત) યાદ આવતી રહેશે. એવો અભ્યાસ કરતાં તમે નીંદર ને જીતવા વાળા બની જશો. જે કરશે તે પામશે. કરવા વાળા ની ચલન પ્રસિદ્ધ થતી જાય છે.

ગીત :- જો પિયા કે સાથ હૈ...

ઓમ શાંતિ ! જે પિયા ની સાથે છે. હમણાં દુનિયામાં બાપ તો ખૂબ છે પરંતુ તે સર્વ નાં બાપ રચયિતા એક જ છે. એ જ જ્ઞાન નાં સાગર છે. જ્ઞાન થી જ સદ્ગતિ થાય છે. સદ્ગતિ પણ મનુષ્ય ની ત્યારે થાય છે જ્યારે સતયુગ ની સ્થાપના થવાની હોય છે. બાબા ને જ કહેવાય છે સદ્ગતિ દાતા. જ્યારે-જ્યારે સંગમ નો સમય હોય ત્યારે તો જ્ઞાન સાગર આવીને સદ્ગતિ માં લઈ જશે. આ સમયે દુર્ગતિ તો બધાંની છે. દુર્ગતિ પણ બધાંની એક જેવી નથી થતી. સૌથી પ્રાચીન ભારત છે. ભારતવાસીઓનાં જ ૮૪ જન્મ ગવાયેલાં છે. જરૂર જે પહેલાં-પહેલાં મનુષ્ય હશે તે જ ૮૪ જન્મો નાં લાયક હશે. દેવતાઓનાં ૮૪ જન્મ તો બ્રાહ્મણોનાં પણ ૮૪ જન્મ. મુખ્ય ને જ ઉઠાવાય છે. બાપ બ્રહ્મા દ્વારા નવી સૃષ્ટિ રચવાનાં માટે પહેલાં-પહેલાં સૂક્ષ્મલોક રચે છે પછી નવી સૃષ્ટિ ની સ્થાપના થાય છે. ત્રિલોકીનાથ એક બાપ છે. બાકી એમનાં બાળકો પણ પોતાને ત્રિલોકીનાથ કહી શકે છે. અહીંયા તો ઘણાં મનુષ્યોએ નામ પણ રખાવી દીધું છે ત્રિલોકીનાથ. બે દેવતાઓનાં પણ નામ રખાવ્યાં છે - ગૌરીશંકર, રાધેશ્યામ, હવે રાધાકૃષ્ણ અલગ-અલગ રાજાઈ નાં હતાં. જે સારા બાળકો છે એમની બુદ્ધિ માં બહુજ સારા પોઈન્ટસ ની ધારણા રહે છે. જે હોશિયાર ડોક્ટર હશે, એમની બુદ્ધિ માં બહુજ દવાઓ હશે. અહીંયા પણ રોજ નવાં-નવાં પોઈન્ટસ નીકળતાં જાય છે. જેમનો સારો અભ્યાસ હશે તે નવાં-નવાં પોઈન્ટ ધારણ કરતાં હશે. જે ધારણા નથી કરતાં એમને મહારથી ન કહેવાય. બધો આધાર બુદ્ધિ પર છે અને તકદીર ની પણ વાત છે. આ પણ ડ્રામા છે. ડ્રામા ને કોઈ જાણતું નથી. એ પણ સમજે છે, હું આત્મા શરીર ધારણ કરી પાર્ટ ભજવું છું. પરંતુ ડ્રામા નાં આદિ મધ્ય અંત ને નથી જાણતાં એટલે કાંઈ નથી જાણતાં. તમારે તો જાણવું જોઈએ. બાળકોની તો ફરજ છે બીજા ને બાપ નો પરિચય આપવો. આખી દુનિયાને બતાવવાનું છે, કોઈ એવું ન કહે કે અમને તો ખબર જ નહોતી. વિદેશ થી પણ બહુજ આવવા વાળા છે. એ બધાંનો પ્રબંધ કરશું બોમ્બે માં. તે લોકો તો સમર્થ પણ છે. પૈસા તો એમની પાસે ખૂબ છે. શિવ ને પોતાનાં મોટાં ગુરુ તો માનશે ને એટલે સમજાવાય છે કે આ ધર્મ પિતાઓનો પણ થોડો પાર્ટ છે. બાળકોએ શરૂ માં સાક્ષાત્કાર કર્યો હતો - આ કાઈસ્ટ, ઈબ્રાહમ વગેરે બધાં આવશે મળવાં. તો એમની ફિલ્ડ (વર્ગ) બનાવવી જોઈએ. બધાં ટુરિસ્ટ (પર્યટક) વગેરે બોમ્બે માં આવતાં રહે છે. ભારત બધાંને બહુજ ખેંચે છે. અસલ ભારત બાપ ની જન્મભૂમિ છે. પછી બધામાં ભગવાન કહેવાથી બેહદ નાં બાપ નું મહત્વ ગુમ કરી દીધું છે. હવે તમે સમજાવો છો કે ભારત સૌથી મોટું તીર્થસ્થાન છે. બાકી બધાં પૈગમ્બર આવે છે પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરવાં. એમનાં પાછળ પછી એમનાં ધર્મ વાળાઓ પણ આવે છે. હવે છે અંત. કોશિશ કરે છે, અમે પાછાં જઈએ. પરંતુ પૂછો એમને, તમને અહીંયા લાવ્યું કોણ? કાઈસ્ટે ક્રિશ્ચન ધર્મ સ્થાપન કર્યો, શું એમણે તમને ખેંચીને અહીંયા લાવ્યાં? હવે બધાં હેરાન થઈ ગયાં છે પાછાં જવાનાં માટે. બધાં આવે જ છે પાર્ટ ભજવવાં. પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં અંતમાં દુઃખ માં આવવાનું જ છે. પછી દુઃખ થી છોડાવી સુખમાં લઈ જવાનું બાપ નું જ કામ છે. બાપ ની જન્મભૂમિ ભારત છે. આટલું મહત્વ આપ બાળકો જ જાણો છો. જે જાણે છે એમને નશો ચઢેલો છે. કલ્પ-કલ્પ ભારત માં બાબા આવે છે. આ બધાંને બતાવવાનું છે, નિમંત્રણ આપવાનું છે. રચના નાં નોલેજ ને કોઈ પણ જાણતું નથી. તો એવાં સેવાધારી બનીને પોતાનું નામ રોશન કરવું જોઈએ. આ મેળો બધી તરફ જશે. તો જે હોશિયાર બાળકો છે એમની મદદ માંગતા રહે છે. એમનાં નામ જપતા રહે છે. એક તો શિવબાબા ને જપે છે બીજા બ્રહ્મા બાબા ને ત્રીજો પછી કુમારકા, ગંગે, મનોહર ને જપશે. ભક્તિમાર્ગ માં હાથ માં

માળા ફેરવે છે. હવે મુખ થી નામ જપે છે. ફલાણી ખૂબ સેવાધારી છે. નિરહંકારી છે, મીઠી છે. દેહ-અભિમાન નથી. કહે છે ને - ધુરત ધુરાય.... (સ્નેહ આપો તો સ્નેહ મળશે) હવે બાપ કહે છે તમે દુઃખી બન્યાં છો. તમે મને યાદ કરશો તો હું પણ મદદ કરીશ. તમે નફરત કરશો તો આ તો જેમકે પોતાનાં ઉપર નફરત કરો છો, પદ નહીં મળશે. ઘન કેટલું અથાહ મળે છે. કોઈને લોટરી મળે છે તો કેટલી ખુશી થાય છે. એમાં પણ કેટલાય ઈનામ આવે છે. પછી બીજું ઈનામ, ત્રીજું ઈનામ પણ હોય છે. આ પણ ઈશ્વરીય રેસ છે. જ્ઞાન અને યોગ ની રેસ છે, જે એમાં આગળ જશે તે જ ગળાનો હાર બનશે અને તખ્ત પર નજીક બેસશે.

તમે બધાં છો કર્મયોગી. પોતાનાં ઘર ને પણ સંભાળો. ક્લાસ માં એક કલાક ભણવાનું છે. પછી ઘર માં જઈને રિવાઇઝ (પુનરાવર્તન) કરવાનું છે. શાળામાં પણ એવી રીતે કરે છે ને. ભણીને પછી ઘરમાં જઈને રિવાઇઝ કરે છે. બાપ કહે છે એક ઘડી અડધી ઘડી... દિવસમાં ૮ ઘડી (પ્રહર) હોય છે. એમાં પણ બાપ કહે છે એક ઘડી, સારું અડધી ઘડી, ૧૫-૨૦ મિનિટ પણ ક્લાસ માં ભણીને ધારણા કરી પછી ધંધાદોરી માં ચક્ર લગાવો. આગળ તમને બાબા બેસાડતાં હતાં તો બાપ ની યાદ માં બેસો. સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવો. યાદ નું જ્ઞાન તો હતું ને. બાપ અને વારસા ને યાદ કરતાં, સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવતાં જ્યારે જુઓ નીંદર આવે છે તો સુઈ જાઓ. પછી અંત મતિ સો ગતિ થઈ જશે. પછી સવારે ઉઠશો તો તે જ પોઈન્ટ્સ (વાત) યાદ આવતી રહેશે. એવો અભ્યાસ કરતાં-કરતાં તમે નીંદર ને જીતવા વાળા બની જશો. જે કરશે તે પામશે. કરવા વાળાઓનું દેખાય છે, ચલન પ્રસિદ્ધ થાય છે. દેખાય છે આ વિચાર સાગર મંથન કરે છે. ધારણા કરે છે. કોઈ લોભ વગેરે તો નથી. આ શરીર જૂનું છે, આનો પણ ખૂબ ખ્યાલ નથી કરવાનો. આ ઠીક પણ ત્યારે રહેશે જ્યારે જ્ઞાન યોગ ની પૂરી ધારણા હશે. ધારણા નહીં હશે તો શરીર વધારે સડતું જશે. સડતાં-સડતાં બિલકુલ જ કબ્રદાખિલ (બિમાર) થઈ જશે. નવું શરીર પછી ભવિષ્ય માં મળે છે. આત્મા ને પવિત્ર બનાવવાની છે. આ તો જૂનું મૂત પલિતી (પતિત) શરીર છે. આને કેટલો પણ પાઉંડર લગાવો તો પણ વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય) છે. હવે તમારા બધાંની સગાઈ શિવબાબા થી છે. જ્યારે લગન થાય છે તો એ દિવસે જૂનાં કપડા પહેરે છે. હવે આ શરીર નો સ્થૂળ શણગાર વધારે નથી કરવાનો. જ્ઞાનયોગ થી પોતાને સજાવશો તો પરીઓ બની જશો. આ છે જ્ઞાન માન સરોવર. આમાં જ્ઞાન ની ડૂબકી મારતાં રહો તો તમે સ્વર્ગ ની પરીઓ બની જશો. પ્રજા ને પરી નહીં કહેશે. કહે છે કૃષ્ણએ ભગાવ્યાં પછી મહારાણી, પટરાણી બનાવ્યાં. એવું તો નહીં કહેશે ભગાવીને પ્રજા માં ચંડાલ બનાવ્યાં. ભગાવ્યાં પટરાણી બનાવવાનાં માટે. તમારે પણ એવો પુરુષાર્થ કરવો જોઈએ. એવું નહીં જે મળ્યું. આ છે પાઠશાળા. અહીંયા મુખ્ય છે ભણતર. ગીતા પાઠશાળા બહુજ બનાવે છે. બેસીને ગીતા સંભળાવે છે, કંઠ (મોઢે) કરાવે છે. કોઈ એક શ્લોક ઉઠાવીને પછી એનાં પર વિસ્તાર થી બેસી સમજાવે છે. કોઈ એમ જ ભણે છે, કોઈ એક શ્લોક પર અડધો-પોણો કલાક ભાષણ કરે, એનાથી ફાયદો કાંઈ પણ નથી. અહીંયા તો બાપ બેસી ભણાવે છે. મુખ્ય-લક્ષ્ય સ્પષ્ટ છે. બીજા કોઈ પણ વેદ શાસ્ત્ર ભણવામાં મુખ્ય લક્ષ્ય નથી. પુરુષાર્થ કરતાં રહો. પરંતુ મળશે શું? જ્યારે બહુજ ભક્તિ કરે છે ત્યારે ભગવાન મળે છે. તે પણ રાત પછી દિવસ જરૂર થશે. કલ્પ ની આયુ કોઈ શું બતાવે છે, હવે સમજાવવાની પણ તાકાત જોઈએ. યોગબળ થી કામ નીકાળવાનું છે. જો નથી કરી શકતાં તો તાકાત નથી. યોગ નથી. બાબા પણ મદદ એમને કરે છે જે યોગયુક્ત બાળકો છે. ડ્રામા માં જે છે તે રિપીટ (ફરીથી) થાય છે. સેકન્ડ-સેકન્ડ જે પાસ્ટ (પસાર) થઈ જાય છે, ટીક-ટીક થતી જાય છે. આપણે શ્રીમત થી એક્ટ (કાર્ય) માં આવીએ છીએ. શ્રીમત પર નહીં ચાલશો તો શ્રેષ્ઠ નહીં બનશો. નંબરવાર તો છે ને. આ લોકો સમજે છે આપણે એક થઈ જઈએ, પણ અર્થ ની ખબર જ નથી. તો એક શું થઈ જાય, શું એક ફાધર (પિતા) થઈ જવું જોઈએ કે એક બ્રધર્સ (ભાઈ-ભાઈ) થઈ જવું જોઈએ? જો બ્રધર્સ કહો છો તો પણ ઠીક છે. શ્રીમત થી બરાબર આપણે એક બની શકીએ છીએ. તમે બધાં એક મત પર ચાલો છો. તમારા બાપ શિક્ષક ગુરુ એક જ છે. જે પૂરાં શ્રીમત પર નહીં ચાલશે તે શ્રેષ્ઠ નહીં બની શકશે. જો એકદમ નહીં ચાલશે તો ખતમ થઈ જશે. રેસ માં જે લાયક હોશિયાર હોય છે એમને જ રાખે છે. મોટી રેસ માં સારા ઘોડા નીકાળે છે કારણ કે લોટરી પણ મોટી રાખે છે. આ પણ હ્યુમન (મનુષ્યો) અશ્વ રેસ છે. હુસેન નાં પણ ઘોડા દેખાડે છે. હિંસા બે પ્રકારની હોય છે. નંબરવન છે કામ કટારી, જે અડધાકલ્પ થી પોતાનું પણ ખૂન, બીજાનું પણ ખૂન કરતાં આવ્યાં. આ હિંસા ને કોઈ જાણતું જ નથી. સંન્યાસી પણ એવું નથી સમજતાં, ફકત તે કહી દે છે આ વિકાર છે. બાપ તો કહે છે બાળકો આ કામ મહાશત્રુ છે, આ આદિ મધ્ય અંત દુઃખ આપવા વાળું છે. આ પણ સિદ્ધ કરી બતાવવાનું છે કે અમારો પ્રવૃત્તિમાર્ગ છે, રાજયોગ છે. તમારો હઠયોગ છે. તમે શંકરાચાર્ય થી હઠયોગ શિખો છો. અમે શિવાચાર્ય થી રાજયોગ શિખીએ છે. આગળ ચાલીને તમારી પ્રત્યક્ષતા થશે જરૂર. કોઈ પ્રશ્ન પૂછે તો દેવતાઓનાં ૮૪ જન્મ ૫ હજાર વર્ષ માં થયાં, ક્રિશ્ન નાં કેટલાં થયાં? કાઈસ્ટ ને ૨

હજાર વર્ષ થયાં, હવે હિસાબ કરો એમનાં એવરેજ (અંદાજ) કેટલાં જન્મ થયાં? ૩૦-૩૨, આ તો સ્પષ્ટ છે. જે બહુજ સુખ જુએ છે તે બહુજ દુઃખ પણ જુએ છે. બીજા ધર્મ વાળાઓને ઓછું સુખ, ઓછું દુઃખ મળે છે. એવરેજ નો હિસાબ નીકાળવાનો છે. મુખ્ય જે પ્રિસેપ્ટ્સ છે એમનો જન્મ નીકાળશે. પાછળ થી જે આવે છે તે થોડાં-થોડાં જન્મ લે છે. બુદ્ધ નો, ઇબ્રાહિમ નો પણ હિસાબ નીકાળી શકો છો. કરીને એક-બે જન્મ નો ફર્ક પડશે. એક્યુરેટ (ચોક્કસ) તો નહીં બતાવી શકે. અબાઉટ (અંદાજ) માં સમજાવે છે. આ બધી વાતો વિચાર સાગર મંથન કરવાની છે. કોઈ પૂછે તો શું સમજાવો? તો પણ બોલો પહેલાં બાપ ને યાદ કરો કારણ કે બાપ થી વારસો લેવાનો છે. જન્મ જેટલાં લીધાં હશે એટલાં જ લેશે. બાપ થી વારસો લો. સારી રીતે સમજાવવાનું છે. મહેનત નું કામ છે.

બાળકો મુંબઈ માં બહુજ મહેનત કરી રહ્યાં છે કારણ કે એમને બહુજ સફળ થવું છે. એમાં બુદ્ધિ જોઈએ, બાબા નાં ધન થી બહુજ પ્રેમ જોઈએ. કોઈ તો ધન નથી લેતાં. અરે જ્ઞાન રતન લો અને ધારણ કરો તો કહે છે અમે શું કરીએ! અમે સમજતાં નથી. નથી સમજતાં તો તમારી ભાવી. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. શરીર ને ઠીક રાખવાનાં માટે જ્ઞાન યોગ ની ધારણા કરવાની છે. કોઈ પણ વસ્તુનો લોભ નથી રાખવાનો. આ જ્ઞાન યોગ થી સજવાનું છે, સ્થૂળ શૃંગાર થી નહીં.
2. એક ઘડી અડધી ઘડી, ભણતર અવશ્ય ભણવાનું છે, જ્ઞાન અને યોગ માં રેસ કરવાની છે.

વરદાન :- સર્વ નાં દિલો નાં રાઝ (રહસ્ય) ને જાણી સર્વ ને રાજી કરવા વાળા સદા વિજયી ભવ વિજયી બનવાનાં માટે દરેક નાં દિલ નાં રાઝ ને જાણવાનું છે. કોઈનાં મુખ દ્વારા નીકળવા વાળા અવાજ થી એમનાં દિલ નાં રાઝ ને જાણી લો તો વિજયી બની શકો છો પરંતુ દિલ નાં રાઝ ને જાણવાનાં માટે અંતર્મુખતા જોઈએ. જેટલાં અંતર્મુખી રહેશો એટલાં દરેક નાં દિલ નાં રાઝ ને જાણીને એમને રાજી કરી શકશો. રાજી કરવા વાળા જ વિજયી બને છે.

સ્લોગન :- વૈરાગ્ય એવી યોગ્ય ધરણી છે જેમાં જે પણ ફળ નાખશો તે ફળીભૂત અવશ્ય થશે.

“ મીઠા બાળકો - આ જ ભણતર છે જે તમને નર થી નારાયણ , નારી થી લક્ષ્મી બનાવે છે , એટલે ભણતર પર ખૂબ - ખૂબ ધ્યાન આપવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ દ્વારા બાળકો ને કયો વારસો મળે છે જે કોઈ તીર્થ કે જંગલ માં જવાથી નથી મળી શકતો?

ઉત્તર :- બાપ દ્વારા બાળકો ને સુખ-શાંતિ-સંપત્તિ નો વારસો મળે છે, જે ક્યાંય પણ નથી મળી શકતો. મનુષ્ય શાંતિ નાં માટે જંગલ માં જાય છે, પરંતુ તમે જાણો છો શાંતિ તો આપણી આત્માઓ નો સ્વધર્મ છે.

ગીત :- તુમ્હેં પાકે હમને જહાં પા લિયા...

ઓમ શાંતિ ! બાપ બેસી બાળકો ને સમજાવે છે કારણ કે તમે હવે ધણી નાં બન્યાં છો. બાકી જે પણ મનુષ્ય માત્ર છે, તે નિધન (જેનું કોઈ ધણી નથી) નાં છે. ધણી એક બાપ ને જ કહેવાય છે. ઘર માં જ્યારે લડે છે તો કહે છે - તમારો કોઈ ધણીઘોરી નથી કે શું? હમણાં આખી દુનિયાનાં મનુષ્યમાત્ર લડતાં-ઝઘડતાં રહે છે. એકબીજા નું કતલ પણ કરી દે છે. બાપ જ આવીને સમજાવે છે - આ કામ તો મહાશત્રુ છે, જેનાથી બધાં આદિ-મધ્ય-અંત દુઃખ પામે છે. આપ બાળકો જાણો છો - હવે આપણે બેહદ બાપ થી બેહદ સુખ નો વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. મનુષ્ય ભલે કહે છે અમને શાંતિ જોઈએ, પરંતુ શાંતિ શું છે, ક્યાંથી મળે છે, શું જંગલ માં જવાથી શાંતિ મળશે? સુખ-શાંતિ ક્યારે અને કોણ આપે, તીર્થો પર શેનાં માટે જાય છે? આ પણ કોઈ જાણતું નથી. ફક્ત સાંભળ્યું છે કે ભક્તિ કરવાથી ભગવાન મળશે. જાણતાં ભગવાન ને પણ નથી. બાપ કહે છે હું આવીને આપ બાળકો ને સુખ-શાંતિ આપું છું. હમણાં સુખ-શાંતિ, સંપત્તિ કોઈની પાસે નથી. આપવા વાળાને પણ કોઈ જાણતું નથી. બાપ આવીને સમજાવે છે તમે ગાઓ પણ છો, દુઃખ હર્તા સુખ કર્તા. ગાંધીજી પણ પોકારતાં હતાં હેં પતિત-પાવન આવીને પાવન બનાવો. ગાએ છે પતિત-પાવન સીતારામ, પરંતુ અર્થ ની ખબર નથી. ભક્તિ કેમ કરે છે, તેનાથી શું મળશે. કાંઈ પણ જાણતાં નથી. આ ભક્તિ ની પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. દ્વાપર થી રાવણ રાજ્ય શરૂ થાય છે. મનુષ્ય આ નથી જાણતાં કે રાવણ શું વસ્તુ છે! ક્યાં સુધી રાવણ ને બાળતાં રહેશું! ભલા એનો જન્મ ક્યારે થયો, રાવણ નાં પણ પૂતળા ને બનાવીને બાળે છે. આત્મા ક્યારેય બળતી નથી. આ બધી વાતો આપ બાળકો જ જાણો છો. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત સ્વર્ગ હતું. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. લક્ષ્મી-નારાયણ ને જ ભગવતી-ભગવાન કહેવાય છે. પછી ત્રેતા માં રામ નું રાજ્ય હતું. એમને આ રાજ્ય કેવી રીતે મળ્યું, પછી તે રાજ્ય ક્યાં ગયું, આ કોઈ નથી જાણતું અર્થાત્ રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને કોઈ જાણતું નથી. તમે આ નોલેજ થી સ્વર્ગ નાં માલિક બનો છો. સ્કૂલ માં ભણતર થી કોઈ વકીલ, જજ (ન્યાયાધીશ) બને છે, લક્ષ્મી-નારાયણ નહીં. આ ક્યાં ભણતર થી પદ પામ્યું! આ કોઈને ખબર નથી. ભગવાનુવાય હું તમને રાજ્યોગ શિખવાડું છું. એવું કોઈ નહીં હશે જે કહે કે હું તમને આ બનાવું છું. આપ બાળકો જાણો છો આ લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની આ ભણતર થી બનેલી છે. દુનિયા આ વાતો ને નથી જાણતી. સતયુગ નાં માટે પણ કહી દે છે લાખો વર્ષ, તો આ કેવી રીતે જાણે કે લક્ષ્મી-નારાયણ ક્યાં ગયાં? જોઈ પણ રહ્યાં છે કે ભારતમાં જ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં બહુજ ચિત્ર છે. અસંખ્ય મંદિર બનેલાં છે. સમજે છે આનાથી આપણને ધન મળશે. મહાલક્ષ્મી થી દરેક દિવાળી પર ધન માંગે છે, પરંતુ સાથે જરૂર નારાયણ પણ હશે. દિવાળી પર પૂજા કરશે પછી તેમની અલ્પકાળ સુખ ની ભાવના પૂરી થાય છે તો સમજે છે લક્ષ્મી થી ધન મળે છે. હકીકત માં લક્ષ્મી-નારાયણ બંને છે. લક્ષ્મી, મહાલક્ષ્મી કોઈ અલગ-અલગ નથી, આ વાતો મનુષ્ય નથી જાણતાં. બાબા જ સમજાવે છે. આજકાલ મનુષ્ય તો કહી દે છે ઈશ્વર પથ્થર ભિત્તર માં છે. બાપ કહે છે બધાં પથ્થરબુદ્ધિ છે. પારસબુદ્ધિ તો સતયુગ માં છે. જ્યારે લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું તો સોના હીરા નાં મહેલ હતાં. ૫ હજાર વર્ષ ની વાત છે. શાસ્ત્રો માં કલ્પ ની આયુ લાખો વર્ષ લખી દીધી છે. બાપ કહે છે - આ ભક્તિમાર્ગ થી સીડી નીચે ઉતરવી પડે છે. ડ્રામા અનુસાર જ્યારે દુર્ગતિ ને પામો ત્યારે હું આવું અને આવીને નવી દુનિયા બનાવું. હવે આપ બાળકો નવી દુનિયાનાં માલિક બનવાનાં માટે રાજ્યોગ શિખી રહ્યાં છો. તમે જાણો છો આ મહાભારત લડાઈ થી જૂની દુનિયાનો વિનાશ થશે. આ ડ્રામા બન્યો-બનેલ છે. સતયુગ માં દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું.

એને ૫ હજાર વર્ષ થયાં. ૨૫૦૦ વર્ષ સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી રાજધાની ચાલી. બાકી દ્વાપર થી રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું. મનુષ્ય પતિત બનતાં જાય છે. પરંતુ એમને આ ખબર નથી કે આપણને પતિત કોણે બનાવ્યાં? આપણે પાવન હતાં, પતિત કેવી રીતે બન્યાં? બાપ આવીને સમજાવે છે. રાવણ રાજ્ય શરૂ થવાથી તમે પતિત બનતાં જાઓ છો. રાવણ નાં જન્મ ને હવે ૨૫૦૦ વર્ષ થયાં. શિવબાબા નાં જન્મ ને ૫ હજાર વર્ષ થયાં. એને રામ, તેને રાવણ રાજ્ય કહેવાય છે. હકીકત માં રામ કહેવું ન જોઈએ. આજકાલ મનુષ્ય નાં નામ રામચંદ્ર, કૃષ્ણચંદ્ર રાખે છે. ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત સોનાની ચીડીયા હતું. તેને ગોલ્ડન એજેડ વર્લ્ડ (સતયુગી દુનિયા) કહેવાય છે. વૈકુંઠ હતું, પરંતુ ક્યાં હતું આ નથી જાણતાં. આત્મા શું છે, પરમાત્મા શું છે, સૃષ્ટિ શું છે. કાંઈ પણ નથી જાણતાં. ત્યારે એમને કહેવાય છે તુચ્છબુદ્ધિ. ઋષિ મુનિ રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. ત્યારે તો કહે છે નેતી-નેતી, ન બાપ ને, ન વારસા ને જાણે છે. બાપ દ્વારા જે વારસો વિશ્વ ની રાજાઈ મળે છે એમને પણ નથી જાણતાં. હમણાં આખી સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને તમે જાણો છો, તો તમે ડબલ આસ્તિક થયાં. લોકોને તો આ પણ ખબર નથી કે શાંતિ કોનાથી અને ક્યાંથી મળશે. સંન્યાસીઓની પાસે જઈને કહે છે અમને શાંતિ જોઈએ. હવે આપણને શાંતિ અહીંયા ક્યાંથી આવી શકે છે? કર્મ તો કરવાનું છે ને? શાંતિ તો મળશે - શાંતિધામ માં. જો ઘર માં એક અશાંત હશે તો પણ આખાં ઘર ને અશાંત કરી દેશે. શાંતિ મળે છે - સ્વીટ હોમ માં. પછી ત્યાંથી આપણને આત્માઓ ને બાપ મોકલી દે છે પાર્ટ ભજવવાનાં માટે નવી દુનિયામાં. બાપ દોઝક (દુઃખધામ) માં થોડી મોકલશે. શાંતિધામ થી સુખધામ માં જઈશું. આપ બાળકો જાણો છો આ ભગવાન ની પાઠશાળા છે. આ કોઈ સતસંગ નથી. અહીંયા ભગવાનુવાચ છે બાળકો પ્રતિ. નિરાકાર શિવબાબા શરીર માં પ્રવેશ કરી આપ બાળકો થી વાત કરે છે. આત્મા પણ શરીર માં છે ને. આત્માને જ્યારે કર્મેન્દ્રિયો મળે છે ત્યારે બોલે છે, સાંભળે છે. હવે આત્માઓ ને બાપ બેસી ભણાવે છે, પરમાત્મા ને બોલાવે છે હેં પતિત-પાવન.... હેં સદ્ગતિ દાતા, લિબરેટર (મુક્તિદાતા), ગાઈડ (માર્ગદર્શક) પરંતુ એ નથી જાણતાં કે કેવી રીતે લિબરેટ (મુક્ત) કરી પછી ગાઈડ બનીને ક્યાં લઈ જશે. ફક્ત ચિલ્લાવતાં રહે છે. હમણાં ગોડફાધર આવ્યાં છે. આપ બાળકો ને ગાઈડ કરી રહ્યાં છે. સ્વયં તમને શાંતિધામ માં લઈ જાય છે. પછી તમે પોતે જ સુખધામ માં ચાલ્યાં જશો. બાકી એક જ વાર આવીને બધાનાં ગાઈડ બને છે. પછી નવી દુનિયામાં બાપ ગાઈડ નહીં કરશે. આ સમયે મનુષ્ય બધાં પતિત હોવાનાં કારણે એ નથી જાણતાં કે અમે પાછાં ઘરે કેવી રીતે જઈએ, ઉડી નથી શકતાં. ભક્તિ ખૂબ કરે છે, ત્યાં જવાનાં માટે. પરંતુ એ નથી જાણતાં કે અમે પતિત છીએ એટલે જઈ ન શકીએ. પતિત-પાવન બાપ આવીને જ્યારે પાવન બનાવે ત્યારે આપણે જઈ શકીએ. હવે બાપ પાવન બનવાની તમને યુક્તિ બતાવે છે, બધાંએ પતિત થી પાવન બનવાનું જ છે. હમણાં કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. સતયુગ માં જ્યારે દેવતાઓ નું રાજ્ય છે તો ૯ લાખ નવાં ઝાડ માં હોય છે. પહેલાં થોડા પત્તા હોય છે ને. પછી મોટું થતું જાય છે. પહેલાં એક જ ધર્મ વાળા છે. તમે હવે પોતાને નર્કવાસી નહીં સમજશો, બાકી બધાં છે નર્કવાસી. પરંતુ પોતાને સમજતાં નથી. આ સમયે યહેરો તો બધાંનો મનુષ્ય નો છે, સીરત (ચરિત્ર) વાનર જેવી છે. મોટાં-મોટાં રાજાઓ પણ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં ચરણો માં ઝૂકે (નમે) છે. હવે એ કોઈ પતિત ને પાવન બનાવવા વાળા નથી અથવા એ કોઈ રહેમદિલ થોડી છે. જ્યારે કોઈ દુઃખી થાય તો તેનાં પર રહેમ કરાય. રહેમદિલ એક બાપ જ છે. બાપ જ આવીને પથ્થર બુદ્ધિઓ ને પારસ બુદ્ધિ બનાવે છે. હવે તમે દેવતા બની રહ્યાં છો. આ છે જ નર થી નારાયણ બનવાની પાઠશાળા. આ રાજયોગ છે. ઋષિ મુનિ એ નથી જાણતાં કે ગીતા નો રાજયોગ કોણે શિખવાડ્યો. ગીતા ને બિલકુલ ખંડન કરી દીધી છે. સમજે છે - કૃષ્ણએ રાજયોગ શિખવાડ્યો હતો. કહે છે કૃષ્ણ ભગવાનુવાચ મનમનાભવ. હવે કૃષ્ણ તો પરમાત્મા છે નહીં. એ તો સતયુગ નો પ્રિન્સ (રાજકુમાર) છે. જે પણ સંગમયુગ પર રાજયોગ શિખીને રાજાઈ પ્રાપ્ત કરે છે. તેમને પછી ભગવાન બનાવી દીધાં છે. અસંખ્ય મનુષ્ય ગીતા સાંભળે છે. પરંતુ એક ને પણ ખબર નથી કે ગીતા નાં ભગવાન શિવ છે, ન કે કૃષ્ણ છે. કહી દે છે બધાં એક જ છે. એવાં મનુષ્યો થી પણ માથું મારવું પડે છે. ૬૩ જન્મો થી સમજતાં આવ્યાં છે કે કૃષ્ણ ભગવાન છે. દ્વાપર થી શાસ્ત્ર બન્યાં છે. જરૂર પહેલાં-પહેલાં ગીતા બની હશે. આ શાસ્ત્ર બધાં છે ભક્તિમાર્ગ નાં. જ્ઞાનમાર્ગ નું એક પણ શાસ્ત્ર નથી. ગીતા છે નંબરવન. પછીથી આ વેદ ઉપનિષદ બન્યાં છે. એ પણ ગીતાનાં બધાં બાળ બચ્ચા છે. તે ભણતાં-ભણતાં નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છે. હવે ૮૪ જન્મ પૂરાં થયાં. હવે ચાલવાનું છે - પ્રથમ નંબર પર. હવે તમે ફરી સતયુગી લક્ષ્મી-નારાયણ બનવાનાં માટે અહીંયા ભણવા આવ્યાં છો. બધાં તો લક્ષ્મી-નારાયણ નહીં બનશે, આ રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. પરંતુ કોણે રાજધાની સ્થાપન કરી, આ કોઈની બુદ્ધિ માં નહીં આવશે. કળયુગ માં આટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે જે ખાવાનાં માટે અનાજ પણ નથી મળતું અને સતયુગ માં ફક્ત લક્ષ્મી-નારાયણ ની રાજધાની હશે. અહીંયા જુઓ કેટલાં ધર્મ છે. સામે મહાભારે મહાભારત લડાઈ પણ છે, છતાં પણ મનુષ્ય ની આંખો નથી ખુલતી. તો આ મહાભારે

લડાઈ કલ્પ પહેલાં પણ લાગી હતી, તેનાં પછી શું થયું, કાંઈ નથી જાણતાં. આ બધી વાતો તમે બ્રાહ્મણ બ્રાહ્મણીઓ જ જાણો છો. તમને બાપે બ્રહ્મા દ્વારા એડોપ્ટ કર્યા (અપનાવ્યાં) છે. ભગવાન તમને ભણાવીને આ લક્ષ્મી-નારાયણ બનાવે છે, તો સારી રીતે ભણવું જોઈએ. ફક્ત બાપને અને નવી દુનિયા ને યાદ કરો તો તમે નવી દુનિયામાં ચાલ્યાં જશો. પછી જો સારી રીતે ભણશો અને ભણાવશો તો રાજા રાણી બની શકો છો. જેટલી રુહાની સર્વિસ (સેવા) કરશો. તમે છો રુહાની સોશયલ વર્કર (સમાજ સેવક). બાકી આખી દુનિયા છે શારીરિક સોશયલ વર્કર. આપ આત્માઓ ને બાપ રોજ જ્ઞાન આપે છે. આત્માઓ ની સેવા કરે છે ને. એને કહેવાય છે આત્માઓની સેવા, જે શિખવાડે પણ છે સ્પ્રીચ્યુઅલ ફાધર (આધ્યાત્મિક પિતા). આ છે મનુષ્ય ને દેવતા બનાવવાની પાઠશાળા. બનશે પણ જરૂર. જ્યારે તમે બનીને તૈયાર થઈ જશો અને વિનાશ શરૂ થશે પછી તમે પણ જશો. કહે છે ને - રામ ગયો, રાવણ ગયો.... ફક્ત થોડાં રહી જાય છે જે પછી અદલી-બદલી થતાં રહે છે. પછી તમે આવશો સ્વર્ગ માં. તમારા માટે હવે નવી દુનિયા સ્થાપન થઈ રહી છે, તમે સ્વર્ગવાસી બનવાનાં માટે ભણી રહ્યાં છો. આ નર્ક છે. હવે તમે છો સંગમ પર. હવે તમે બ્રાહ્મણ બ્રાહ્મણીઓ નહીં બનશો તો વારસો લઈ નહીં શકશો. વારસો બ્રાહ્મણો ને મળે છે, જે એક બાપ નાં સિવાય બીજા કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ નથી કરતાં. બાકી કાંઈ ને કાંઈ સાંભળ્યું તો પ્રજા માં આવી જશો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. રુહાની સોશયલ વર્કર બની ભણવાનું અને ભણાવવાનું છે. બાપની સાથે-સાથે આવવા વાળી નવી દુનિયાને પણ યાદ કરવાની છે.
2. બાપ સમાન રહેમદિલ બની બધાંને પારસ બુદ્ધિ બનાવવાની સેવા કરવાની છે.

વરદાન :- સાધનો ને યુઝ (ઉપયોગ) કરતાં સાધના ને પોતાનો આધાર બનાવવા વાળા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ કોઈ પણ જૂની દુનિયાનાં આકર્ષણમય દૃશ્ય, અલ્પકાળ નાં સુખ નાં સાધન યુઝ કરો કે જુઓ છો તો તે સાધનો નાં વશીભૂત થઈ જાઓ છો. સાધનો નાં આધાર પર સાધના એવી છે જેવી રીતે રેતી નાં ફાઉન્ડેશન (પાયા) પર બિલ્ડીંગ, એટલે કોઈ પણ વિનાશી સાધન નાં આધાર પર અવિનાશી સાધના ન હોય. સાધન નિમિત્તમાત્ર છે અને સાધના નિર્માણ નો આધાર છે, એટલે સાધના ને મહત્વ આપો તો સાધના સિદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરાવશે.

સ્લોગન :- કોઈ પણ કમજોરી નો અંશ છે તો વંશ પેદા થઈ જશે અને પરવશ બનાવી દેશે.

“ મીઠા બાળકો - દરેક પાઠધારી આત્મા અડધો સમય સુખ , અડધો સમય દુઃખ નો પાઠ ભજવે છે - આ પણ ઈશ્વરીય લો (કાયદો) છે ”

પ્રશ્ન :- બાપ જે સમજાવે છે, આ સમજણ બાળકો ની બુદ્ધિ માં યથાર્થ રીતે ક્યારે બેસશે?

ઉત્તર :- જ્યારે બુદ્ધિ શુદ્ધ બનશે. જેટલો-જેટલો જે પુરુષાર્થ કરી ખાદ્ય નીકાળતાં જશે, એટલી બાપની સમજણ બુદ્ધિ માં બેસતી જશે. હમણાં સુધી બાળકો સતો સુધી પણ મુશ્કેલ પહોંચ્યા છે. દરેક નો પુરુષાર્થ પોતાનો છે. કોઈ સતો છે તો કોઈ તમો પણ છે. પરંતુ બનવાનું છે સતોપ્રધાન.

ગીત :- દૂર દેશ કા રહને વાલા...

ઓમ શાંતિ ! જ્યારે મેળા અથવા પ્રદર્શની માં બાળકોએ બધાંને સમજાવવું પડે કે બધાં ભાઈઓ (આત્માઓ) નાં બેહદનાં બાપ એક જ છે. આ પણ પૂછવું પડે છે કે ભારત નો આદિ સનાતન ધર્મ શું છે? તેઓ તો આદિ સનાતન હિન્દુ જ સમજે છે. ઈસ્લામી, બૌદ્ધી, ક્રિશ્ચન વગેરે ને ખબર છે કે અમારો ધર્મ કોણે અને ક્યારે સ્થાપન કર્યો. ભારતવાસીઓનો હિંદુ ધર્મ છે કે દેવી-દેવતા? આ કોણે અને ક્યારે સ્થાપન કર્યો? આ ભારતવાસી બિલકુલ જ નથી જાણતાં. આ બિલકુલ જરૂરી વાત છે સમજાવવાની. આ કોઈનાં પણ ધ્યાન માં નથી આવતું. પ્રાચીન ભારત દેશ ગવાય છે. પરંતુ એમને આ ખબર નથી કે અમારો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ છે. હિન્દુ તો કોઈ ધર્મ જ નથી. હવે આપ બાળકો જાણો છો કે ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. બરાબર એ સમયે લક્ષ્મી-નારાયણ રાજ્ય કરતાં હતાં. તે પોતાને હિન્દુ નહોતાં કહેતાં. સારું હિંદુ ધર્મ નું પણ કોઈ સંવત હોવું જોઈએ. વિક્રમ સંવત જે કહે છે, હોઈ શકે છે જ્યારે થી દેવતાઓ વામમાર્ગ માં જાય છે તો પોતાને હિન્દુ કહેવાનું શરૂ કરો છો, ત્યાર થી વિક્રમ સંવત પણ કહો છો. તો અડધું-અડધું થઈ ગયું. એ સમયે એને આદિ સનાતન દેવી-દેવતા નહીં કહેશે. સંવત કહેવાય છે જ્યારે ધર્મ સ્થાપન થાય છે. તે કોણે સ્થાપન કર્યો? વિક્રમ સંવત તો રાવણે સ્થાપન કર્યું. એ સમયે બધાનાં કર્મ, વિકર્મ થતાં રહ્યાં. કર્મ, અકર્મ, વિકર્મ નામ તો છે ને. તો વિક્રમ રાજા નું પણ સંવત ચાલે છે. તે થઈ ગયો અડધો સમય. હવે આ વિક્રમ સંવત હિન્દુઓનું સંવત તો નથી? તો આ પૂછવું જોઈએ કે ભારત નો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ક્યારે સ્થાપન થયો? ખબર તો પડે ને. આ ખૂબજ નાજુક વાતો છે. જ્યારે આ ખબર પડે ત્યારે હિસાબ લગાવી શકે કે નવી દુનિયા હતી પછી દિવસ-રાત જરૂર હોય છે. અડધું-અડધું જરૂર હશે. આ એક ઈશ્વરીય કાયદો છે, આ સમજણ આપવાની છે જરૂર. આવાં ક્યારેય કોઈએ સમાચાર નથી આપ્યાં. ક્રિશ્ચન નો પણ અડધો સુખ, અડધો દુઃખ નો પાઠ ચાલશે. આ જે આપણે સમજાવીએ છીએ, એમાં આખી હિસ્ટ્રી-જોગ્રાફી આવી જાય છે. મનુષ્ય જે પણ આવે છે એમને દુઃખ સુખ નો પાઠ મળેલો છે. એક-બે જન્મ માટે આવશે તો પણ અડધું-અડધું હશે. આ એક ઈશ્વરીય કાયદો છે. પ્રદર્શની માં જ્યારે સાંભળે છે, સારું-સારું કરે છે. બહાર નીકળવાથી જ ભૂલી જાય છે. વિરલા કોઈ ધ્યાન આપે છે. કોઈ એક માસ આવીને પણ ગુમ થઈ જાય છે. કોઈ ૧૦ મિનિટ સમજે, કોઈ ૧ કલાક, કોઈ તો થોડો સમય આવીને ચાલતાં-ચાલતાં થાકી જાય છે. એવી રીતે સેવાકેન્દ્રો પર થતું રહે છે. કેવી રીતે દેવી સંપ્રદાય બની રહ્યાં છે. આ પણ વઠ્ઠર (અદ્ભુત) છે - નવી દુનિયાનો ધર્મ જૂની દુનિયામાં સ્થાપન થઈ રહ્યો છે. આ વાતો આપ બાળકો ની બુદ્ધિ માં આવે છે. બાપ દ્વારા તમે પોતાનાં ૮૪ જન્મો ને જાણી ચૂક્યાં છો. બાપ કહે છે હું ૮૪ જન્મો ની કથા સંભળાવવા આવું છું, તો જરૂર અંતમાં જ આવીને સંભળાવીશ ને. દ્વાપર નાં વય માં તો સંભળાવી ન શકે. જ્યારે કે પાછળ વાળાઓએ જન્મ હજી લીધાં નથી. રાજયોગ નું જ્ઞાન દ્વાપર માં મળી ન શકે. મહાભારત લડાઈ પણ દ્વાપર માં લાગી ન શકે. મહાભારત લડાઈ નાં પછી જ સતયુગ સ્થાપન થાય છે અર્થાત્ દેવી-દેવતા ધર્મ સ્થાપન થાય છે. એનાં પહેલાં બ્રાહ્મણ ધર્મ સ્થાપન થાય છે તો જરૂર બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપન કરતાં હશે. તો બ્રાહ્મણ જન્મ લેતાં હશે ને. વિરાટ રૂપ જે દેખાડ્યું છે, એમાં શિવ ને પણ નથી દેખાડ્યાં તો બ્રાહ્મણ ની ચોટી પણ નથી દેખાડી. પ્રદર્શની માં પણ વિરાટ રૂપ વાળું ચિત્ર હોવું જરૂરી છે. બ્રહ્મા દ્વારા પહેલાં જરૂર બ્રાહ્મણ રચશે. પછી તે બ્રાહ્મણ ક્યારે અને ક્યાં રચે છે. બ્રાહ્મણો નો છે સંગમ. શૂદ્રો નો છે કળયુગ. હવે તમે પોતાને કહેવડાવો છો પ્રજાપિતા બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. પ્રજા એટલે જ મનુષ્ય સૃષ્ટિ, તો જરૂર બ્રાહ્મણ હશે. કાઈસ્ટ ને ક્રિશ્ચન ધર્મ નાં

પિતા કહેશે. આ છે પ્રજાપિતા. ભગવાન બ્રહ્મા દ્વારા મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચે છે. એવું નથી કાઈસ્ટ દ્વારા, બૌદ્ધીઓ દ્વારા રચે છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિ શરૂ જ બ્રહ્મા થી થાય છે. તો જરૂર પહેલાં-પહેલાં બ્રાહ્મણ જ રચશે. બ્રાહ્મણો નાં પછી દેવતા બનાવે છે. વિરાટ રૂપ પણ ભારત માં જ દેખાડે છે બીજા ધર્મ વાળા વિરાટ રૂપ બનાવી ન શકે. આ નવી-નવી વાતો બાપ જ સમજાવે છે. નવાં પોઈન્ટસ (મુદ્દા) પણ નીકળતા રહે છે, જૂનાં પણ નીકળતા રહે છે કારણ કે નવાં-નવાં બાળકોને પણ કાંઈક નવાં, કાંઈક જૂનાં પોઈન્ટસ મળવા જોઈએ, જે સમજે. જ્યાં સુધી અલ્ફ બે બુદ્ધિ માં નહીં હોય તો બીજું શું સમજશે. તમે જાણો છો અલ્ફ બે કોઈને સમજાવવું બહુજ સહજ છે. બાપ તો સર્વ નાં એક છે, એ આવે પણ જરૂર છે. શિવ જયંતી ભારત માં જ મનાવે છે. પરંતુ ભારતવાસીઓ ને આ ખબર નથી કે શિવ જયંતી શું છે. ન બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર ની ખબર છે, ન કૃષ્ણ ની. શ્રી લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય ક્યારે હતું, આ પણ નથી જાણતાં. કાઈસ્ટ થઈને ગયાં, એમનાં પોપ નું આખી લીસ્ટ (યાદી) હશે. પરંતુ ભારતવાસીઓ ને આ ખબર નથી કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ પણ ભારત માં રાજ્ય કરીને ગયાં છે. જે પણ ચિત્ર બનાવે છે પૂજા કરે છે, એમનું ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) બિલકુલ નથી જાણતાં. દેવતાઓ થી પછી ક્ષત્રિયો એ રાજાઈ કેવી રીતે લીધી, કઈ લડાઈ કરી? રાજાઈ બદલાય છે તો જરૂર કોઈએ વિજય પામી. ત્યાં તો આ વાત જ નથી. તે તો સારી રીતે રાજ્ય આપે છે. મનુષ્ય તો કેટલાં અંધારા માં છે. તમને કેટલી રોશની મળે છે. એવું પણ નથી કે બધી વાતો કોઈને યાદ રહે છે. નહીં તો બાબાએ જે સમજાવ્યું તે બધું પ્રદર્શની માં સમજાવવું જોઈએ. પ્રદર્શની માં એક દિવસ આવે છે પછી બીજા દિવસે આવતાં નથી. કાંઈ પણ ખબર નથી પડતી કે સમજે છે કે નહીં. ઓપીનિયન (અભિપ્રાય) માં લખાવવું જોઈએ કે પહેલાં અમને આ ખબર નહોતી કે દેવી-દેવતા ધર્મ ક્યાં ગયો.. સંવત બતાવો. હિંદુ ધર્મ ક્યાર થી શરૂ થયો? દરેક શું-શું સમજાવે છે, આ કોઈને ખબર નથી પડતી. ઓપીનિયન રાખવા વાળા પણ જોઈએ. તમે સિદ્ધ કરીને બતાવો છો. ૫ હજાર વર્ષનું આ ચક્ર છે, લખો. સંવત વગેરેની કોઈને ખબર તો છે નહીં. આ વાતો કોઈ શાસ્ત્ર માં સાંભળી છે? પછી અમે ક્યાંથી શિખી? તો અમને શિખવાડવા વાળા જરૂર ભગવાન હશે. ભગવાન વગર આ વાતો કોઈ સમજાવી ન શકે. તે પણ જરૂર કોઈ તન માં આવશે. પરમાત્મા જ્ઞાન નાં સાગર છે. પરમપિતા પરમાત્મા બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે છે. આદિ મધ્ય અંત નું નોલેજ આપે છે. એમનું નામ છે શિવ. ભક્તિમાર્ગ માં એમનાં અનેક નામ રાખી દીધાં છે. ઓછા માં ઓછા દોઢ લાખ પોત-પોતાની ભાષામાં એમનાં નામ રાખે છે.

બાળકોને રોજ કેટલું સમજાવે છે. પરંતુ હજું શુદ્ધ બુદ્ધિ બન્યાં નથી. પુરુષાર્થ કરતાં રહેશે તો ખાદ નિકળી જશે. હમણાં સુધી તો બાળકો સતો સુધી પણ મુશ્કેલ પહોંચ્યા છે. એમાં પણ કોઈ તમો, સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો એમાં પણ નંબરવાર છે. દરેકનો પુરુષાર્થ પોત-પોતાનો ચાલે છે. આ સમયે મનુષ્યો ની છે વિનાશકાળે વિપરીત બુદ્ધિ. ફક્ત પાંડવો ની હતી પ્રીત બુદ્ધિ. એમની વિજય થઈ. અસુર અને દેવતા, છે બંને મનુષ્ય. એવું નથી કે અસુરો નો કોઈ ભયાનક ચહેરો હોય છે. તે તો લડાઈ માં ગોળા, ગેસ વગેરે થી બચવાનાં માટે ડ્રેસ પહેરે છે. તે છે આસુરી સંપ્રદાય, તમે છો રામ સંપ્રદાય કારણ કે તમે ૫ વિકાર છોડ્યાં છે. પવિત્ર બની આખાં વિશ્વ પર તમે રાજ્ય કરશો. તમારી કોઈની સાથે લડાઈ નથી. બાબા કેટલી વાતો સમજાવે છે. કોઈ બે માસ આવીને થાકી જાય છે. પછી સમજાય છે તકદીર માં નથી. સાધારણ પ્રજા માં તો આવશે, પ્રજા તો અનેક બનવાની છે. હમણાં પણ જુઓ પ્રજા કેટલી છે. કોઈ તરફ અનાજ ની કમી હોવાનાં કારણે મનુષ્ય ભૂખ માં પણ મરી જાય છે. કોઈ તરફ વરસાદ ન હોવાનાં કારણે અકાળ પણ પડી જાય છે. એમાં ગવર્મેન્ટ (સરકાર) શું કરશે! એ તો નેચરલ કેલેમિટીસ (કુદરતી આપદાઓ) છે. હવે તો મુશળધાર વરસાદ પણ પડશે. વિનાશ તો થવાનો છે. તો તમે જે સાક્ષાત્કાર કર્યો છે, તે બધું પ્રેક્ટિકલ માં (ખરેખર) થશે. સાક્ષાત્કાર માં એક કૃષ્ણ નો મહેલ જોશો. બધું તો નહીં જોઈ શકશો. સારું જોશો વિનાશ થયો, શરીર છોડશો તો બધું જ ભૂલી જશો. આખી દુનિયા ખતમ થઈ જવાની છે. પછી દુનિયા જ બદલાઈ જશે, તમને બધું જ ભુલાઈ જશે. હમણાં તમારામાં શરૂ થી લઈને અંત સુધી બધું નોલેજ છે. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન નું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, બધું જ્ઞાન બાપે આપ્યું છે. જેમાં જેટલું વધારે જ્ઞાન એટલો વધારે નશો રહે છે. હમણાં આપણે માસ્ટર નોલેજકુલ થઈ ગયાં, પછી જ્યારે વિનાશ થશે આપણું શરીર ખલાસ થઈ જશે. આ જન્મ સુધી જ નોલેજ રહે છે. તો એટલો બુદ્ધિ માં નશો રહેવો જોઈએ કે આપણે આ શરીર છોડી જઈને રાજકુમાર-રાજકુમારી બનીશું. મનુષ્ય તો ભણી જઈને પોત-પોતાની કમાણી કરે છે. બાપ કહે છે - હું કોઈ કમાણી નથી કરતો. હું તો તમને શિખવાડી ને પોતાનાં ઘરે લઈ જાઉં છું. તમે કમાણી કરો છો તો ગુમાવો પણ છો. તમને બધું આદિ મધ્ય અંત નું જ્ઞાન છે. બાબા ને પણ જ્ઞાન છે, જે બેસીને સમજાવે છે પાર્ટ અનુસાર. પછી બાબા પણ ચાલ્યાં જાય છે નિર્વાણધામ. બધી આત્માઓ પણ ચાલી જશે. ત્યાં પછી જેનો-જેનો પાર્ટ હશે તે

પછી રાજધાની માં આવતાં જશે. બાકી સમય શાંતિધામ માં રહેશે. બાળકોને કેટલું જ્ઞાન મળી રહ્યું છે, ઊંચ પદ પામવાનાં માટે. નવાં કોઈની બુદ્ધિ માં બેસી ન શકે. ફક્ત એટલું કહેશે જ્ઞાન બહુજ સારું છે. પછી પોતાનાં ધંધાધોરી માં ચાલ્યાં જશે. બહાર જવાથી માયા ભૂલાવી દે છે, તાળું લગાવી દે છે, ઘણાં બાળકોનાં પણ એવા હાલ થાય છે. પૂરી ધારણા થતી નથી. પહેલાં અંદર કોઈ આવે તો બોલો આ બધાં છે બ્રહ્માકુમાર-કુમારીઓ. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા વિષ્ણુપુરી ની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. હમણાં કળયુગ અંત છે પછી સતયુગ થશે. તો બ્રહ્માનાં બાળકો બધાં બ્રહ્માકુમાર છે જે પછી દેવતા બનશે. એવાં સેવા સમાચાર બાબા ને મળતાં રહે તો બાબા સલાહ આપે. પરંતુ બાબા ને પૂરું સંભળાવતાં નથી. ઘણાં પર ગ્રહચારી લાગે છે. હમણાં-હમણાં જુઓ ફર્સ્ટ ક્લાસ, કાલે જુઓ થર્ડ ક્લાસ બની જાય છે. ગ્રહચારી ન હોત તો આશ્ચર્યવત ભાગાંતી કેમ થાત? જે બાળકો પ્રદર્શની માં સારી રીતે જઈને સેવા કરે છે, તે પોતાનો સમય પણ સફળ કરે છે. બાપદાદા ને ક્યારેય ન છોડવાં જોઈએ. બાબા બાળકોને કાંઈ પણ બોલશે પછી તરત પ્રેમ પણ કરશે. બાબા નાં દિલ પર બાળકો નું કાંઈ પણ રહેતું નથી. આ ફક્ત શિક્ષા આપવા માટે શિખવાડે છે.

અહીંયા બાળકોને ટોલી ખવડાવાય છે કારણ કે બેહદનાં બાપ છે ને. લૌકિક બાપ બજાર થી આવે છે તો બાળકો જરૂર યાદ આવશે. કાંઈ ને કાંઈ ટોલી લઈ જાય છે. બાહર સેવાકેન્દ્ર પર ટોલી નથી મળતી. અહીંયા બાપ સન્મુખ બેઠાં છે. બાબા બધું જ બાળકોને સમજાવે છે. આ દ્રાપર થી ઋષિ-મુનિઓ જે સતોપ્રધાન હતાં, જેમની બુદ્ધિ ને તાળું લાગેલું નહોતું, તેઓ પણ કહેતાં હતાં રચતા અને રચના ને અમે નથી જાણતાં. આજે કળયુગ માં બધાંની બુદ્ધિ ને તાળું લાગેલું છે, પછી તે કેવી રીતે જાણી શકશે. શાસ્ત્ર તો તે ઋષિ-મુનિ પણ વાંચતાં હતાં. તમને પોઈન્ટ બહુજ મળે છે સમજાવવાનાં માટે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ભગવાન અમને ભણાવીને ભગવતી-ભગવાન બનાવે છે - આ જ ખુશી અથવા નશા માં રહેવાનું છે. રચતા અને રચના નું જ્ઞાન બુદ્ધિ માં રાખી બીજાને સંભળાવવાનું છે.
2. જેમ બાપ કોઈ બાળકો ની વાત દિલ પર નથી રાખતાં, એવી રીતે કોઈ ની પણ વાત દિલ પર નથી રાખવાની.

વરદાન :- કરાવનહાર ની સ્મૃતિ થી સેવા માં સદા નિર્માણ નું કાર્ય કરવા વાળા કર્મયોગી ભવ કોઈ પણ કર્મ, કર્મયોગી ની સ્ટેજ (સ્થિતિ) માં પરિવર્તન કરો, ફક્ત કર્મ કરવા વાળા નહીં પરંતુ કર્મયોગી છો. કર્મ અર્થાત્ વ્યવહાર અને યોગ અર્થાત્ પરમાર્થ બંને નું બેલેન્સ (સંતુલન) હોય. શરીર નિર્વાહ ની પાછળ આત્મા નો નિર્વાહ ભૂલી ન જવાય. જે પણ કર્મ કરો તે ઈશ્વરીય સેવા અર્થ હોય. એનાં માટે સેવાઓમાં નિમિત્ત માત્ર નો મંત્ર તથા કરનહાર ની સ્મૃતિ નો સંકલ્પ સદા યાદ રહે. કરાવનહાર ભૂલો નહીં તો સેવામાં નિર્માણ જ નિર્માણ કરતાં રહેશો.

સ્લોગન :- સેવા તથા સંબંધ-સંપર્ક માં વિઘ્ન પડવાનું કારણ છે જૂનાં સંસ્કાર, એ સંસ્કારો થી વૈરાગ્ય હોય.

“ મીઠા બાળકો - હું આપ બાળકોનાં માટે હથેળી પર બહિષ્ત લાવ્યો છું , તમે મને યાદ કરો તો સ્વર્ગ ની બાદશાહી મળી જશે ”

પ્રશ્ન :- બેહદ ની ખુશી કયાં બાળકોને નિરંતર રહી શકે છે?

ઉત્તર :- જેમણે બેહદ નો સંન્યાસ કર્યો છે બીજા સંગ તોડી એક સંગ જોડ્યો છે, તે જ નિરંતર ખુશી માં રહી શકે છે. ૨. જે ફોલો ફાધર (બાપનું અનુસરણ) કરે છે, જેમને સર્વિસ નો શોખ છે તેમની ખુશી ક્યારેય ગાયબ થઈ નથી શકતી.

ગીત :- છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. આ કોણે કહ્યું? બાપે બાળકોને કહ્યું કે ગીત સાંભળ્યું? જ્યારે અતિ દુઃખ હોય છે ત્યારે બોલાવે છે. બાળકો જાણે છે કે બાપ જ સુખધામ કે પાવન દુનિયા રચે છે અથવા ભગવાન ભગવતી નું રાજ્ય સ્થાપન કરે છે. ભગવાન અને ભગવતી જેમ કે સ્વર્ગ નાં માલિક થયાં! તમે જુઓ છો લક્ષ્મી-નારાયણ કેટલાં ધનવાન હતાં, કેટલી મોટી રાજધાની હતી. એમની રાજધાની માં ક્યારેય કોઈ ઉપદ્રવ થતો નથી. બાપ બાળકો ને વારસો જ એવો આપે છે તો કેટલી ખુશી માં રહેવું જોઈએ. પરંતુ નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર તો છે જ. કોઈ-કોઈ તો પૂરું જ્ઞાન ન ઉઠાવવાનાં કારણે ન ત્યાંની ખુશી માં રહે છે અને ન અહીંયાની ખુશી માં રહે છે. એમને કહેવાય છે બંને જહાન થી ગયાં કારણ કે બાપ થી વારસો લેતાં-લેતાં ઉતરી પડે છે. દુનિયામાં આ કોઈને ખબર નથી કે ભગવાન આવીને સ્વર્ગ સ્થાપન કરી રહ્યાં છે કારણ કે એ આવે જ છે ગુપ્ત રુપ માં. કહે છે જરૂર ભગવાન આ સમયે હોવાં જોઈએ કારણ કે બધાં ધોર અંધકાર માં છે. રાત નાં ૧૨ વાગે છે તો તેને ધોર અંધારું કહેવાય છે. રાત માં ધોર અંધારું, દિવસ માં ધોર પ્રકાશ હોય છે. બાળકો જાણે છે હવે ભક્તિમાર્ગ ની રાત પૂરી થાય છે, જેમાં દુઃખ જ દુઃખ છે. મનુષ્ય સમજે છે ભક્તિ નાં પછી ભગવાન મળે છે. તમે જાણો છો - બાપ જ આવીને આપણા બધાની સદ્ગતિ કરે છે. આપ બાળકોમાં પણ નંબરવાર તો જરૂર છે. કોઈને તો ખુશી નો પારો ચઢેલો રહે છે. મહેનત પણ ખુશી થી કરે છે. સર્વિસ નો શોખ રહે છે કે કોઈને જઈને સમજાવીએ, એટલે બાબા પ્રદર્શની, મેળા નો પણ પ્રબંધ રચતા રહે છે કે બીજાઓને સમજાવવાથી ખુશી નો પારો ચઢી જાય. અહીંયા કોઈની પાસે ધન છે, તે સમજે છે અમે સ્વર્ગ માં બેઠા છીએ. તેમનાં માટે જ્ઞાન ઉઠાવવું મુશ્કિલ છે એટલે ગવાયેલું છે કોટો માં કોઈ જ એટલાં સમજદાર બની બાપ થી વરસા નાં અધિકારી બને છે. ફોલો ફાધર ગવાયેલું છે. તો બાપ ની શ્રીમત પર ચાલવું પડે. તો સારી રીતે શ્રીમત પર ચાલે છે તેમને ફોલો ફાધર કરવું જોઈએ. જેવી રીતે આ (બ્રહ્મા) બાળક સારી રીતે ચાલી રહ્યાં છે. લૌકિક બાળકો સલાહ પણ નહીં ચાલ્યાં તો કહ્યું કે તમે પોતાની સલાહ લઈ લો. રાવણ ની મત પર ચાલવા વાળા અને રામ ની મત પર ચાલવા વાળા સાથે ન રહી શકે.

આપ બાળકો સમજો છો કે ભારતમાં જ આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ હતો. તે ૮૪ જન્મ લઈ પતિત બન્યાં છે, ત્યારે પોકારે છે હૈં પતિત-પાવન આવો. હવે આપ બાળકો સમજો છો કે બાકી થોડા દિવસો છે. દેવી રાજધાની સ્થાપન કરવામાં સમય તો લાગે છે. આ છે ગુપ્ત. આમાં લડાઈની વાત નથી. એવું નથી ચઢાઈ કરીને રાજ્ય લઈએ છીએ. ના, આ તો બાપ આવીને રાજાઓનાં રાજા બનાવે છે. જે બાપ ને યાદ કરીએ છીએ દુઃખહર્તા સુખકર્તા આવો. સંન્યાસી ગુરુ થોડી દુઃખ હર્તા હોઈ શકે છે? એમનો સંન્યાસ છે હદ નો. તમારો છે બેહદ નો. આમાં બેહદ ની ખુશી રહે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ભગવતી-ભગવાન ને પણ બેહદ ની ખુશી છે ને. પતિત મનુષ્યો ને તો જે આવડે તે બોલે છે. તમે તો એક-એક અક્ષર અર્થ સહિત બોલો છો. નવી દુનિયામાં છે જ એક ધર્મ. એમની કોઈ થી પણ ભેંટ (તુલના) નથી કરાતી. જૂની દુનિયામાં ભેંટ કરાય છે. નવી દુનિયામાં આ ખબર નથી રહેતી કે જૂની દુનિયામાં શું હશે. ત્યાં બધું ભૂલી જવાય છે. અહીંયા તમને બધું બતાવાય છે કે નવી દુનિયા ક્યારે સ્થાપન થશે! જૂની દુનિયા ક્યારે વિનાશ થશે! તમને બધું નોલેજ છે. હવે તમને બાપ મળ્યાં છે સ્વર્ગ ની સ્થાપના કરવા વાળા. તો એમનાથી સારી રીતે વારસો લેવો જોઈએ. વારસો મળવાનો પણ એમને છે જેમણે કલ્પ પહેલાં સારી રીતે પુરુષાર્થ કર્યો હતો. એમાં પણ નંબરવાર છે. આ છે કાંટાઓ ની દુનિયા. પહેલાં નંબર નો

કાંટો તો બધામાં છે જ. જૂની દુનિયા છી-છી, નવી દુનિયા સારી હોય છે. સ્વર્ગ કોને કહેવાય છે, આ પણ કોઈને ખબર નથી. એમ જ કહી દે છે કે ફલાણા સ્વર્ગવાસી થયાં. સ્વર્ગ છે ક્યાં જો સ્વર્ગવાસી થયાં.

તમે જાણો છો સ્વર્ગ પણ આ ભારત માં હતું. નર્ક પણ ભારત માં છે. તો આ અક્ષર તે લોકો પકડીને કહી દે છે સ્વર્ગ નર્ક અહીંયા જ છે. જેમણે ખૂબ ધન છે તે સ્વર્ગ માં છે. પરંતુ એવું નથી. ભારત નવું હતું તો સતયુગ હતું, જેને સ્વર્ગ કહેવાય છે. હવે પતિત દુનિયા નર્ક છે. દુનિયા તો એક જ છે. નવી દુનિયામાં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. જૂની દુનિયામાં રાવણ નું રાજ્ય છે. ભગવાનુવાય, હું તમને ૮૪ જન્મો નું રહસ્ય બતાવું છું. આ રાજ્યોગ થી તમને રાજાઓનાં રાજા સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવું છું. તો નર્ક નો જડુર વિનાશ થવો જ જોઈએ. શાસ્ત્રો માં કૃષ્ણનું નામ નાખી લડાઈ વગેરે દેખાડી છે. પાંડવો ની કોઈ સેના તો છે નહીં. આજકાલ કન્યાઓ, માતાઓની પલટન બનાવી તેમને બંદૂક વગેરે ચલાવવાનું શીખવાડે છે. અહીંયા તમારા હાથમાં બંદૂક વગેરે કંઈ નથી. તેમને શું ખબર તે શિવશક્તિ સેના કોણ છે? શિવબાબા તો ક્યારેય હિંસા કરાવી ન શકે. લડાઈની કોઈ વાત જ નથી. તમે જાણો છો કે શિવબાબા ની રુહાની સેના છે. શિવબાબા આપણને ડબલ અહિંસક બનાવે છે. એમને કહેવાય છે ૧૦૦ પરસન્ટ નોન-વાયોલેન્સ. અહીંયા છે ૧૦૦ પરસન્ટ વાયોલેન્સ (હિંસા) એક જ બોમ્બ થી કેટલાં નો વિનાશ કરી દે છે. બેહદ નાં નોન-વાયોલેન્સ અને વાયોલેન્સ માં કેટલો ફરક છે. તમે હવે આ સમયે બેહદનાં સાઈલેન્સ માં છો. તે તરફ જેટલી લડાઈની તૈયારીઓ થતી જાય છે, એટલો અવાજ વધતો જાય છે. કેટલો હંગામો થાય છે વિનાશ માં. સ્થાપના માં તો કેટલી સાઈલેન્સ માં બેઠા છો. હિંસા ની કોઈ વાત જ નથી. તમારી હવે પ્રેક્ટિકલ લાઈફ છે. બાપ થી યોગબળ દ્વારા વારસો પામી રહ્યાં છો. બાપ અલ્ફ ને યાદ કરવાથી સ્વર્ગની બાદશાહી મળે છે, કેટલું સહજ છે. બાપ કેટલાં મોસ્ટ બિલવેડ (સૌથી પ્રિય) છે. કેટલાં દૂરદેશ થી આવે છે. જેવી રીતે વિદેશ થી કોઈનાં બાપ આવે છે તો બાળકો ખૂબ ખુશ થાય છે. બાબા અમારા માટે વિદેશ થી સારી-સારી સોગાદ (ભેટ) લાવ્યાં. આ બેહદ નાં બાપ તો એક જ વાર આવે છે. કઈ સોગાદ લઈ આવે છે? કહે છે હું તમારા માટે હથેળી પર બહિશ્ત લઈ આવ્યો છું. જેવી રીતે કહે છે હનુમાન સંજીવની બુટ્ટી નો પહાડ લઈ આવ્યાં. હવે પહાડ તો કોઈ ઉઠાવી નથી શકતાં. એવી રીતે જ બાપ કહે છે હું હથેળી પર બહિશ્ત લઈ આવ્યો છું. હવે બહિશ્ત કોઈ હથેળી પર થોડી ઉઠે છે. આ તો સમજની વાત છે. બાળકો તો જાણે છે બાબા અમારા માટે નંબરવન સોગાદ લાવે છે. બાબા કહે છે - હું આવ્યો છું તમને પાવન દુનિયાનાં માલિક બનાવવાં તો પાવન બનવું પડે. ભારત નો પ્રાચીન રાજ્યોગ ગીતા નાં ભગવાને જ શીખવાડ્યો હતો અને રાજાઈ આપી હતી. હવે ફરીથી રાજ્યોગ શીખવાડી રહ્યાં છે. તમે કહો છો કે અમે સ્વર્ગની સ્થાપના કરવા વાળા બાપ નાં બાળકો છીએ, બાપ નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે તો જડુર કોઈને તો બાદશાહી મળી હશે ને. એવું પણ નથી ફક્ત સ્વર્ગ માં રહેવા વાળાને જ બાપે આપી હશે. બીજા બધાને પણ તો બાપ આપે છે ને. બાકી બધાને ડ્રામા અનુસાર મુક્તિ નો પાર્ટ મળેલો છે. બધાં મુક્ત થઈ જાય છે. એક જ બાપ સર્વ નાં સદગતિ દાતા છે, બીજું ન કોઈ. તમારા પાસે પ્રદર્શની માં જે નામીગ્રામી આવે છે, જે માને છે કે બરોબર ગીતાનાં ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ નથી, શિવ છે, તો તેનાથી લખાવી લેવાનું છે. મોટા વ્યક્તિઓની જ વાત સાંભળશે. ગરીબ ની તો કોઈ સાંભળશે નહીં એટલે પ્રદર્શની માં કોશિશ કરી આ લખાવી લો ગીતાનાં ભગવાન એક જ છે. એ સર્વ નાં બાપ છે. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં ભારત સ્વર્ગ હતું, લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. હવે તો આખાં વિશ્વ પર રાવણનું રાજ્ય છે, આ જ બધાં નો દુશ્મન છે, જેને વર્ષે-વર્ષે બાળે છે. છતાં પણ મરતો નથી. હવે ભારત નો મોટો દુશ્મન આ રાવણ છે, આ વાત ફક્ત તમે જાણો છો. હવે રામ પરમપિતા પરમાત્મા રાવણ પર જીત પહેરાવે છે. કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા પાપ નાશ થશે, તમે લાયક બની જશો તો પછી નવી દુનિયા જોઈએ. જડુર જૂની દુનિયાનો વિનાશ પણ થયેલો હતો, તે થશે. મહાભારત લડાઈ લાગી છે ત્યારે જ જ્યારે રાવણ રાજ્ય વિનાશ થઈ રામરાજ્ય સ્થાપન થાય છે. રાવણ રાજ્ય માં જ હાહાકાર શરૂ થાય છે. હાહાકાર નાં પછી જયજયકાર થાય છે, દુનિયા બદલાય છે. જેવી રીતે જૂનું ઘર તોડી નવું બનાવાય છે પછી તોડાય છે, આપણ સ્થાપના થઈ રહી છે. બોમ્બસ વગેરે બનાવતાં જ રહે છે. તૈયારીઓ થઈ રહી છે. હવે દશેરા આવ્યો તો રાવણ ની એફીજી (પુતળું) પણ નીકાળી. તમારી છે બેહદ ની વાત. તમારી બુદ્ધિ માં આવે છે આ શું કરે છે. તમે જ્યારે સમજાવશો ત્યારે સમજશે અમે આ શું કરીએ છીએ. હસવું પણ આવશે. કોઈને પણ સમજાવી શકો છો - આટલો મોટો રાવણ તો હોતો જ નથી. હવે બાપ કહે છે તમે રામ રાજ્ય લો. ૫ વિકારો નું દાન આપો ગ્રહણ છૂટી જાય. બાપ આવી ને સમજાવે છે આ ૫ વિકારો નું ગ્રહણ આખી દુનિયા પર લાગેલું છે. બિલકુલ જ શ્યામ થઈ જાય છે. આપ બાળકોને તો ખુશી હોવી જોઈએ. બાકી થોડા

દિવસ છે.

તમે હવે ક્રિયેટર, ડાયરેક્ટર, મુખ્ય એક્ઝેક્યુટિવ ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય અંત ને જાણો છો, બીજું કોઈ નથી જાણતું. તમારી હવે સ્વચ્છ બુદ્ધિ બની છે. તમે બાપ નાં બન્યાં છો તો જરૂર સ્વર્ગ માં મોકલી દેશે. નોલેજ ઈઝ સોર્સ ઓફ ઈનકમ (જ્ઞાન આવક નું સાધન) કહેવાય છે. આ છે રુહાની નોલેજ, જે બાપ જ આપે છે. મનુષ્ય, મનુષ્યો ને આપી ન શકે. દુનિયામાં બધાં મનુષ્ય, મનુષ્યો ને નોલેજ આપે છે. તમને તો બાપ સુપ્રીમ સોલ આવીને જ્ઞાન આપે છે. બાકી બધી છે ભક્તિમાર્ગ ની દંત કથા સંભળાવવા વાળા. સત્યનારાયણ ની કથા, રામાયણ ની કથા..... જે પાસ્ટ (ભૂતકાળ) થઈ ગયું છે તે કંઈ ન કંઈ બનાવતાં રહે છે. આ તો છે ભણતર. ભણતર માં હિસ્ટ્રી-જોગોફી સંભળાવાય છે. આ છે વર્લ્ડની હિસ્ટ્રી-જોગોફી, હ્યુજ (મોટી). તમે સમજો છો બાબાએ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ કહ્યું હતું તે ગીતા ભણવાવાળા થોડી કંઈ સમજે છે. યાદવ, કૌરવ, પાંડવ કોને કહેવાય છે - તમે પ્રેક્ટિકલ માં જુઓ છો. યુરોપવાસી યાદવોએ મૂસળો નીકાળ્યાં, વિનાશ થયો. વિનાશ નાં પછી શું થયું, તે કંઈ નથી દેખાડતાં. તે સમજે છે પ્રલય થઈ ગયો. તે કહે છે તમે શાસ્ત્રો ને માનો છો? બોલો હા, અમે શાસ્ત્રો ને જાણીએ છીએ, માનીએ છીએ - આ બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં છે. જ્ઞાન તો એક બાપ જ સંભળાવે છે, જે જ્ઞાન નાં સાગર છે. હવે ભક્તિ ખતમ થઈ જ્ઞાન જિંદાબાદ થઈ રહ્યું છે. જૂની દુનિયાનો વિનાશ સામે ઉભો છે, નશિંગ ન્યૂ. આપણી પ્રીત છે બાપ થી. આપણે બીજો સંગ તોડી એક સંગ જોડીએ છીએ. બાપ કહે છે - પોતાને આત્મા સમજી મારી સાથે યોગ લગાવો - આને જ ભારત નો પ્રાચીન યોગ કહેવાય છે, જે બાપ જ શીખવાડે છે. કૃષ્ણની આત્મા પણ આ સમયે અંતિમ જન્મ માં છે, આને કહેવાય છે તમે પોતાનાં જન્મો ને નથી જાણતાં. આ તમારો અનેક જન્મો નાં અંત નો જન્મ છે, એટલે મેં આમનામાં પ્રવેશ કર્યો છે. હું આમાં બેસીને આપ બાળકો ને બ્રહ્મા મુખ વંશાવલી બનાવી રાજ્ય-ભાગ્ય આપું છું. બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ બતાવી ન શકે. આ તો બાપ સ્વયં આ મુખ દ્વારા સંભળાવી રહ્યાં છે. આ બાબા પણ પહેલાં કંઈ નહોતાં જાણતાં, તમે પણ કંઈ નહોતાં જાણતાં હતાં. ભારતવાસીઓને જ સમજાવવું પડે. ૮૪ જન્મોનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આ તે જ લડાઈ ઉભી છે, જેનાથી સ્વર્ગ નાં ગેટ (દ્વાર) ખૂલ્યાં હતાં. જ્યારે કે બાપે આવીને રાજયોગ શીખવાડી મનુષ્ય થી દેવતા બનાવ્યાં હતાં. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદાનાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જે સારી રીતે શ્રીમત પર ચાલે છે, તેમને ફોલો કરવાનાં છે. બેહદની ખુશીમાં રહેવાનાં માટે આપ સમાન બનાવવાની સેવા કરવાની છે.
2. પ્રીત બુદ્ધિ બની બીજા સંગ તોડી એક બાપ થી જોડવાનો છે. ડબલ અર્હિસક બની સાઈલેન્સ માં બેસી પોતાની રાજાઈ સ્થાપન કરવાની છે.

વરદાન :- મરજીવા જન્મ ની સ્મૃતિ દ્વારા કર્મબંધન ને સંબંધમાં પરિવર્તન કરવા વાળા પરોપકારી ભવ લૌકિક કર્મબંધન નો સંબંધ હવે મરજીવા જન્મ નાં કારણે શ્રીમત નાં આધાર પર સેવા નાં સંબંધ નો આધાર છે. કર્મબંધન નથી સેવા નો સંબંધ છે. સેવા નાં સંબંધ માં વેરાયટી (વિવિધ) પ્રકારની આત્માઓનું જ્ઞાન ધારણ કરી ચાલશો તો બંધન માં હેરાન નહીં થશો. પરંતુ અતિ પાપ આત્મા, ઉપકારી આત્મા થી પણ નફરત કે ધૃણા નાં બદલે, રહેમદિલ બની તરસ ની ભાવના રાખતા, સેવા નો સંબંધ સમજી સેવા કરશો તો નામીગ્રામી વિશ્વ કલ્યાણી કે પરોપકારી ગવાશો.

સ્લોગન :- સમય કે પરિસ્થિતિ પ્રમાણે વૈરાગ્ય આવ્યું તો આ પણ અલ્પકાળ નું વૈરાગ્ય છે, સદાકાળ નાં વૈરાગી બનો.

“ વરદાતા ને રાજી કરવાની સહજ વિધિ ”

આજે વરદાતા બાપ પોતાનાં વરદાની બાળકોને જોઈ હર્ષિત થઈ રહ્યાં છે. વરદાતા નાં બાળકો વરદાની બધાં બાળકો છે પરંતુ નંબરવાર છે. વરદાતા બધાં બાળકોને વરદાનો ની ઝોલી ભરીને આપે છે પછી નંબર કેમ? વરદાતા આપવામાં નંબરવાર નથી આપતાં કારણ કે વરદાતા ની પાસે અખૂટ વરદાન છે જે જેટલું લેવા ઇચ્છે ખુલ્લો ભંડાર છે. એવાં ખુલ્લા ભંડાર થી ઘણાં બાળકો સર્વ વરદાન થી સંપન્ન બને છે અને કોઈ બાળકો યથા-શક્તિ તથા સંપન્ન બને છે. સૌથી વધારે ઝોલી ભરીને આપવામાં ભોળાનાથ ‘વરદાતા’ રૂપ જ છે. પહેલાં પણ સંભળાવ્યું છે - દાતા, ભાગ્યવિદાતા અને વરદાતા. ત્રણેમાંથી વરદાતા રૂપ થી ભોળા ભગવાન કહેવાય છે કારણ કે વરદાતા બહુ જલદી રાજી થઈ જાય છે. ફક્ત રાજી કરવાની વિધિ જાણી જાઓ છો તો સિદ્ધિ અર્થાત્ વરદાનો ની ઝોલી થી સંપન્ન રહેવું બહુ જ સહજ છે. સૌથી સહજ વિધિ વરદાતા ને રાજી કરવાની જાણો છો? એમને સૌથી પ્રિય કોણ લાગે છે? એમને ‘એક’ સૌથી પ્રિય લાગે, જે બાળકો એકવ્રતા આદિ થી હમણાં સુધી છે તે જ વરદાતા ને અતિ પ્રિય છે.

એકવ્રતા અર્થાત્ ફક્ત પતિવ્રતા નહીં, સર્વ સંબંધ થી એકવ્રતા. સંકલ્પ માં પણ, સ્વપ્ન માં પણ બીજા-વ્રતા ન હોય. એક-વ્રતા અર્થાત્ સદા વૃત્તિ માં એક હોય. બીજું - સદા મારા તો એક બીજું ન કોઈ - આ પાકું વ્રત લીધેલું હોય. ઘણાં બાળકો એકવ્રતા બનવામાં બહુજ ચતુરાઈ કરે છે. કઈ ચતુરાઈ? બાપ ને જ મીઠી વાતો સંભળાવે કે બાપ, શિક્ષક સદ્ગુરુ નો મુખ્ય સંબંધ તો તમારી સાથે છે પરંતુ સાકાર શરીરધારી હોવાનાં કારણે, સાકારી દુનિયામાં ચાલવાનાં કારણે કોઈ સાકારી સખા કે સખી સહયોગ નાં માટે, સેવા નાં માટે, રાય-સલાહ નાં માટે સાકાર માં જરૂર જોઈએ કારણ કે બાપ તો નિરાકાર અને આકાર છે એટલે સેવા સાથી છે. બીજું તો કંઈ છે નહીં કારણ કે નિરાકારી, આકારી મિલન મનાવવા માટે સ્વયં ને પણ આકારી, નિરાકારી સ્થિતિ માં સ્થિત થવું પડે છે. તે ક્યારેક-ક્યારેક મુશ્કેલ લાગે છે એટલે સમય નાં માટે સાકાર સાથી જોઈએ. જ્યારે દિમાગ માં બહુજ વાતો ભરાઈ જાય તો શું કરશો? સાંભળવા વાળા તો જોઈએ ને! એકવ્રતા આત્મા ની પાસે એવી બોજ ની વાતો ભેગી નથી થતી જે સંભળાવવી પડે. એક તરફ બાપ ને બહુજ ખુશ કરો છો-બસ, તમે જ સદૈવ મારી સાથે રહો છો, સદા બાપ મારી સાથે છે, સાથી છે પછી એ સમયે ક્યાં ચાલ્યાં જાય છે? બાપ ચાલ્યા જાય કે તમે કિનારે થઈ જાઓ છો? દરેક સમયે સાથ છે કે ૬-૮ કલાક સાથ છે. વાચદો શું છે? સાથે છે, સાથે રહેશે, સાથે ચાલશે, આ વાચદો પાક્કો છે ને? બ્રહ્મા બાપ થી તો એટલો વાચદો છે કે આખાં ચક્ર માં સાથે પાર્ટ ભજવશે! જ્યારે આવો વાચદો છે, તો પણ સાકાર માં કોઈ વિશેષ સાથી જોઈએ?

બાપદાદા ની પાસે બધાની જન્મપત્રી રહે છે. બાપ નાં આગળ તો કહેશે તમે જ સાથી છો. જ્યારે પરિસ્થિતિ આવે છે પછી બાપ ને જ સમજાવવા લાગે કે આ તો થશે જ, આટલું તો જોઈએ જ...આને એકવ્રતા કહેશે? સાથી છે તો બધાં સાથી છે, કોઈ વિશેષ નથી. આને કહેવાય છે એકવ્રતા. તો વરદાતા ને એવાં બાળકો અતિ પ્રિય છે. એવાં બાળકો ની દરેક સમયની બધી જ જવાબદારીઓ વરદાતા બાપ સ્વયં પોતાનાં ઉપર ઉઠાવે છે. એવી વરદાની આત્માઓ દરેક સમયે, દરેક પરિસ્થિતિ માં વરદાનો ની પ્રાપ્તિ સંપન્ન સ્થિતિ અનુભવ કરે છે અને સદા સહજ પાર કરે છે અને પાસ વિથ ઓનર (સન્માન સાથે પાસ) બને છે. જ્યારે વરદાતા સર્વ જવાબદારીઓ ઉઠાવવાના માટે એવરેડી છે પછી પોતાનાં ઉપર જવાબદારીનો બોજો કેમ ઉઠાવો છો? પોતાની જવાબદારી સમજો છો ત્યારે પરિસ્થિતિ માં પાસ વિથ ઓનર નથી બનતાં પરંતુ ધક્કા થી પાસ થાઓ છો. કોઈ નાં સાથ નો ધક્કો જોઈએ. જો બેટરી કુલ ચાર્જ નથી હોતી તો કાર ને ધક્કા થી ચલાવો છો ને. તો ધક્કો એકલા તો નહીં આપશો, સાથ જોઈએ એટલે વરદાની નંબરવાર બની જાય છે. તો વરદાતા ને એક શબ્દ પ્રિય છે - ‘એકવ્રતા’. એક બળ એક ભરોસો. એક નો ભરોસો બીજા નું બળ - એવું નથી કહેવાતું. એક બળ એક ભરોસો જ ગવાય છે. સાથે-સાથે એકમત, ન મનમત ન પરમત, એકરસ - ન બીજું કોઈ વ્યક્તિ, ન વૈભવ નો રસ. એમ જ એકતા, એકાંતપ્રિય. તો એક શબ્દ જ પ્રિય થયો ને. એવી રીતે બીજું પણ કાઢજો. બાપ એટલાં ભોળા છે જે એકમાં જ

રાજી થઈ જાય છે. એવાં ભોળાનાથ વરદાતા ને રાજી કરવા શું મુશ્કેલ લાગે છે? ફક્ત એક નો પાઠ પાક્કો કરો. ૫-૭ માં જવાની જરૂર નથી. વરદાતા ને રાજી કરવા વાળા અમૃતવેલા થી રાત સુધી દરેક દિનચર્યા નાં કર્મ માં વરદાન થી જ ઉછરે છે, ચાલે છે અને ઉડે છે. એવી રીતે વરદાની આત્માઓને ક્યારેક કોઈ મુશ્કેલ ભલે મન થી, ભલે સંબંધ-સંપર્ક થી અનુભવ નહીં થશે. દરેક સંકલ્પ માં, દરેક સેકન્ડ, દરેક કર્મ માં, દરેક કદમ માં વરદાતા અને વરદાન સદા સમીપ, સન્મુખ સાકાર રૂપ માં અનુભવ થશે. તે એવી રીતે અનુભવ કરશે જેવી રીતે સાકાર માં વાત કરી રહ્યાં છે. એમને મહેનત અનુભવ નહીં થશે. એવી વરદાની આત્માને આ વિશેષ વરદાન પ્રાપ્ત થાય છે જે તે નિરાકાર, આકાર ને જેવી રીતે સાકાર અનુભવ કરી શકે છે! એવી રીતે વરદાનીઓનાં આગળ હજાર સદા હાજર છે, સાંભળ્યું? વરદાતા ને રાજી કરવાની વિધિ અને સિદ્ધિ - સેકન્ડ માં કરી શકો છો? ફક્ત એક માં બે નહીં મળાવતાં, બસ. પછી સંભળાવશે એક નાં પાઠ નો વિસ્તાર.

બાપદાદાની પાસે બધાં બાળકો નાં ચરિત્ર પણ છે તો ચતુરાઈ પણ છે. રિઝલ્ટ તો બધું બાપદાદા ની પાસે છે ને. ચતુરાઈની વાતો પણ બહુજ સાથે છે. નવી-નવી વાતો સંભળાવે છે. સાંભળતા રહે છે. ફક્ત બાપદાદા નામ નથી લેતાં એટલે સમજે છે બાપ ને ખબર નથી પડતી. તો પણ ચાન્સ (તક) આપતાં રહે છે. બાપ સમજાવે છે બાળકો રીચલ (સાચી) સમજ થી ભોળા છે. તો એવાં ભોળા નહીં બનો. અચ્છા. વિદેશ નું પણ ચક્ર લગાવી ને બાળકો પહોંચી ગયાં છે (જાનકી દાદી, ડોક્ટર નિર્મલા અને જગદીશભાઈ વિદેશ નું ચક્ર લગાવીને આવ્યાં છે.)

સારું રિઝલ્ટ છે અને સદા જ સેવાની સફળતા માં વૃદ્ધિ થવાની જ છે. યૂ. એન. નો પણ વિશેષ સેવા નાં કાર્ય માં સંબંધ છે. નામ એમનું, કામ તો તમારું થઈ જ રહ્યું છે. આત્માઓને સહજ સંદેશ પહોંચી જાય - આ કામ તમારું થઈ રહ્યું છે. તો ત્યાંનો પણ પ્રોગ્રામ સારો થયો. રશિયા પણ રહ્યું હતું, એમનું પણ આવવાનું જ હતું, બાપદાદાએ તો પહેલા જ સફળતા નાં યાદપ્યાર આપી દીધાં હતાં. ભારત ના એમ્બેસેડર બનીને ગયાં તો ભારતનું નામ રોશન થયું ને! ચક્રવર્તી બની ચક્ર લગાવવામાં મજા આવે છે ને! કેટલી દુવાઓ જમા કરીને આવ્યાં! નિર્મલ આશ્રમ (ડોક્ટર નિર્મલા) પણ ચક્ર જ લગાવતી રહે છે. આમ તો બધાં સેવા માં લાગેલાં છે પરંતુ સમય પ્રમાણે વિશેષ સેવા થાય તો વિશેષ સેવા ની મુબારક આપે છે. સેવા વગર તો રહી નથી શકતાં. લન્ડન, અમેરિકા, આફ્રિકા અને ઓસ્ટ્રેલિયા - તમે લોકોએ આ ૪ ઝોન બનાવ્યાં છે ને. પાંચમો છે ભારત. ભારત વાળાઓને પહેલા ચાન્સ મળે છે મળવાનો. જે કરીને આવ્યાં અને જે આગળ કરશે - બધું સારું છે અને સદા જ સારું રહેશે. ચારેય તરફ નાં ઝોન નાં બધાં ડબલ વિદેશી બાળકોને આજે વિશેષ યાદપ્યાર આપી રહ્યાં છે. રશિયા પણ એશિયામાં આવી જાય છે. સેવા નો રિસ્પોન્સ સારો મળી રહ્યો છે. હિંમત પણ સારી છે તો મદદ પણ મળી રહે છે અને મળતી રહેશે. ભારતમાં હમણાં વિશાળ પ્રોગ્રામ કરવાનો પ્લાન બનાવી રહ્યાં છે. એક એક ને વિશેષતા અને સેવાની લગન માં મગન રહેવાની મુબારક અને યાદપ્યાર. અચ્છા.

સર્વ બાળકોને સદા સહજ ચાલવાની સિદ્ધિ ને પ્રાપ્ત કરવાની સહજ યુક્તિ જે સંભળાવી, એ જ વિધિ ને સદા પ્રયોગ માં લાવવા વાળા પ્રયોગી અને સહજયોગી, સદા વરદાતા નાં વરદાનો થી સંપન્ન વરદાની બાળકો ને, સદા એક નો પાઠ દરેક કદમ માં સાકાર સ્વરૂપ માં લાવવા વાળા, સદા નિરાકાર આકાર બાપ નાં સાથ ની અનુભૂતિ થી સદા સાકાર સ્વરૂપ માં હાજર અનુભવ કરવા વાળા, એવાં સદા વરદાની બાળકોને બાપદાદા નાં દાતા, ભાગ્યવિદાતા અને વરદાતા નો યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

દાદી જાનકી થી :- જેટલો બધાને બાપ નો પ્રેમ વહેંચ્યો છો એટલો જ વધારે પ્રેમ નો ભંડાર વધતો જાય છે. જેમ દરેક સમયે પ્રેમ ની વર્ષા થઈ રહી છે-એવો જ અનુભવ થાય છે ને! એક કદમ માં પ્રેમ આપો અને વારંવાર પ્રેમ લો. બધાને પ્રેમ જ જોઈએ. જ્ઞાન તો સાંભળી લીધું છે ને! તો એક એવાં બાળકો છે જેને પ્રેમ જોઈએ અને બીજાં છે જેને શક્તિ જોઈએ. તો શું સેવા કરી? આ જ સેવા કરીને - કોઈ ને પ્રેમ આપ્યો બાપ દ્વારા અને કોઈને શક્તિ બાપ થી અપાવી. જ્ઞાનનાં રહસ્ય ને તો જાણી ગયાં છો. હવે જોઈએ એમનામાં ઉમંગ-ઉત્સાહ સદા બન્યો રહે, તે નીચે ઉપર થાય છે. તો પણ બાપદાદા ડબલ વિદેશી બાળકોને આફરીન (શાબાશી) આપે છે - ભિન્ન ધર્મમાં ચાલ્યાં તો ગયાં ને! ભિન્ન દેશ, ભિન્ન રસમ - તો પણ ચાલી રહ્યાં છે અને ઘણાં તો વારિસ પણ નીકળે છે. અચ્છા !

મહારાષ્ટ્ર - પૂના ગ્રુપ :- બધાં મહાન આત્માઓ બની ગયાં ને! પહેલાં ફક્ત પોતાને મહારાષ્ટ્ર નિવાસી કહેવડાતા હતાં, હવે સ્વયં મહાન બની ગયાં. બાપે આવીને દરેક બાળકોને મહાન બનાવી દીધાં. વિશ્વમાં તમારાથી મહાન

બીજું કોઈ છે? સૌથી નીચે ભારતવાસી પડ્યાં અને એમાં પણ જે ૮૪ જન્મ લેવા વાળી બ્રાહ્મણ આત્માઓ છે, તે નીચે પડી. તો જેટલાં નીચે પડ્યાં એટલાં હમણાં ઉપર ઉઠી ગયાં એટલે કહે છે બ્રાહ્મણ અર્થાત્ ઊંચી ચોટી. જે ઊંચાઈ નું સ્થાન હોય છે એને ચોટી કહેવાય છે. પહાડોની ઊંચાઈને પણ ચોટી કહે છે તો આ ખુશી છે કે શું થી શું બની ગયાં. પાંડવો ને વધારે ખુશી છે કે શક્તિઓને? (શક્તિઓ ને) કારણ કે શક્તિઓ ને બહુજ નીચે પાડી દીધી હતી. દ્વાપર થી ને લઈને પુરુષ તન એ જ કોઈને કોઈ પદ પ્રાપ્ત કર્યું. ધર્મ માં પણ હમણાં-હમણાં સ્ત્રીઓ પણ મહામંડલેશ્વરીઓ બની છે. નહિં તો મહામંડલેશ્વર જ ગવાતાં હતાં. જ્યાર થી બાપે માતાઓને આગળ કરી છે ત્યાર થી એમનામાં પણ ૨-૪ મંડલેશ્વરીઓ રાખી દીધી છે. નહિં તો ધર્મનાં કાર્યમાં માતાઓને ક્યારેય પણ આસન આપતા નહોતાં. એટલે માતાઓને વધારે ખુશી છે અને પાંડવોનું પણ ગાયન છે. પાંડવોએ જીત પ્રાપ્ત કરી લીધી. નામ પાંડવોનું આવે છે પરંતુ પૂજન વધારે શક્તિઓનું થાય છે. પહેલાં ગુરુઓનું કરી ચૂક્યાં છે, હમણાં શક્તિઓનું કરે છે. જાગરણ ગણેશ કે હનુમાન નું નથી કરતાં, શક્તિઓનું કરાય છે કારણ કે શક્તિઓ હમણાં પોતે જાગી ગઈ છે. તો શક્તિઓ પોતાનાં શક્તિ રૂપમાં રહે છે ને! કે ક્યારેક-ક્યારેક કમજોર બની જાય છે! માતાઓને દેહ નાં સંબંધનો મોહ કમજોર કરે છે. થોડો-થોડો બાળ બચ્ચાં માં, પૌત્ર-પૌત્રીઓ માં મોહ હોય છે. અને પાંડવોને કઈ વાત કમજોર કરે છે? પાંડવોમાં અહંકાર નાં કારણે ક્રોધ જલ્દી આવે છે. પરંતુ હવે તો જીત થઈ ગઈ ને! હવે તો શાંત સ્વરૂપ પાંડવો થઈ ગયાં અને માતાઓ નિર્મોહી થઈ ગઈ. દુનિયા કહે કે માતાઓમાં મોહ હોય છે અને આપ ચેલેન્જ (પડકાર) કરો કે અમે માતાઓ નિર્મોહી છીએ. એવી રીતે જ પાંડવ પણ શાંત સ્વરૂપ, કોઈ પણ આવે તો આ કમાલ નાં ગીત ગાયે કે આ બધાં આટલાં શાંત સ્વરૂપ બની ગયાં છે જે ક્રોધ નો અંશ માત્ર પણ દેખાતો નથી. નૈન-ચૈન સુધી પણ ન આવે. કોઈ એવું કહે છે-ક્રોધ તો નથી, થોડો જોશ આવે છે. તો તે શું થયું! આ પણ ક્રોધ નો જ અંશ થયો ને. તો પાંડવ વિજયી છે અર્થાત્ બિલકુલ સંકલ્પ માં પણ શાંત, બોલ અને કર્મ માં પણ શાંત સ્વરૂપ. માતાઓ આખાં વિશ્વ ની આગળ પોતાનું નિર્મોહી રૂપ દેખાડો. લોકો તો સમજે છે આ અસંભવ છે તમે કહો છો-સંભવ પણ છે અને બહુજ સહજ પણ છે. લક્ષ રાખો તો લક્ષણ જરૂર આવશે. જેવી સ્મૃતિ તેવી સ્થિતિ થઈ જશે. ધરણી માં માતા-પિતા નાં પ્રેમ નું પાણી પડેલું છે, એટલે ફળ સહજ નીકળી રહ્યું છે. સારું છે. બાપદાદા સેવા અને સ્વ-ઉન્નતિ બંને ને જોઈને ખુશ થાય છે ફક્ત સેવા ને જોઈને નહીં. જેટલી સેવામાં વૃદ્ધિ એટલી સ્વ-ઉન્નતિ માં પણ - બંને સાથે-સાથે છે. કોઈ ઈચ્છા નહીં, જ્યારે જાતે જ બધું મળે છે તો ઈચ્છા શું રાખે! વગર કહે વગર માંગે આટલું મળી ગયું છે જે માંગવાની ઈચ્છા ની આવશ્યકતા નથી. તો એવાં સંતુષ્ટ છો ને! આજ ટાઇટલ પોતાની સ્મૃતિમાં રાખવાનું કે સંતુષ્ટ છીએ અને સર્વ ને સંતુષ્ટ કરી પ્રાપ્તિ સ્વરૂપ બનવા વાળા છીએ. તો સંતુષ્ટ રહેવું અને સંતુષ્ટ કરવાં - આ છે વિશેષ વરદાન. અસંતુષ્ટતાનું નામ નિશાન નહીં. અચ્છા.

ગુજરાત ગ્રુપ :- બ્રાહ્મણ જીવન માં લાસ્ટ જન્મ હોવાનાં કારણે શરીર થી ભલે કેટલી પણ કમજોર છો કે બીમાર છે, ચાલી શકો છો કે નથી પણ ચાલી શકતાં પરંતુ મન ની ઉડાન માટે પાંખો આપી દીધી છે, શરીર થી ચાલી નથી શકતાં પરંતુ મન થી ઉડી તો શકો છો ને! કારણ કે બાપદાદા જાણે છે કે ૬૩ જન્મ ભટકતાં-ભટકતાં કમજોર થઈ ગયાં. શરીર તમોગુણી થઈ ગયું છે. તો કમજોર થઈ ગયાં, બીમાર થઈ ગયાં. પરંતુ મન બધાનું દુરસ્ત છે. શરીર તંદુરસ્ત નથી પણ પરંતુ મન માં તો બિમારી કોઈ નથી ને. મન બધાનું પાંખો થી ઉડવા વાળું છે. પાવરફુલ મન ની નિશાની - સેકન્ડમાં જ્યાં ઈચ્છો ત્યાં પહોંચી જાઓ. એવાં પાવરફુલ છો કે ક્યારેક કમજોર થઈ જાઓ છો. મન ને જ્યારે ઉડતાં આવડી ગયું, પ્રેક્ટિસ થઈ ગઈ તો સેકન્ડ માં જ્યાં ઈચ્છો ત્યાં પહોંચી શકો છો. હમણાં-હમણાં સાકાર વતન માં, હમણાં-હમણાં પરમધામ માં એક સેકન્ડની રફતાર (ગતિ) છે. તો એવી તેજ રફતાર છે? સદા પોતાનાં ભાગ્ય નાં ગીત ગાતા ઉડતાં રહો. સદૈવ અમૃતવેલા પોતાનાં ભાગ્યની કોઈ ને કોઈ વાત સ્મૃતિ માં રાખો, અનેક પ્રકારનાં ભાગ્ય મળ્યાં છે, અનેક પ્રકારની પ્રાપ્તિઓ થઈ છે, ક્યારેક કોઈ પ્રાપ્તિ ને સામે રાખો, ક્યારેક કોઈ પ્રાપ્તિ ને રાખો તો બહુજ રમણીક પુરુષાર્થ રહેશે. ક્યારેક પુરુષાર્થ માં પોતાને બોર (કંટાળો) નહીં સમજશો, નવીનતા અનુભવ કરશો. નહીં તો ઘણાં બાળકો કહે છે. બસ, આત્મા છું, શિવબાબા નો બાળક છું, આ સદૈવ કહેતાં જ રહે છે. પરંતુ મુજ આત્માને બાપ થી કયું-કયું ભાગ્ય મળ્યું છે, કયાં-કયાં ટાઇટલ (શીર્ષક) આપ્યાં છે, કયાં-કયાં ખજાના આપ્યાં છે, એવી ભિન્ન-ભિન્ન સ્મૃતિઓ રાખો. લિસ્ટ કાઢો, સ્મૃતિઓનું કેટલું મોટી લિસ્ટ છે! ક્યારેક ખજાનાની સ્મૃતિઓ રાખો ક્યારેક શક્તિઓની સ્મૃતિઓ રાખો ક્યારેક ગુણોની રાખો ક્યારેક જ્ઞાનની રાખો ક્યારેક શીર્ષક ની રાખો. વેરાયટી (વિવિધતા) માં સદૈવ મનોરંજન થઈ જાય છે. ક્યારેય પણ મનોરંજન નો પ્રોગ્રામ હશે તો વેરાયટી ડાન્સ હશે, વેરાયટી ખાવાનું હશે, વેરાયટી લોકો થી મળવાનું થશે.

ત્યારે તો મનોરંજન થાય છે ને! તો આ પણ સદા મનોરંજન માં રહેવાનાં માટે વેરાયટી પ્રકારની વાતો વિચારો.
અચ્છા!

વરદાન :-

કેયિંગ પાવર દ્વારા પોતાનાં મૂળ સંસ્કારો ને કેય કરી એનું સ્વરૂપ બનવાવાળા શક્તિશાળી ભવ પુરુષાર્થ નો મુખ્ય આધાર કેયિંગ પાવર છે. જેવી રીતે સાયન્સદાન બહુજ પહેલા નાં સાઉન્ડ (અવાજ) ને કેય કરે છે એવી રીતે આપ શાંતિ ની શક્તિ થી પોતાનાં આદિ દૈવી સંસ્કાર કેય કરો, એનાં માટે સદૈવ આ જ સ્મૃતિ રહે કે હું આ જ હતો અને ફરી બની રહ્યો છું. જેટલા એ સંસ્કારો ને કેય કરશો એટલું એનું સ્વરૂપ બનશો. ૫ હજાર વર્ષની વાત એટલી સ્પષ્ટ અનુભવ માં આવે જેમ કાલ ની જ વાત છે. પોતાની સ્મૃતિ ને એટલી શ્રેષ્ઠ અને સ્પષ્ટ બનાવો ત્યારે શક્તિશાળી બનશો.

સ્લોગન :-

બ્રાહ્મણ જીવન નો શ્વાસ ખુશી છે, શરીર ભલે ચાલ્યું જાય પરંતુ ખુશી ન જાય.

“ મીઠા બાળકો - બાપ દ્વારા જે નોલેજ મળ્યું છે તે બુદ્ધિ માં કાયમ રાખવાનું છે , સવારે - સવારે ઉઠી સ્વદર્શન ચક્રધારી બની વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે ”

પ્રશ્ન :- આ ઈશ્વરીય ભણતર નો કાયદો કયો છે? તેનાં માટે કયું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) મળેલું છે?

ઉત્તર :- આ ઈશ્વરીય ભણતર નો કાયદો છે - નિયમિત ભણવું. ક્યારેક ભણવું, ક્યારેક ન ભણવું આ કાયદો નથી. બાબાએ ભણતર નાં માટે ખૂબ પ્રબંધ આપ્યાં છે. ભણતર (મુરલી) અહીંયાથી પોસ્ટ માં જાય છે. ૭ દિવસનો કોર્સ લઈને ક્યાંય પણ ભણી શકો છો. ભણતર ક્યારેય મિસ નથી કરવાનું (ચૂકવાનું નથી).

ગીત :- ઓમ્ નમો શિવાય...

ઓમ્ શાંતિ ! બાળકો જે અહીંયા બેઠાં છે એ રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત અથવા સ્વદર્શન ચક્ર ને યાદ કરે છે. બાપે બાળકોને નોલેજ આપ્યું છે કે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો. આપ બ્રાહ્મણ બાળકોનો ઉદ્દેશ છે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવું. મૂળવતન, સૂક્ષ્મવતન, સ્થૂળવતન, આ ૮૪ જન્મો નાં ચક્ર ને બુદ્ધિમાં રાખવાનું છે. બીજું બધું બુદ્ધિ થી નીકાળી દેવાનું છે. હમણાં આપ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે બરાબર બાબાએ આપણને સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી બનાવ્યાં હતાં, પછી ૮૪ જન્મ લીધાં છે. ચાલતાં-ફરતાં, ઉઠતાં-બેસતાં આ સ્વ આત્મા ને બાપ નું અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન છે. હવે તમને શિવબાબા એ શૂદ્ર થી બ્રાહ્મણ બનાવ્યાં છે. બાબાએ સમજાવ્યું છે તમે ૮૪ જન્મો નાં ચક્ર ની બાજી કેવી રીતે રમો છો. પહેલાં-પહેલાં આપણે બ્રાહ્મણ છીએ, આપણને બ્રાહ્મણો ને રચવા વાળા બ્રહ્મા દ્વારા શિવબાબા છે. રચતા અને રચના નાં જ્ઞાન થી જ તમે સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો છો. આ નોલેજ બુદ્ધિ માં કાયમ રાખવાનું છે. સવાર થી ઉઠીને સ્વદર્શન ચક્રધારી બની બેસી જવું જોઈએ. આપણે પોતાનાં ૮૪ જન્મો નાં ચક્રને જાણી લીધું છે. આપણાં સર્વ આત્માઓ નાં રચયિતા બાપ એક છે. કહેવાય પણ છે આપણે બધાં ભાઈ-ભાઈ છીએ. આપણા બાપ એક નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા છે, પરમધામ માં રહેવા વાળા છે. આપણે પણ ત્યાં રહેતાં હતાં, એ આપણાં બાબા છે. બાબા અક્ષર ખૂબ લવલી (પ્રેમાળ) છે. શિવબાબા નાં મંદિર માં જઈને કેટલી પૂજા કરે છે, ખૂબ યાદ કરે છે. બાબા કહે છે - હું તમને મનુષ્ય થી દેવતા, તુચ્છબુદ્ધિ થી સ્વચ્છબુદ્ધિ બનાવું છું. તુચ્છબુદ્ધિ અર્થાત્ શૂદ્રબુદ્ધિ થી સ્વચ્છબુદ્ધિ બનાવ્યાં હતાં અર્થાત્ ઊંચબુદ્ધિ, પુરુષોત્તમ બુદ્ધિ બનાવ્યાં હતાં. બધાં પુરુષ-સ્ત્રી આ લક્ષ્મી-નારાયણ ને નમન કરે છે. પરંતુ એ નથી જાણતાં - આ કોણ છે? ક્યારે આવ્યાં, શું કર્યું? બાપે સમજાવ્યું છે આ ભારત અવિનાશી ખંડ છે કારણ કે અવિનાશી બાપ પરમપિતા પરમાત્મા ની પણ જન્મભૂમિ છે. પતિત-પાવન, સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા નું જન્મ સ્થાન છે તો આ થયું મોટાં માં મોટું તીર્થસ્થાન. આટલો નશો થોડી કોઈને છે કે આ પરમપિતા પરમાત્મા ની, સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા બાપ ની જન્મભૂમિ છે. પતિત-પાવન ની જયંતી ભારત માં થઈ છે. શિવ જયંતી મનાવે છે તો જરૂર શિવ નો જન્મ અહીંયા જ થાય છે. આ ભારત મોટું તીર્થસ્થાન છે. પરંતુ ડ્રામા અનુસાર કોઈને ખબર નથી કે આ આપણાં ગોડફાધર અથવા માતા-પિતા, પતિત-પાવન સર્વ નાં સદ્ગતિ દાતા નું જન્મ સ્થાન છે એટલે ભારતભૂમિ ને વંદેમાતરમ કહે છે અર્થાત્ આ ભૂમિ પર આ બાળકીઓ જે શ્રીમત થી ભારત ને સ્વર્ગ બનાવે છે, તેમને આ નશો રહેવો જોઈએ કે શ્રીમત પર અમે કલ્પ-કલ્પ ભારત ને પેરેડાઇઝ (સ્વર્ગ) બનાવીએ છીએ. જે જેટલું શ્રીમત પર ચાલશે એટલું ઊંચ પદ પામશે. ભારતવાસીઓ એ કલ્પની આયુ લાખો વર્ષ લખી દીધી છે. તમે જાણો છો કે બાબા જેમનું આ ભારત જન્મસ્થાન છે, એમણે જે ધર્મ સ્થાપન કર્યો, તેની છે ગીતા. ગીતા કોણે ગાઈ, આ ભારતવાસી ભૂલી ગયાં છે. કેટલો ફર્ક થઈ ગયો છે. ક્યાં નિરાકાર શિવ, ક્યાં શ્રીકૃષ્ણ. તમે જાણો છો કૃષ્ણ ની આત્મા જે ગોરી હતી તે હવે અનેક જન્મો નાં અંત નાં જન્મ માં તમોપ્રધાન બની ગઈ છે. પછી આમનામાં પ્રવેશ કરી આમને તે જ શ્રીકૃષ્ણ સુંદર બનાવી રહ્યો છું એટલે કૃષ્ણ ને કાળા અને ગોરા, શ્યામ અને સુંદર કહે છે. આ સતયુગ નો પ્રથમ નંબર સુંદર પ્રિન્સ (રાજકુમાર) હતો. આમની મહિમા છે - મર્યાદા પુરુષોત્તમ, અહિંસા પરમોધર્મ. ભારતવાસી આ નથી જાણતાં કે રાધા કૃષ્ણ અને લક્ષ્મી-નારાયણ નો પરસ્પર માં શું સંબંધ છે! બાપ કહે છે - હમણાં સુધી તમે જે કાંઈ ભણતાં આવ્યાં છો, તેમાં કોઈ સાર નથી. હવે તમે સમ્મુખ બેઠાં છો. જાણો છો

બાબા ૫ હજાર વર્ષ નાં પછી આપણને ફરીથી રાજયોગ ની શિક્ષા આપી રહ્યાં છે. આખી દુનિયા કહે છે કૃષ્ણએ ગીતા સંભળાવી. બાપ કહે છે - કૃષ્ણ માં સૃષ્ટિ નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન જ નથી. કૃષ્ણ ની આત્માએ આગળનાં જન્મ માં આ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું છે, હમણાં કરી રહ્યાં છે. જેનું નામ મેં બ્રહ્મા રાખ્યું છે. તેમનાં અનેક જન્મો નાં અંત નાં જન્મ માં હું પ્રવેશ કરું છું. તમે મરજીવા બન્યાં છો ને. તમારા અવ્યક્ત નામ પણ રાખ્યાં હતાં. હવે નથી રાખતાં કારણ કે અનેકોએ ફારકતી આપી દીધી. બાપનાં બનીને નામ રાખીને ભાગી જાય, આ તો શોભતું નથી એટલે નામ આપવાનું બંધ કરી દીધું. હવે આપ બ્રાહ્મણ બન્યાં છો. પ્રજાપિતા બ્રહ્મા નાં બાળકો, શિવબાબા નાં પૌત્રા છો. બાપ કહે છે - વારસો તમારે મારા થી લેવાનો છે તો મને યાદ કરો. આમનો આ ખૂબ જન્મોનાં અંત નો જન્મ છે. સૂક્ષ્મવતન માં જે બ્રહ્મા દેખાડે છે તે તો પાવન છે. સૂક્ષ્મવતન માં પ્રજાપિતા તો હોઈ ન શકે. બાપ સમજાવે છે આ વ્યક્ત છે, ઝાડ નાં અંત માં ઉભાં છે. અહીંયા બાળકોની સાથે યોગ માં બેઠાં છે - પવિત્ર ફરિશ્તા બનવાના માટે. તો સૂક્ષ્મવતન માં દેખાડવા પડે. અહીંયા પણ પ્રજાપિતા જરૂર જોઈએ. તે અવ્યક્ત, આ વ્યક્ત. તમે પણ ફરિશ્તા બનવા આવ્યાં છો. આમાં જ મનુષ્ય મુંઝાય છે કારણ કે આ છે બિલકુલ નવું જ્ઞાન. કોઈ પણ શાસ્ત્ર વગેરેમાં આ જ્ઞાન છે નહીં. ભગવાન એક છે ઊંચા માં ઊંચા નિરાકાર પરમપિતા પરમાત્મા, બધી આત્માઓનાં બાપ. એમનું રહેવાનું સ્થાન છે પરમધામ. એમને બધાં યાદ કરે છે કે આવો, અમારા ઉપર માયા નો પડછાયો પડી ગયો છે. પતિત બની ગયાં છીએ. આ વાતો નવાં ની બુદ્ધિ માં બેસશે નહીં. હવે તમે રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને જાણો છો. સતયુગ માં આપણે બહુ થોડાં રાજ્ય કરતાં હતાં. ત્યાં અધર્મની વાત હોઈ ન શકે. શાસ્ત્રો માં કેટલી વાતો લખી દીધી છે, પરંતુ તેમાં કોઈ સાર નથી. સીડી ઉતરતાં-ઉતરતાં હવે અંત માં આવીને પતિત બન્યાં છો. હવે તમે જમ્પ કરો (છલાંગ લગાવો) છો ઉતરવામાં ૮૪ જન્મ લાગ્યાં, જમ્પ સેકન્ડ માં કરો છો.

આપ બાળકો હવે રાજયોગ શિખી રહ્યાં છો, પછી શાંતિધામ માં જઈને સુખધામ માં આવી જશો. આ છે દુઃખધામ. પહેલાં તમે આવ્યાં છો તો બાપ પણ પહેલાં-પહેલાં તમને મળે છે. અહીંયા બાપ અને બાળકો, આત્મા અને પરમાત્મા નો મેળો લાગે છે. હિસાબ છે ને - આપણને ૫ હજાર વર્ષ થયાં બાપ થી વિદાય લીધે. પહેલાં-પહેલાં સ્વર્ગ માં પાર્ટ ભજવ્યો, ત્યાંથી પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં તમે નીચે ઉતરતાં આવ્યાં છો. હવે તમે બાપ ની પાસે આવી ગયાં છો, બાકી થોડાં ઘણાં જે હશે તે પણ આવી જશે. પછી તમારું ભણતર ખતમ થઈ જશે, બધાંને અહીંયા આવવાનું છે. ત્યાં જ્યારે ખાલી થઈ જશે પછી બાબા બધાંને લઈ જશે. આ સમજવાની વાતો છે. ભણવાનું છે. સ્કૂલ માં ક્યારેક જવું, ક્યારેક ન જવું આ કાયદો નથી. બાબાએ ભણતર નાં માટે ખૂબ પ્રબંધ પણ આપ્યાં છે. નહીં તો ક્યારેય પણ કોઈની પાસે ભણતર પોસ્ટ માં નથી જતું. આ બેહદ બાપ નું ભણતર પોસ્ટ માં જાય છે. કેટલાં કાગળ છપાય છે. ક્યાં-ક્યાં જાય છે. ૭ દિવસ નો કોર્સ લઈ પછી ક્યાંય પણ ભણતાં રહો. આ સમયે બધાં અડધાકલ્પ નાં રોગી છે, એટલે ૭ દિવસ ભઠ્ઠી માં રાખવા પડે છે. આ ૫ વિકારો ની બીમારી આખી દુનિયામાં ફેલાયેલી છે. સતયુગ માં તમારી કાયા નિરોગી હતી, એવરહેલ્દી (સદા તંદુરસ્ત), એવરવેલ્દી (સદા સંપત્તિવાન) હતાં. હવે તો શું હાલ થઈ ગયો છે. આ આખો ખેલ ભારત પર છે. તમને ૮૪ જન્મો ની હવે સ્મૃતિ આવી છે. કલ્પ-કલ્પ તમે જ સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો છો અને ચક્રવર્તી રાજા પણ બનો છો. આ રાજાઈ સ્થાપન થઈ રહી છે, આમાં નંબરવાર પદ હશે. પ્રજા પણ અનેક પ્રકાર ની જોઈએ. દિલ થી પૂછવું જોઈએ કે અમે કેટલાં ને આપસમાન સ્વદર્શન ચક્રધારી બનાવીએ છીએ. જેટલાં જે બનાવશે તે જ ઊંચ પદ પામશે. તમને બાપ માયા થી યુદ્ધ કરવાનું શિખવાડે છે, એટલે આમનું નામ યુધિષ્ઠિર રાખી દીધું છે. માયા પર જીત પામવાનું યુદ્ધ શિખવાડે છે. યુધિષ્ઠિર અને ધૃતરાષ્ટ્ર પણ દેખાડે છે. ગવાય પણ છે માયાજીતે જગતજીત, કેટલો સમય તમારી જીત કાયમ રહી પછી હાર કેટલો સમય ખાઓ છો. આ પણ તમે જાણો છો. આ શરીરધારી યુદ્ધ નથી. ન દેવતાઓ અને અસુરો નું યુદ્ધ છે. ન કૌરવો અને પાંડવો નું યુદ્ધ છે. જૂઠી કાયા, જૂઠી માયા.... આ ભારત જુદખંડ છે. સચખંડ હતો, જ્યાર થી રાવણ રાજ્ય શરૂ થયું ત્યાર થી જુદખંડ બની ગયો. ઈશ્વર નાં માટે કેટલું જૂઠું બોલે છે. કેટલાં કલંક લગાવે છે. કલંગી અવતાર પણ ગવાયેલો છે. સૌથી વધારે કલંક બાપ પર લાગે છે. એમનાં માટે કહે છે કચ્છ-મચ્છ અવતાર, પથ્થર-ભિત્તર માં ઈશ્વર. કેટલી ગાળો આપે છે. શું આ સભ્યતા છે? હવે તમને રોશની મળી છે. તમે જાણો છો બાપ આપણને રચતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવી રહ્યાં છે, જે બીજું કોઈ નથી જાણતું. બાપ જ સદ્ગતિ દાતા છે. બાબા નાં જ્ઞાન થી બધાંની સદ્ગતિ થાય છે. બાકી જે સ્વયં જ દુર્ગતિ માં છે તે કેવી રીતે બીજાઓની સદ્ગતિ કરશે. તમને આવીને રાજાઓનાં રાજા બનાવું છું. તમે જ પવિત્ર પૂજ્ય હતાં, હવે આવીને પૂજારી બન્યાં છો. પવિત્ર રાજાઓ ની અપવિત્ર રાજાઓ પૂજા કરે છે. સતયુગ

માં ડબલ સિરતાજ (તાજધારી) હતાં. વિકારી રાજા હોય છે તો સિંગલ તાજ હોય છે. તે પણ મહારાજા મહારાણી. પરંતુ પવિત્ર ને અપવિત્ર જઈને માથું ટેકવે છે. તે ભારતવાસી પવિત્ર પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળા, તે જ ભારતવાસી પતિત પ્રવૃત્તિ માર્ગ વાળા બને છે. હવે બાપ કહે છે તમારો આ મૃત્યુલોક માં અંતિમ જન્મ છે. હવે હું આવ્યો છું તમને ફરી થી સતયુગ માં લઈ જવાં. આ મૂસળો ની લડાઈ ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ લાગી હતી. આ જૂની દુનિયા ખલાસ થવાની છે. બાપ સમજાવે છે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન બનવાનું છે. કમળફૂલ સમાન આપ બ્રાહ્મણ બનો છો. પરંતુ આ નિશાની વિષ્ણુ ને આપી દીધી છે કારણ કે તમે સદૈવ એકરસ નથી રહેતાં. આજે કમળફૂલ સમાન બનો, બે વર્ષ નાં પછી પતિત બની પડો છો.

તમારો આ સર્વોત્તમ કુળ છે. તમે બ્રાહ્મણ ચોટી છો. પછી પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં દેવતા, ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બનો છો. શૂદ્ર થી ફટ થી દેવતા થોડી બનશો. બ્રાહ્મણ ચોટી તો જોઈએ. હવે બ્રાહ્મણોને બાબા ભણાવી રહ્યાં છે. તો એવાં બાબાને ફારકતી થોડી આપવી જોઈએ. બાબા કહે છે આશ્ચર્યવત મારા બનન્તી, સુનન્તી છતાં પણ ભાગન્તી થઈ માયાનાં બનન્તી. ટ્રેટર (દગાબાજ) બનન્તી, મારી નિંદા કરાવન્તી..... એમને કહેવાય છે સદ્ગુરુ નાં નિંદક સ્વર્ગ નો ઠોર ન પાવન્તી. બાકી તે ભક્તિમાર્ગ નાં ગુરુ છે, તેઓ કોઈ સદ્ગતિ દાતા નથી. સર્વ આત્માઓ નાં બાપ, શિક્ષક, ગુરુ એક જ નિરાકાર બાપ છે. એ જ બધાંનો ઉદ્ધાર કરવા આવ્યાં છે. આગળ ચાલીને સમજશે પછી ટૂ લેટ (વધારે મોડું થઈ) જશે. તેઓ પછી પોતાનાં ધર્મ માં ચાલ્યાં જશે. શ્રેષ્ઠ માં શ્રેષ્ઠ છે દેવતા ધર્મ. એમનાથી પણ ઊંચ તમે બ્રાહ્મણ છો જે બાપ ની સાથે બેઠાં છો. તમને ભણાવવા વાળા વિચિત્ર અને વિદેહી છે. બાપ કહે છે મને દેહ નથી. મને કહે છે શિવ, મારું નામ બદલી નથી શકાતું. બીજા બધાનાં શરીરો નાં નામ બદલાય છે. હું છું પરમ આત્મા, મારી જન્મ-પત્રિકા કોઈ નીકાળી નથી શકતું. જ્યારે બેહદ ની રાત થાય છે ત્યારે હું આવું છું દિવસ બનાવવાં. હમણાં છે સંગમ, આ વાતો ને સારી રીતે સમજી પછી ફરી ધારણ કરવી જોઈએ. સ્મૃતિ માં લાવવી જોઈએ. અહીંયા આપ બાળકો આવો છો, કુરસદ મળે છે. વિચાર સાગર મંથન અહીંયા સાડું કરી શકો છો. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. સર્વોત્તમ કુળ ની સ્મૃતિ થી ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં કમળફૂલ સમાન પવિત્ર બનવાનું છે. ક્યારેય પણ સદ્ગુરુ ની નિંદા નથી કરાવવાની.
2. શ્રીમત પર ભારત ને સ્વર્ગ બનાવવાની સેવા કરવાની છે. સ્વદર્શન ચક્રધારી બનવાનું અને બનાવવાનાં છે. જ્યારે પણ કુરસદ મળે તો વિચાર સાગર મંથન જરૂર કરવાનું છે.

વરદાન :- બાપદાદા નાં કર્તવ્ય ને પોતાનો નિશાનો બનાવવા વાળા માસ્ટર મર્યાદા પુરુષોત્તમ ભવ કહેવાય છે “અપની ઘોટ તો નશા ચઢે” બીજાની કમાણી માં ક્યારેય પણ આંખ ન જવી જોઈએ. બીજાનાં નશા ને નિશાનો બનાવવાનાં બદલે બાપદાદા નાં ગુણ અને કર્તવ્ય ને નિશાનો બનાવો. બાપદાદા ની સાથે અધર્મ વિનાશ અને સતધર્મ ની સ્થાપના નાં કર્તવ્ય માં મદદગાર બનો. અધર્મનો વિનાશ કરવા વાળા અધર્મ નું કાર્ય તથા દેવી મર્યાદા ને તોડવાનું કાર્ય કરી ન શકે, તેઓ માસ્ટર મર્યાદા પુરુષોત્તમ હોય છે.

સ્લોગન :- નોલેજકુલ બની વ્યર્થ પ્રશ્નો ને સ્વાહા કરી દો તો સમય બચી જશે.

“ મીઠા બાળકો - જ્ઞાનવાન બનો તો ધનવાન બની જશો , જગદંબા જ્ઞાન - જ્ઞાનેશ્વરી જ રાજ - રાજેશ્વરી બને છે ”

પ્રશ્ન :- બાપને પોતાનાં બાળકો પર તરસ પડે છે એટલે શ્રેષ્ઠ તકદીર બનાવવા માટે કઈ શ્રીમત આપે છે?

ઉત્તર :- મીઠા બાળકો - માથા પર જે પાપ નો બોજો છે, એને મોત પહેલાં યાદ ની યાત્રા માં રહીને ઉતારી દો. કોઈ પણ વિકર્મ નહીં કરો. બાપ આવ્યાં છે તમને જમઘટો ની ફાંસી થી છોડાવવાં, એટલે હવે એવું કોઈ કર્મ નહીં કરતાં.

ગીત :- રાત કે રાહી થક મત જાના...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ આ ગીતનો અર્થ સમજ્યો. બાપ આવ્યાં છે ભક્તિ રૂપી રાત નો વિનાશ કરી દિવસ સ્થાપન કરવા કારણ કે બાપને જ બોલાવે છે - હૈં પતિત-પાવન આવો. સમજે છે કોઈ સમયે અમે પાવન હતાં, હમણાં પતિત છીએ. વસ્તુ તે મંગાય છે જે પહેલાં હતી હમણાં નથી. આપ બાળકો જાણો છો પવિત્ર દેવી દેવતાઓની રાજધાની હતી. જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી જ પછી રાજ-રાજેશ્વરી બનશે. જેમ જગત અંબા, લક્ષ્મી અલગ-અલગ છે. લક્ષ્મી ને ક્યારેય જગદંબા નહીં કહેશે. લક્ષ્મી ને તેમનાં બે બાળકો જ માતેશ્વરી કહેશે. અહીંયા જગત અંબા ને બધાં ભારતવાસી જે પણ રિલીઝસ માઇન્ડેડ (ધાર્મિક વૃત્તિવાળા) છે, બધાં મા કહે છે. દેવી-દેવતાઓનાં મંદિર માં જઈને એમની ભક્તિ કરે છે. હમણાં તમને ખબર પડી છે કે અમે બહુજ ભક્તિ કરી છે. દાન-પુણ્ય વગેરે જેટલું તમે કર્યું છે એટલું બીજા કોઈએ નહીં કર્યું હશે. તમે સૌથી વધારે ભક્તિ કરી છે. હવે તમે પોતાનું યાદગાર જીવતા જીવ જોયું છે. આદિ દેવ અને આદિ દેવી છે, જેને જગદંબા કહે છે. હમણાં તમે જાણો છો જગત અંબા ધનવાન બને છે. તમે એમનાં બાળકો છો ને. હમણાં તમે ભણી રહ્યાં છો. તે છે ગોડેઝ ઓફ નોલેજ (જ્ઞાન ની દેવી). એ નોલેજ થી ક્યારેય રાજા-રાણી નથી બનતાં. તમે જાણો છો આપણે આત્માઓ શિવબાબા નાં બાળકો છીએ અને આ છે પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. શિવબાબા આમનાં દ્વારા નવી દુનિયાની સ્થાપના કરી રહ્યાં છે. ગવાયું પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. આ સારી રીતે સમજીને ધારણ કરવાનું છે. કહે છે ને સિંહણ નાં દૂધ માટે સોના નું વાસણ જોઈએ. આ જ્ઞાન પણ છે સર્વશક્તિમાન પરમપિતા પરમાત્મા નું. એનાં માટે પણ બુદ્ધિરૂપી વાસણ સોના નું જોઈએ. નવી દુનિયા માં આત્મા અને શરીર બંને સોના નાં બને છે. હમણાં તમારી આત્મા પથ્થર નું વાસણ છે. તો શરીર પણ એવું જ છે. ભારતમાં જ શ્યામ અને સુંદર, પતિત અને પાવન કહે છે. બીજા કોઈ ખંડો માં એવું નહીં કહેશે કે અમને પતિતો ને આવીને પાવન બનાવો. કહે છે દુઃખ થી છોડાવો, શાંતિ માં લઈ જાઓ. વિવેક પણ કહે છે કે આપણે ભારતવાસી પાવન હતાં, આ લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું. ભલે કેટલાં પણ મોટાં વ્યક્તિ છે. તે પણ ગુરુ નાં પગ માં પડે છે કારણ કે ગુરુએ સંન્યાસ ધારણ કરેલો છે. ૫ વિકારોને છોડ્યાં છે તો વિકારી નિર્વિકારીઓ ને માન આપે છે. પવિત્રતા નું જ માન છે. દ્વાપર થી રાજા-રાણી અને વજીર હોય છે. સતયુગ માં રાજા-રાણી અને વજીર હોતાં નથી. જ્યારે પતિત રાજા-રાણી હોય છે તો એક વજીર રાખે છે, હવે તો બહુજ પતિત થઈ ગયાં છે તો અનેક વજીર રાખે છે. આ છે ડ્રામા ની ભાવી. બાબા બતાવે છે જુઓ કેવી રીતે ડ્રામા ની ભાવી બનેલી છે. તો પહેલાં જરૂર ભારત જ હતો પછી બીજા ધર્મ વાળા આવ્યાં. બાપ સમજાવે છે આ સમયે તમે છો જ્ઞાન જ્ઞાનેશ્વરી. જગત અંબા છે બ્રહ્મા ની દિકરી, જ્ઞાન ની દેવી. જગત અંબા જ્ઞાનવાન છે, જે બીજા જન્મ માં ધનલક્ષ્મી બને છે. તમને હમણાં બાપ જ્ઞાન શિખવાડી રહ્યાં છે. તમે જાણો છો આપણે અહીંયા ધનવાન બનીશું. દુનિયામાં આ કોઈને ખબર નથી કે આ લક્ષ્મી-નારાયણ ધનવાન કેવી રીતે બન્યાં. લક્ષ્મી-નારાયણ તે જ બ્રહ્મા સરસ્વતી છે. બ્રહ્મા જગત પિતા છે તો જરૂર બ્રાહ્મણ બ્રાહ્મણીઓ બહુજ હશે. તમે કેટલાં બ્રાહ્મણ-બ્રાહ્મણીઓ છો. તમે જાણો છો આપણે આ જ્ઞાન થી ભવિષ્ય માં આવાં ધનવાન બનીશું. એકદમ ગોડેઝ ઓફ વેલ્થ, (ધનની દેવી), એનાથી અધિક સંપત્તિ કોઈની પાસે હોઈ ન શકે એટલે ગવાય છે - નોલેજ ઈઝ સોર્સ ઓફ ઈનકમ (જ્ઞાન છે આવક નું સાધન), જજ (ન્યાયાધીશ), બેરિસ્ટર (વકીલ) વગેરે નોલેજ થી જ બને છે ને. તો આ આવક છે ને. કોઈ-કોઈ ડોક્ટર ને એક-એક કેસ નાં લાખ રૂપિયા મળે છે. કોઈ રાજા-રાણી અથવા પ્રિન્સ (રાજકુમાર) બિમાર થયાં, ડોક્ટરે બિમારી થી છોડાવ્યાં તો ખુશી માં આવીને મોટાં-મોટાં મકાન

બનાવવાનાં માટે પૈસા આપી દે છે. કેટલી આવક થઈ. તો અભ્યાસ થી જ પદ મેળવે છે. આ તમારો અભ્યાસ પણ છે, ધંધો પણ છે.

તમે મીઠા બાળકો હમણાં સોદો (વેપાર) કરવા આવ્યાં છો. કખપણું આપી લાખ કમાવો છો. બાપ અવિનાશી સર્જન પણ છે, સદૈવ તંદુરસ્ત બનવાનાં માટે બાબા યોગ શિખવાડી રહ્યાં છે. બાબા કહે છે હું ગેરંટી (ખાતરી) કરું છું - તમે સદા તંદુરસ્ત ૨૧ જન્મો નાં માટે બનશો. તો એવાં સર્જન ની દવા અર્થાત્ શ્રીમત પર કેમ નહીં ચાલવું જોઈએ. બાપ ની મત માનો. મને યાદ કરો. કહે છે ને સિમર-સિમર સુખ પામો, કલહ કલેશ મિટે બધાં તન નાં. ભક્તિમાર્ગ માં કોઈ કલહ-કલેશ મટતા નથી. ઘણાં સંન્યાસી લોકો પણ બીમારીમાં અર્ધાંગ માં પડ્યાં રહે છે. જેમ કે પાગલ થઈ જાય છે. આપ બાળકો જાણો છો બાપની શ્રીમત પર ચાલીશું તો અમે સદા તંદુરસ્ત બનીશું. ત્યાં આયુષ્ય અંદાજે ૧૨૫-૧૫૦ વર્ષ રહે છે. એવું નથી કે દ્વાપર માં એકદમ ૩૫ વર્ષ નું થઈ જાય છે. નહીં, પહેલાં ૧૦૦-૧૨૫ હશે. પછી ૭૦-૮૦ નું થશે, હમણાં તો ૩૫-૪૦ વર્ષ સુધી આવીને પહોંચ્યું છે. નાનપણ માં જ મરી પડે છે કારણ કે ભોગી છે. તમે જાણો છો - હવે ભોગી થી યોગી બની રહ્યાં છો. ત્યાં આયુષ્ય એટલું મોટું (વધારે) હશે જે અકાળે મૃત્યુ ક્યારેય થશે નહીં. બાપ સ્મૃતિ અપાવે છે, તમને કેટલું રાજ્ય ભાગ્ય હતું. હવે રાવણે લૂંટી લીધું. ત્યાં આ મંદિર વગેરે હોતાં નથી. તમારું સ્લોગન પણ છે - ભારત નો આદિ સનાતન દેવી-દેવતા ધર્મ ઝિંદાબાદ, બાકી બધાં મુર્દાબાદ અર્થાત્ અનેક ધર્મ વિનાશ. ત્યાં ફક્ત એક જ ભારત ખંડ હતો. એક ખંડ માં મનુષ્ય પણ જરૂર થોડાં હશે. તમે લખી શકો છો થોડાં સમય માં ભારત ની આબાદી (જનસંખ્યા) ૯ લાખ હશે અને બીજા બધાં ખતમ થઈ જશે. એક ધર્મ ની સ્થાપના હમણાં થઈ રહી છે. નવાં દેવી રાજ્ય માં એક જ ભાષા, એક જ રીત-રિવાજ હશે. અહીંયા દરેક નાં રિવાજ પોતાનાં. ત્યાં એક રાજ્ય એક સમાજ હતો. તમે આવાં-આવાં સ્લોગન સમાચાર પત્ર માં પણ નાખી શકો છો. બાબા થી સલાહ લે છે કે પૈસા ખર્ચ કરી સમાચાર પત્ર માં નાખીએ? બાબા કહેશે ભલે નાખો. મનુષ્યો ને ખબર પડે કે શું થઈ રહ્યું છે. કહે પણ છે કાઈસ્ટ થી ૩ હજાર વર્ષ પહેલાં સ્વર્ગ હતું. એક રિલીજન (ધર્મ), એક કમ્યુનિટી (સમાજ) હતી, સૂર્યવંશી દેવી-દેવતાઓ ની. આ મહાભારત લડાઈ નાં પછી સ્વર્ગ નાં ગેટ (દ્વાર) ખુલ્યાં હતાં. સમાચાર પત્ર માં નાખો નામ બી.કે. નું હોય. પરંતુ બી.કે. ત્યારે કહેવાઈ શકે છે જ્યારે પવિત્ર રહે. બાપ ને બોલાવ્યાં છે. હમણાં બાપ આવ્યાં છે તો હવે બાપ થી પ્રતિજ્ઞા કરો. ભક્તિમાર્ગ માં કેટલાં ધક્કા ખાધાં, યજ્ઞ, તપ, દાન વગેરે કર્યું. પહેલાં એક શિવ ની ભક્તિ કરતાં હતાં પછી દેવતાઓ ની, હમણાં તો વ્યભિચારી બની પડ્યાં છે. હવે બાપ તમને બધાં દુઃખો થી છોડાવે છે. બાપ આપ બાળકોને નોલેજ આપી કેટલાં ઊંચા, મનુષ્ય થી દેવતા બનાવે છે. સતયુગ માં તમારી પાસે બધું જ સોના નું હશે. બાપ તમને શ્રીમત આપી સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવે છે. તમે પછી શ્રીમત પર કેમ નથી ચાલતાં. બાપ જમઘટો ની ફાંસી થી છોડાવે છે, ગર્ભજેલ ની સજાઓ થી છોડાવે છે. તમે સ્વર્ગ માં ગર્ભમહેલ માં રહો છો. અહીંયા છે જેલ, કારણ કે મનુષ્ય પાપ કર્મ કરે છે. ત્યાં ૫ વિકાર જ નથી તો પણ રાજા-રાણી પ્રજા નાં પદ માં તો ફર્ક હશે ને. પૈસા કમાવવા માટે મનુષ્ય મહેનત તો કરે છે ને. ત્યાં વજીર નથી કારણ કે તમે અહીંયા ની પ્રાલબ્ધ પામો છો. હવે બાપ કહે છે બાળકો તમે શ્રીમત પર ચાલો. હું દૂરદેશ થી આવ્યો છું - પતિત શરીર માં, પતિત રાજ્ય માં. આ છે રાવણ નો દેશ, આપ બાળકોને આવીને વારસો આપું છું. આવા બાપ ની આજ્ઞા ન માનવી, તે તો કપૂત થયાં. વિકાર ની પાછળ એટલું થોડી હેરાન થવું જોઈએ. બાબા કહે છે - આ વિકાર દુઃખ આપવા વાળા છે. પતિતો ને પાવન બનાવવાં - આ મારું કામ છે. કેટલું પ્રેમ થી સમજાવે છે - ખાવો, પીવો, સુખી રહો, આ યાદ રાખો આપણે શિવબાબા ની પાસે આવ્યાં છીએ, એમનાથી આપણી પાલના થાય છે. જો મિત્ર-સંબંધીઓ વગેરેની વસ્તુ પહેરશો તો તે યાદ આવશે, પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. અહીંયા શિવબાબા નાં ભંડારા થી, પતિત-પાવન બાપ નાં યજ્ઞ થી પરવરિશ થવાની છે, ન કે પતિત-ધર થી. બીજા કોઈની આપેલી વસ્તુ હશે તો તે યાદ આવશે. એનાં માટે ગાયન છે અંતકાળ જે સ્ત્રી સિમરે.... કેટલી સારી અવસ્થા હોવી જોઈએ. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં બુદ્ધિ થી સમજવાનું છે કે આ બધાં ખતમ થઈ પડ્યાં છે. આપણાં તો એક બાબા છે. હવે બાપ ની ક્યારેય માળા સિમરણ કરાય છે શું? હું આપ બાળકોને સ્મૃતિ અપાવું છું કે મને યાદ કરો, તમને બહુજ બળ મળશે, વિકર્મ વિનાશ થશે, બળવાન બની જશો. આ લક્ષ્મી-નારાયણ બળવાન છે ને. જે બળવાન હોય છે તે રાજાઈ પામે છે. બાબા પોતાનું દૃષ્ટાંત બતાવે છે. મેં બાર (૧૨) ગુરુ કર્યાં, ગુરુએ કહ્યું સવાર નાં ઉઠીને ૧૦૦૦ માળાઓ જપો. હું કહેતો હતો કોઈ બીજો સમય બતાવો. આખો દિવસ ધંધાદોરી થી થાકી જાઉં છું. જેમ તમે પણ કહો છો - બાબા સવારે ઉઠી નથી શકતાં. બાપ કહે છે - એવું નહીં કહો અમે પવિત્ર નથી રહી શકતાં, યાદ માં નથી રહી શકતાં. યાદ નહીં કરશો તો વિકર્મ વિનાશ કેવી રીતે થશે. તમારે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન જરૂર બનવાનું છે. આ

અંતિમ જન્મ છે જરૂર પવિત્ર બનો. બાપ ની શ્રીમત પર નહીં ચાલશો તો શું પદ પામશો. અડધાકલ્પ થી મને બોલાવ્યો. હવે હું કહું છું પાવન બનીને મને યાદ કરો. બીજાઓને પણ રસ્તો બતાવતાં રહો, સંદેશ આપતાં રહો. બાપ કહે છે મનમનાભવ. મોત સામે છે. તમને જ મેસેન્જર (સંદેશવાહક) અથવા પેગંબર કહેવાય છે. આપ બ્રાહ્મણોનાં સિવાય કોઈ મેસેન્જર બની ન શકે. પતિત-પાવન શિવબાબા આવે છે. કોનામાં પ્રવેશ કરે છે, આ પણ લખેલું છે. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના. આ સમજે થોડી છે. સૂક્ષ્મવતન માં પ્રજાપિતા બ્રહ્મા હશે શું? અહીંયા જ પતિત થી પાવન બને છે. સાઈલેન્સ (શાંતિ) બળ થી સ્થાપના થાય છે, સાયન્સ (વિજ્ઞાન) બળ થી વિનાશ. બધાં કહે છે શાંતિ કેવી રીતે મળે. હવે આત્મા તો છે જ શાંત સ્વરૂપ. અહીંયા આવે છે પાર્ટ ભજવવાં, અહીંયા શાંત કેવી રીતે રહેશે. તે શાંતિ શાંતિધામ માં મળશે, અહીંયા તો દુઃખ મળશે. સતયુગ માં સુખ-શાંતિ બંને હશે.

હમણાં આપ બાળકો અહીંયા સન્મુખ સાંભળો છો. બાપ કહે છે - પતિત મારી સાથે ક્યારેય ન મળે. નહીં તો લાવવા વાળી બ્રાહ્મણી પર પાપ ચઢશે. (ઈન્દ્રસભા ની પરી નું દૃષ્ટાંત) હકીકત માં ઈન્દ્રસભા આ છે. આ જ્ઞાન સબ્જ પરીઓ, પોખરાજ પરીઓ છે. તો વધારે જ ઘક્કો લાગશે. બાબા સખત મનાઈ કરે છે. કોઈ પતિત ને લઈ નથી આવવાનાં. આગળ બાબા હંમેશા પૂછતાં હતાં કે પ્રતિજ્ઞા કરી છે. કહેતાં હતાં પુરુષાર્થ કરી રહ્યો છું. જ્યારે પાક્કો નિશ્ચય હોય ત્યારે મળે. જો મળીને વિકાર માં ગયાં તો સો ગણો દંડ પડશે. બાપ સમજશે કદાચ તેમની તકદીર માં નથી. બાપ તો તદબીર (પુરુષાર્થ) બતાવે છે તકદીર બનાવવાનાં માટે. પછી એવાં બાપ નું કહેવું ન માને તો શું ગતિ થશે! બાપ ને તરસ પડે છે, બાપ કહે છે - પોતાને કરેક્ટ (સુધારતા) કરતાં જાઓ. એવું ન થાય ચાલતાં-ચાલતાં મરી જાઓ. ડર રહેવો જોઈએ, અમે બાપ ને યાદ કરી પાપો નો બોજો ઉતારીએ. અચ્છા!

બધાંની સદ્ગતિ કરવા વાળા એક જ શિવબાબા છે, એમનો તો ફોટો નીકાળી ન શકાય એમને દિવ્ય દૃષ્ટિ થી જ જોઈ શકાય છે. બાકી જાણી શકાય છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એવી અવસ્થા બનાવવાની છે જે અંતકાળ માં એક બાપ ની યાદ આવે. બીજું કોઈ યાદ ન આવે, બુદ્ધિ માં રહે આ બધું વિનાશ થવાનું છે.
2. પોતે સ્વયં ને કરેક્ટ (સુધારવું) કરવાનું છે, આ અંતિમ જન્મ માં પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. ડર રાખવાનો છે કે અમારા થી કોઈ પાપ કર્મ ન થઈ જાય.

વરદાન :- નંબરવન બિઝનેસમેન (ધંધાદારી) બની એક એક સેકન્ડ તથા સંકલ્પ માં કમાણી જમા કરવા વાળા પદમપતિ ભવ

નંબરવન બિઝનેસમેન તે છે જે સ્વયં ને બીઝી (વ્યસ્ત) રાખવાની રીત જાણે છે. બિઝનેસમેન અર્થાત્ જેનો એક સંકલ્પ પણ વ્યર્થ ન જાય, દરેક સંકલ્પ માં કમાણી થાય. જેવી રીતે બિઝનેસમેન એક-એક પૈસા ને કાર્યમાં લગાવીને પદમગુણ બનાવી દે છે, એવી રીતે તમે પણ એક-એક સેકન્ડ તથા સંકલ્પ કમાણી કરીને દેખાડો ત્યારે પદમપતિ બનશો. એનાથી બુદ્ધિ નું ભટકવાનું બંધ થઈ જશે અને વ્યર્થ સંકલ્પો ની કમપ્લેન (ફરિયાદ) પણ સમાપ્ત થઈ જશે.

સ્લોગન :- જે મંગતા (માંગવા વાળા) છે તે ખુશી નાં ખજાના થી સંપન્ન નથી થઈ શકતાં.

“ મીઠા બાળકો - તમારે સાઈલેન્સ (શાંતિ) માં રહીને એક બાપ ને યાદ કરવાનાં છે , આમાં ઘંટ વગેરે વગાડવાની દરકાર નથી ”

પ્રશ્ન :- કઈ વાત માં બાપ સમાન બનો તો બધાં કામ સિદ્ધ થઈ જશે?

ઉત્તર :- જેવી રીતે બાપ પ્રેમ નાં સાગર છે તેવી રીતે ખૂબ-ખૂબ પ્રેમાળ બનો. ક્રોધ થી કામ બગડે છે, બનતું નથી એટલે આંખ દેખાડવી, જોર થી બોલવું, ગરમ થવું, આની દરકાર નથી. શાંત રહેવું ખૂબ-ખૂબ સારું છે. પ્રેમ થી બહુજ કામ સિદ્ધ થઈ શકે છે.

ગીત :- તુમ્હીં હો માતા પિતા...

ઓમ શાંતિ ! આ મહિમા છે એક ની. પરંતુ ભક્તિમાર્ગ માં એકની મહિમા ગાવા થી ભક્તિ નો શો (દેખાવ) નથી થતો એટલે ભક્તિ માં અનેકોની મહિમા ગાય છે. ત્યાં અવાજ પણ ખૂબ હોય છે. ઘંટા-ઘડિયાળ, ગીત-ભજન, રોવાનું-પીટવાનું કેટલું ભક્તિમાર્ગ માં ચાલે છે. જાત-જાત નાં અવાજ મંત્ર-તંત્ર, સ્તુતિ વગેરે હોય છે અને જ્ઞાનમાર્ગ માં છે સાઈલેન્સ (શાંતિ). ફક્ત ઈશારો અપાય છે, અવાજ જરાય નથી. ભક્તિ માં કેટલી ધામધૂમ છે. સૌથી વધારે ઘંટ વાગે છે શિવ નાં મંદિરમાં, જ્યાં ત્યાં જુઓ ઘંટ જ ઘંટ છે. કોઈને નિંદર થી જગાડવા માટે કોઈ ઘંટ નથી વગાડતાં. શિવબાબાએ આવીને મનુષ્યો ને કુંભકરણ ની અજ્ઞાન નિંદર થી જગાડ્યાં છે, પરંતુ ઘંટ નથી વગાડતાં. બિલકુલ શાંતિ થી બે અક્ષરો માં જ સમજાવે છે. બુદ્ધિવાન જે હોય છે તે બે અક્ષર માં જ સમજી જાય છે. બાપ કહે છે - બાળકો મને યાદ કરો. તમે જ મને બોલાવ્યો છે હેં પતિત-પાવન આવો. હવે આવ્યો છું તમને રસ્તો બતાવું છું. શું હજી સુધી તમારે પતિત બનીને આ દુનિયામાં જ રહેવું છે! તમે તો પાવન દુનિયામાં રહેવા ઈચ્છો છો ને. પાવન દુનિયા સ્વર્ગ ને કહેવાય છે. કહે જ છે પતિત-પાવન, તો સમજવું જોઈએ કે પતિત-પાવન શું આવીને કરશે? જરૂર નર્ક થી સ્વર્ગ માં લઈ જશે. વગર સમજે એમ જ બોલાવતાં રહે છે, તાળીઓ વગાડતાં રહે છે. પરંતુ એ નથી જાણતાં કે બાપ આવશે તો શું આવીને કરશે? હકીકત માં આ યુનિવર્સિટી પણ છે મનુષ્ય થી દેવતા બનવાની. ત્યારે ગાય છે મનુષ્ય કો દેવતા કિયે..... આમાં શાસ્ત્ર વગેરે કાંઈ પણ ભણવાનું નથી. ભક્તિમાર્ગ માં ખૂબ શાસ્ત્ર વગેરે વાંચે છે, અસંખ્ય લેક્ચર (પ્રવચન) વગેરે હોય છે. માસ-માસ મંડપ બનાવીને બેસી અવાજ કરે છે. અહીંયા કેટલું શાંતિ માં બેસી બાપ સમજાવે છે. જુઓ, તમને બાબા આવીને પાવન બનાવી, પાવન દુનિયાનાં માલિક બનાવે છે. ભણતર પણ કેટલું સહજ છે. તમે પહેલાં-પહેલાં પાવન હતાં, ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં હતાં. પછી ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં આચરન એજ (કળયુગ) માં તમોપ્રધાન બની ગયાં છો. હવે તમારે સતોપ્રધાન બનવાનું છે એટલે મને યાદ કરો. તે પણ અજપા. જેવી રીતે કન્યા નાં જ્યારે લગન થાય છે તો શું જાપ કરે છે? યાદ માં રહે છે. તમે પણ બધી પત્નીઓ છો, આ શિવબાબા પતિઓનાં પતિ છે. તમારી સગાઈ થઈ છે પરમાત્મા ની સાથે. સગાઈ જ્યારે થઈ ગઈ તો બસ યાદ બુદ્ધિ માં બેસી ગઈ. ખાતરી થઈ ગઈ કે અમે સગાઈ કરી લીધી. પછી એક-બીજા ને યાદ કરતાં રહે છે. તમને પણ બાપ કહે છે નિશ્ચય બુદ્ધિ થઈ ગયાં કે અમે એક બાપ નાં બાળકો પરસ્પર ભાઈ-ભાઈ છીએ. ભાઈઓને વારસો મળે છે - એક બાપ થી, એટલે બાપ ને પોકારે છે. ભલે મનુષ્ય તન માં આવીને ભાઈ-બહેન બની જાયો છો. પરંતુ પોકારે આત્મા છે ને. ભાઈ-ભાઈ પોકારે છે હેં પતિત-પાવન બાબા આવો. બાબા કહે છે - મને યાદ કરો તો તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશો. પાવન ને સતોપ્રધાન, પતિત ને તમોપ્રધાન કહેવાય છે. આ વાતો બાબા સંગમ પર જ સમજાવે છે. આ છે ગીતા પાઠશાળા. આ પાઠશાળા માં બાપ આવીને રાજયોગ શિખવાડે છે, નર થી નારાયણ બનાવે છે. ત્યાં શિક્ષક તો સામે બેસી ભણાવે છે, દેખાય છે. આ છે ગુપ્ત. તો આ શિક્ષક ને પણ બુદ્ધિયોગ થી સમજવા પડે છે. એ નિરાકાર પતિત-પાવન બાપ છે. એ જ સ્મૃતિ અપાવે છે કે કલ્પ પહેલાં પણ મેં તમને રાજયોગ શિખવાડ્યો હતો. ત્યારે કહેવાય છે મનમનાભવ, પવિત્ર બનો તો આ લક્ષ્મી-નારાયણ બની જશો. આમાં ઘંટા-ઘડિયાળ વગેરે વગાડવાની દરકાર જ નથી. બાપ સ્વયં આવીને જગાડે છે. મનમનાભવ નો અર્થ છે સાઈલેન્સ (શાંતિ). પોતાને આત્મા નિશ્ચય કરો. બસ! હવે આપણે પોતાનાં ઘરે જવાનું છે. બાપ ને જ બધાં કહે છે કે અમને દુઃખ થી છોડાવી મુક્ત કરો. સંન્યાસી લોકો ફક્ત બ્રહ્મ ને યાદ કરે છે. હવે બ્રહ્મ તત્વ તો છે ઘર. તે ઘર ને યાદ કરશે, અહીંયા બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ફક્ત ઘર ને યાદ કરશે તો જેમકે સંન્યાસી થઈ

જશો. બ્રહ્મ તો ભગવાન છે નહીં.

બાપ બેસી સમજાવે છે - મને યાદ કરો તો તમે નિર્વાણધામ માં ચાલ્યાં જશો. પછી ત્યાંથી આવશો સ્વર્ગ માં. અહીંયાથી હું આપ બાળકોને સાથે લઈ જઈશ. તમને ખબર છે તિહીઓનું ઝુંડ કેટલું મોટું હોય છે. બધાંની યુનિટી (એકતા) હોય છે. પહેલાં આગળ વાળો બેસ્યો તો બધાં બેસી જશે. મધમાખી ઓ પણ એવી હોય છે. રાણીએ ઘર છોડ્યું તો બધી ભાગશે તેની પાછળ. તે જેમકે એમનો સાજન થયો. તેમાં પછી સજની જ રાજ્ય કરે છે હમજીન્સ પર. શાસ્ત્રો માં પણ છે આત્માઓ બધી મચ્છરો સદૃશ્ય ભાગે છે. અગણિત આત્માઓ છે. તે માખીઓ દરેક સીઝન (ઋતુ) માં પોતાની રાણી ની પાછળ ભાગે છે. તમારે તો એકવાર ભાગવાનું છે. હવે બધી આત્માઓએ જવાનું છે મૂળવતન. તમારો આવાજ કાંઈ પણ નથી એટલે બાબા દૃષ્ટાંત આપે છે. સરસો (રાઈ) નાં દાણા માફક પીસાય છે. બાબા પણ બિંદુ, સરસો નાં દાણા માફક છે. ખસ-ખસ નાં દાણા પણ નાનાં હોય છે. પરમાત્મા પણ બિંદુ છે. એમને જોવાતાં પણ નથી - દિવ્ય દૃષ્ટિ વગર. બિલકુલ નાનાં સ્ટાર (તારા) માફક છે. ગીતા માં દેખાડ્યું છે અખંડ જ્યોતિ નો સાક્ષાત્કાર થયો, તો અહીંયા પણ જ્યારે અખંડ જ્યોતિ નો સાક્ષાત્કાર થાય ત્યારે સમજશે સાક્ષાત્કાર થયો. જો બિંદુ નો થયો તો સમજશે આ પરમાત્મા થોડી છે. ગીતા માં તો લખેલું છે - અર્જુન ને ખૂબ તેજોમય સાક્ષાત્કાર થયો. ભક્તિ ની વાતો બુદ્ધિ માં બેસેલી છે. ભક્તિમાર્ગ અને જ્ઞાનમાર્ગ માં રાત-દિવસ નો ફર્ક છે. તમે જાણો છો આપણે ૬૩ જન્મ શરીર દ્વારા કેટલાં ડાન્સ કરીએ છીએ. ૬૩ જન્મ કેટલાં ભક્તિમાર્ગ નાં હંગામા જોઈએ છીએ. તેમાં પણ પહેલાં જ્યારે સતોપ્રધાન ભક્તિ હતી તો એક શિવબાબા ની ભક્તિ કરતાં હતાં. પછી આ ગંગા સ્નાન વગેરે પાછળ થી શરૂ થાય છે. પહેલાં અવ્યભિચારી ભક્તિ હોય છે પછી વૃદ્ધિ ને પામે છે. અહીંયા તો એકદમ સાઈલેન્સ છે. વગર કોડી તમે વિશ્વ નાં માલિક બનો છો. મમ્મા, વગર કોડીએ આવી અને વિશ્વ મહારાણી બની ગઈ. આ સાધારણ હતાં. એકદમ ગરીબ ઘર નાં વગર કોડી ખર્ચે જુઓ શું બને છે. મમ્મા પછી સર્વિસ (સેવા) ખૂબ કરતી હતી. જઈને બીજાઓને સમજાવતી હતી કે બાબા કહે છે મને યાદ કરો તો તમારા વિકર્મ વિનાશ થશે અને તમે સતોપ્રધાન બની જશો. આમાં ખર્ચા ની કોઈ વાત જ નથી. જો કોઈ થોડો ખર્ચો પણ કરે છે તો પોતાનાં માટે. જેવી રીતે ખેતર માં બે મુઠ્ઠી અનાજ નાખવાથી કેટલું અસંખ્ય અનાજ નીકળે છે. ખેતી ખૂબ થઈ જાય છે. આ પણ ૨૧ જન્મોનાં માટે તમારી કેટલી આવક થાય છે. મનુષ્ય થી દેવતા બનવું કેટલું સહજ છે. એક સેકન્ડ ની વાત છે. બેઠાં પણ કેવાં સાધારણ છો. જો કોઈ બેસી નથી શકતાં તો બાબા કહે છે સુઈને પણ (સુતા રહીને) મુરલી સાંભળો. આ છે ધારણા ની વાત. અંદર માં બાબા અને ચક્ર ને યાદ કરતાં રહો. યાદ કરતાં-કરતાં જ શરીર છોડવાનું છે. બાકી મુખ માં ગંગા જળ નાખવાની કોઈ વાત નથી. ગુરુ ગોસાઈ તો ખૂબ ડરાવી દે છે કે તમે આ નિયમ તોડશો, ભક્તિ નહીં કરશો તો આ થશે. સમજો કોઈ નો પગ તૂટી જાય છે અથવા નુકસાન થયું તો કહેશે તમે ભક્તિ છોડી છે ત્યારે આ પરિણામ નીકળ્યું, તો ડરી જાય છે. અહીંયા તો કાંઈ પણ કરવાનું નથી. બાબાની યાદ અપાવવાની છે, ચક્ર નું રહસ્ય સમજાવવાનું છે. હવે કળયુગ નાં પછી સતયુગ આવવાનો છે, વિનાશ થવાનો છે જરૂર, એટલે આ મહાભારે લડાઈ છે. ભગવાન આવીને રાજયોગ શિખવાડી નર થી નારાયણ બનાવે છે. આ રાજયોગ છે, પ્રજાયોગ નથી. શુભ બોલવું જોઈએ. બાળકોએ ખૂબ મીઠા બનવાનું છે. બાબા મીઠા છે ને. કોઈ વગેરે બધું દાન માં લઈ લે છે. બાપ કહે છે - હું પ્રેમ નો સાગર છું, તમે પણ બનો. ખૂબ પ્રેમ થી સમજાવે છે. નહીં તો બાળકો ખૂબ હંગામા (તોફાન) કરે છે કારણ કે માયા માથું ખરાબ કરી દે છે, એટલે ખ્યાલ આવે છે કે ક્યારેય પણ કોઈને કાંઈ કહિયે નહીં. પ્રેમ થી સમજાવીએ. આંખ દેખાડવી, ગરમ થવું, જોર થી બોલવું, આની દરકાર નથી, આનાથી કામ બગડે છે. શાંત રહેવું સાડું છે. વિકારો નું દાન દઈને પછી લે છે તો પોતાનું પદ ગુમાવે છે. બાબાનાં બન્યાં એટલે ૫ વિકારો નું દાન દઈ દીધું. કહે છે દે દાન તો છૂટે ગ્રહણ. છતાં પણ બાપ પંડા છે ને, પંડા બ્રાહ્મણ હોય છે. શિવબાબા પણ રુહાની પંડા છે. તમે પણ પંડા છો. બાબા બ્રહ્માનાં તન માં આવે છે તો આ પણ બ્રાહ્મણ થયાં. બાબા આમનામાં બેઠાં છે, એમની મહિમા ગાયે છે તુમ માત-પિતા..... બીજા કોઈની આ મહિમા નથી. એમનું કર્તવ્ય પણ એવું છે. આ પાઠશાળા છે, બાપ ભણાવે છે. આ બાળકોને યાદ રહેવું જોઈએ. લક્ષ-હેતુ છે જ વિશ્વ ની બાદશાહી પામવી. તો આવું ભણાવવા વાળા ને પૂરી રીતે યાદ કરવાં જોઈએ. સ્કૂલ થી સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) સારા પાસ થાય છે તો વર્ષે-વર્ષે શિક્ષક ને સોગાત (ભેટ) મોકલતાં રહે છે. આ તહેવાર વગેરે બધાં આ સમય નાં છે, પરંતુ આનાં મહત્વ ને કોઈ જાણતું નથી.

બાબા છે નોલેજકુલ. એ આવે જ છે રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું નોલેજ આપવાં. ઠીક્કર-ભિત્તર માં કેવી રીતે આવશે? એક ડોક્ટરે સિદ્ધ કર્યું હતું કે દરેક વસ્તુ માં આત્મા છે. પરમાત્મા નથી કહ્યું. પછી એ કહી દે છે -

સર્વવ્યાપી. એમણે કહ્યું બધામાં આત્મા, તો સંન્યાસીઓ એ કહ્યું બધામાં પરમાત્મા. કેટલો રાત-દિવસ નો ફર્ક છે. એ તો બેહદ નાં બાપ છે. બધાંથી બુદ્ધિયોગ તોડાવી પોતાની સાથે જોડાવે છે. એ (સંન્યાસી) કહે છે આત્મા બુદ-બુદા (પરપોટો) સાગર થી છે, સાગર માં લીન થઈ જશે. બ્રહ્મ જ્ઞાની સમજે છે - નાની જ્યોતિ મોટી જ્યોતિ માં લીન થઈ જશે, પછી નવી ઉત્પત્તિ થાય છે. બાબા સમજાવે છે આ ભક્તિ ની પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. હું પણ ડ્રામા ની નોંધ અનુસાર આપ બાળકોને આવીને સમજાવું છું. ૮૪ જન્મો નું જે ચક્ર લગાવે છે, આ પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. જે કાંઈ થાય છે બધી નોંધ છે. કોઈ ગાયન પણ કરે છે, કોઈ વિધ્ન પણ નાખે છે.

આપ બાળકોએ શિવબાબા થી વારસો લેવાનો છે. એ આવે જ છે બધી આત્માઓને લઈ જવાના માટે. શરીર નું નામ પણ નથી લેતાં. શરીર સહિત થોડી કોઈને ભગાવવા આવ્યો છું. મને તો કહે છે લિબરેટર (મુક્તિદાતા) આવો. અમને દુઃખ થી લિબરેટ (મુક્ત) કરી બીજી જગ્યાએ લઈ ચાલો. જ્યાં ચેન, સુખ-શાંતિ પામીએ. તો બધાનાં શરીર અહીંયા જ છોડાવી આત્માઓને લઈ જઈશ. તો કાળો નો કાળ થયો ને. હું બધાંને સાથે લઈ જઈશ. કેટલી વન્ડરફુલ (અદ્ભુત) વાતો બાપ બેસી સમજાવે છે. ક્યાંય કોઈ વાત સમજ માં નથી આવતી તો બોલો આ વાત બાબાએ હજી સમજાવી નથી. જ્યારે સમજાશે ત્યારે તમને સંભળાવશું. એવી રીતે પોતાને છોડાવી દેવાં જોઈએ. બાળકો સમજે છે બાબા જ્ઞાન નાં સાગર છે. નવી-નવી વાતો સંભળાવતાં રહે છે. વર્લ્ડ (દુનિયા) ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી સંભળાવવા વાળા રચયિતા બાપ છે, જે આદિ-મધ્ય-અંત નું જ્ઞાન સંભળાવે છે. તમે લાઈટ ટાઉસ પણ છો તો સ્વદર્શન ચક્રધારી પણ છો. પરંતુ માયા ભુલાવી દે છે. ઘુટકા (ઝોલા) ખાય છે. કાંઈ ને કાંઈ કમી આવી જાય છે. કર્મો નો હિસાબ-કિતાબ છે ને. જ્યાં સુધી કર્મોત્તીત અવસ્થા નથી બની તો કાંઈ ને કાંઈ થતું રહે છે. હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું થયાં અને શરીર છોડી દેશે, લડાઈ શરૂ થઈ જશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિકારો નું દાન આપીને પાછું નથી લેવાનું. મુખ થી શુભ બોલવાનું છે, ખૂબ મીઠા બનવાનું છે. બાપ સમાન પ્રેમ નાં સાગર બનીને રહેવાનું છે.
2. સાઈલેન્સ માં રહી વગર કોડી ખર્ચે વિશ્વ ની બાદશાહી લેવાની છે. બાપ ની યાદ માં રહી થોડો ઘણો ખર્ચો કરી ૨૧ જન્મો ની આવક કરવાની છે.

વરદાન :- નોલેજ ની લાઈટ દ્વારા પુરુષાર્થ નાં માર્ગ ને સહજ અને સ્પષ્ટ કરવા વાળા ફરિશ્તા સ્વરૂપ ભવ ફરિશ્તાપણા ની લાઈફ (જીવન) માં લાઈટ અને માઈટ બંનેય સ્પષ્ટ દેખાય છે. પરંતુ લાઈટ અને માઈટ રૂપ બનવાના માટે મનન કરવાની અને સહન કરવાની શક્તિ જોઈએ. મનસા નાં માટે મનન શક્તિ અને વાચા, કર્મણા નાં માટે સહનશક્તિ ધારણ કરો પછી જે પણ શબ્દ બોલશો, કર્મ કરશો તે તે જ પ્રમાણે થશે. જો આ બંને શક્તિઓ છે તો દરેક નાં માટે પુરુષાર્થ નો માર્ગ સહજ અને સ્પષ્ટ થઈ જશે.

સ્લોગન :- વ્યર્થ બોલવું અર્થાત્ અનેકો ને ડિસ્ટર્બ કરવું (ખલેલ પહોંચાડવી).

“ મીઠા બાળકો - આ મંઝિલ બહુજ ભારે છે એટલે પોતાનો સમય બરબાદ ન કરી સતોપ્રધાન બનવાનો પુરુષાર્થ કરો ”

પ્રશ્ન :- બાળકોની ચઢતી કળા ન થવાનું મુખ્ય કારણ શું છે?

ઉત્તર :- ચાલતાં-ચાલતાં થોડો પણ અહંકાર આવ્યો, પોતાને હોશિયાર સમજ્યાં, મુરલી મિસ કરી (ન સાંભળી), બ્રહ્મા બાપ ની અવજ્ઞા કરી તો ક્યારેય પણ ચઢતી કળા નથી થઈ શકતી. સાકાર નાં દિલ થી ઉતર્યા એટલે નિરાકાર નાં દિલ થી પણ ઉતર્યા.

ગીત :- લાખ જમાને વાલે...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. બાળકો કહે છે કોઈ પણ અમને સંશય બુદ્ધિ બનાવવાના માટે કાંઈ પણ કરે અમે સંશય બુદ્ધિ નહીં બનીશું. ભલે કેટલી પણ ઉલ્ટી-સુલ્ટી વાતો સંભળાવશે તો પણ અમે સંશય બુદ્ધિ નહીં બનીશું. શ્રીમત પર ચાલતાં રહેશું. બાપ રોજ-રોજ ભિન્ન-ભિન્ન પોઈન્ટ સમજાવતાં રહે છે. સતયુગ માં ૯ લાખ હતાં. તો જરૂર આટલાં બાકી બધાં મનુષ્ય વિનાશ થશે. તો બુદ્ધિવાન જે હશે તે ઈશ્વારા થી સમજી જશે કે બરાબર આ લડાઈ થી જ અનેક ધર્મ વિનાશ થઈ એક દેવી-દેવતા ધર્મ ની સ્થાપના થવાની છે. જે લાયક બનશે તે જ મનુષ્ય થી દેવતા બનશે. બાપ નાં વગર કોઈ મનુષ્ય થી દેવતા બનાવી ન શકે. તો બાળકોને યાદ રહેવું જોઈએ કે હવે અમારે ઘરે જવાનું છે, પરંતુ માયા ઘડી-ઘડી ભુલાવી દે છે. અહીંયાથી હવે બાબા ને યાદ કરી સતોપ્રધાન બનવાનું છે. કોઈ પણ સમયે લડાઈ મોટી થઈ જાય, નિયમ થોડી છે. કહે પણ છે કદાચ મોટી લડાઈ થઈ પણ જાય, જે બંધ પણ ન થઈ શકે. બધાં એક-બીજા થી લડવા લાગી પડશે. તો વિનાશ થવાનાં પહેલાં કેમ નહીં આપણે યાદ માં રહી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનો પુરુષાર્થ કરીએ. યાદ ની યાત્રા માં જ માયા વિઘ્ન નામે છે એટલે બાબા રોજ-રોજ કહે છે - ચાર્ટ લખો. મુશ્કેલ કોઈ ૨-૪ લખે છે. બાકી તો પોતાનાં ધંધાધોરી માં જ આખો દિવસ પડ્યાં છે. અનેક પ્રકાર નાં વિઘ્નો માં પડ્યાં રહે છે. બાળકો ને આ તો ખબર છે કે અમારે તો સતોપ્રધાન જરૂર બનવાનું છે. તો ક્યાંય પણ રહેતાં પુરુષાર્થ કરવાનો છે. મનુષ્યો ને સમજાવવાના માટે ચિત્ર વગેરે પણ બનાવતાં રહે છે કારણ કે આ સમયે મનુષ્ય છે ૧૦૦ ટકા તમોપ્રધાન. પહેલાં જ્યારે મુક્તિધામ થી આવે છે તો સતોપ્રધાન હોય છે. પછી સતો રજો તમો માં આવતાં-આવતાં આ સમયે બધાં તમોપ્રધાન બની ગયાં છે. બધાંને બાબા નો પૈગામ (સંદેશ) આપવાનો છે તો બાપ ને યાદ કરવાથી તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનશે. વિનાશ પણ સામે છે. સતયુગ માં એક જ ધર્મ હતો તો બાકી બધાં નિર્વાણધામ માં હતાં. બાળકોએ ચિત્રો પર ધ્યાન આપવું જોઈએ. મોટાં ચિત્ર હોવાથી સમજી સારી રીતે શકશે. બધાંને બાબા નો સંદેશ આપવાનો છે. મનમનાભવ નો અક્ષર મુખ્ય છે અથવા અલ્ફ અને બે આ સમજાવવામાં મહેનત કેટલી કરવી પડે છે. સમજાવવા વાળા પણ નંબરવાર છે, બેહદ બાપની સાથે લવ (પ્રેમ) હોવો જોઈએ. બુદ્ધિ માં આ રહેવું જોઈએ કે આપણે બાબા ની સર્વિસ (સેવા) કરી રહ્યાં છીએ. ખુદાઈ ખિદમતગાર (સેવાધારી) બનવાનું છે. તે લોકો અક્ષર ભલે કહે છે પરંતુ અર્થ નથી સમજતાં. હવે બાબા આવ્યાં છે - બાળકો ની ખિદમત (સેવા) કરવા. કેટલાં ઉત્તમ દેવી-દેવતા બનાવે છે. આજે આપણે કેટલાં કંગાળ બની પડ્યાં છીએ. સતયુગ માં કેટલાં સર્વગુણ સંપન્ન બની જઈશું, અહીંયા એક-બીજા થી લડતાં-ઝઘડતાં રહે છે. આ કોઈને ખબર નથી કે વિનાશ થવાનો છે. સમજે છે શાંતિ થઈ જશે, બિલકુલ જ ધોર અંધારા માં પડ્યાં છે. હવે એમને સમજાવવા વાળા જોઈએ. વિલાયત માં પણ તો આ નોલેજ આપી શકો છો. એક જ વાત સભા માં બેસી સમજાવો કે મહાભારે લડાઈ તો નામીગ્રામી છે, એનાથી જૂની દુનિયાનો વિનાશ થવાનો છે. હમણાં ગોડ ફાધર પણ અહીંયા છે, જરૂર એ જ બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરી રહ્યાં છે સ્વર્ગ ની. શંકર દ્વારા વિનાશ પણ થવાનો છે કળયુગ નો, કારણ કે હમણાં છે સંગમ. કુદરતી આપદાઓ પણ થવાની છે. ત્રીજું વિશ્વ યુદ્ધ જ અંતિમ યુદ્ધ કહે છે. ફાઈનલ અંતિમ વિનાશ પણ જરૂર થવાનો છે. હવે બધાંને એ કહેવું પડે કે બેહદ નાં બાપ ને યાદ કરો તો મુક્તિધામ માં ચાલ્યાં જશો. ભલે પોતાનાં ધર્મ માં રહે તો પણ બાબા ને યાદ કરવાથી પોતાનાં ધર્મ માં સારું પદ પામી શકે છે.

તમે જાણો છો - બેહદ નાં બાપ આપણને પ્રજાપિતા બ્રહ્માનાં તન દ્વારા નોલેજ આપી રહ્યાં છે પછી બીજાઓને

પણ સમજાવવું પડે. ચેરિટી બિગેન્સ એટ હોમ (પોતાનાથી શરૂઆત). આસ-પાસ બધાંને સંદેશ આપવાનો છે. બીજા ધર્મ વાળા ને પણ બાબા નો પરિચય આપવાનો છે. બહાર વાળા ને, રાજાઓને નોલેજ આપવાનું છે. તેનાં માટે તૈયારી કરવી જોઈએ. બાબા કહે છે આ મુખ્ય ચિત્ર જે છે - ત્રિમૂર્તિ, ગોળો, ઝાડ પણ કપડા પર છપાઈ જાય તો બહાર પણ લઈ જઈ શકો છો. મોટી સાઈઝ (માપ) ન છપાય તો બે ટુકડા કરી દો. બધું જ્ઞાન આ ત્રિમૂર્તિ, ઝાડ, ગોળા માં છે. સીડી નું પણ જ્ઞાન ગોળા માં આવી જાય છે. સીડી ડિટેલ (વિસ્તાર) માં બનાવી છે કે ૮૪ જન્મ કેવી રીતે લેવાય છે. ચક્ર માં બધાં ધર્મ વાળા નું આવી જાય છે. સીડી માં દેખાડે છે કેવી રીતે સતોપ્રધાન, સતો, રજો, તમો માં આવે છે, નીચે ઉતરે છે. હવે બાબા કહે છે મામેકમ યાદ કરો. બાબા નાં આખા દિવસ ખ્યાલ ચાલતાં રહે છે. તો કોઈ નવું મોટું મકાન બનાવે, એમાં દીવાલ એટલી મોટી હોય જે એનાં પર ૬ ગુણ્યા ૯ ફૂટ સાઈઝ નાં ચિત્ર બનાવાય. ૧૨ ફૂટ ની દીવાલ જોઈએ. આ સમયે ભાષાઓ પણ ખૂબ છે. બધાં ધર્મ વાળાઓને સમજાવવું પડે તો કેટલી ભાષાઓમાં બનાવવું પડશે. એટલી વિશાળ બુદ્ધિ થી યુક્તિ રચવી જોઈએ. સર્વિસ નો શોખ રાખવો જોઈએ. ખર્ચો તો કરવાનો જ છે. બાકી તમારે ભીખ માંગવાની દરકાર નથી. જજ તે જ હુંડી ભરાઈ જશે. ડ્રામા માં નોંધ છે. બાળકોની બુદ્ધિ ચાલવી જોઈએ. પરંતુ બાળકો કાંઈક થોડું કરે છે તો નશો ચઢી જાય છે કે અમે બહુજ હોશિયાર છીએ. બાબા કહે છે - રૂપિયા થી ૪ આના પણ નથી શિખતાં. કોઈ બે આના, કોઈ એક આના, કોઈ એક પૈસા જેટલું પણ મુશ્કેલ શિખ્યાં છે. કાંઈ પણ સમજતાં નથી. મુરલી વાંચવાનો પણ શોખ નથી. સાહુકાર પ્રજા, ગરીબ પ્રજા બધુજ અહીંયા જ બનવાનું છે. કોઈ તો બાપ થી અંજામ (વાયદો) કરી પછી મોટું કાળું કરી દે છે. કહે છે બાબા હાર ખાઈ લીધી. બાપ કહે છે - તમે તો પ્યાદા થી પણ પ્યાદા છો, વર્થ નોટ એ પેની (કોડીતુલ્ય). એવી રીતે શું પદ પામશો! હવે સૂર્યવંશી રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. જેમને બાબાની યાદ રહે છે, તે જ ખુશીમાં રહે છે. ફક્ત આ પણ યાદ રહે કે બાપ દ્વારા શું વારસો લઈ રહ્યાં છો, તો પણ બહુજ ફાયદો છે. ધારણ કરી પછી આપ સમાન બનાવવાનાં છે. બાળકો થી સર્વિસ પહોંચતી નથી. થોડી સર્વિસ કરી તો સમજે છે અમે પાસ થઈ ગયાં. દેહ-અભિમાન માં આવીને નીચે પડે છે. જો બાબા (બ્રહ્મા) ની બેઅદબી (અવજ્ઞા) કરી તો શિવબાબા કહે છે - એટલે મારી બેઅદબી કરી. બાપદાદા બંને સાથે છે ને. એવું નહીં અમારું તો શિવબાબા થી કનેક્શન (સંબંધ) છે, અરે વારસો તો એમનાં દ્વારા મળશે ને. આમને દિલ નાં સમાચાર સંભળાવવાનાં છે. સલાહ લેવાની છે. શિવબાબા કહે છે હું સાકાર દ્વારા સલાહ આપીશ. બ્રહ્મા નાં વગર શિવબાબા થી વારસો કેવી રીતે લેશો. બાપ નાં બન્યાં વગર કાંઈ કામ થઈ ન શકે એટલે બાળકોએ ખૂબ-ખૂબ સંભાળ રાખવાની છે. ઉલ્ટા અહંકાર માં આવીને પોતાની બરબાદી કરી દે છે. સાકાર નાં દિલ થી ઉતર્યા તો નિરાકાર નાં દિલ થી પણ ઉતરી જાય છે. એવા ખૂબ છે - જે ક્યારેય મુરલી પણ નથી સાંભળતાં, પત્ર પણ નથી લખતાં તો બાપ શું સમજશે! મંઝિલ બહુજ ભારે છે. બાળકોએ સમય બરબાદ ન કરવો જોઈએ. જે પોતાને મહારથી સમજે છે એમણે ઊંચા કાર્ય માં મદદ કરવી જોઈએ. તો બાપ ખુશ થઈને આફરીન (દુવા) આપે, એનાંથી અનેકોનું કલ્યાણ થશે. પ્રદર્શની માં તો અનેક આવે છે. પ્રજા તો બને છે. બાબા ની સર્વિસેબલ (સેવાધારી) બાળકો પર નજર રહે છે. આ ઈન્દ્રસભા માં આવવાં જોઈએ - સૂર્યવંશી રાજા-રાણી બનવા વાળા. જે સર્વિસ નથી કરતાં તે લાયક નથી. આગળ ચાલીને બધી ખબર પડશે - કોણ-કોણ શું બનશે! બાળકોને બહુજ નશો રહેવો જોઈએ કે અમે કાલે સ્વર્ગ માં જઈને રાજકુમાર બનીશું. અહીંયા તમે આવ્યાં છો રાજયોગ શિખવાં. સારી રીતે નહીં ભણશો તો પદ ઓછું પામશો. બાબાની પાસે સર્વિસ નાં સમાચાર આવવા જોઈએ. બાબા આજે મેં આ સર્વિસ કરી. પત્ર જ ક્યારેય નથી લખતાં તો બાબા શું સમજે? મરી ગયાં. બાબા ને પણ યાદ તે જ બાળકો રહે છે જે સર્વિસ માં રહે છે. બાપ નો પરિચય આપતાં રહે છે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા બ્રહ્માકુમાર -કુમારીઓ ને વારસો આપે છે. શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા બ્રાહ્મણો ની રચના રચે છે. હમણાં બીજા બધાં ધર્મ છે બાકી દેવી-દેવતા ધર્મ જે ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે તે ગુમ છે. આ આખો ખેલ બનેલો છે. સીડી માં બધાં ધર્મ છે નહીં. એનાં કારણે ગોળા પર સમજાવવું પડે, ગોળા માં સાફ (સ્પષ્ટ) છે. આ પણ સમજાવવાનું છે કે સતયુગ માં દેવી-દેવતા ડબલ તાજધારી હતાં. આ સમયે પવિત્રતા નો તાજ કોઈને છે નહીં. એક પણ નથી જેમને હું લાઈટ નો તાજ આપું. પોતાને પણ નથી આપી શકતો. હું લાઈટ નાં માટે પુરુષાર્થ કરી રહ્યો છું. શરીર તો અહીંયા પવિત્ર નથી. આત્મા યોગબળ થી પવિત્ર થતાં-થતાં અંત માં પવિત્ર થઈ જશે. તાજ તો મળશે સતયુગ માં. સતયુગ માં ડબલ તાજ, ભક્તિમાર્ગ માં સિંગલ તાજ. અહીંયા કોઈ તાજ નથી. હમણાં તમને ફક્ત પવિત્રતા નો તાજ ક્યાં દેખાડે? લાઈટ ક્યાં રાખે? જ્ઞાની તો બન્યાં છો પરંતુ કમપ્લીટ (સંપૂર્ણ) પવિત્ર જ્યારે બનો છો તો લાઈટ હોવી જોઈએ. તો સૂક્ષ્મ વતન માં લાઈટ દેખાડે? જેવી રીતે મમ્મા સૂક્ષ્મવતન માં પવિત્ર ફરિશ્તા છે ને. ત્યાં સિંગલ તાજ છે. પરંતુ હમણાં લાઈટ કેવી રીતે દેખાડે? પવિત્ર થાય છે અંત માં. યોગ માં જ્યારે બેસો છો તો ત્યાં લાઈટ દેખાડે? આજે લાઈટ આપો કાલે પતિત બની જાય તો

લાઈટ જ ગુમ થઈ જાય એટલે અંત માં જ્યારે કર્માતિત અવસ્થા થશે ત્યારે લાઈટ થઈ શકે છે. પરંતુ તમે સંપૂર્ણ બનતાં જ ચાલ્યાં જશો સૂક્ષ્મવતન માં. જેવી રીતે બુદ્ધ, કાઈસ્ટ ને બતાવે છે. પહેલાં-પહેલાં પવિત્ર આત્મા ધર્મ સ્થાપન કરવા આવે છે, એમને લાઈટ આપી શકાય છે, તાજ નહીં. તમે પણ બાબા ને યાદ કરતાં-કરતાં પવિત્ર બની જશો. સ્વદર્શન ચક્ર ફરાવતાં-ફરાવતાં તમે રાજાઈ પદ પામશો. ત્યાં વજીર હોતાં નથી. અહીંયા અનેકો થી સલાહ લેવી પડે છે. ત્યાં બધાં સતોપ્રધાન છે. આ બધી સમજવાની વાતો છે. અચ્છા.

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપદાદા થી આફરીન (દુવાઓ) લેવાનાં માટે બાપ નાં કાર્ય માં પૂરે-પૂરાં મદદગાર બનવાનું છે. બાબાને પોતાની સેવાઓનાં સમાચાર આપવાનાં છે
2. દેહ-અભિમાન માં આવીને ક્યારેય પણ બેઅદબી નથી કરવાની. ઉલ્ટા નશા માં નથી આવવાનું. પોતાનો સમય બરબાદ નથી કરવાનો. સર્વિસ ની યુક્તિઓ રચવાની છે, સર્વિસેબલ બનવાનું છે.

વરદાન :- ત્યાગ અને સ્નેહ ની શક્તિ દ્વારા સેવા માં સફળતા પ્રાપ્ત કરવા વાળા સ્નેહી સહયોગી ભવ જેવી રીતે શરુઆત માં જ્ઞાન ની શક્તિ ઓછી હતી પરંતુ ત્યાગ અને સ્નેહ નાં આધાર પર સફળતા મળી. બુદ્ધિ માં દિવસ-રાત બાબા અને યજ્ઞ તરફ લગન રહી, જીગર થી નીકળતું હતું બાબા અને યજ્ઞ. આ જ સ્નેહે બધાંને સહયોગ માં લાવ્યાં. આ જ શક્તિ થી કેન્દ્ર બન્યાં. સાકાર સ્નેહ થી જ મનમનાભવ બન્યાં, સાકાર સ્નેહે જ સહયોગી બનાવ્યાં. હમણાં પણ ત્યાગ અને સ્નેહ ની શક્તિ થી ઘેરાવો નાખો તો સફળતા મળી જશે.

સ્લોગન :- ફરિશ્તા બનવું છે તો વ્યર્થ બોલ તથા ડિસ્ટર્બ કરવા (પજવવા) વાળા બોલ થી મુક્ત બનો.

“ મીઠા બાળકો - સર્વિસ (સેવા) ની સાથે - સાથે યાદ ની યાત્રા ને પણ કાયમ રાખવાની છે , આ રુહાની યાત્રા માં ક્યારેય ઠંડા નહીં થતાં ”

પ્રશ્ન :- બાળકોનું દિલ (બુદ્ધિ) જો રુહાની સર્વિસ માં નથી લાગતું તો તેનું કારણ શું છે?

ઉત્તર :- જો રુહાની સર્વિસ માં દિલ ન લાગે તો જરૂર દેહ-અભિમાન ની ગ્રહચારી છે. ચાલતાં-ચાલતાં દેહ-અભિમાન નાં કારણે જ્યારે પરસ્પર રિસાઈ પડે છે તો સર્વિસ જ છોડી દે છે. એક-બીજા નો ચહેરો જોતાં જ સર્વિસ નાં ખ્યાલ ઉડી જાય છે એટલે બાબા કહે છે આ ગ્રહચારી થી સંભાળ કરો.

ગીત :- હમારે તીર્થ ન્યારે હૈં...

ઓમ શાંતિ ! આ ગીત ની લીટીએ બાળકોને ખબરદાર કરી દીધાં. શું કહ્યું? બુદ્ધિ માં આ યાદ રાખવાનું છે કે આપણે તીર્થ યાત્રા પર છીએ અને આપણી આ યાત્રા સૌથી ન્યારી છે. આ યાત્રા ને ભૂલો નહીં. યાત્રા પર જ આખો આધાર છે બીજા તો શારીરિક યાત્રાઓ પર જઈને ફરી પાછાં આવે છે અને જન્મ-જન્માંતર યાત્રા કરતાં જ આવે છે. આપણા તીર્થ એ નથી. અમરનાથ માં જઈને પછી મૃત્યુલોક માં ચાલ્યું આવવું. તમારી તે યાત્રા નથી બીજા બધાં મનુષ્યો ની તે યાત્રાઓ છે. તીર્થ પર જઈને, ચક્ર લગાવીને ફરી આવી પતિત બની જાય છે. અલગ-અલગ પ્રકારની યાત્રાઓ છે ને. દેવી નાં મંદિર પણ અનેક છે. વિકારીઓની સાથે કેટલાં યાત્રા પર જાય છે. આપ બાળકોએ તો પ્રતિજ્ઞા કરેલી છે - નિર્વિકારી રહેવાની. આપ નિર્વિકારીઓની આ યાત્રા છે. નિર્વિકારી બાપ જે એવરપ્યોર (સદા પવિત્ર) છે, એમને યાદ કરવાનાં છે. પાણી નાં સાગર ને વિકારી કે નિર્વિકારી નહીં કહેશે. અને ન તેમાંથી નીકળેલી ગંગાઓ પણ નિર્વિકારી બનાવશે. મનુષ્ય માત્ર એટલાં તો પતિત બની પડ્યાં છે, કાંઈ પણ સમજતાં જ નથી. તે શારીરિક યાત્રાઓ છે - અલ્પકાળ ક્ષણભંગુર ની યાત્રાઓ. આ યાત્રા મોટી છે. આપ બાળકોએ ઉઠતાં-બેસતાં યાત્રા નો ખ્યાલ રાખવાનો છે. યાત્રા પર જાય છે તો ધંધાદારી ગૃહસ્થ વ્યવહાર વગેરે બધું ભૂલવાનું હોય છે. અમરનાથ ની જય..... બસ એવી રીતે કહેતાં જાય છે. માસ બે માસ તીર્થ યાત્રા કરી ફરી આવીને ગંદ માં પડે છે. પછી જાય છે ગંગાસ્નાન કરવાં. તેમને આ ખબર જ નથી કે અમે રોજ પતિત થઈએ છીએ. ગંગા જમના પર રહેવા વાળા પણ રોજ પતિત થાય છે. રોજ ગંગા પર જઈને સ્નાન કરે છે. એક તો નિયમ હોય છે, બીજું પછી મોટાં દિવસો પર જાય છે સમજે છે કે ગંગા પતિત-પાવની છે. એવું તો નથી ખાસ તે એક દિવસ પર ગંગા પાવન બનાવવા વાળી બને છે, પછી નથી રહેતી. જે દિવસે મેળો લાગે છે તે દિવસે તે પતિત-પાવની બની જાય છે. નહીં. તે તો છે જ છે. રોજ પણ જાય છે સ્નાન કરવાં. મેળા પર પણ ખાસ દિવસે જાય છે. અર્થ નથી. ગંગા જમના વસ્તુ તો તે જ છે. તેમાં મડદા પણ નાખી દે છે.

હવે આપ બાળકોએ રુહાની યાત્રા પર રહેવાનું છે. બસ હવે અમે જાઈએ છીએ ઘરે. આમાં ગંગા સ્નાન કરવાની કે શાસ્ત્ર ભણવાની કોઈ વાત જ નથી. બાપ આવે પણ એક જ વાર છે. આખી દુનિયા પણ પતિત થી પાવન એક જ વાર બને છે. આ પણ જાણે છે સતયુગ છે નવી દુનિયા, કળયુગ છે જૂની દુનિયા. બાપ ને આવવાનું છે જરૂર. નવી દુનિયા ની સ્થાપના અને જૂની દુનિયાનો વિનાશ કરવાં. આ એમનું જ કામ છે. પરંતુ માયાએ એવાં તમોપદ્રાન બુદ્ધિ બનાવી દીધાં છે જે કાંઈ પણ સમજતાં નથી. પ્રદર્શની માં કેટલાં અસંખ્ય મોટાં વ્યક્તિ આવે છે. સંન્યાસી પણ આવશે છતાં પણ સમજશે કોટો માં કોઈ. તમે લાખો કરોડો ને સમજાવો છો ત્યારે કોઈ વિરલા આવે છે. અનેકોને સમજાવવાનું થશે. અંતે તમારી આ સમજણ અને ચિત્ર વગેરે બધાં સમાચાર પત્રો માં પણ આવશે. સીડી પણ સમાચાર પત્ર માં આવશે. કહેશે આ તો ભારત નાં માટે જ છે બીજા ધર્મવાળા ક્યાં જશે. કયામત નો સમય પણ ગવાયેલો છે. કયામત અર્થાત્ પાછા જવાનો. જૂની દુનિયા નો વિનાશ નવી દુનિયા ની સ્થાપના થશે તો જરૂર બધાં પાછા જશે ને. બધાંનો વિનાશ થવાનો છે. નવી દુનિયા સ્થાપન થઈ રહી છે. આ વાતો કોઈ નથી જાણતું સિવાય આપ બાળકોનાં. તમે જાણો છો નર્કવાસીઓનો વિનાશ, સ્વર્ગવાસીઓની સ્થાપના થઈ રહી છે. કલ્પ-કલ્પ એવું જ થાય છે. હવે જે થોડા ઘણો સમય છે, એમાં પણ અનેકોને સમજણ મળતી જશે. મેળા થતાં રહેશે. બધી તરફ થી લખતાં રહે છે અમે મેળા કરીએ, પ્રદર્શની કરીએ. પરંતુ સાથે-સાથે

પોતાની યાદ ની યાત્રા પણ ભુલવી ન જોઈએ. બાળકો બિલકુલ જ ઠંડા ચાલી રહ્યાં છે. યાત્રા એવી રીતે કરે છે જેવી રીતે વૃદ્ધો. જેમ કે તાકાત જ નથી, કાંઈ ખાધું જ નથી. બાબાને કેટલો ખ્યાલ ચાલતો રહે છે. ખ્યાલાત કરતાં-કરતાં નિંદર જ ઉડી જાય છે. વિચાર સાગર મંથન તો બધાંએ કરવું જોઈએ ને. બાળકો જાણે છે અમને બેહદ નાં બાપ ભણાવે છે. તો બાળકોને કેટલી અપાર ખુશી હોવી જોઈએ. આ ભણતર થી આપણે વિશ્વ નાં માલિક બનીએ છીએ. કોઈ-કોઈ ની તો ચલન એવી છે - જેવી રીતે કેકડા(કરચલો) છે. કરચલાઓ ને બાપ દેવતા બનાવે છે. છતાં પણ ચલન મુશ્કેલ કોઈની સુધરે છે. આ સીડી નાં ચિત્ર માં ખૂબ સાદું નોલેજ છે. પરંતુ બાળકો એટલું કામ નથી કરતાં. યાત્રા જ નથી કરતાં. બાપ ને યાદ કરે તો બુદ્ધિ નું તાળું પણ ખુલતું જાય. ગોલ્ડન (સ્વચ્છ) બુદ્ધિ બનતી જાય. આપ બાળકોની પારસ બુદ્ધિ હોવી જોઈએ, અનેકોનું કલ્યાણ કરવું જોઈએ. તમે સતોપ્રધાન થી હવે તમોપ્રધાન બન્યાં છો, પાછું સતોપ્રધાન બનવાનું છે. બાપ કહે છે મને યાદ કરો. કૃષ્ણ ને ભગવાન ન કહી શકાય. એમને તો કહે છે શ્યામળા-શ્યામ. બાપે શ્યામ ની આત્મા ને બેસી ફરી સમજાવ્યું છે. આ આત્મા જાણે છે કે બાબા આપણને વિશ્વનાં માલિક બનાવે છે તો ખુશી માં કેટલું દિમાગ ભરપૂર હોવું જોઈએ. આમાં ધમંડ (અહંકાર) ની કોઈ વાત નથી. બાપ કેટલાં નિરહંકારી છે. બુદ્ધિ માં કેટલી ખુશી રહે છે. કાલે અમે હીરા-ઝવેરાતો નાં મહેલ બનાવીશું. નવી દુનિયામાં રાજધાની ચલાવશું. આ તો બિલકુલ પતિત દુનિયા છે. આ દુનિયાનાં મનુષ્ય તો કોઈ કામ નાં નથી, કાંઈ નથી જાણતાં. આ પણ દેખાડવું જોઈએ - હીરા જેવું જીવન હતું. તે જ ફરી ૮૪ જન્મ લઈ કોડી માફક બની જાય છે. આ સીડી નું ચિત્ર નંબરવન છે. પછી બીજા નંબર માં છે ત્રિમૂર્તિ.

તમે કહો છો - નજીક ભવિષ્ય માં શ્રેષ્ઠાચારી ભારત બની જશે. શ્રેષ્ઠાચારી દુનિયામાં બહુજ થોડાં મનુષ્ય હશે, હમણાં કેટલાં અસંખ્ય મનુષ્ય છે. મહાભારત લડાઈ પણ સામે છે. બધી આત્માઓ મચ્છરો સદૃશ્ય જશે. આગ ભડકી રહી છે. જેટલી કોશિશ કરે છે સુધારવાની, એટલાં જ બગડતાં જાય છે. બાપ બાળકોને રાજયોગ શિખવાડી રહ્યાં છે. બાળકોને કેટલો નશો ચઢાવે છે, કોઈ-કોઈ તો અહીંયાથી બહાર નીકળ્યાં, બધું જ્ઞાન ઉડી જાય છે. સ્મૃતિ કાંઈ પણ રહેતી નથી. નહીં તો શોખ થાય કે જઈને સર્વિસ (સેવા) કરીએ. બાપ પણ ગુણ જોઈ સર્વિસ પર મોકલશે ને. આમાં ખૂબ હર્ષિત રહેશે. સર્વિસ માં ખુશી નો પારો ચઢશે. સારા-સારા જૂનાં બાળકો પરસ્પર રિસાઈ પડે છે થોડી-થોડી વાત માં. એવું થોડી આ વાતો નાં કારણે તમારે સર્વિસ નથી કરવાની. સર્વિસ તો ખુશી થી કરવી જોઈએ. જેમની સાથે બનતું નથી, તેમનો ચહેરો જોવાથી સર્વિસ નો ખ્યાલ ઉડી જાય છે. સર્વિસ માં દિલ (મન) નથી લાગતું તો કિનારો કરી લે છે. પછી તો જ્ઞાની અને અજ્ઞાની માં કોઈ ફરક ન રહ્યો. દેહ-અભિમાન ની ગ્રહચારી આવીને બેસે છે. આ છે પહેલાં નંબર ની બીમારી. બાપ કહે છે - બાળકો દેહી-અભિમાની બનો. આત્મા જ બધું કરે છે ને. આત્મા જ વિકારી અને નિર્વિકારી બને છે. સ્વર્ગ માં નિર્વિકારી હતી. રાવણરાજ્ય માં આત્મા જ વિકારી બની છે. આ પણ ડ્રામા એવો બનેલો છે એટલે પોકારે છે હેં પતિત-પાવન આવો. જે નિર્વિકારી હતાં, તે જ પતિત વિકારી બન્યાં છે. આ કોઈની પણ બુદ્ધિ માં નથી કે અમે જ નિર્વિકારી હતાં, હવે વિકારી બન્યાં છીએ. આપણે આત્મા મૂળવતન ની રહેવાવાળી છીએ. ત્યાં તો આપણે આત્મા નિર્વિકારી હોઈશું. અહીંયા શરીરમાં આવીને પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં વિકારી બન્યાં છીએ. આ બાપ બેસી સમજાવે છે. આત્મા શાંતિધામ થી આવે છે તો જરૂર પવિત્ર જ હશે પછી અપવિત્ર બની છે. પવિત્ર દુનિયા માં ૯ લાખ હોય છે. પછી આટલી બધી આત્માઓ ક્યાંથી આવી? જરૂર શાંતિધામ થી આવી હશે. એ છે પીસકુલ ઇનકોરપોરિયલ વર્લ્ડ (શાંતિ થી ભરપૂર નિરાકારી દુનિયા). ત્યાં બધી આત્માઓ પવિત્ર રહે છે પછી પાર્ટ ભજવતાં-ભજવતાં, સતો-રજો-તમો માં આવે છે. પાવન થી પતિત થવાનું છે. પછી બાપ આવીને બધાંને પાવન બનાવશે. આ ડ્રામા ચાલતો જ રહે છે. ડ્રામા નાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય બાપ નાં સિવાય બીજું કોઈ બતાવી ન શકે. એ બાપ ને કોઈ જાણતું જ નથી. ઋષિ-મુનિ પણ નેતિ-નેતિ કહી ગયાં. અમે ભગવાન ને અને એમની રચના ને નથી જાણતાં. પછી કહે પણ છે - ગોડફાધર ઈઝ નોલેજકુલ (પરમપિતા પરમાત્મા જ્ઞાન નાં સાગર છે). એ પરમાત્મા સર્વ આત્માઓનાં બાપ, બીજરૂપ છે. એ છે આત્માઓનાં બીજરૂપ અને આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા છે મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં બીજરૂપ. એ નિરાકાર બાપ આમનામાં પ્રવેશ કરી મનુષ્યો ને સમજાવે છે, મનુષ્ય દ્વારા. એમને મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં બીજરૂપ નહીં કહેશું. એ છે આત્માઓનાં પિતા અને આ બ્રહ્મા છે મનુષ્ય સૃષ્ટિનાં પ્રજાપિતા, જેમનાં દ્વારા બાપ આવીને જ્ઞાન આપે છે. શરીર અલગ, આત્મા અલગ છે ને. મન-બુદ્ધિ ચિત્ત આત્મા માં છે. આત્મા આવીને શરીર માં પ્રવેશ કરે છે, પાર્ટ ભજવવા માટે.

તમે જાણો છો કોઈ શરીર છોડે છે તો જઈને બીજો પાર્ટ ભજવશે, આમાં રડવાથી શું થશે. ગયાં તો ગયાં પછી

થોડી આવીને આપણાં મામા, કાકા બનશે. રડવાથી શું ફાયદો. તમારી મમ્મા ગઈ, ડ્રામા અનુસાર પાર્ટ ભજવી રહી છે. એવાં બહુ જાય છે. કોઈ ક્યાં જઈને જન્મ લે છે. આ સમજ માં આવે છે જેવાં-જેવાં આજ્ઞાકારી બાળકો હશે એટલો જરૂર સારા ઘર માં જન્મ લીધો હશે. અહીંયા નાં જશે જ સારા ઘર માં. નંબરવાર તો હોય છે ને. જેવું જે કર્મ કરે છે - એવાં ઘર માં જાય છે. અંત માં તમે જઈને રાજાઈ ઘર માં જન્મ લો છો. કોણ રાજાઓની પાસે જશે, તે સ્વયં સમજી શકે છે ને. છતાં પણ દેવી સંસ્કાર તો લઈ જાય છે ને. આમાં ખૂબ વિશાળ બુદ્ધિ થી વિચાર સાગર મંથન કરવાનું હોય છે. બાપ જ્ઞાન નાં સાગર છે. તો બાળકોએ પણ જ્ઞાન નાં સાગર બનવાનું છે. નંબરવાર તો હોય જ છે. સમજાય છે - આગળ ચાલી ઉન્નતિ થતી જશે. હોઈ શકે છે જે આજે કામ નથી કરી શકતાં, તે કાલે અનેકોથી આગળ ચાલ્યાં જાય. ગ્રહચારી ઉતરી જાય. કોઈ પર રાહુ ની ગ્રહચારી બેસે છે તો ગટર માં પડી જાય છે. હાડકાં જ તૂટી જાય છે. બેહદ નાં બાપ થી પ્રતિજ્ઞા કરી ફરી પડે છે તો ધર્મરાજ દ્વારા સજાઓ પણ ખૂબ મળે છે. આ બેહદ નાં બાપ, બેહદ નાં ધર્મરાજ છે, પછી બેહદ ની સજા મળે છે. કોઈ વાત માં આનાકાની કરશો કે ઉલ્ટું કામ કરશો તો સજા જરૂર ખાશો. સમજતાં નથી કે અમે ભગવાન ની અવજ્ઞા કરીએ છીએ. આટલી બધી વાતો બાપ સમજાવતાં રહે છે. શ્રીમત પર ચાલો, સર્વિસ માં મદદગાર બનો. યોગ ની યાત્રા પર રહો. ચિત્રો પર સમજાવવાની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરશો તો આદત પડી જશે. નહીં તો ઊંચ પદ કેવી રીતે મળશે. અજ્ઞાનકાળ માં કોઈનું બાળક બહુજ સપૂત હોય છે, કોઈ તો ખૂબ કપૂત પણ હોય છે. અહીંયા પણ કોઈ-કોઈ તો ઝટ બાબા નું કામ કરી દેખાડે છે. તો બાળકોએ સર્વિસ બેહદ ની કરવાની છે. બેહદ ની આત્માઓનું કલ્યાણ કરવાનું છે. સંદેશ આપવાનો છે - મનમનાભવ. બાપ ને યાદ કરવાથી તમારી બુદ્ધિ તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશે. હમણાં છે કળયુગ તમોપ્રધાન દુનિયાનો અંત. હવે સતોપ્રધાન બનવાનું છે. આત્માઓ ની પણ ત્યાં નંબરવાર દુનિયા છે ને, જે પછી નંબરવાર આવીને પાર્ટ ભજવે છે. આવશે પણ નંબરવાર ડ્રામા અનુસાર. બધી આત્માઓ રાવણ રાજ્ય માં દુઃખી છે. તે પણ સમજે થોડી છે. જો કોઈને કહી દો તમે પતિત છો તો બગડી જશે. બાપ સમજાવે છે આ છે જ વિશ્વ વર્લ્ડ (વિકારી દુનિયા). બાપ કહે છે - તમે પોતાનું રાજ્ય-ભાગ્ય લઈ લેશો. બાકી બધાં વિનાશ થઈ પાછા ચાલ્યાં જવા વાળા છે. આ તો ગવાયેલું છે મહાભારત લડાઈ લાગવાની છે, જેનાથી બધાં ધર્મ ખલાસ થઈ બાકી એક ધર્મ રહેશે. આ લડાઈ નાં પછી સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખૂલે છે. કેટલું સારી રીતે બાળકો ને સમજાવે છે. આગળ ચાલી તમારી વાતો સાંભળતાં રહેશે અને આવતાં જશે. સૂર્યવંશી ચંદ્રવંશી જે પતિત બની ગયાં છે તે જ આવીને નંબરવાર પોતાનો વારસો લેશે. પ્રજા તો અસંખ્ય બનશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. ભગવાન ની આજ્ઞાઓની અવજ્ઞા ક્યારેય નથી કરવાની. બેહદ સેવામાં સપૂત બાળક બની મદદગાર બનવાનું છે.
 2. જ્ઞાન ધન ની ગુપ્ત ખુશી થી બુદ્ધિ ને ભરપૂર રાખવાની છે. પરસ્પર ક્યારેય પણ રિસાવાનું નથી.
- વરદાન :- સર્વ શક્તિઓની સંપત્તિ થી સંપન્ન બની દાતા બનવા વાળા વિદ્યાતા, વરદાતા ભવ જે બાળકો સર્વ શક્તિઓનાં સંપત્તિવાન છે - તે જ સંપન્ન અને સંપૂર્ણ સ્થિતિ ની સમાનતા નો અનુભવ કરે છે. તેમનામાં કોઈ પણ ભક્તપણા કે ભિખારીપણા નાં સંસ્કાર ઈમર્જ (જાગૃત) નથી થતાં, બાપ ની મદદ જોઈએ, આશીર્વાદ જોઈએ, સહયોગ જોઈએ, શક્તિ જોઈએ - આ જોઈએ શબ્દ, દાતા વિદ્યાતા, વરદાતા બાળકોનાં આગળ શોભતાં જ નથી. તે તો વિશ્વ ની દરેક આત્મા ને કાંઈ ને કાંઈ દાન તથા વરદાન આપવા વાળા હોય છે.
- સ્લોગન :- દરેક આત્મા ને કાંઈ ને કાંઈ પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળા વચન જ સત વચન છે.

“ મીઠા બાળકો - બધાંને એક બાપ નો જ પરિચય આપો , એક બાપ થી લેણ - દેણ રાખો , બાપને જ પોતાનો સાચો પોતામેલ આપો ”

પ્રશ્ન :- બાળકો થી હજું સુધી પણ અનેક પ્રકારની ભૂલો થતી રહે છે, એનું કારણ શું છે?

ઉત્તર :- મુખ્ય કારણ છે - યોગ માં ખુબ કાયાં છે. બાપ ની યાદ માં રહે તો ક્યારેય કોઈ ખરાબ કામ થઈ ન શકે. નામ રુપ માં ફસાશે તો યોગ લાગી ન શકે. તમે પતિત થી પાવન બનવાની ધૂન માં રહો. નિરંતર શિવબાબા ની યાદ માં રહો, તમારો પરસ્પર શારીરિક પ્રેમ ન હોવો જોઈએ.

ગીત :- જલે ન ક્યોં પરવાના...

ઓમ શાંતિ ! આ ભક્તિમાર્ગ નાં ગીત ગવાયેલાં છે. અંતે આ બધું બંધ થઈ જશે, આની દરકાર નથી. ગાયન પણ છે એક સેકંડ માં બાપ થી વારસો મળે છે. તમે જાણો છો - બેહદ નાં બાબા થી જીવનમુક્તિ નો વારસો મળે છે. જીવનમુક્તિ અર્થાત્ આ દુઃખધામ થી મુક્ત, ભ્રષ્ટાચારપણા થી મુક્ત. પછી શું બનશે? એનાં માટે મુખ્ય લક્ષ્ય તો બહુજ સારું સમજાવવાનું છે. બાબાએ રાત્રે પણ સમજાવ્યું કે કોઈ પણ આવે છે તો પહેલાં પરિચય આપો ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન નો. પૂછે છે - અહીંયા નો ઉદ્દેશ શું છે? તો પહેલાં-પહેલાં પરિચય આપવાનો છે બેહદ નાં બાપ નો. હવે એ કહે છે મને યાદ કરો તો તમે પાવન બનશો. ગાએ પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો. તો બાપ ને જરૂર કોઈ ઓથોરિટી (સત્તા) હશે ને. કોઈ તો પાર્ટ મળેલો હશે. એમને કહેવાય છે ઊંચા માં ઊંચા બાપ. એ ભારત માં જ આવે છે. ભારત ને જ આવીને ઊંચા માં ઊંચો બનાવે છે. વૈકુંઠ ની સૌગાત લઈ આવે છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિમાં ઊંચા માં ઊંચા છે દેવી-દેવતાઓ, સૂર્યવંશી વંશજ, જે સતયુગ માં રાજ્ય કરતાં હતાં. સતયુગ સ્થાપન કરવા વાળા ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન જ છે. એમને કહે પણ છે હેવન (સ્વર્ગ) સ્થાપન કરવા વાળા, હેવિનલી ગોડ ફાધર. એ બાપ છે, એમનાં માટે ક્યારેય એવું ન કહી શકાય કે બાપ સર્વવ્યાપી છે. સર્વવ્યાપી કહેવાથી બાપનો વારસો ગુમ થઈ જાય છે. કેટલી મીઠી વાતો છે, બાપ એટલે વારસો. જરૂર પોતાનાં બાળકો ને જ વારસો આપશે. બધાં બાળકોનાં બાપ એક જ છે. એ આવીને સુખ-શાંતિ નો વારસો આપે છે, રાજ્યોગ શિખવાડે છે. બાકી તો બધી આત્માઓ હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરી પાછી ચાલી જશે. હવે જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. એનાં માટે આ મહાભારત લડાઈ છે. અનેક ધર્મો નો વિનાશ, એક ધર્મ ની સ્થાપના થવાની છે. બુદ્ધિ પણ કહે છે જરૂર કળયુગ નાં પછી સતયુગ આવવો જોઈએ. દેવી-દેવતાઓ ની હિસ્ટ્રી રિપીટ (પુનરાવર્તિત). ગવાયેલું પણ છે બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના કરે છે. ઊંચા માં ઊંચું પદ પ્રાપ્ત કરાવે છે.

બાપ કહે છે - બાળકો આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનો. હવે મૃત્યુલોક મુર્દાબાદ અને અમરલોક જિંદાબાદ થવાનો છે. તમે બધી પાર્વતીઓ છો, અમરકથા સાંભળી રહી છો. બાળકો અને બાળકીઓ બંને અમર બનશે ને. આને અમરકથા કહો, તીજરી ની કથા કહો. ખાસ કરીને માતાઓ જ કથા સાંભળે છે. શું અમરપુરી માં પુરુષ નહીં હશે. બંનેય હશે, આ બાપ જ સમજાવે છે કે ભક્તિમાર્ગ નાં શાસ્ત્ર શું કહે છે અને બાપ શું કહે છે? આ પણ કહે છે ભક્તિ નું ફળ ભગવાન આપવા આવે છે. બરાબર સતયુગ માં આ દેવી-દેવતાઓનું જ વિશ્વ પર રાજ્ય હતું. એમને ફળ કોણે આપ્યું? કોઈ પણ સાધુ-સન્યાસી વગેરે તો આપી ન શકે. એ પણ જાણો છો ભક્તિ પણ બધાં એક જેવી નથી કરતાં. જે બહુજ ભક્તિ કરશે એમને ફળ પણ જરૂર એવું જ મળશે. જે પૂજ્ય હતાં તે જ પૂજારી બન્યાં ફરી પૂજ્ય બનશે. ભક્તિ નું ફળ તો મળશે ને. આ વાતો પણ બધી સમજાવવાની હોય છે. પહેલાં-પહેલાં ત્રિમૂર્તિ પર સમજાવવાનું છે. એવું નહીં કે પહેલાં સીડી નાં ચિત્ર પર લઈ જાઓ. આ છે વિસ્તાર ની વાતો. પહેલાં-પહેલાં પરિચય આપવાનો છે બાપ નો. એ છે ઊંચા માં ઊંચા. પછી બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર નો પછી લક્ષ્મી-નારાયણ નો. બાકી ભક્તિમાર્ગ નાં ચિત્ર તો અનેકાનેક છે. પહેલાં-પહેલાં આ બોલો કે બેહદ નાં બાપ છે - જેમનાથી અમે બેહદ સ્વર્ગ નો વારસો લઈએ છીએ. ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન વારસો પણ ઊંચા માં ઊંચો આપે છે. ભારત માં શિવ જયંતી પણ મનાવાય છે, જરૂર હેવનલી ગોડ ફાધરે આવીને હેવન સ્થાપન કર્યું હશે. બાપ જ સ્વર્ગ સ્થાપન કરે છે પછી ૫ હજાર વર્ષ નાં બાદ નર્ક થઈ જાય છે. રામ ને પણ આવવું પડે છે, તો સમય પર રાવણ ને પણ આવવું

પડે છે. રામ વારસો આપે, રાવણ શ્રાપ આપે છે. જ્ઞાન અર્થાત્ દિવસ પૂરો થઈ રાત થઈ જાય છે. દિવસ માં ફક્ત સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી. આ વાતો નટશેલ (સાર) માં સમજાવવી ખુબ સહજ છે. પહેલાં-પહેલાં ઊંચા માં ઊંચા બાપ નો પરિચય આપી પાકું કરાવવું જોઈએ. મૂળ વાત જ આ છે. સતયુગ માં દેવી-દેવતા વંશજ હતો. સતોપ્રધાન હતાં પછી સતો-રજો-તમો માં આવ્યાં. આ છે ચક્ર. એક જ વસ્તુ કાયમ ન રહી શકે. આપ બાળકોની બુદ્ધિ માં આ જ યાદ રહે કે ઊંચા માં ઊંચા બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ યાદ માં બહુજ કાચ્યા છે. બાબા પણ પોતાનો અનુભવ બતાવે છે કે યાદ જ ઘડી-ઘડી ભૂલાઈ જાય છે કારણ કે આમને બહુજ ખ્યાલાત રહે છે. ત્યારે તો કહેવાય છે જેનાં માથે મામલો, તે યાદ માં કેવી રીતે રહી શકે. બાબાનાં આખો દિવસ ખ્યાલાત ચાલતાં રહે છે. કેટલી વાતો સામે આવે છે. બાબા ને સવારે ઉઠીને બેસવામાં વધારે મજા આવે છે. નશો પણ રહે છે. બસ, આ સ્થાપના થયા પછી હું વિશ્વ નો મહારાજા બનીશ ફરી થી. જેમકે બાબા પોતાનો અનુભવ બતાવે છે કે પહેલી-પહેલી મુખ્ય વાત છે - બાપ નો પરિચય. બીજી જે પણ વાતો કોઈ કહે બોલો, આમાં કાંઈ ફાયદો નથી. હું તમને પરિચય આપું છું ઊંચા માં ઊંચા બાપ નો. એ જ ઊંચા માં ઊંચો વારસો આપે છે વિશ્વ નાં માલિક બનવાનો. આર્ય સમાજ લોકો દેવતાઓનાં ચિત્રો ને નથી માનતાં. તમારી પાસે ચિત્ર જુએ છે ત્યારે જ બગડે છે. જેમને વારસો લેવાનો હશે તે શાંતિ થી આવીને સાંભળતાં રહેશે. મુખ્ય વાત જ એક છે ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન ની. ઊંચા માં ઊંચા બ્રહ્મા વિષ્ણુ શંકર ને નહીં કહેશે. ઊંચા માં ઊંચા બાપ થી જ વારસો મળે છે. એ જ પતિત-પાવન છે. આ વાત પાક્કી કરી લો. ગોડ ઈઝ વન (ભગવાન એક છે). બાપ એટલે વારસો. ભારત માં આવીને વારસો આપે છે. બ્રહ્મા દ્વારા નવી દુનિયાની સ્થાપના, શંકર દ્વારા વિનાશ. આ મહાભારત લડાઈ થી જ સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખુલે છે. પતિત થી પાવન બને છે. બેહદ નાં બાપ થી જ ભારત ને વારસો મળી રહ્યો છે. બીજી કોઈ વાત નથી. અહીંયા છે એક વાત. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો તમારી ખાદ (જંક) નીકળે. આ એક વાત જ્યારે સમજે ત્યારે બીજું કાંઈક સમજાવો. આ જે આટલાં ચિત્ર છે, આ છે રેજગારી. હું કહું છું જ્ઞાન અમૃત પીને પવિત્ર બનો. તે કહે છે વિષ જોઈએ. એનાં પર પણ આ ચિત્ર છે, ત્યારે કહે છે અમૃત છોડી વિષ શા માટે પીએ. આ રુહાની નોલેજ સ્પ્રિચ્યુઅલ ફાધર (આધ્યાત્મિક પિતા) જ આપે છે. એ બાપ સર્વવ્યાપી કેવી રીતે હશે. તમે બાપને સર્વવ્યાપી માનો છો તો ભલે માનો, અમે હવે નહીં માનીશું. આગળ અમે માનતાં હતાં. હવે બાપે બતાવ્યું છે આ ભૂલ છે. બાપ થી વારસો મળે છે. હમણાં ભારત નર્ક છે, એને પછી અમે સ્વર્ગ અર્થાત્ પવિત્ર ગૃહસ્થાશ્રમ બનાવીએ છીએ. આદિ સનાતન દેવી-દેવતાઓનો પવિત્ર ગૃહસ્થ આશ્રમ હતો. હમણાં છે અપવિત્ર વિશશ (વિકારી) દુનિયા. બાપ કહે છે મને યાદ કરો. ઊંચા માં ઊંચા શિવબાબા, કીચેટર (રચયિતા) છે, એમનાથી વારસો મળે છે. હમણાં કળયુગ માં છે અનેક મનુષ્ય, સતયુગ માં તો બહુજ થોડાં મનુષ્ય છે. તો એ સમયે બાકી બધાં શાંતિધામ માં છે. તો જરૂર હવે લડાઈ લાગશે ત્યારે તો મુક્તિ માં જશે. આ બધી વાતો બાળકોની બુદ્ધિ માં રહેવી જોઈએ. બાળકોએ સર્વિસ (સેવા) જરૂર કરવાની છે. સેવા થી જ ઊંચ પદ પામશો. એવું નહીં પરસ્પર માં ન બન્યું તો શિવબાબા ને ભૂલી જવાનું કે શિવબાબા ની સર્વિસ કરવાની છોડી દેવાનું છે. પછી તો એ પદ ભ્રષ્ટ થઈ જશે. પછી આ સેવા કરવાનાં બદલે ડીસસર્વિસ (કુસેવા) કરી દેશે. પરસ્પર લૂણ-પાણી થઈને સેવા ને છોડી દેવી, એનાં જેવું ખરાબ કામ કોઈ નથી. બાબાને યાદ કરો તો કમાણી પણ થશે. હમણાં જ્ઞાન મળ્યું છે હોલી (પવિત્ર) બનો અને બાપ ને યાદ કરો. ધુળેટી કહેવાય છે જ્ઞાન ની રીમઝીમ ને. જ્ઞાન અને વિજ્ઞાન કહેવાય છે. વિજ્ઞાન છે યોગ, જ્ઞાન છે સૃષ્ટિ ચક્ર નું. હોળી-ધુળેટી, મનુષ્ય કાંઈ સમજતાં નથી. બાપ ને યાદ કરવાં અને જ્ઞાન બધાંને સંભળાવવું. બાબા વારંવાર સમજાવે છે કે ઊંચા માં ઊંચા બાપ ને સર્વવ્યાપી કહી ન શકાય. નહીં તો સ્વયં કોને યાદ કરે છે? બાપ કહે છે - નિરંતર મને યાદ કરો. પરંતુ રચયિતા ને નથી જાણતાં તો મળશે શું! ન જાણવાનાં કારણે સર્વવ્યાપી કહી દે છે. તો ઊંચા માં ઊંચા સિદ્ધ કરી સમજાવો તો સર્વવ્યાપી ની વાતો બુદ્ધિ થી નીકળી જાય. આપણે બધાં ભાઈઓ છીએ. બાપ દર ૫ હજાર વર્ષ પછી આવીને વારસો આપે છે. સતયુગ માં દેવી-દેવતા હશે. બાકી બધાં મુક્તિ માં જશે. બધાંને બાપ નો પરિચય આપતાં રહો. કાઈસ્ટ ની પ્રાર્થના કરે છે - બોલો કાઈસ્ટ તો બધાનાં ફાધર નથી ને. બધાનાં ફાધર તો નિરાકાર છે, જેમને જ આત્મા પોકારે છે - ઓ ગોડ ફાધર, કાઈસ્ટ એમનો સન (પુત્ર) ગવાયેલું છે. સન થી વારસો કેવી રીતે મળશે? કાઈસ્ટ તો રચના છે. એવું કોઈ પણ શાસ્ત્ર માં લખેલું નથી કે કાઈસ્ટ ને યાદ કરવાથી આત્મા તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જશે. એક ગીતા માં જ છે કે મામેકમ્ યાદ કરો. ગોડફાધર નું શાસ્ત્ર છે જ ગીતા. ફક્ત બાપ નું નામ બદલીને કૃષ્ણ નું નામ લખી દીધું છે. આ ભૂલ કરી દીધી છે. ઊંચા માં ઊંચા બાપ છે, એ જ સુખ-શાંતિ નો વારસો આપે છે. શિવ નું ચિત્ર બધાંએ પોતાની પાસે રાખવાનું છે. શિવબાબા આ વારસો આપે છે પછી ૮૪ જન્મો માં ગુમાવી દે છે. સીડી પર સમજાવવાનું છે - પતિત-પાવન બાપ જ આવીને પાવન બનાવવાની યુક્તિ બતાવે છે. તે કહે છે કૃષ્ણ

ભગવાનુવાય, તમે કહો છો શિવ ભગવનુવાય. ફર્સ્ટ ફ્લોર માં (પહેલાં માળે) ઊંચા બાપ રહે છે પછી સેકન્ડ ફ્લોર માં (બીજે માળે) સૂક્ષ્મ વતન. આ છે થર્ડ ફ્લોર (ત્રીજો માળ). સૃષ્ટિ અહીંયા છે, પછી સૂક્ષ્મવતન માં જાય છે. ત્યાં ટ્રિબ્યુનલ (ન્યાય પંચ) બેસે છે, સજાઓ મળે છે. સજાઓ ખાઈને પવિત્ર બની ચાલ્યાં જાય છે ઉપર. બાપ બધાં બાળકોને લઈ જાય છે. હમણાં છે સંગમ. આને ૧૦૦ વર્ષ આપવાં જોઈએ. બાળકો પૂછે છે બાબા સ્વર્ગ માં શું-શું હશે? બાબા કહે છે બાળકો તે આગળ ચાલીને જોજો. પહેલાં તમે બાપને જાણો, પતિત થી પાવન બનવાની ધૂન માં રહો. સ્વર્ગમાં જે થવાનું હશે તે થતું રહેશે. તમે પાવન એવાં બનો જે બાપ નો પૂરો વારસો મળી જાય નવી દુનિયાનો. બાકી વચમાં શું થાય છે, આ પણ આગળ ચાલીને જોવાનું છે. તો આ વાતો બધી યાદ રાખવી જોઈએ. ન યાદ રહેવાનાં કારણે સમય પર સમજતાં નથી, ભૂલી જાય છે. બાળકોએ કર્મ પણ સારા કરવાનાં છે. બાપ ની યાદ માં રહેવાથી ખરાબ કામ થશે જ નહીં. ઘણાં ખરાબ કર્મ પણ કરે છે. એવું થોડી ફક્ત આ જ બ્રાહ્મણી નું સારું લાગે છે. તે બ્રાહ્મણી ગઈ તો પોતે પણ ખલાસ. બ્રાહ્મણી નાં કારણે મરી જાય છે. એટલે બાપ થી વારસો લેવાથી મર્યા. આ પણ બદનસીબી કહેવાય છે.

ઘણાં બાળકો એક-બીજા નાં નામ રુપ માં ફસાઈ મરે છે. અહીંયા તમારો શારીરિક પ્રેમ ન હોવો જોઈએ. નિરંતર શિવબાબા ને યાદ કરવાનાં છે. કોઈનાંથી પણ લેવાનું-દેવાનું નથી. બોલો, અમને કેમ આપો છો? તમારો યોગ તો શિવબાબા થી છે ને. જે ડાયરેક્ટ નથી આપતાં, એમનું શિવબાબા ની પાસે જમા નથી થતું. બ્રહ્મા દ્વારા સ્થાપના થાય છે તો એમનાં દ્વારા બધું જ કરવાનું છે. વચમાં કોઈ ખાઈ ગયું તો શિવ બાબા નાં પાસે તો જમા ન થયું. શિવબાબા ને આપવું છે તો દ્વારા બ્રહ્મા. સેવાકેન્દ્ર પણ બ્રહ્મા દ્વારા જ ખોલો. પોતે જ સેવાકેન્દ્ર ખોલે છે તો તે થોડી જ સેવાકેન્દ્ર થયું. બાપદાદા બંને સાથે છે. એમને હાથ આવ્યું એટલે શિવબાબા ને હાથ આવ્યું. કેટલાં સેવાકેન્દ્રો છે જેનાં કોઈ સમાચાર જ નથી. લખવું જોઈએ શિવબાબા તમારા સેવાકેન્દ્ર નો આ પોતામેલ છે. શેઠ ની પાસે પોતામેલ આવવો જોઈએ ને. ઘણાંઓનું શિવબાબા ની પાસે જમા નથી થતું. આ પણ અક્કલ નથી, ભલે જ્ઞાન ખૂબ છે પરંતુ યુક્તિ નથી આવડતી. બસ અમે સેવાકેન્દ્ર ખોલ્યું. તમે જેમને આપ્યું, એમણે સેવાકેન્દ્ર ખોલ્યું. તે શિવબાબા એ થોડી ખોલ્યું. તે સેવાકેન્દ્ર પછી જોર પણ નથી ભરતું. સેવાકેન્દ્ર ખોલવું હોય તો શિવબાબા નાં દ્વારા. શિવબાબા અમે આ આપીએ છીએ, આમાં લગાવી દેજો. બાળકો ભૂલો બહુજ કરે છે. યોગમાં બહુજ કાચ્યા છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. જ્ઞાન ની સાથે-સાથે પોતાનું ભવિષ્ય બનાવવાની યુક્તિ પણ શિખવાની છે. એક બાપ થી વારસો લેવાનો છે. કોઈ દેહધારી નાં પાછળ બદનસીબ નથી બનવાનું.
2. પરસ્પર કોઈ વાત નાં કારણે બાપની સેવા નથી છોડવાની. સવારે-સવારે ઉઠીને પોતે સ્વયં ની સાથે વાતો કરવાની છે. યાદ કરવાની મહેનત કરવાની છે.

વરદાન :- અનુભવ નાં વિલ - પાવર (આત્મશક્તિ) દ્વારા માયા નાં પાવર નો સામનો કરવા વાળા અનુભવીમૂર્ત ભવ સૌથી પાવરફુલ સ્ટેજ (શક્તિશાળી સ્થિતિ) છે પોતાનો અનુભવ. અનુભવી આત્મા પોતાનાં અનુભવ નાં વિલ-પાવર થી માયા નાં કોઈ પણ પાવર નો, બધી વાતો નો, સર્વ સમસ્યાઓ નો સહજ જ સામનો કરી શકે છે અને બધી આત્માઓ ને સંતુષ્ટ પણ કરી શકે છે. સામનો કરવાની શક્તિ થી સર્વ ને સંતુષ્ટ કરવાની શક્તિ અનુભવ નાં વિલ પાવર થી સહજ પ્રાપ્ત થાય છે, એટલે દરેક ખજાના ને અનુભવ માં લાવીને અનુભવી મૂર્ત બનો.

સ્લોગન :- એક-બીજાને જોવાનાં બદલે સ્વયં ને જુઓ અને પરિવર્તન કરો.

શુભભાવના અને શુભકામના ની સૂક્ષ્મ સેવા

આજે વિશ્વ કલ્યાણકારી બાપદાદા પોતાનાં વિશ્વ કલ્યાણકારી સાથીઓ ને જોઈ રહ્યાં છે. બધાં બાળકો બાપનાં વિશ્વ-કલ્યાણ નાં કાર્યમાં નિમિત્ત બનેલાં સાથી છે. બધાનાં મન માં સદા આ જ એક સંકલ્પ છે કે વિશ્વ ની હેરાન આત્માઓનું કલ્યાણ થઈ જાય. ચાલતાં-ફરતાં, કોઈ પણ કાર્ય કરતાં મન માં આ જ શુભભાવના છે. ભક્તિમાર્ગ માં પણ ભાવના હોય છે. પરંતુ ભક્ત આત્માઓની વિશેષ અલ્પકાળ નાં કલ્યાણ પ્રતિ ભાવના હોય છે. આપ જ્ઞાની તૂં આત્મા બાળકોની જ્ઞાનયુક્ત કલ્યાણ ની ભાવના આત્માઓનાં પ્રતિ સદાકાળ અને સર્વ કલ્યાણકારી ભાવના છે. તમારી ભાવના વર્તમાન અને ભવિષ્ય નાં માટે છે કે દરેક આત્મા અનેક જન્મ સુખી થઈ જાય, પ્રાપ્તિઓ થી સંપન્ન થઈ જાય કારણ કે અવિનાશી બાપ દ્વારા આપ આત્માઓ ને પણ અવિનાશી વારસો મળ્યો છે. તમારી શુભ ભાવનાનું ફળ વિશ્વ ની આત્માઓ ને પરિવર્તન કરી રહ્યું છે અને આગળ ચાલી પ્રકૃતિ સહિત પરિવર્તન થઈ જશે. આપ આત્માઓની શ્રેષ્ઠ ભાવના એટલું શ્રેષ્ઠ ફળ પ્રાપ્ત કરાવવા વાળી છે! એટલે વિશ્વ કલ્યાણકારી આત્માઓ ગવાય છે. આટલી પોતાની શુભભાવના નું મહત્વ જાણો છો? પોતાની શુભભાવના ને સાધારણ રીતે કાર્ય માં લગાવતાં ચાલી રહ્યાં છો કે મહત્વ જાણી ને ચાલો છો? દુનિયા વાળા પણ શુભભાવના શબ્દ કહે છે. પરંતુ તમારી શુભભાવના ફક્ત શુભ નથી, શક્તિશાળી પણ છે કારણ કે આપ સંગમયુગી શ્રેષ્ઠ આત્માઓ છો, સંગમયુગ ને ડ્રામા અનુસાર પ્રત્યક્ષ ફળ પ્રાપ્ત થયાનું વરદાન છે એટલે તમારી ભાવના નું પ્રત્યક્ષ ફળ આત્માઓ ને પ્રાપ્ત થાય છે. જે પણ આત્માઓ તમારા સંબંધ-સંપર્ક માં આવે છે, તે તે જ સમયે જ શાંતિ કે સ્નેહ નાં ફળ ની અનુભૂતિ કરે છે.

શુભભાવના, શુભકામના નાં વગર થઈ નથી શકતી. દરેક આત્માનાં પ્રતિ સદૈવ રહેમ ની ભાવના રહે કે આ આત્મા પણ વારસાની અધિકારી બની જાય. દરેક આત્માનાં પ્રતિ તરસ પડે છે કે આ અમારા જ ઈશ્વરીય પરિવાર નાં છે, તો એનાથી વંચિત કેમ રહે? શુભકામના રહે છે ને! શુભકામના અને શુભભાવના - આ સેવા નું ફાઉન્ડેશન (પાયો) છે. કોઈ પણ આત્માઓ ની સેવા કરો છો, જો તમારાં અંદર શુભભાવના, શુભકામના નથી, તો આત્માઓ ને પ્રત્યક્ષ ફળ ની પ્રાપ્તિ નથી થઈ શકતી. એક સેવા હોય છે નીતિ પ્રમાણે, રીતિ પ્રમાણે - જે સાંભળ્યું છે તે સંભળાવવાનું છે. બીજી સેવા છે પોતાની શુભભાવના, શુભકામના દ્વારા. તમારી શુભભાવના બાપ માં પણ ભાવના બેસાડે છે અને બાપ દ્વારા ફળ ની પ્રાપ્તિ કરાવવાનાં નિમિત્ત બની જાય છે. “શુભભાવના” - ક્યાંય દૂર બેસેલી કોઈ આત્મા ને પણ ફળ ની પ્રાપ્તિ કરાવવાનાં નિમિત્ત બની શકે છે. જેમ સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નાં સાધન દૂર બેઠેલી આત્માઓ થી સમીપ નો સંબંધ કરાવવાનાં નિમિત્ત બની જાય છે, તમારો અવાજ પહોંચી જાય છે, તમારો સંદેશ પહોંચી જાય છે, દૃશ્ય પહોંચી જાય છે. તો જ્યારે સાયન્સ ની શક્તિ અલ્પકાળ નાં માટે સમીપતા નું ફળ આપી શકે છે તો તમારી સાઈલેન્સ (શાંતિ) ની શક્તિશાળી શુભભાવના દૂર બેઠાં પણ આત્માઓ ને ફળ નથી આપી શકતી? પરંતુ આનો આધાર છે પોતાની અંદર એટલી શાંતિ ની શક્તિ જમા હોય! સાઈલેન્સ ની શક્તિ આ અલૌકિક અનુભવ કરાવી શકે છે. આગળ ચાલીને આ પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ અનુભવ કરતાં રહેશો.

શુભભાવના અર્થાત્ શક્તિશાળી સંકલ્પ. બધી શક્તિઓ થી સંકલ્પની ની ગતિ તીવ્ર છે. જેટલાં પણ સાયન્સે તીવ્રગતિ નાં સાધન બનાવ્યાં છે, તે બધાંથી તીવ્રગતિ સંકલ્પ ની છે. કોઈ આત્માનાં પ્રતિ કે બેહદ વિશ્વ ની આત્માઓ પ્રતિ શુભભાવના રાખો છો અર્થાત્ શક્તિશાળી શુભ અને શુદ્ધ સંકલ્પ કરો છો કે આ આત્મા નું કલ્યાણ થઈ જાય. તમારો સંકલ્પ અથવા ભાવના ઉત્પન્ન થવી અને તે આત્મા ને અનુભૂતિ થશે કે મુજ આત્મા ને કોઈ વિશેષ સહયોગ થી શાંતિ કે શક્તિ મળી રહી છે. જેમ કે - હમણાં પણ ઘણાં બાળકો અનુભવ કરે છે કે ઘણાં કાર્ય માં મારી હિંમત તથા યોગ્યતા આટલી નહોતી પરંતુ બાપદાદા ની એક્સ્ટ્રા (વધારે) મદદ થી આ કાર્ય સહજ જ સફળ થઈ ગયું તથા આ વિઘ્ન સમાપ્ત થઈ ગયું. આમ આપ માસ્ટર વિશ્વ કલ્યાણકારી આત્માઓ ની સૂક્ષ્મ સેવા પ્રત્યક્ષ રૂપ માં અનુભવ કરશે. સમય પણ ઓછો અને સાધન પણ ઓછા, સંપત્તિ પણ ઓછી લાગશે. એનાં માટે મન અને બુદ્ધિ સદા ફી (મુક્ત) જોઈએ. નાની-નાની વાતો માં મન અને બુદ્ધિ ને બીઝી (વ્યસ્ત) ખૂબ રાખો

છો, એટલે સેવા ની સૂક્ષ્મ ગતિ ની લાઈન ક્લિયર (સ્પષ્ટ) નથી રહેતી. સાધારણ વાતો માં પણ પોતાનાં મન અને બુદ્ધિ ની લાઈન ને એન્ગેજ (અટવાવેલી) ખૂબ રાખો છો, એટલે આ સૂક્ષ્મ સેવા તીવ્રગતિ થી નથી ચાલી રહી. આનાં માટે વિશેષ અટેન્શન (ધ્યાન) - “એકાંત અને એકાગ્રતા”.

એકાંતપ્રિય આત્માઓ કેટલી પણ બીઝી હોવા છતાં પણ વચમાં-વચમાં એક ઘડી, બે ઘડી નીકાળી એકાંત નો અનુભવ કરી શકે છે. એકાંતપ્રિય આત્મા એવી શક્તિશાળી બની જાય છે જે પોતાની સૂક્ષ્મ શક્તિઓ - મન, બુદ્ધિ ને જે સમયે ઈચ્છે, જ્યાં ઈચ્છે એકાગ્ર કરી શકે છે. ભલે બહારની પરિસ્થિતિ હલચલ ની હોય પરંતુ એકાંતપ્રિય આત્મા એક નાં અંત માં સેકન્ડ માં એકાગ્ર થઈ જશે. જેમ સાગર નાં ઉપર લહેરો નો કેટલો અવાજ હોય છે, કેટલી હલચલ હોય છે, પરંતુ સાગર નાં અંત (તળિયા) માં હલચલ નથી હોતી. તો જ્યારે એક નાં અંત માં, જ્ઞાન-સાગર નાં અંતમાં ચાલ્યાં જશો તો હલચલ સમાપ્ત થઈ એકાગ્ર બની જશો. સાંભળ્યું, સૂક્ષ્મ સેવા શું છે! “શુભભાવના”, “શુભકામના” શબ્દ બધાં બોલતાં રહે છે. પરંતુ એનાં મહત્વ ને જાણી પ્રત્યક્ષ રૂપ માં આવવાથી અનેક આત્માઓ ને પ્રત્યક્ષ ફળ ની અનુભૂતિ કરાવવાનાં નિમિત્ત બનો. અચ્છા!

ટીચર્સ નું તો કામ જ છે સેવા. ટીચર્સ નું મહત્વ જ સેવા છે. જો સેવા નું પ્રત્યક્ષ પ્રમાણ ન દેખાય તો એમની યોગ્ય ટીચર ની લિસ્ટ (યાદી) માં ગણતરી નથી કરાતી. ટીચર ની મહાનતા સેવા થઈ ને. તો સેવા નું મહીન (સૂક્ષ્મ) રૂપ સંભળાવ્યું. મુખ ની સેવા તો કરતાં રહો છો પરંતુ મુખ અને મન ની શુભભાવના ની સેવા સાથે-સાથે થાય. બોલ અને ભાવના ડબલ કામ કરશે. આ સૂક્ષ્મ સેવા નો અભ્યાસ લાંબાકાળ અર્થાત્ હમણાં થી જોઈએ કારણ કે આગળ ચાલીને સેવા ની રુપરેખા બદલાવાની જ છે. પછી તે સમયે સૂક્ષ્મ સેવા માં પોતાને બીઝી નહીં કરી શકશો, બહાર ની પરિસ્થિતિઓ બુદ્ધિ ને આકર્ષિત કરી લેશે. રીઝલ્ટ (પરીણામ) શું હશે? યાદ અને સેવા નું બેલેન્સ (સંતુલન) નહીં રાખી શકશો એટલે હમણાંથી પોતાનાં મન-બુદ્ધિ ની સેવા ની લાઈન ને ચેક કરો. ટીચર્સ ને ચેક કરતાં તો આવડે છે ને. ટીચર્સ બીજાઓને શિખવાડે છે, તો જરૂર સ્વયં જાણે છે ત્યારે તો શિખવાડે છે ને. બધાં યોગ્ય ટીચર્સ છો ને! યોગ્ય ટીચર ની વિશેષતા એ છે જે નિરંતર ભલે મન્સા, ભલે વાચા, ભલે કર્મણા સેવા માં સદા બીઝી રહે. તો બીજી વાતો થી સ્વતઃ ખાલી થઈ જશો. અચ્છા!

કુમારીઓ પણ આવી છે. કુમારીઓ અર્થાત્ હોવનહાર ટીચર્સ. ત્યારે તો કહેશે બ્રહ્માકુમારીઓ છે. જો હોવનહાર સેવાધારી નથી તો પાઈપૈસા વાળી કુમારી છે. કુમારીઓ શું કરે છે? નોકરી ની ટોકરી ઉઠાવે છે ને પાઈપૈસા ની પાછળ. બાપદાદા ને હસવું આવે છે કુમારીઓ નાં ઉપર - ટોકરી નો બોજો ઉઠાવવા માટે તૈયાર થઈ જાય છે પરંતુ ભગવાન નાં ઘર માં અર્થાત્ સેવા-સ્થાનો માં રહેવાની હિંમત નથી રાખતી. એવી કમજોર કુમારીઓ તો નથી ને! ભલે ભણી પણ રહી છો, તો પણ લક્ષ્ય તો પહેલે થી રખાય છે કે નોકરી કરવી છે કે વિશ્વ-સેવા કરવી છે. નોકરી કરવી અર્થાત્ પોતાની પાલના. બાળકો તો છે નહીં, જેમને ઉછેરવા પડે. નોકરી એટલે કરે છે કે આરામ થી પોતાને પાલન કરતાં રહે, ચાલતાં રહે. વિશ્વ ની આત્માઓને બાપની પાલના આપીએ - આ લક્ષ રાખો. જ્યારે અનેક આત્માઓનાં નિમિત્ત બની શકો છો, તો ફક્ત પોતાની આત્મા ની પાલના કરવી - તેનાં આગળ શું થયું? અનેકોની દુવાઓ લેવી - આ કમાણી કેટલી મોટી છે! તે કમાણી માં પાંચ હજાર, પાંચ લાખ પણ થઈ જાય, પરંતુ આ અનેક આત્માઓ ની દુવાઓ - આ કેટલી મોટી કમાણી છે! અને આ સાથે જશે અનેક જન્મોનાં માટે. તે પાંચ લાખ ક્યાં જશે? કાં તો ઘર માં કાં તો બેન્ક માં રહી જશે. લક્ષ સદૈવ ઊંચું રખાય છે, સાધારણ નહીં. સંગમયુગ પર આ એક હમણાનાં જન્મ માં આટલો ગોલ્ડન ચાન્સ (સોનેરી તક) મળે છે - બેહદ ની સેવામાં નિમિત્ત બનવાનો! સતયુગ માં પણ આ ઓફર (પ્રસ્તાવ) નહીં મળશે. નોકરી નાં માટે પણ સમાચાર પત્ર જોતાં રહે છે ને કે કોઈ ઓફર મળે. બાપ સ્વયં સેવાની ઓફર કરી રહ્યાં છે. તો યોગ્ય રાઈટ હેન્ડ બનો. સાધારણ બ્રહ્માકુમારી પણ નહીં બનતાં. યોગ્ય સેવાધારી નથી બનતાં તો સેવા કરવાનાં બદલે સેવા લેતાં રહો છો. યોગ્ય સેવાધારી બનવું કોઈ મુશ્કેલ વાત નથી. જ્યારે યોગ્ય સેવાધારી નથી બનતાં તો ડરો છો કેવી રીતે થશે, ચાલી શકશું કે નહીં. યોગ્યતા નથી હોતી તો ડર લાગે છે. જે યોગ્ય હોય છે તે “બેપરવાહ બાદશાહ” હોય છે. ભલે સ્થૂળ યોગ્યતા, ભલે જ્ઞાન ની યોગ્યતા મનુષ્ય ને વેલ્યુબલ (મૂલ્યવાન) બનાવે છે. યોગ્યતા નથી તો વેલ્યુ નથી રહેતી. સેવા ની યોગ્યતા સૌથી વધારે છે. એવી યોગ્ય આત્માઓને કોઈ વાત રોકી નથી શકતી. યોગ્ય બનવું એટલે મારા તો એક બાબા. બસ, બીજી કોઈ વાત નહીં. સાંભળ્યું કુમારીઓએ! અચ્છા!

કુમાર પણ બહુ આવ્યાં છે. કુમાર દોડ ખૂબ લગાવે છે. સેવા માં પણ સારા ઉમંગ થી દોડ લગાવતાં રહે છે. પરંતુ

કુમારોની વિશેષતા અને મહાનતા એ છે કે આદિ થી હમણાં સુધી નિર્વિઘ્ન કુમાર હોય? જો કુમાર નિર્વિઘ્ન કુમાર છે, તો એવાં કુમાર ખૂબ મહાન ગવાય છે કારણ કે દુનિયા વાળા પણ કુમારીઓનાં બદલે કુમાર નાં માટે સમજે છે કે કુમાર યોગ્ય બની જાય - આ મુશ્કેલ છે. પરંતુ કુમાર જ વિશ્વ ને ચેલેન્જ (પડકાર) કરે કે આપ તો અસંભવ કહો છો પરંતુ અમે નિર્વિઘ્ન કુમાર છીએ. આમ વિશ્વ ને સેમ્પલ (નમૂનો) દેખાડવા વાળા કુમાર મહાન કુમાર છે. બાપદાદા એવાં કુમારોને સદા દિલ થી મુબારક આપે છે. સમજ્યાં! હમણાં-હમણાં બહુજ સારા, હમણાં-હમણાં કોઈ વિઘ્ન આવ્યું તો નીચે-ઉપર થઈ ગયાં - એવું નહીં. કુમાર અર્થાત્ ન તો સમસ્યા બનવાનું છે અને ન સમસ્યા માં હાર ખાવાની છે. કુમાર, કુમારીઓ થી પણ નંબર આગળ જઈ શકે છે પરંતુ નિર્વિઘ્ન કુમાર હોય કારણ કે કુમારો ને ખાસ કરીને આ જ વિઘ્ન આવે છે કે કોઈ સાથી નથી, કોઈ સાથી જોઈએ, કમ્પેનિયન જોઈએ. તો કોઈ-ને-કોઈ રીત થી પોતાની કંપની બનાવી દે છે. કોઈ-કોઈ કુમાર તો કમ્પેનિયન પણ બનાવી દે છે અને કોઈ કંપની માં આવે છે - વાતચીત કરવી, બેસવું પછી કમ્પેનિયન બનાવવાનો પણ સંકલ્પ આવે છે. પરંતુ એવાં પણ કુમાર છે જે બાપ નાં સિવાય ન કંપની બનાવવા વાળા છે, ન કમ્પેનિયન બનાવવા વાળા છે. સદા બાપ ની કંપની માં રહેવા વાળા કુમાર સદા સુખી રહે છે. તો તમે લોકો કયાં કુમાર છો? થોડી-થોડી કંપની જોઈએ છે? આખો પરિવાર કંપની છે? પછી તો ઠીક પરંતુ બે-ત્રણ કે એક કોઈ કંપની જોઈએ, તે રોંગ (ખોટું) છે. તો તમે બધાં કોણ છો? નિર્વિઘ્ન છો ને. નવાં કુમાર પણ કમાલ કરીને દેખાડશે. અંતે તો વિશ્વ ને પોતાની આગળ, બાપ ની આગળ ઝૂકાવવાનું તો છે ને! તો આ કુમારો ની કમાલ વિશ્વ ને ઝૂકાવશે. વિશ્વ તમારું ગુણ-ગાન કરશે કે કમાલ છે કુમારો ની! કુમારી મેજોરેટી (અધિકાંશ) છતાં પણ સેવા ની કંપની માં રહે છે. પરંતુ કુમારોને થોડો-એવો કંપની નો સંકલ્પ આવે છે તો પાંડવ ભવન બનાવીને સફળ રહે, એવું કાંઈ કરીને દેખાડો. પરંતુ આજે પાંડવ ભવન બનાવો અને કાલે પાંડવ એક ઈસ્ટ માં ચાલ્યો જાય, એક વેસ્ટ માં ચાલ્યો જાય - એવું પાંડવ ભવન નહીં બનાવતાં.

બાપદાદા ને કુમારો નાં ઉપર વિશેષ નાઝ (ગર્વ) છે કે એકલા રહેતાં પણ પુરુષાર્થ માં ચાલી રહ્યાં છે. કુમાર પરસ્પર બે-ત્રણ સાથી બનીને કેમ નથી ચાલતાં! સાથે ફક્ત ફીમેલ (સ્ત્રી) જ ન જોઈએ, બે કુમાર પણ રહી શકે છે. પરંતુ એક-બીજા નાં નિર્વિઘ્ન સાથી થઈને રહે. હજી તે જલવો નથી દેખાડ્યો. સમય પર એક-બીજા નાં સહયોગી બનો તો શું નથી થઈ શકતું? બીજી વાતો આવી જાય છે, એટલે બાપદાદા પાંડવ ભવન બનાવવાના માટે મનાઈ કરી દે છે. પરંતુ સેમ્પલ કોઈ કરીને બતાવે. એવું નહીં પાંડવ ભવન બનાવીને પછી જે નિમિત્ત દાદી-દીદીઓ છે, તેમનો સમય લેતાં રહો. નિર્વિઘ્ન થઈ, એક-બીજા થી યોગ્ય કુમાર થઈ પછી જુઓ કેટલું સારું નામ થાય છે. સાંભળ્યું કુમારોએ? યોગ્ય કુમાર બનો, નિર્વિઘ્ન કુમાર બનો. સેવા નાં ક્ષેત્ર પર સ્વયં સમસ્યા નહીં બનો પરંતુ સમસ્યા ને મીટાવવા વાળા બનો, પછી જુઓ કુમારો ની ખૂબ વેલ્યુ (કિંમત) થશે કારણ કે કુમારોનાં વગર પણ સેવા નથી થઈ શકતી. તો કુમાર શું કરશે? બધાં બોલો - “નિર્વિઘ્ન કુમાર બનીને દેખાડશું”. (કુમારોએ બાપદાદા ની સામે ઉભાં થઈને વાચદો કર્યો) હવે બધાંનો ફોટો નીકળી ગયો છે. એવું નહીં સમજતાં કે અમે ઉઠ્યાં તો કોઈએ જોયું નહીં. ફોટો નીકળી ગયો. સારું છે - “હિંમતે બચ્યે મદદે બાપ” અને આખો પરિવાર તમારી સાથે છે. અચ્છા!

ચારેય તરફ નાં સર્વ બાળકોને સદા બાપદાદા પોતાનાં સ્નેહ નાં સહયોગ ની છત્રછાયા સહિત દિલ થી સેવાની મુબારક આપી રહ્યાં છે. દેશ-વિદેશ નાં સેવા નાં સમાચાર મળતાં રહે છે. દરેક બાળક પોતાનાં દિલ નાં સાચાં સમાચાર પણ આપતાં રહે છે. ખાસ વિદેશ નાં પત્ર વધારે આવતાં રહે છે. તો સેવા નાં સમાચાર આપવા વાળા બાળકો ને મુબારક પણ અને સાથે સદા સ્વ-સેવા અને વિશ્વ-સેવા માં “સફળતા ભવ” નું વરદાન આપી રહ્યાં છે. સ્વ-પુરુષાર્થ નાં સમાચાર આપવા વાળાઓને બાપદાદા આ જ વરદાન આપી રહ્યાં છે કે જેવી રીતે સાચાં દિલ થી બાપ ને રાજી કરતાં રહો છો, એવી રીતે સદા સ્વયં ને પણ સ્વયં નાં સંસ્કારો થી, સંગઠન થી રાઝયુક્ત અર્થાત્ રાજી રહો. એક-બીજાનાં સંસ્કારો નાં રહસ્ય ને પણ જાણવું, પરિસ્થિતિઓ ને જાણવી - આ જ રાઝયુક્ત સ્થિતિ છે. બાકી સાચાં દિલ થી પોતાનો પોતામેલ આપવો અને સ્નેહ નાં રુહરિહાન નાં પત્ર લખવા અર્થાત્ પાછળ નું સમાપ્ત કરવું અને સ્નેહ ની રુહરિહાન સમીપતા નો અનુભવ કરાવતી રહેશે. આ છે પત્રો નો રેસ્પોન્ડ (જવાબ).

પત્ર લખવામાં વિદેશી ખૂબ હોશિયાર છે. જલ્દી-જલ્દી લખે છે. ભારતવાસીઓ પણ લાંબા-લાંબા પત્ર

મોકલવાનું નહીં શરૂ કરતાં. બાપદાદાએ કહી દીધું છે બે અક્ષર નો પત્ર લખો - “ઓ.કે.” (બિલકુલ ઠીક છીએ). સર્વિસ (સેવા) સમાચાર છે તો લખો બાકી “ઓ.કે.”. આમાં બધું આવી જાય છે. આ પત્ર વાંચવો પણ સહજ છે તો લખવો પણ સહજ છે. પરંતુ જો “ઓ.કે.” નથી તો પછી “ઓ.કે.” નહીં લખતાં. જ્યારે ઓ.કે. થઈ જાયો ત્યારે લખજો. પોસ્ટ (પત્ર) વાંચવામાં પણ તો સમય લાગે છે ને! કોઈ પણ કાર્ય કરો, સદા શોર્ટ (ટુંકુ) પણ હોય અને સ્વીટ (મીઠું) પણ હોય. કોઈ પણ વાંચે તો તેમને ખુશી તો થાય એટલે રામકથાઓ લખીને નહીં મોકલતાં. સમજ્યાં! સમાચાર આપવાનાં પણ છે પરંતુ સમાચાર આપતાં શિખવાનું પણ છે. અચ્છા!

સર્વ શુભભાવના અને શુભકામના ની સૂક્ષ્મ સેવા નાં મહત્વ ને જાણવા વાળા મહાન આત્માઓ ને બાપદાદા નાં યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

વરદાન :- પોતાનાં પરિવર્તન દ્વારા નિરંતર વિજય ની અનુભૂતિ કરવા વાળા સાચાં સેવાધારી ભવ જેવી રીતે નિરંતર યોગી બન્યાં છો એવી રીતે નિરંતર વિજયી બનો તો સાચાં સેવાધારી બની જશો કારણ કે વિજયી આત્મા, જ્યારે દરેક સંકલ્પ, દરેક કદમ માં વિજય નો અનુભવ કરે છે તો તેમનું આ પરિવર્તન જોઈ અનેક આત્માઓ ની સેવા સ્વતઃ થાય છે. તેમનાં નયન રુહાનિયત નો અનુભવ કરાવે છે, ચલન બાપ નાં ચરિત્રો નો સાક્ષાત્કાર કરાવે છે, મસ્તક થી મસ્તકમણી નો સાક્ષાત્કાર થાય છે. એવી રીતે પોતાનાં અવ્યક્ત ચહેરા થી સેવા કરવા વાળી વિશેષ આત્માઓને જ સાચાં સેવાધારી કહેવાય છે.

સ્લોગન :- વિશેષતાઓ તથા ગુણ દાતા ની દેણ છે, દાતા ને જુઓ વ્યક્તિ ને નહીં.

સુચના :- નવેમ્બર માસ નો આ ત્રીજો રવિવાર યુનાઈટેડ નેશન દ્વારા સડક દુર્ઘટના પીડિત પ્રતિ યાદગાર દિવસ ઘોષિત કર્યો છે. એટલે બધાં રાજયોગી ભાઈ-બહેનો સાંજે ૬.૩૦ થી ૭.૩૦ વાગ્યા સુધી પરમાત્મા પિતા ની સ્મૃતિ માં રહી પોતાનાં માસ્ટર રહેમદિલ સ્વરૂપ દ્વારા સડક દુર્ઘટના થી પીડિત આત્માઓ ને શાંતિ નો સકાશ આપે, પોતાની સ્નેહ શ્રદ્ધાંજલિ અર્પિત કરે.

“ મીઠા બાળકો - હમણાં તમે સંગમયુગ પર છો , તમને આ જૂની કળયુગી દુનિયાનો કોઈ પણ ખ્યાલ ન આવવો જોઈએ ”

પ્રશ્ન :- બાપે બાળકોને શ્રેષ્ઠ કર્મ કરવાની અથવા કર્મો ને સુધારવાની વિધિ શું બતાવી છે?

ઉત્તર :- પોતાનાં કર્મો ને સુધારવા માટે સાચાં બાપ થી સદા સાચાં રહો, જો ક્યારેય ભૂલ થી પણ કોઈ ઉલ્લંઘન કર્મ થઈ જાય તો તે બાબા ને તરત લખી દો. સચ્ચાઈ થી બાબા ને સંભળાવશો તો એની અસર ઓછી થઈ જશે. નહીં તો વૃદ્ધિ થતી રહેશે. બાબા નાં પાસે સમાચાર આવશે તો બાબા એને સુધારવાની શ્રીમત આપશે.

ઓમ શાંતિ ! શિવબાબા બ્રહ્મા દ્વારા બાળકોને પૂછી રહ્યાં છે કે બાળકો તમે અહીંયા સવાર થી બેસી શું કરી રહ્યાં છો? તમે વિદ્યાર્થી તો છો જ. તો જરૂર અહીંયા બેસી આ ખ્યાલ કરતાં હશો કે અમને શિવબાબા ભણાવવા આવ્યાં છે. આ ભણતર થી અમે સૂર્યવંશી બનીશું કારણ કે તમે રાજયોગ શિખી રહ્યાં છો. વિષ્ણુપુરી નાં માલિક બનવાનાં માટે, આ ખ્યાલ માં બેઠાં છો કે કોઈને જવાબદારી, બાળ-બચ્ચા (બાળકો), ધંધાધોરી વગેરે યાદ આવે છે? બુદ્ધિ માં આ રહેવું જોઈએ કે આ છે ગીતા પાઠશાળા, આપણને ભગવાન ભણાવે છે અને આપણે લક્ષ્મી-નારાયણ અથવા તેમનાં કુટુંબ નાં જેવાં બનીશું. આ છે રાજયોગ. બાળકોની બુદ્ધિ માં રહેવું જોઈએ કે અમે બાબા થી ડાયરેક્ટ (સીધું) સાંભળીને સૂર્યવંશી ઘરાના (પરીવાર) નાં જેવા બનીશું. લક્ષ્મી-નારાયણ નું ચિત્ર સામે છે, આપણું રાજ્ય હશે. દુનિયામાં લોકોને ખબર નથી કે સ્વર્ગ કોને કહેવાય છે. આપ બાળકો કહો છો કે અમે હમણાં બાબા થી સ્વરાજ્ય વિદ્યા, સ્વર્ગ ની શિખી રહ્યાં છીએ. આપણે જ સ્વર્ગ નાં માલિક બનવા વાળા છીએ. આ અંદરમાં સુમિરણ કરવાનું છે. જેમ સ્કૂલમાં વિદ્યાર્થી ની બુદ્ધિ માં રહે છે કે અમે બેરિસ્ટર-એન્જિનિયર વગેરે બનવા માટે ભણી રહ્યાં છીએ. તમને આટલું પણ યાદ રહે છે કે ભૂલી જાઓ છો? તમે ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન નાં વિદ્યાર્થી છો. તમને ઊંચા માં ઊંચા દેવતા બનાવવા માટે બાપ ભણાવી રહ્યાં છે, તમે એમનાં બાળકો છો. આત્મા આ શરીર દ્વારા પોતાનાં ભવિષ્ય પદ ને યાદ કરી રહી છે કે શરીર નાં સંબંધી, શારીરિક મિલકત, ધંધાધોરી યાદ કરે છે? અહીંયા જ્યારે આવો છો તો એ સમજવું જોઈએ કે અમને બેહદ નાં બાપ ભણાવવા આવે છે - બેહદ નાં માલિક બનાવવાં. પછી રાજા-રાણી બનો કે પ્રજા! માલિક તો બનો છો ને. નવી દુનિયામાં છે જ સૂર્યવંશી પરિવાર. આ તો સમજો છો ને કે આપણે પોતાની રાજાઈ કરીશું.

બાબા જાણે છે કે બાળકોને બાહર રહેતાં, ઘરબાર, ખેતી-વાડી માં રહેતાં એટલી બાબાની યાદ નથી રહી શકતી. તો અહીંયા જ્યારે આવો છો તો બધાં ખ્યાલાત છોડીને આવો. તમે હમણાં એ કળયુગી દુનિયામાં છો જ નહીં, હમણાં તમે સંગમ પર છો. કળયુગ ને છોડી દીધો છે, બહાર કળયુગ છે. મધુબન જે ખાસ છે, આ છે સંગમ એટલે મધુબન નું ગાયન છે. અહીંયા આ મુરલી નું જ સિમરણ કરવાનું છે. જે સાંભળો છો તે રીપીટ (યાદ) કરો અને વિચાર સાગર મંથન કરો. જેટલો સમય મળે ચિત્રો નાં આગળ આવીને બેસી જાઓ. એને જુઓ અને ભણતાં રહો. બ્રાહ્મણીઓ જે લઈ આવે છે એમનાં પર બહુજ જવાબદારી છે. બહુજ ઓના (ફિકર) રાખવો જોઈએ. જેમ ટીચર્સ (શિક્ષક) ને ઓના રહે છે - અમારી સ્કૂલ થી જો ઓછાં પાસ થશે તો ઈજ્જત જશે. જ્યારે સ્કૂલ થી બહુજ પાસ થાય છે તો તે ટીચર્સ સારા મનાય છે. બ્રાહ્મણીઓ એ વિદ્યાર્થી પર ધ્યાન આપવું જોઈએ. અહીંયા તમે જેમ કે સંગમ પર આવ્યાં છો, જ્યાં ડાયરેક્ટ (પોતે) બાબા સંભળાવે છે. અહીંયાનો પ્રભાવ ખૂબ સારો છે. જો અહીંયા ઘરઘાટ, ધંધો યાદ આવે તો બાબા સમજશે કે આ સાધારણ પ્રજા બનશે. આવ્યાં હતાં રાજા બનવાનાં માટે પરંતુ..... નહીં તો બાળકોને અંદર માં બહુજ ખુશી થવી જોઈએ. ચિત્ર પણ તમને બહુજ મદદ કરે છે. લોકો અષ્ટ દેવતાઓનાં અને ગુરુઓનાં ચિત્ર ઘર માં રાખે છે, યાદ નાં માટે. પરંતુ એમને યાદ કરવાથી મળતું કંઈ પણ નથી. ભક્તિમાર્ગ માં જે કંઈ કરો, નીચે જ ઉતરતાં આવ્યાં છો. આપ બાળકોએ ઊંચ જવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે. ઘર માં શિવબાબા નું ચિત્ર રાખી દો તો ઘડી-ઘડી યાદ આવશે. પહેલાં તમે હનુમાન ને, કૃષ્ણ ને, રામ ને યાદ કરતાં હતાં. હવે શિવબાબા સન્મુખ કહે છે કે મને યાદ કરો. ત્રિમૂર્તિ નું ચિત્ર ખૂબ સારું છે, આ ચિત્ર સદૈવ પોકેટ (ખિસ્સા) માં રાખી દો. ઘડી-ઘડી જોતાં રહો તો યાદ રહેશે. બાબા ભગત હતાં તો લક્ષ્મી-નારાયણ નો ફોટો પોકેટ

માં રાખતાં હતાં. ગાદી નાં નીચે સાથે-સાથે રાખતાં હતાં, એનાથી મળ્યું કાંઈ નહીં. હવે બાબા થી બહુજ પ્રાપ્તિ થઈ રહી છે, એમને જ યાદ કરવાનાં છે, એમાં માયા સામનો કરે છે. જ્ઞાન તો ભલે બહુજ સાંભળો સંભળાવો છો, એમાં આગળ જાઓ છો, એવું નથી કહેતાં કે ૮૪ નું ચક્ર ભૂલાઈ જાય છે. એવું પણ નથી અહીંયા રહેવા વાળા વધારે યાદ કરે છે. ના, અહીંયા રહેતાં પણ ઘણાં છે જે ધુલછાઈ ને યાદ કરતાં રહે છે. જે બાપ થી આપણે ગોરા બનવા આવ્યાં છીએ એમને જાણતાં જ નથી. માયા નો પડછાયો બહુજ પડી જાય છે. મૂળ વાત છે યાદ ની. બાબા જાણે છે ખૂબ સારા-સારા બાળકો પણ યાદ માં નથી રહેતાં. યોગ માં રહેવાથી જ દેહ-અભિમાન ઓછું થશે, બહુજ મીઠા રહેશે. દેહ-અભિમાન માં હોવાથી મીઠા નથી બનતાં, બગડતાં રહે છે. બાબા બધાનાં માટે નથી કહેતાં. કોઈ સપૂત પણ છે, સપૂત એમને સમજાય છે જે યોગ માં રહે છે. તેમનાથી કોઈપણ ઉલ્ટી-સુલ્ટી વાત નહીં થશે. મિત્ર સંબંધી વગેરે બધાંને ભૂલી જશે. આપણે નંગન (અશરીરી) આવ્યાં હતાં, હવે અશરીરી બની ધરે જવાનું છે. હમણાં આપ બાળકોને જ્ઞાન નું ત્રીજું નેત્ર મળ્યું છે જેનાથી તમે પોતાનાં ઘર ને જાણો છો, રાજધાની ને પણ જાણો છો. આ પણ આપ બાળકો જાણો છો કે શિવબાબા કોઈ કાળા લિંગ નથી. જેવાં તે દેખાડે છે, તે તો બિન્દુ માફક છે. આ પણ આપણે જાણીએ છીએ. હવે આપણે ધરે જઈશું, ત્યાં આપણે અશરીરી રહીએ છીએ. હવે આપણે અશરીરી બનવાનું છે. સ્વયં ને આત્મા સમજી પતિત-પાવન બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. આ તો સમજાવાય છે આત્મા અવિનાશી છે. એમાં ૮૪ જન્મો નો પાર્ટ નોંધેલો છે, એનો અંત થતો નથી. થોડાં સમય મુક્તિધામ માં જઈને પછી પાર્ટ માં આવવાનું છે. તમે ઓલરાઉન્ડ (સર્વાંગી) પાર્ટ ભજવો છો, આ સદૈવ યાદ રહેવું જોઈએ. હવે આપણે ધરે જવાનું છે. બાબા ને યાદ કરવાથી આપણે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બની જઈશું. અહીંયા ધંધાધોરી ને યાદ નથી કરવાનું. અહીંયા તમે પૂરા સંગમયુગ પર છો. હમણાં તમે બોટ માં (નાવ માં) બેઠાં છો. કોઈ વચમાં ઉતરી જાય છે પછી ફસાઈ મરે છે. આનાં પર પણ શાસ્ત્રો માં એક કથા છે. હવે તમે જાણો છો પેલે પાર જઈ રહ્યાં છો, ખેવૈયા (નાવિક) શિવબાબા છે. કૃષ્ણને ખેવૈયા કે બાગવાન નહીં કહેશે. શિવ ભગવાનુવાય છે. પતિત-પાવન શિવબાબા છે. કૃષ્ણ ની તરફ બુદ્ધિ જઈ ન શકે. મનુષ્યો ની બુદ્ધિ તો ભટકતી રહે છે, બાબા આવીને ભટકવા થી છોડાવે છે. ફક્ત કહે છે પોતાને આત્મા સમજી બાબા ને યાદ કરો ત્યારે જ તમે સ્વર્ગ નાં માલિક બનશો. આ વાતો ભૂલવી ન જોઈએ. અહીંયાથી તમે બહુજ રિક્કેશ થઈને જાઓ છો. અનુભવ પણ સંભળાવો છો, બાબા, અમે ફરી એવાં ને એવા જ થઈ જઈએ છીએ. મિત્ર સંબંધી વગેરેનો ચહેરો જોઈએ છીએ, લોભાયમાન થઈ જઈએ છીએ. આપ બાળકો આશિક છો, કામકાજ કરતાં માથૂક ને યાદ કરો ત્યારે ઊંચ પદ પામશો. જો હમણાં પુરુષાર્થ નહીં કરશો તો સિંગલ તાજ પણ નહીં મળશે. અહીંયા બાળકો જ્યારે આવે છે તો સમય વ્યર્થ ન કરવો જોઈએ. બીજું તો કાંઈ અહીંયા છે નહીં. ફક્ત દેલવાડા મંદિર તમારું યાદગાર છે, તે તમે જોઈ શકો છો. ઉપર માં વૈકુઠ છે. ઝાડ પણ તમારું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. નીચે રાજયોગ માં બેઠાં છો, ઉપર રાજાઈ છે. હૂબહૂ જેમ દેલવાડા મંદિર બનેલું છે. તમે જાણો છો શિવબાબા આપણને ફરી થી જ્ઞાન આપીને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવી રહ્યાં છે. આ કળયુગ નો વિનાશ થવાનો છે. આ આદિદેવ, આદિનાથ કોણ છે. તમે બધાનાં ઓક્યુપેશન (કર્તવ્ય) ને જાણો છો ને. આ સમયની ચર્ચા પછી ભક્તિમાર્ગ માં ચાલે છે. તહેવાર, વ્રત બધું આ સમય નું છે. સાચું વ્રત છે મનમનાભવ. બાકી નિર્જળા રાખવું, ખાવાનું નહીં ખાવું, આ કોઈ વ્રત નથી. દુનિયામાં આ સમયે માયા નો પોમ્પ (ભપકો) બહુજ છે. પહેલાં આ વીજળી, ગેસ વગેરે નહોતી પછી નીકળી છે. ૧૦૦ વર્ષ થયાં છે, એમાં મનુષ્ય ફસાઈ મરે છે. કહે છે અમારા માટે સ્વર્ગ અહીંયા જ છે. માયાનું એટલું જોર છે જે બાપ ને બિલકુલ જ યાદ નથી કરતાં, કહે છે તમે ચાલીને જુઓ - અમે કેવાં સ્વર્ગ માં બેઠાં છીએ. હવે સ્વર્ગ નાં આગળ તો આ કાંઈ પણ નથી. ક્યાં સ્વર્ગ, ક્યાં નર્ક. સ્વર્ગ ની એક પણ વસ્તુ અહીંયા હોઈ ન શકે. ત્યાં દરેક વસ્તુ સતોપ્રધાન હશે. ગાયો પણ ફર્સ્ટ ક્લાસ (ખૂબ સુંદર) હશે. તમે પણ ફર્સ્ટ ક્લાસ બનો છો તો તમારું ફર્નિચર, ખાન-પાન વગેરે બધું ફર્સ્ટ ક્લાસ હોય છે. સૂક્ષ્મવતન માં ફળ વગેરે જોઈને આવો છો ને. નામ જ રાખે છે શૂબ્રીરસ. દુનિયા વાળાઓને આ પણ ખબર નથી કે સ્વર્ગ છે ક્યાં? ત્યાં બધું જ સતોપ્રધાન હોય છે. આ માટી વગેરે ત્યાં નથી પડતી. દુઃખ ની કોઈ વાત જ નથી. પરંતુ બાળકોને આ નશો હજું ચઢતો નથી કે બાબા અમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવાના માટે આ ભણતર ભણાવી રહ્યાં છે. ચિત્ર કેટલાં સ્પષ્ટ છે. ચિત્ર બનવામાં સમય તો લાગે છે. બાબા બધું જ સર્વિસ (સેવા) અર્થ બનાવતાં જ રહે છે. પરંતુ કોઈ તો પોતાનાં ધંધાધોરી માં એટલાં ફસાયેલા છે જે બાબા ને યાદ પણ નથી કરી શકતાં. પ્રદર્શની નાં ચિત્રો નું મેગેઝીન (પુસ્તક) પણ છે, તે પણ વાંચવું જોઈએ. ગીતા નાં જે નિયમી હોય છે, તે ક્યાંય પણ જશે તો ગીતા જરૂર વાંચશે. હવે તમને સાચી ગીતા ચિત્રો સહિત મળી છે. હમણાં સારી રીતે મહેનત કરવી જોઈએ. નહીં તો ઊંચ પદ પામી નહીં શકશો. પછી હાથ-હાથ કરવી પડશે, જ્યારે સાક્ષાત્કાર થશે. પરીક્ષા પૂરી થયાં પછી બીજા ક્લાસ માં નંબરવાર બેસી જાય છે.

અહીંયા પણ જ્યારે સાક્ષાત્કાર થઈ જશે તો નંબરવાર રુદ્ર માળા પછી વિજય માળામાં જશો. સ્કૂલ માં કોઈ બાળકો નપાસ થાય છે તો કેટલાં દુઃખી થઈ જાય છે. તમારી છે કલ્પ-કલ્પાંતર ની બાજી (રમત).

ઘણાં બાળકો પૂરું મેગેઝીન વાંચતા નથી. બાળકોએ મેગેઝીન વાંચીને સેવા કરવી જોઈએ. લખે છે બાબા ફલાણી ને બદલી કરી દો. સારી બ્રાહ્મણી મોકલી દો. કોઈ-કોઈ બ્રાહ્મણી ની સાથે એટલો પ્રેમ થઈ જાય છે, બ્રાહ્મણી બદલી થવાથી નીચે પડે છે. સેવાકેન્દ્ર પર આવવાનું જ છોડી દે છે. કોઈ ઉલ્ટું કામ થઈ જાય તો સચ્ચાઈ થી તરત બાબાને લખવું જોઈએ તો પાપ ની અસર ઓછી થઈ જશે. નહીં તો વૃદ્ધિ થતી જશે. બાબા સુધારવા માટે કહે છે પરંતુ કોઈને સુધરવું નથી તો પાપ કર્મ કરવાનું છોડતાં જ નથી. તકદીર માં નથી તો બાબા ને સાચાં સમાચાર નથી આપતાં. બાબા ની પાસે રિપોર્ટ આવવાથી સુધારવાની કોશિશ કરશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. અશરીરી બનવાનો પૂરે-પૂરો અભ્યાસ કરવાનો છે. કોઈ પણ ઉલ્ટી -સુલ્ટી વાતો નથી કરવાની. બહુજ મીઠા બનવાનું છે. કોઈ વાત માં પણ બગડવાનું નથી.
2. મુરલી નું સિમરણ કરવાનું છે. જે સાંભળો છો એનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરવાનું છે. મનમનાભવ નું વ્રત રાખવાનું છે.

વરદાન :- સદા ફરમાન નાં તિલક ને ધારણ કરી ફર્સ્ટ પ્રાઈઝ લેવા વાળા ફરમાનવરદાર ભવ જે બાળકો નાં મસ્તક પર ફરમાનવરદારી ની સ્મૃતિ નું તિલક લગાવું છે, એક સંકલ્પ પણ ફરમાન નાં વગર નથી કરતાં એમને ફર્સ્ટ પ્રાઈઝ પ્રાપ્ત થાય છે. જેમ સીતા ને લકીર (રેખા) ની અંદર બેસવાનું ફરમાન હતું, એવી રીતે દરેક કદમ ઉઠાવતાં, દરેક સંકલ્પ કરવા છતાં બાપ નાં ફરમાન ની લકીર ની અંદર રહો તો સદા સેફ (સુરક્ષિત) રહેશો. કોઈ પણ પ્રકાર નાં રાવણ નાં સંસ્કાર વાર નહીં કરશે અને સમય પણ વ્યર્થ નહીં જશે.

સ્લોગન :- કોઈનાથી પણ લગાવ છે તો તે લગાવ પુરુષાર્થ માં અલબેલા અવશ્ય બનાવશે.

“ મીઠા બાળકો - આ ડ્રામા માં તમે હીરો - હીરોઇન પાઈધારી છો , આખાં કલ્પ માં તમારા જેવો હીરો પાઈ બીજા કોઈ નો પણ નથી ”

પ્રશ્ન :- મનુષ્ય થી દેવતા બનવાની પરીક્ષા કોણ પાસ કરી શકે છે?

ઉત્તર :- જે ફોલો ફાધર (બાપ નું અનુકરણ) કરી બાપ સમાન પવિત્ર બને તે જ આ પરીક્ષા પાસ કરી શકે છે. ૨૧ જન્મો નો બેહદ નો વારસો મળે છે તો જરૂર થોડી મહેનત કરવી પડશે. હમણાં મહેનત ન કરી તો કલ્પ-કલ્પાંતર નહીં કરશે પછી ઊંચ પદ કેવી રીતે પામશે. પવિત્ર બનશે તો સારું પદ પામશે. નહીં તો સજાઓ ખાવી પડશે.

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકો થી બાબા સમ્મુખ વાત કરી રહ્યાં છે. બાળકો સમજતાં હશે અમારી સાથે બેહદ નાં બાપ વાત કરી રહ્યાં છે. જે સૌથી અતિ મીઠા છે. બાપ પણ મીઠા હોય છે, શિક્ષક પણ મીઠા હોય છે કારણ કે બંને થી વારસો મળે છે. ગુરુ થી ભક્તિ નો વારસો મળે છે. અહીંયા તો એક થી જ ત્રણેય મળે છે. ખુશી પણ થાય છે. તમે એમની સમ્મુખ બેઠાં છો. તમે જાણો છો બેહદનાં બાપ જેમને પતિત-પાવન કહેવાય છે, એ જ મનુષ્ય સૃષ્ટિ નાં બીજરૂપ છે. તે બીજ જડ હોય છે. આ છે ચૈતન્ય. આમને સત ચિત્ આનંદ સ્વરૂપ કહેવાય છે પછી એમની મહિમા પણ છે. એ જ્ઞાન નાં સાગર છે પરંતુ એમનાથી નોલેજ શું મળે છે, આ કોઈને ખબર નથી. તમે જાણો છો જેમને બાપ નોલેજ આપી રહ્યાં છે, તે જ ભક્તિમાર્ગ માં એમનાં મંદિર, શાસ્ત્ર વગેરે બનાવે છે. આ પણ તમે જાણો છો કે બરાબર દરેક ૫ હજાર વર્ષ પછી આ કલ્પ નો સંગમ આવે છે. આને કહેવાય છે રુહાની અવિનાશી પુરુષોત્તમ સંગમયુગ. આમ તો ઉત્તમ પુરુષ ઘણાં હોય છે. પરંતુ તે એક જન્મ માં ઉત્તમ પુરુષ બને છે, પછી મધ્યમ કનિષ્ઠ થઈ પડે છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ જુઓ કેટલાં ઉત્તમ પુરુષ છે. આ છે પુરુષોત્તમ અને પુરુષોત્તમી. એવાં ઉત્તમ બંને ને કોણે બનાવ્યાં? ગવાય છે ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન છે, એ ઊપર રહે છે. મનુષ્ય સૃષ્ટિમાં ઊંચા માં ઊંચા આ વિશ્વ મહારાજા મહારાણી છે. ઊંચા માં ઊંચા ભારત માં રાજ્ય કરતાં હતાં. હવે આ રાજ્ય તેમણે કેવી રીતે પામ્યું! આ કોઈને ખબર નથી. એવાં બાપ જે તમને આટલાં ઊંચ બનાવે છે, એ કેટલાં મીઠા લાગવાં જોઈએ. એમની મત પર ચાલવું જોઈએ. એવાં ઊંચા વિશ્વ નાં માલિક બનાવવા વાળા બાપ ભણાવે કેવી સાધારણ રીતે છે. આ પણ તમે જાણો છો કે બેહદ નાં બાપ ભારત માં આવ્યાં છે. શિવ જયંતી પણ મનાવે છે. ભારત ને આવીને સ્વર્ગ બનાવે છે. હવે સ્મૃતિ આવી છે કે આપણે સ્વર્ગવાસી ૮૪ જન્મ ભોગવી નર્કવાસી બન્યાં છીએ. ફરી બાબા આવેલાં છે સ્વર્ગવાસી બનાવવાં. હવે બાપ કહે છે મને યાદ કરો તો તમારી આત્મા તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનશે. તો સતોપ્રધાન બન્યાં વગર પાછું કોઈ જઈ ન શકે. નહીં તો સજા ખાવી પડશે. સજા પણ આત્માને મળે છે ને. ગર્ભ જેલ માં શરીર ધારણ કરાવી પછી સજા આપે છે. બાળકોને ખૂબ દુઃખ ભોગવવું પડે છે. ત્રાહી-ત્રાહી કરે છે. કહે છે ફરી પાપ નહીં કરીશ. આપ બાળકોએ તો ગર્ભ જેલ માં જવાનું નથી. ત્યાં ગર્ભ મહેલ છે કારણ કે પાપ થતું નથી. અહીંયા રાવણ રાજ્ય માં પાપ થાય છે ત્યારે તો રામરાજ્ય માંગે છે. પરંતુ આ જાણતાં નથી રાવણ રાજ્ય શું વસ્તુ છે. બાળે છે તો ખતમ થવું જોઈએ. ફરી-ફરી બાળે છે, એટલે મર્યો નથી. પછી આ બધું કરવાથી ફાયદો શું? તે લોકો જઈને લંકા લૂંટીને આવે છે. એક ઝાડ ને બીમારી થાય છે, તેને સોનું સમજી લઈ આવે છે. હકીકત માં તમે આ સમયે રાવણ પર જીત પામી અને ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) નાં માલિક બનો છો. અજમેર માં વૈકુંઠ નું મોડલ (નમૂનો) બનાવ્યું છે. હવે તમે જાણો છો બાબા આવ્યાં છે બાળકોને ફરીથી સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવવાં. હીરા ઝવેરાતો નાં મહેલો માં આપણે રાજ્ય કરીશું.

હમણાં આપ બાળકો યોગબળ થી નિર્વિકારી સતોપ્રધાન બનો છો. આત્મા સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બની પછી ચાલી જશે શાંતિધામ, ત્યાં દુઃખ ની વાત નથી. બાબાએ સમજાવ્યું છે આ નાટક માં તમારો સૌથી મોટો મુખ્ય પાઈ છે હીરો હીરોઇન નો. રાજ્ય લેવું અને ગુમાવવું - આ ખેલ (રમત) છે. હીરો-હીરોઇન તમે છો. હીરો નો અર્થ છે મુખ્ય પાઈધારી. તમે ગોલ્ડન એજ (સતયુગ) માં પવિત્ર ગૃહસ્થ આશ્રમ માં રહેતાં હતાં. આઈરન એજ (કળયુગ) માં અપવિત્ર ગૃહસ્થ વ્યવહાર છે. હવે બાબા ગોલ્ડન એજ માં લઈ જશે. ત્યાં લક્ષ્મી-નારાયણ સૂર્યવંશીઓનું રાજ્ય હશે. તે પુનર્જન્મ લઈ ચંદ્રવંશી માં આવશે, વૃદ્ધિ થતી રહેશે. હવે કેટલાં કરોડ થઈ ગયાં છે. હવે કહે છે બર્થ

(જન્મ) ઓછા થાય. જેમને એક બે બાળક હશે તે થોડી બંધ કરશે. હવે તમે તો જણાવી શકો છો કે જનસંખ્યા ઓછી કરાવવી આ તો બાપ નાં ઉપર છે. બાપ જાણે છે વધારે મનુષ્ય હશે તો મરશે. હું આવ્યો છું બધાંને ખલાસ કરી એક ધર્મ ની સ્થાપના કરવાં. ત્યાં ૯ લાખ હશે. છૂં મંતર થયું ને. કળયુગ રૂપી રાત પૂરી થઈને દિવસ શરૂ થઈ જશે. બર્થ કન્ટ્રોલ (જન્મ નિયંત્રણ) પર કેટલો ખર્ચો કરે છે. બાપ નો કોઈ ખર્ચો નથી. નેચરલ કૅલેમિટીજ (કુદરતી આપદાઓ) થશે, બધાં ખતમ થઈ જશે, ડ્રામા માં નોંધ છે. તે લોકો જે પ્લાન બનાવી રહ્યાં છે, તે પણ ડ્રામા માં નોંધ છે. યુરોપવાસી યાદવ, ભારતવાસી કૌરવ અને પાંડવ. તે બધાં એક તરફ, આ તરફ બે ભાઈ-ભાઈ છે. ભારત માં ભાઈ-ભાઈ છે. જે હમણાં કળયુગ માં ભાઈ-ભાઈ છે તમે હવે નીકળી આવ્યાં છો સંગમ પર. કૌરવ અને પાંડવ એક જ ઘર નાં હતાં. આત્મા અસલ માં ભાઈ-ભાઈ છે. આપ આત્માઓથી જ પહેલાં-પહેલાં બાબા મળ્યાં છે. રેસ માં જે પહેલાં-પહેલાં જાય છે તે ઈનામ લે છે. તમારી છે યાદ ની દોડ. આ કોઈ શાસ્ત્ર માં નથી. બાપ કહે છે મારી સાથે યોગ રાખો. આ યોગ ની યાત્રા આ સમયે જ થાય છે. આ યાત્રા બીજું કોઈ શિખવાડી ન શકે. સતયુગ માં ન રુહાની યોગ, ન શારીરિક યોગ હશે - ત્યાં દરકાર જ નથી. એ આ સમયે તમારી બુદ્ધિ માં બેસે છે. ડ્રામા માં એક-એક સેકન્ડ નો એક્ટ (કર્મ) સમજાવાયો છે, આને સ્વદર્શન ચક્ર કહેવાય છે. હકીકત માં સ્વદર્શન ચક્રધારી હવે તમે બનો છો. ૮૪ જન્મો નું અથવા સૃષ્ટિ ચક્ર નું નોલેજ તમને છે. સ્વ એટલે આત્મા. આત્માને આ જ્ઞાન છે તો હવે આપ બાળકો સ્વદર્શન ચક્રધારી બનો છો. હું તમને કહીશ રુહાની બાળકો. સ્વદર્શન ચક્રધારી બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ. આ અક્ષરો નો અર્થ કોઈ નવાં સમજી ન શકે. આ અલંકાર તમને નથી આપતાં કારણ કે તમારા માંથી ઘણાં ભાગાન્તી થઈ જાય છે. હવે તમારી બુદ્ધિ માં ૮૪ નું ચક્ર છે. હવે નંબરવન માં જશો. પહેલાં ઘરે જઈને પછી દેવતા બનશો. પછી ક્ષત્રિય, વૈશ્ય, શૂદ્ર બનશો. કેટલી સમજ ની વાત છે. આટલું પણ કોઈ યાદ કરે તો અહો સૌભાગ્ય. બાકી થોડો સમય છે પછી આપણે સ્વર્ગ માં જઈશું. બાકી શાસ્ત્રો માં તો બહુજ દંતકથાઓ લખી દીધી છે. કૃષ્ણ જે બધાનાં પ્રિય છે, એમનાં માટે પણ લખી દીધું છે સાપે ડંખ્યો, આ થયું... કૃષ્ણ, રાધા થી પણ પ્રિય લાગે છે કારણ કે મુરલી વગાડી છે. આ હકીકત માં છે જ્ઞાન ની વાત. તમે આ સમયે જ્ઞાન-જ્ઞાનેશ્વરી છો. પછી ભણીને રાજ-રાજેશ્વરી બનો છો. આ છે લક્ષ-હેતુ. તમને કોઈ પૂછે છે અહીંયા નો ઉદ્દેશ્ય શું છે? બોલો, મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનો. આપણે જ દેવતા હતાં. ૮૪ જન્મો પછી શૂદ્ર બની, હવે ફરી બ્રાહ્મણ બન્યાં છીએ, ફરી દેવતા બનીશું. ભણાવવા વાળા જ્ઞાન નાં સાગર પરમાત્મા છે, ન કે કૃષ્ણ. આ રાજ્યોગ કોઈ પણ શિખવાડી ન શકે. તમે કહો છો બાબા અમે કલ્પ-કલ્પ તમારાથી આવીને રાજ્ય-ભાગ્ય લઈએ છીએ. આ પણ તમે જાણો છો. આ મહાભારે લડાઈ થી જ સ્વર્ગ નાં દ્વાર ખુલવાનાં છે. બાપ આવીને રાજ્યોગ શિખવાડે છે તો જરૂર સ્વર્ગ જોઈએ. નર્ક ખતમ થવું જોઈએ. આ મહાભારે લડાઈ શાસ્ત્રો માં છે.

(ખાંસી આવી) આ કોને થાય છે? શિવબાબા ને કે બ્રહ્મા બાબા ને? (બ્રહ્મા ને) આ કર્મભોગ છે. અંત સુધી થતું રહેશે. જ્યાં સુધી સંપૂર્ણ બની જશો પછી આ શરીર પણ નહીં રહેશે. ત્યાં સુધી કાંઈ ને કાંઈ થતું રહેશે, આને કર્મભોગ કહેવાય છે. સતયુગ માં કર્મભોગ હોતો નથી. કોઈ બીમારી વગેરે હોતી નથી. આપણે એવરહેલ્દી (સદા તંદુરસ્ત) - એવરવેલ્દી (સદા સંપત્તિવાન) બનીએ છીએ. સદૈવ હર્ષિત રહીએ છીએ કારણ કે બેહદ નાં બાપ થી વારસો મળે છે. પછી અડધાકલ્પ નાં પછી દુઃખ શરૂ થાય છે. તે પણ જ્યારે ભક્તિ વ્યભિચારી થઈ જાય છે ત્યારે દુઃખ વધારે થાય છે, ત્યારે ત્રાહી-ત્રાહી કરે છે અને પછી વિનાશ થાય છે. હવે તમે સમ્મુખ સાંભળો છો તો કેટલી મજા આવે છે. જાણો છો આ આપણાં સાચાં બાપ, સાચાં શિક્ષક, સાચાં સતગુરુ છે. આ મહિમા એક જ નિરાકાર બાપ ની છે. એ છે ઊંચા માં ઊંચા ભગવાન. એ બાપ ને યાદ કરો તો ઊંચ પદ પામશો. આ કોઈ સાધુ-સંત મહાત્મા તો તખ્ત (ગાદી) પર નથી બેસતાં. ક્યારેય પગે પડવા પણ નથી દેતાં. બાપ કહે છે-હું તમારો ઓબીડિયન્ટ સર્વન્ટ (આજ્ઞાકારી સેવક) છું. મને પગ ક્યાં છે? તમે માથું કોને ટેકવશો? બહુજ ગુરુઓ ને માથું ટેકવતાં-ટેકવતાં તમારું ટિપ્પડ (કપાળ) જ ઘસાઈ ગયું છે. જે ભક્તિમાર્ગ માં થાય છે તે જ્ઞાનમાર્ગ માં થઈ ન શકે. ભક્તિમાર્ગ માં કહે છે હૈં રામ.... બાપ કહે છે અહીંયા કોઈ અવાજ નથી કરવાનો. પોતાને આત્મા સમજી ગુપ્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. હૈં શિવ..... પણ કહેવાનું નથી. તમારે અવાજ થી પરે જવાનું છે. બાળકોને અંદર માં બાપ યાદ રહે છે. આત્મા જાણે છે કે આ અમારા બાબા છે. તમારે અંદર ગુપ્ત યાદ કરવાનાં છે, આને અજપા યાદ કહેવાય છે. જાપ નથી કરવાનાં. માળા અંદર ફેરવો કે બહાર ફેરવો. વાત એક જ છે. અંદર ફેરવવાનું કોઈ ગુપ્ત નથી. ગુપ્ત વાત છે - પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરવાં. એ શિવબાબા આ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા. તમને ડબલ એન્જિન મળે છે, શુંગારવા માટે. આમની આત્મા પણ શુંગારી રહી છે. પછી બધાં ચાલશે પિયરઘર. ત્યાંથી પછી સસુરઘર વિષ્ણુપુરી માં આવશે. આ છે ડબલ પિયરઘર અલૌકિક, પેલું લૌકિક તે

પારલૌકિક. આ અલૌકિક બાપ ને કોઈ જાણતું નથી, ત્યારે કહે છે આ દાદા ને કેમ બેસાડ્યાં છે. આ કોઈને ખબર નથી કે આ તન થી પરમાત્મા ભણાવે છે. આ અનેક જન્મો નાં અંત માં પૂજ્ય થી પુજારી બન્યાં છે. રાજા થી રંક બન્યાં છે. બાબા સમજાવે છે - આ તન માં હું પ્રવેશ કરું છું. છતાં પણ કોઈની બુદ્ધિ માં બેસતું નથી. મંદિરો માં બળદ રાખી દીધો છે. હવે શંકર તો છે સૂક્ષ્મવતન વાસી. સૂક્ષ્મવતન માં બળદ વગેરે તો હોતાં જ નથી. બળદ અર્થાત્ મેલ (પુરુષ). ભાગીરથ ને મેલ દેખાડે છે. મનુષ્ય તો બિલકુલ બેસમજ બની પડ્યાં છે. બાપ કહે છે - રાવણે બેસમજ બનાવ્યાં છે. પોતે કહે છે રામરાજ્ય જોઈએ. હવે રામરાજ્ય તો સતયુગ માં હોય છે. કળયુગ માં રાવણ રાજ્ય. રામ અને રાવણ ભારત માં હોય છે. શિવ જયંતી પણ ભારત માં મનાવે છે, રાવણ જયંતી નથી મનાવતાં કારણ કે દુશ્મન છે. જયંતી એની મનાવાય છે જે સુખ આપે છે. હવે શિવબાબા આવીને જ્ઞાન સંભળાવે છે અને રાવણ પર જીત પહેરાવે છે. હવે તમે જાણો છો રાવણ શું વસ્તુ છે! ક્યારે આવે છે! એક્યુરેટ (ચોક્કસ) હિસાબ બતાવાય છે. આ વાતો સારી રીતે ધારણ કરો. ભૂલો નહીં. જ્ઞાન સાગર નાં પાસે વાદળ બનીને આવ્યાં છો. ભરીને વરસાદ વરસાવવાનો છે, ધારણા ખૂબ સારી જોઈએ. અહીંયા તમે સમ્મુખ બેઠાં છો. ભાસના આવે છે અમે બેહદ નાં બાપ નાં સન્મુખ, ઘર માં બેઠાં છીએ. બ્રાહ્મણ કુલભૂષણ પણ છીએ. મમ્મા બાબા પણ છે. બાબા આપણને શિક્ષક નાં રુપ માં ભણાવી રહ્યાં છે. સદ્ગુરુ નાં રુપ માં સાથે લઈ જશે. તે ગુરુ લોકો લઈ નથી જતાં. ગુરુ નું કામ છે ફોલોઅર્સ (અનુયાયીઓ) ને સાથે લઈ જવાનું. હકીકત માં તે ફોલોઅર્સ પણ છે નહીં. તે સંન્યાસી, તે ગૃહસ્થી તો ફોલોઅર્સ કેવી રીતે થયાં. તમે શિવબાબા ને પણ ફોલો કરો છો, બ્રહ્મા બાબા ને પણ ફોલો કરો છો. જેવી રીતે આ બને છે, તમે પણ બનો છો. આપણે આત્મા પવિત્ર બની બાબા ની પાસે ચાલી જઈશું. બાબા કહે છે મામેકમ્ યાદ કરો. સાચાં-સાચાં ફોલોઅર્સ તમે છો.

બાપ કહે છે - હું આવ્યો છું તમને લઈ જવાનાં માટે. હવે જ્ઞાન-ચિતા પર બેસો તો લઈ જઈશ. સતયુગ માં લક્ષ્મી-નારાયણ નું રાજ્ય હતું, તે સમયે બીજા બધાં ધર્મ શાંતિધામ માં હતાં. આ વાતો ખૂબ સહજ છે. બાબા નાં ફોલોઅર્સ બનો. જેટલાં પવિત્ર બનશો, સારું પદ પામશો, નહીં તો સજા ખાવી પડશે. જવાનું તો જરૂર છે ૨૧ જન્મો નો વારસો મળે છે તો કેમ નહીં મહેનત કરવી જોઈએ. હમણાં મહેનત ન કરી તો કલ્પ-કલ્પાંતર નહીં કરશો. પછી ઊંચ પદ કેવી રીતે પામશો. આ મોટો બેહદ નો ક્લાસ છે. એક જ પરીક્ષા છે. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાનું છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એક બાપ નાં સાચાં-સાચાં ફોલોઅર્સ બની પૂરે-પૂરા પવિત્ર બનવાનું છે. ૨૧ જન્મો નો વારસો લેવાનો પુરુષાર્થ કરવાનો છે.
2. મુખ થી “હે શિવબાબા” પણ નથી કહેવાનું. અવાજ થી પરે જવાનું છે. પોતાને આત્મા સમજી અંદર માં બાપ ને યાદ કરવાનાં છે.

વરદાન :- સ્થૂળ કે સૂક્ષ્મ માં દરેક ફરમાન ને પાલન કરવા વાળા સંપૂર્ણ ફરમાનવરદાર ભવ સ્થૂળ ફરમાન પાલન કરવાની શક્તિ તે જ બાળક માં આવી શકે છે જે સૂક્ષ્મ ફરમાન પાલન કરે છે. સૂક્ષ્મ અને મુખ્ય ફરમાન છે નિરંતર યાદ માં રહો તથા મન-વચન-કર્મ થી પવિત્ર બનો. સંકલ્પ માં પણ અપવિત્રતા અથવા અશુદ્ધતા ન હોય. જો સંકલ્પ માં પણ જૂનાં અશુદ્ધ સંસ્કાર ટચ (સ્પર્શ) કરે છે તો સંપૂર્ણ વૈષ્ણવ કે સંપૂર્ણ પવિત્ર નહીં કહેશે એટલે કોઈ એક સંકલ્પ પણ ફરમાન નાં સિવાય ન ચાલે ત્યારે કહેશે સંપૂર્ણ ફરમાનવરદાર.

સ્લોગન :- બાપ ને જાણીને દિલ થી બાબા કહેવું આ સૌથી મોટી વિશેષતા છે.

“ મીઠા બાળકો - તમે અહીંયા પોતાની રાજાઈ તકદીર બનાવવા આવ્યાં છો , જેટલાં યાદ માં રહેશો , ભણતર પર ધ્યાન આપશો એટલી તકદીર શ્રેષ્ઠ બનતી જશે ”

- પ્રશ્ન :- સંગમ પર કઈ શ્રીમત નું પાલન કરી ૨૧ જન્મોનાં માટે તમે પોતાની તકદીર શ્રેષ્ઠ બનાવી લો છો?
- ઉત્તર :- સંગમ પર બાપની શ્રીમત છે - મીઠા બાળકો નિર્વિકારી બનો. દેહી-અભિમાની બનવાનો પૂરે-પૂરો પુરુષાર્થ કરો. ક્યારેય કોઈ પાપ કર્મ નહીં કરતાં તો ૨૧ જન્મો નાં માટે તકદીર શ્રેષ્ઠ બની જશે.
- ગીત :- તકદીર જગાકર આઈ હૂં....

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. હવે આ બે લાઈન નો અર્થ જેમણે સમજ્યો તે હાથ ઉઠાવે? આ કોણે કહ્યું-તકદીર જગાવીને આવી છું? આત્માએ. બધાંની આત્મા કહે છે-હું તકદીર બનાવીને આવી છું, કઈ તકદીર? નવી દુનિયામાં જવાની તકદીર. નવી દુનિયા છે સ્વર્ગ. આ જૂની દુનિયા છે નર્ક. તો આ બધું આત્માઓ કહે છે. આત્માને તો શરીર જરૂર જોઈએ ત્યારે તો બોલે. જીવ ની આત્માઓ કહે છે અમે આવ્યાં છીએ સ્કૂલ માં તકદીર બનાવવાં. ભણાવવા વાળા કોણ છે? શિવબાબા જ્ઞાન નાં સાગર. મનુષ્ય ને દેવતા અથવા પતિત ને પાવન, નર્કવાસીઓ ને સ્વર્ગવાસી બનાવવા વાળા એ એક બાપ જ છે. આ નર્ક ને આગ લાગવાની છે. દુનિયામાં એવી કોઈ સ્કૂલ નથી જ્યાં બાળકો કહે કે અમે બેહદનાં બાપ નાં પાસે આવ્યાં છીએ અથવા એવું પણ કોઈ નથી જે કહે હું બાપ પણ છું, શિક્ષક પણ છું, ગુરુ પણ છું. આ બ્રહ્મા પણ નથી કહી શકતાં. એક શિવબાબા જ કહે છે - હું બધાંનો બાપ, શિક્ષક, ગુરુ છું. એ જ બેસીને ભણાવે છે. તો હમણાં બાળકોએ તકદીર બનાવવાની છે. બાળકો કહે છે અમે આવ્યાં છીએ નવી દુનિયાની રાજધાની ની તકદીર બનાવવાં. અમને ખબર છે કે આ જૂની દુનિયા ખતમ થવાની છે. બાપ આવીને નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે. તમે ૨૧ જન્મોનું રાજ્ય-ભાગ્ય લેવા ભણો છો. એટલે તમે રાજાઈ તકદીર બનાવવા આવ્યાં છો. અહીંયા રાજયોગ શિખી રહ્યાં છો. આ ગીત તો ભલે એ નાટક વાળાઓનું બનાવેલું છે પરંતુ એનો અર્થ પછી સમજાવાય છે. જેમ બાપ બધાં વેદો, શાસ્ત્રો નો સાર બેસી સમજાવે છે. આ સમયે આખી દુનિયા માં છે ભક્તિ. સતયુગ માં ભક્તિ, મંદિર વગેરે હોતાં નથી. તમે અડધો કલ્પ ભક્તિ કરી છે, હવે તો ભગવાન મળી ગયાં છે. પહેલાં-પહેલાં ભારત માં આ દેવી-દેવતાઓનું રાજ્ય હતું, પછી ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં તકદીર બગડી ગઈ છે. હવે ફરીથી તકદીર બનાવે છે. બાપ આવ્યાં જ છે તકદીર બનાવવાં. બાળકોને કહે છે મને યાદ કરો. તમે બહુજ પાપ આત્મા બની પડ્યાં છો. પહેલાં-પહેલાં ભક્તિ કરાય છે શિવબાબા ની, તે છે અવ્યભિચારી ભક્તિ. પછી ભક્તિ પણ વ્યભિચારી થઈ જાય છે. તો બાળકોને પહેલાં-પહેલાં એ નિશ્ચય હોવો જોઈએ કે જેમને ભગવાન કહેવાય છે એ અમને ભણાવે છે. એમને કોઈ શરીર છે નહીં, તે આ શરીર માં બેસી બોલે છે. જેમ તમારી આત્મા આ શરીર માં આવવાથી બોલવા લાગે છે. ક્યારેક-ક્યારેક મનુષ્ય મરી જાય છે, પછી જ્યારે સ્મશાન માં લઈ જાય છે તો અડધા માં ચુરપુર કરવા લાગી જાય છે. આમ આત્મા ચાલી ગઈ પછી આવી, ના. આત્મા બિલકુલ સૂક્ષ્મ છે ને, તો ક્યાં છુપાઈ ગઈ. એવું કહેશે અનકોનસિયસ (બેભાન) થઈ ગઈ, કોઈને ખબર ન પડી. એવું ક્યારેક-ક્યારેક થઈ જાય છે. ચિતા થી પણ જાગી પડે છે, પછી એમને ઉઠાવી લે છે. તો આ શું થયું? આત્મા ક્યાં છુપાઈ ગઈ. પાછી પોતાનાં ઠેકાણે આવી ગઈ. આત્મા નથી તો શરીર એકદમ મડદું થઈ જાય છે. તો આત્માઓ નો દેશ છે પરમધામ. તમે જાણો છો આપણે ત્યાં એ ઘર નાં રહેવા વાળા હતાં. પહેલાં-પહેલાં આપણે આત્મા ઘરે થી આવી સતયુગ માં. ભારતવાસી જે દેવી-દેવતા હતાં, તે જ આવ્યાં હશે. હકીકત માં જે-જે ધર્મ સ્થાપન કરે છે, અંત સુધી કાયમ રહે છે. બુદ્ધ નો ધર્મ કાયમ છે, ક્રાઈસ્ટ નો ધર્મ કાયમ છે. ફક્ત દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જે રાજ્ય કરતાં હતાં એમનું નામ જ ગુમ છે. કોઈ પણ નથી જે પોતાને દેવી-દેવતા ધર્મ નાં કહેતાં હોય.

બાપ સમજાવે છે ભારતવાસી પોતાનાં ધર્મ ને ભૂલી ગયાં છે, આપણો ગૃહસ્થ ધર્મ પવિત્ર હતો. સંપૂર્ણ નિર્વિકારી, મહારાજા-મહારાણી નું રાજ્ય હતું. એમને કહે છે ભગવતી લક્ષ્મી અને ભગવાન નારાયણ. હકીકત

માં ભગવાન એક છે, એમને જ જ્ઞાન સાગર કહેવાય છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ માં તો કોઈ જ્ઞાન છે નહીં. જ્ઞાન નાં સાગર એક જ શિવબાબા છે. એ બેસી આપ બાળકોને જ્ઞાન આપે છે. તમે હમણાં ભણી રહ્યાં છો, આ ભણતર પછી ત્યાં ભૂલી જશો. હમણાં તમે દરેક સમજો છો કે અમારી આત્મા માં ૮૪ જન્મો નો રેકૉર્ડ ભરેલો છે. આત્મા હમણાં નોલેજ લઈ રહી છે. પછી સતયુગ માં જઈને પોતાનું રાજ્ય ભાગ્ય કરશે. તમે કહેશો અમે ૮૪ નું ચક્ર લગાવ્યું. હવે બાબા થી અમે સ્વર્ગની બાદશાહી લઈ રહ્યાં છીએ. દરેક એ દાદા થી વારસો લે છે, પરંતુ પોત-પોતાનાં પુરુષાર્થ અનુસાર. એમાં કોઈ ભાગ વહેંચાતો નથી. અજ્ઞાનકાળ માં વહેંચાય છે ને. બેહદ નાં બાપ કહે છે હું વૈકુંઠ સ્થાપન કરું છું. એમાં ઊંચ પદ પામવું, તે છે તમારા પુરુષાર્થ પર આધાર. જેટલું બાપ ને યાદ કરશો એટલાં વિકર્મ વિનાશ થશે. પવિત્ર બનશો. સોના ને ભઠ્ઠી માં નાખે છે ને. તો એનાથી ખાદ નીકળી સાચાં સોનાની ડલ્લી (લગડી) બની જાય છે. આ આત્મા પણ સાચું સોનું હતી, અહીંયા પાર્ટ ભજવવા આવે છે. પહેલાં છે ગોલ્ડન એજેડ (સતયુગી) પછી પહેલાં ચાંદી ની ખાદ પડી. આત્મા થોડી ઈમ્પ્યોર (અપવિત્ર) બની જાય છે તો પછી ધીરે-ધીરે થોડી ઘટતી જાય છે. મકાન પણ પહેલાં નવું પછી ધીરે-ધીરે જૂનું થતું જાય છે. ૧૦૦ વર્ષ પછી કહેશે જૂનું. એમ દુનિયા પણ નવી અને જૂની થાય છે. આજ થી ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં નવી હતી, આ દેવી-દેવતાઓ નું રાજ્ય જે હતું - તે ક્યાં ગયું? ૮૪ જન્મ ભોગવતાં-ભોગવતાં જૂનું થઈ ગયું. આત્મા પણ મેલી, તો શરીર પણ મેલું થઈ ગયું. ગોરા થી સાવરા થઈ ગયાં. કૃષ્ણ ને પણ ગોરા અને સાવરા દેખાડે છે ને. પગ નર્ક તરફ, મોઢું સ્વર્ગ તરફ દેખાડ્યું છે. તમે પણ એ કુળ નાં છો. તમારા પણ પગ નર્ક તરફ મોઢું સ્વર્ગ તરફ છે. હવે તમે પહેલાં નિર્વાણધામ માં જઈને પછી સ્વર્ગ માં આવશો. કળયુગ ને આગ લાગી જશે. મુશળધાર વરસાદ, આગ, ધરતીકંપ વગેરે થશે. પતિત આત્માઓ બધી હિસાબ-કિતાબ ચૂકવું કરી ઘરે ચાલી જશે. બાકી થોડાં બચશે. પવિત્ર આત્માઓ આવતી જશે. હમણાં તો બધાં છે કાંટા. કામ કટારી ચલાવવી, આ કાંટા લગાવવાં છે. અહીંયા તો બાપ કહે છે કે સંપૂર્ણ નિર્વિકારી બનવાનું છે. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો હું તમને સ્વર્ગ નો વારસો આપીશ, તમે પવિત્ર બની જશો. તમે પાવન હતાં તો ગૃહસ્થ વ્યવહાર પણ પવિત્ર હતો. હમણાં તમે પતિત બન્યાં છો તો ગૃહસ્થ વ્યવહાર પણ અપવિત્ર, વિકારી છે. સતયુગ માં વ્યવહાર ધંધો પણ સાચ્યો ચાલે છે. ત્યાં ખોટું વગેરે બોલવાની દરકાર નથી રહેતી, ખોટું ત્યારે બોલાય છે જ્યારે બહુજ પૈસા કમાવાનો લોભ હોય છે. ત્યાં તો અથાહ પૈસા મળે છે. અનાજ વગેરે ની કોઈ કિંમત નથી રહેતી. ત્યાં કોઈ ગરીબ હોતું જ નથી, જે સારો પુરુષાર્થ કરશે તે મહારાજા બનશે. હીરા ઝવેરાતો નાં મહેલ મળશે. પુરુષાર્થ પૂરો નહીં કરશે તો પ્રજા માં ચાલ્યાં જશે. રાજા-રાણી પછી રાજકુમાર-રાજકુમારી બધાં ધરાના (વંશજ) હોય છે ને. પછી પ્રજા માં પણ નંબરવાર સાહકાર અને ગરીબ પ્રજા હોય છે. ત્યાં તો બધાં પવિત્ર હશે. રાજા-રાણી, વજીર પણ એક. ત્યાં કોઈ બહુજ વજીર નથી હોતાં. રાજા માં તાકાત રહે છે રાજ્ય ચલાવવાની. તો જેમ બાપ સમજાવે છે તો બાળકોએ પણ સમજાવવું જોઈએ. આપણે ભારતવાસી દેવી-દેવતા હતાં. સતયુગ માં આપણું રાજ્ય હતું. ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં આપણે પવિત્ર હતાં, સ્વર્ગવાસી હતાં પછી પતિત બનતાં-બનતાં નર્કવાસી બન્યાં છીએ ફરી સ્વર્ગવાસી બનીએ છીએ. આ ખેલ બનેલો છે. સ્વર્ગવાસી એક જન્મ માં બની જઈશું પછી નર્કવાસી બનવામાં ૮૪ જન્મ લેવાં પડશે. સીડી માં બહુજ સ્પષ્ટ બતાવેલું છે. હવે બુદ્ધિ માં આવ્યું છે કે આપણે જઈને સ્વર્ગ માં રાજ્ય કરીશું. હમણાં બાપ થી વારસો લઈ રહ્યાં છીએ. બાપ જ સત્ય બતાવીને નર થી નારાયણ બનાવે છે. તે લોકો જે સત્ય નારાયણ ની કથા સાંભળે છે તે કોઈ નર થી નારાયણ બનતાં નથી. તો તે કથા ખોટી થઈ ને. અહીંયા તમે બેઠાં જ છો નર થી નારાયણ બનવાના માટે, તેઓ એવું થોડી કહે છે કે પવિત્ર બનો, મામેકમ્ યાદ કરો. સત્ય-નારાયણ ની કથા પૂર્ણિમા નાં દિવસે સંભળાવે છે. હવે આ સમયે પૂર્ણિમાસી કહેવાય છે ૧૬ કળા ચંદ્રમા ને. જ્યારે અંત હોય છે ત્યારે ચંદ્રમા ની લકીર (રેખા) જઈને રહે છે, જેને અમાસ કહે છે. અમાસ એટલે અંધારી રાત. સતયુગ ત્રેતા ને દિવસ, દ્વાપર કળયુગ ને રાત કહેવાય છે. આ બધાં પોઈન્ટ સમજવાનાં છે. આ શિવબાબા બેસી ભણાવે છે. એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે અને ગુરુ પણ છે. આમનામાં પ્રવેશ કરી આત્માઓ ને ભણાવે છે.

બાપ કહે છે જેવી રીતે આમની આત્મા ભુકુટી ની વચમાં બેઠી છે, હું પણ આવીને અહીંયા બેસું છું. તમને બેસી સમજાવું છું. તમે પહેલાં પાવન હતાં પછી પતિત બન્યાં છો. હવે મુજ બાપ ને યાદ કરો, પવિત્ર બન્યાં વગર ઘરે પાછા જઈ ન શકો. પવિત્ર બનશો ત્યારે ઉડશો. બધાં પોકારે પણ છે હેં પતિત-પાવન આવો, પાવન બનાવો, ત્યારે અમે ઉડીએ. પોતાનાં ઘરે મુક્તિધામ માં જઈએ. તે છે આપણી આત્માઓનું ઘર. પતિત ઘરે જઈ નથી શકતાં. જે સારી રીતે શિક્ષા ને ધારણ કરશે તો જલ્દી સ્વર્ગ માં આવશે, નહીં તો મોડે થી આવશે. નવા મકાનમાં

આવવું જોઈએ ને. નવા મકાન માં મજા છે ને. પહેલાં-પહેલાં સતયુગ માં આવવું જોઈએ. મમ્મા બાબા સતયુગ માં જાય છે, અમે પછી મોડે થી કેમ જોઈએ! તમે પણ ફોલો કરો (અનુસરણ કરો) બ્રહ્મા ને. બાપ ને યાદ કરતાં રહો. કોઈ વાત માં તકલીફ થાય છે તો શિવબાબા ને પૂછો. શ્રીમત થી જ શ્રેષ્ઠ બનશો. જૂની દુનિયામાં તો પ વિકારો રૂપી રાવણની મત પર ચાલતાં આવ્યાં છો. પહેલાં-પહેલાં છે દેહ-અભિમાન. હવે આપ બાળકોએ દેહી-અભિમાની બનવાનું છે. હું આત્મા પરમધામ ની રહેવા વાળી છું, એને શાંતિધામ કહેવાય છે. એવી-એવી વાતો બીજું કોઈ સમજાવી ન શકે. બાપ જ સમજાવે છે, તમારી આત્મા આ ઓર્ગન્સ (કર્મેન્દ્રિયો) થી સાંભળે છે, સતયુગ માં ક્યારેય શરીર ખરાબ થતું જ નથી. અહીંયા તો બેઠાં-બેઠાં અકાળે મૃત્યુ થઈ જાય છે. સતયુગ માં એવી કોઈ વાત હોતી નથી, એને કહેવાય જ છે હેવન, સ્વર્ગ, પેરેડાઈઝ. પછી આપણે ચક્ર લગાવીને પુનર્જન્મ લેતાં-લેતાં ૮૪ નું ચક્ર પૂરું કર્યું છે, પછી બાપ આવીને બાળકોને સ્વર્ગ નાં લાયક બનાવે છે. હમણાં તમે નવી દુનિયાનાં લાયક બનો છો. હમણાં તો નર્ક છે. હવે તમે આવ્યાં છો નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનવાની તકદીર બનાવવાં. કહે છે અમે શિવબાબા ની પાસે આવ્યાં છીએ તકદીર બનાવવાં. કલ્પ-કલ્પ દર પ હજાર વર્ષ પછી આપણે તકદીર બનાવીએ છીએ. આપણે સ્વર્ગવાસી બનીએ છીએ પછી રાવણ રાજ્ય શરૂ થવાથી આપણે વિકારી બની જઈએ છીએ. હમણાં બધાં વિકારી પતિત છે ત્યારે બાપ આવીને નવી દુનિયા સ્થાપન કરે છે. નવી દુનિયામાં ફક્ત આપ બાળકો જ હશો. બાકી બધાં શાંતિધામ માં ચાલ્યાં જશે. ઉપર માં આત્માઓ નું ઝાડ છે. પછી પોત-પોતાનાં સમય પર આવશે. જ્યારે આપણું રાજ્ય હશે તો ત્યાં બીજા ધર્મ વાળા હશે નહીં. પછી દ્વાપર માં રાવણ રાજ્ય શરૂ થશે. આ બધી વાતો સારી રીતે ધારણ કરવાની છે. અહીંયા નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનવાનું છે. નર્કવાસી મનુષ્ય ને અસુર અને સ્વર્ગવાસી મનુષ્ય ને દેવતા કહેવાય છે. હમણાં બધાં આસુરી સ્વભાવ વાળા છે. હમણાં બાપ બેસી પુરુષાર્થ કરાવે છે. બાપ કહે છે પવિત્ર બનો. દરેક વાત માં પૂછતાં રહો. કોઈ પૂછે છે કે બાબા ધંધા માં ખોટું બોલવું પડે છે, ખોટું બોલવાથી થોડું પાપ બનશે. તે પછી બાપ ને યાદ કરતાં રહેશો તો પાપ કપાઈ જશે. આજકાલની દુનિયામાં બધાં પાપ કરતાં રહે છે. કેટલી રિશ્વત (લાંચ) ખાતા રહે છે. આ પ્રદર્શની નાં ચિત્ર મેપ્સ (નકશા) છે, આવાં મેપ્સ ક્યાંય હોતાં નથી. જો કોઈ જોઈને કોપી કરીને બનાવે પણ, પરંતુ એનો અર્થ પણ સમજી નહીં શકશે. પ્રદર્શની મેળા માં તો બહુજ આવે છે. કહેવાય છે ૭ દિવસ નાં માટે સમજવા આવો તો તમે સ્વર્ગવાસી બનવાનાં લાયક બની જશો. હમણાં નર્કવાસી છો, સીડી માં જુઓ કેટલું ક્લિયર (સ્પષ્ટ) છે. આ છે પતિત દુનિયા, પાવન દુનિયા ઉપર છે.

હવે આપ બાળકો શિવબાબા થી પ્રોમિસ (વાયદો) કરો છો બાબા અમે નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી જરૂર બનીશું. હમણાં તમે તૈયારી કરી રહ્યાં છો શિવાલય માં જવાનાં માટે, એટલે વિકાર માં ક્યારેય નથી જવાનું. તોફાન તો માયાનાં બહુજ આવશે પરંતુ નંગન (પતિત) નથી થવાનું. પતિત થવાથી ખૂબ ખતા (ભૂલો) થઈ જશે પછી ધર્મરાજ ની બહુજ મોટી સજા ખાવી પડશે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. મનુષ્ય થી દેવતા બનવાના માટે જે પણ આસુરી સ્વભાવ છે, ખોટું બોલવાની આદત છે, એનો ત્યાગ કરવાનો છે. દૈવી સ્વભાવ ધારણ કરવાનો છે.
2. ઘરે જવાનાં માટે પવિત્ર જરૂર બનવાનું છે. માયા નાં તોફાન આવે છતાં પણ કર્મેન્દ્રિયો થી ક્યારેય કોઈ વિકર્મ નથી કરવાનું.

વરદાન :- સાચી લગન નાં આધાર પર બીજો સંગ તોડી એક સંગ જોડવા વાળા સંપૂર્ણ વફાદાર ભવ સંપૂર્ણ વફાદાર એને કહેવાય છે જેમનાં સંકલ્પ કે સ્વપન માં પણ સિવાય બાપ નાં અને બાપ નાં કર્તવ્ય તથા બાપની મહિમા નાં, બાપ નાં જ્ઞાન નાં બીજું કંઈ પણ ન દેખાય. એક બાપ બીજું ન કોઈ.... બુદ્ધિ ની લગન સદા એક સંગ રહે તો અનેક સંગ નો રંગ લાગી નથી શકતો એટલે પહેલો વાયદો છે બીજા સંગ તોડી એક સંગ જોડવો - આ વાયદા ને નિભાવવો અર્થાત્ સંપૂર્ણ વફાદાર બનવું.

સ્લોગન :- સત્યતા ની સ્વ-સ્થિતિ પરિસ્થિતિઓમાં પણ સંપૂર્ણ બનાવી દેશે.

“ મીઠા બાળકો - પોતાની તકદીર ઊંચી બનાવવી છે તો રુહાની સેવા નો શોખ રાખો , બધાંને જ્ઞાન ધન નું દાન કરતાં રહો ”

પ્રશ્ન :- રુહાની બાપ એવી કઈ શ્રીમત આપે છે જે આજ સુધી કોઈ મનુષ્યે નથી આપી?

ઉત્તર :- હૈં રુહાની બાળકો, તમે રુહાની સેવા માં દધીયિ ઋષિ ની જેમ હઠી (હાડકા) આપો. બાપ થી જે અવિનાશી જ્ઞાન રતન મળ્યાં છે તેનું દાન કરો. આ જ છે સાચી સેવા. આવી સેવા કરવાની મત કોઈ પણ મનુષ્ય ન આપી શકે. રુહાની સેવા કરવાવાળા ખુશી માં નાચતાં રહેશે. તકદીર ઊંચી બનતી જશે.

ગીત :- બદલ જાયે દુનિયા.....

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીતની બે લાઈન સાંભળી. તેમણે તો ગીત બનાવી દીધું છે. જેમ કોઈની સગાઈ થાય છે તો આ પાકડું જ છે કે સ્ત્રી-પુરુષ ક્યારેય એક-બીજા ને છોડશે નહીં. કોઈ વિરલા એવાં હોય છે જે પરસ્પર નથી બનતું તો છોડી પણ દે છે. અહીંયા આપ બાળકો કોની સાથે પ્રતિજ્ઞા કરો છો? ઈશ્વર ની સાથે. જેમની સાથે આપ બાળકોની અથવા સજનીઓની સગાઈ થઈ છે. પરંતુ એવાં જે વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે એમને પણ છોડી દે છે. અહીંયા તમે બાળકો બેઠાં છો. તમે જાણો છો હવે બેહદનાં બાપદાદા આવ્યાં કે આવ્યાં. આ અવસ્થા જે તમારી અહીંયા રહે છે, બહાર સેવાકેન્દ્ર પર થઈ ન શકે. અહીંયા તમે સમજશો બાપદાદા આવ્યાં કે આવ્યાં. બહાર સેવાકેન્દ્ર પર સમજશે બાબાએ વગાડેલી (સંભળાવેલી) મુરલી આવી કે આવી. અહીંયા અને ત્યાંમા બહુજ ફરક રહે છે કારણ કે અહીંયા બેહદ નાં બાપદાદા નાં સન્મુખ તમે બેઠાં છો. ત્યાં તમે સન્મુખ નથી. ઈચ્છો છો સન્મુખ જઈને મુરલી સાંભળીએ. અહીંયા બાળકોની બુદ્ધિ માં આવ્યું કે બાબા આવ્યાં કે આવ્યાં. જેવી રીતે બીજા સતસંગ હોય છે. ત્યાં સમજશે ફલાણા સ્વામી આવશે. પરંતુ આ ખ્યાલાત પણ બધાનાં એકરસ નથી રહેતાં. કોઈને સંબંધી યાદ આવશે. બુદ્ધિ એક ગુરુ નાં સાથે પણ રહેતી નથી. કોઈ વિરલા જ હશે જે સ્વામી ની યાદ માં બેઠાં હશે. અહીંયા પણ એવું છે. એવું નથી કે બધાં શિવબાબા ની યાદ માં રહે છે. બુદ્ધિ દોડતી રહે છે. મિત્ર સંબંધી યાદ આવશે. પૂરો સમય એક જ શિવબાબા નાં સન્મુખ રહેવામાં તો અહો સૌભાગ્ય. સ્થાઈ યાદ માં કોઈ વિરલા જ રહે છે. અહીંયા શિવબાબા નાં સન્મુખ રહેવામાં તો ખૂબ ખુશી રહેવી જોઈએ. અતીન્દ્રિય સુખ ગોપી વલ્લભ નાં ગોપ ગોપીઓથી પૂછો. આ અહીંયાનું ગવાયેલું છે. અહીંયા તમે બાબાની યાદ માં બેઠાં છો. જાણો છો હવે આપણે ઈશ્વર નાં બન્યાં છીએ પછી દૈવી ગોદ માં હશું. ભલે કોઈની બુદ્ધિ માં સર્વિસ (સેવા) નાં ખ્યાલાત ચાલે છે. આ ચિત્ર માં આ કરેક્શન (સુધારો) કરીએ, આ લખીએ. પરંતુ સારા બાળકો હશે તો સમજશે કે હવે તો બાપ થી જ સાંભળવાનું છે, બીજા કોઈ સંકલ્પ આવવાં નહીં દેશે. બાપ જ્ઞાન રત્નો થી ઝોલી ભરવા આવ્યાં છે. તો બાપ થી જ બુદ્ધિયોગ લગાવવાનો છે. નંબરવાર ધારણા કરવા વાળા તો હોય જ છે. કોઈ સારી રીતે ધારણ કરે છે, કોઈ ઓછું ધારણ કરે છે. બુદ્ધિયોગ બીજો તરફ દોડતો રહેશે તો ધારણા નહીં થશે. કાચ્યા થઈ જશે. એક બે વાર મુરલી સાંભળી, ધારણા નહીં થઈ તો આદત પાકી થઈ જાય છે. પછી કેટલું પણ સાંભળતાં રહેશે, ધારણા થશે નહીં. કોઈને સંભળાવી નહીં શકશે. જેમને ધારણા થશે તેમને સર્વિસ નો શોખ થશે, ઉછળતાં રહેશે. જઈને ધન દાન કરું, કારણ કે આ ધન એક બાપનાં સિવાય બીજા કોઈની પાસે છે નહીં. બાપ આ પણ જાણે છે બધાંને ધારણા થઈ ન શકે. બધાં એકરસ ઊંચ પદ પામી નથી શકતાં એટલે બુદ્ધિ બીજો તરફ ભટકતી રહે છે. ભવિષ્ય તકદીર આટલી ઊંચી બની નથી શકતી. પછી કોઈ સ્થૂળ સર્વિસ માં પોતાની હઠી આપે છે, બધાંને રાજી કરે છે. જેવી રીતે ભોજન પકાવે છે, ખવડાવે છે આ પણ સબ્જેક્ટ (વિષય) છે ને. સર્વિસ નો જેમને શોખ હશે તે મુખ થી કહ્યાં વગર રહેશે નહીં. પછી બાબા જુએ પણ છે કે ક્યાંક દેહ-અભિમાન તો નથી. મોટાઓનો રિગાર્ડ (આદર) રાખે છે કે નહીં. મોટાં મહારથીઓનો રિગાર્ડ તો રાખવાનો હોય છે. હાં, કોઈ નાનાં પણ હોશિયાર થઈ જાય છે, તો થઈ શકે છે મોટાં ને એમનો રિગાર્ડ રાખવો પડે કારણ કે બુદ્ધિ એમની ગેલપ (ઝડપ) કરી લે છે. સર્વિસ નો શોખ જોઈ બાપ તો ખુશ થશે ને. આ સારી સર્વિસ કરશે. આખો દિવસ પ્રદર્શની સમજાવવાની પણ પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરવી જોઈએ. પ્રજા પણ તો અસંખ્ય બનવાની છે ને. લાખો પ્રજા જોઈએ. બીજો તો કોઈ ઉપાય છે નહીં. સૂર્યવંશી, ચંદ્રવંશી રાજા રાણી પ્રજા બધાં અહીંયા બનવાનાં છે. કેટલી સર્વિસ કરવી જોઈએ. બાળકોની બુદ્ધિ માં

છે હમણાં અમે બ્રાહ્મણ બન્યાં છીએ. ઘર ગૃહસ્થ માં રહેવાથી દરેકની અવસ્થા પોતાની રહે છે ને. ઘરબાર તો છોડવાનું નથી. બાબા કહે છે ઘર માં ભલે રહો, પરંતુ બુદ્ધિ માં આ નિશ્ચય રાખવાનો છે કે આ જૂની દુનિયા ખતમ થયેલી જ છે. આપણું હવે બાપ થી કામ છે. આ પણ જાણો છો કલ્પ પહેલાં જેમણે આ જ્ઞાન લીધું હતું, તે જ લેશે. સેકન્ડ બાય (પછી) સેકન્ડ હૂબહૂ રીપિટ (પુનરાવર્તિત) થઈ રહ્યું છે. આત્મા માં જ્ઞાન છે ને. બાપ નાં પાસે પણ જ્ઞાન છે. આપ બાળકોએ પણ બાપ જેવા બનવાનું છે, પોઈન્ટ (મુદ્દા) ધારણ કરવાનાં છે. બધાં પોઈન્ટ એક સાથે નથી સમજાવાતાં. લક્ષ પાકું રખાય છે. વિનાશ પણ સામે છે. આ તે જ વિનાશ છે. સતયુગ, ત્રેતા માં કોઈ લડાઈ વગેરે હોતી નથી. તે તો પછી જ્યારે બહુજ ધર્મ હોય છે, લશ્કર મોટું થાય છે ત્યારે લડાઈ શરૂ થાય છે. પહેલાં-પહેલાં આત્માઓ સતોપ્રધાન થી ઉતરે છે પછી સતો રજો તમો માં આવે છે. આ બધું બુદ્ધિ માં રાખવાનું છે. કેવી રીતે રાજધાની સ્થાપન થઈ રહી છે. અહીંયા બેઠાં છો તો આ બુદ્ધિમાં રાખવાનું છે. શિવબાબા આવીને આપણને ખજાનો આપે છે, જેને બુદ્ધિ માં ધારણ કરવાનો છે. સારા-સારા બાળકો નોટસ (નોંધ) લે છે, નોટસ લેવાનું સારું છે, તો બુદ્ધિ માં ટોપિક્સ (વિષય) આવશે. આજે આ ટોપિક પર સમજાવશું. બાપ કહે છે મેં તમને કેટલો ખજાનો આપ્યો હતો. સતયુગ ત્રેતા માં તમારી પાસે અથાહ ધન હતું પછી વામમાર્ગ માં જવાથી ઓછું થતું ગયું. ખુશી પણ ઓછી થતી ગઈ. કાંઈ ને કાંઈ વિકર્મ થવા લાગ્યાં. ઉતરતાં-ઉતરતાં કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. સતોપ્રધાન સતો, રજો, તમો ની સ્ટેજિસ (સ્થિતિ) હોય છે ને. સતો થી રજો માં આવો છો તો એવું નથી ફટ થી આવી જાય છે. તમોપ્રધાન માં પણ ધીરે-ધીરે ઉતરો છો, તેમાં પણ સતો રજો તમો સ્ટેજિસ આવશે. ફટ થી તમોપ્રધાન નહીં થશે. ધીરે-ધીરે સીડી ઉતરતાં જાઓ છો. કળાઓ ઓછી થતી જાય છે. હવે જમ્પ (છલાંગ) લગાવવાનો છે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનું છે, આનાં માટે સમય બાકી થોડો છે. ગવાયેલું પણ છે ચઢે તો ચાખે વૈકુંઠ રસ. કામ ની ચમાટ (થપ્પડ) લાગે છે તો એકદમ ચકનાચૂર થઈ જાય છે. હડગુડ (હાડકા) તૂટી જાય છે, જેવી રીતે કોઈ મનુષ્ય પોતાનો જીવઘાત કરે છે. આત્મઘાત નહીં, જીવઘાત કહેવાય છે. એવી રીતે આ પણ આત્માનો ઘાત થઈ જાય છે. કરેલી કમાણી બધી ખતમ થઈ જાય છે. અહીંયા તો બાપ થી વારસો પામવાનો છે, બાપ ને યાદ કરવાનાં છે કારણ કે બાપ થી બાદશાહી મળે છે. પોતાનાથી પૂછવાનું છે કે મેં બાપ ને યાદ કરી કેટલી ભવિષ્ય નાં માટે કમાણી કરી? કેટલાં આંધળા ની લાઠી બન્યાં? ઘર-ઘર માં સંદેશ આપવાનો છે કે આ જૂની દુનિયા બદલાઈ રહી છે. બાપ નવી દુનિયાનાં માટે રાજયોગ શિખવાડી રહ્યાં છે. સીડી માં દેખાડ્યું છે, આ બનાવવામાં મહેનત લાગે છે. આખો દિવસ ખ્યાલાત ચાલતાં રહે છે કે એવું સહજ બનાવીએ જે કોઈ સમજી જાય. આખી દુનિયા તો નહીં આવશે. દેવી-દેવતા ધર્મ વાળા જ આવશે. તમારી સર્વિસ તો ખૂબ ચાલવાની છે. તમે જાણો છો આપણો ક્લાસ ક્યાં સુધી ચાલશે! તે તો લાખો વર્ષ કલ્પ ની આયુ સમજે છે. તો શાસ્ત્ર વગેરે સંભળાવતાં જ રહે છે. સમજે છે જ્યારે અંત થશે ત્યારે બધાનાં સદગતિ દાતા આવશે. પછી જે અમારા ચેલા છે એમની ગતિ થઈ જશે. પછી અમે પણ જઈને જ્યોતિ માં સમાઈ જઈશું, પરંતુ એવું તો છે નહીં. તમે જાણો છો આપણે અમર બાપ દ્વારા સાચી-સાચી અમરકથા સાંભળી રહ્યાં છીએ. તો અમર બાબા જે કહે છે તે માનવું પણ જોઈએ. ફક્ત કહે છે મને યાદ કરો અને પવિત્ર બનો. નહીં તો બહુજ સજાઓ ખાવી પડશે, પદ પણ ઓછું મળશે. સર્વિસ માં મહેનત કરવાની છે. જેમ દધીચિ ઋષિ નું દૃષ્ટાંત છે, હઠીઓ પણ સર્વિસ માં આપી દીધી. પોતાનાં શરીર નો પણ ખ્યાલ ન કરીને સર્વિસ માં રહેવાનું છે, આને કહેવાય છે હઠી સર્વિસ અને બીજી છે રુહાની હઠી સર્વિસ. રુહાની સર્વિસ વાળા રુહાની નોલેજ જ સંભળાવતાં રહેશે. જ્ઞાન ધન દાન કરતાં ખુશી માં નાચતાં રહેશે. દુનિયામાં જે મનુષ્ય સર્વિસ કરે છે તે છે શારીરિક. શાસ્ત્ર બેસી સંભળાવે છે, તે કોઈ રુહાની સર્વિસ નથી. રુહાની સર્વિસ ફક્ત બાપ જ શિખવાડે છે. સ્પ્રીચ્યુઅલ બાપ (પરમપિતા પરમાત્મા) જ આવીને સ્પ્રીચ્યુઅલ બાળકો (આત્માઓ) ને ભણાવે છે. તમે હવે તૈયારી કરી રહ્યાં છો - સતયુગ નવી દુનિયામાં જવાનાં માટે. ત્યાં તમારા થી કોઈ વિકર્મ નહીં થશે. તે છે રામરાજ્ય. ત્યાં હોય જ છે થોડાં. તે થોડાં મનુષ્ય આવીને ભણશે. હમણાં તો રાવણ રાજ્ય માં બધાં દુઃખી છે ને. આ બધું નોલેજ તમારી બુદ્ધિ માં છે, નંબરવાર પુરુષાર્થ અનુસાર. આ સીડી નાં ચિત્ર માં જ બધું નોલેજ આવી જાય છે. આ ચિત્ર બનાવવાનાં માટે મશીનરી જોઈએ. તે ગવર્મેન્ટ (સરકાર) નાં સમાચાર પત્ર કેટલાં છપાય છે. કેટલો કારોબાર ચાલે છે. અહીંયા તો બધું હાથે થી બનાવવું પડે છે.

બાપ કહે છે - આ અંતિમ જન્મ પવિત્ર બનો તો પવિત્ર દુનિયાનાં માલિક બનશો. આ નોલેજ કોઈની પાસે નથી. કહેશે આ સીડી માં બીજા ધર્મો નાં સમાચાર ક્યાં છે? તે પણ આ ગોળામાં લાગેલા છે. તે નવી દુનિયામાં તો આવતાં જ નથી. તેમને શાંતિ મળે છે. ભારતવાસી જ સ્વર્ગ માં હતાં ને. ભારત માં જ બાપ રાજ્યોગ શિખવાડવા

આવે છે એટલે ભારત નો પ્રાચીન રાજ્યોગ બધાં પસંદ કરે છે. આ ચિત્ર થી તે સ્વયં જ સમજી જશે, બરાબર નવી દુનિયામાં ફક્ત ભારત જ હતો. પોતાનાં ધર્મ ને પણ સમજી જશે. જેવી રીતે કાઈસ્ટ આવ્યાં ધર્મ સ્થાપન કરવાં. આ સમયે તે પણ બેગર (કંગાળ) રૂપ માં છે, બધાં તમોપ્રધાન છે. આ રચતા અને રચના નું કેટલું મોટું નોલેજ છે. તમે કહી શકો છો કે અમને કોઈનાં પૈસા ની દરકાર (જરૂર) નથી. પૈસા અમે શું કરીશું! તમે આ સાંભળો અને બીજાઓને સંભળાવવા માટે આ ચિત્ર વગેરે છાપાવો. આ ચિત્રો થી કામ લેવાનું છે. હોલ બનાવો, જ્યાં આ નોલેજ સંભળાય. બાકી અમે પૈસા લઈને શું કરીશું. તમારા જ ઘરનું કલ્યાણ થવાનું છે. તમે ફક્ત પ્રબંધ કરો, બહુજ આવીને સાંભળશે. રચના અને રચતા નું નોલેજ તો ખૂબ સાડું છે. આ તો મનુષ્યોએ જ સમજવાનું છે, વિદેશ વાળા આ નોલેજ સાંભળીને ખૂબ પસંદ કરશે. ખૂબ ખુશ થશે. સમજશે અમે પણ બાપની સાથે યોગ લગાવશું તો વિકર્મ વિનાશ થઈ જશે. બધાંને બાપ નો પરિચય આપવાનો છે. સમજશે આ નોલેજ ગોડફાધર નાં સિવાય કોઈ આપી ન શકે. કહે છે ખુદાએ બહિશ્ત (સ્વર્ગ) સ્થાપન કર્યું. પરંતુ એ કેવી રીતે આવે છે, આ કોઈને ખબર નથી. તમારી વાતો સાંભળીને બહુજ ખુશ થશે. પછી પુરુષાર્થ કરી યોગ શિખશે. તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવાનાં માટે પણ પુરુષાર્થ કરશે. સર્વિસ નાં માટે તો ખૂબ ખ્યાલ કરવાં જોઈએ. ભારત માં હુન્નર (કળા) બતાવે ત્યારે બહાર મોકલશે. આ મનુષ્ય જાણશે, નવી દુનિયા બનાવવામાં કોઈ વાર થોડી લાગે છે. ક્યાંય પણ અર્થકલ્પ (ધરતીકંપ) વગેરે થાય છે તો ૨-૩ વર્ષ માં એકદમ નવું મકાન બની જાય છે. જેટલાં વધારે કારીગર હશે એટલું જલ્દી મકાન બનશે. એક માસ માં પણ મકાન બનાવી શકાય છે. કારીગર, સામાન વગેરે બધું તૈયાર થાય પછી બનાવવામાં વાર થોડી લાગશે. વિદેશ માં મકાન કેવી રીતે બને છે, મિનિટ મોટર. તો સ્વર્ગ માં કેટલાં જલ્દી બનતાં હશે. સોનું, ચાંદી ખૂબ તમને મળી જાય છે. ખાણો થી સોનું, ચાંદી હીરા વગેરે લઈ આવે છે. હુન્નર તો બધાં શિખી રહ્યાં છે. સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નો કેટલો ધમંડ છે. આ જ સાયન્સ પછી ત્યાં પણ કામ આવશે. અહીંયા શિખવા વાળા ત્યાં બીજા જન્મ માં કામ માં આવશે. તે સમયે તો આખી નવી દુનિયા થઈ જાય છે, રાવણ રાજ્ય જ ખતમ થઈ જાય છે. ૫ તત્વ પણ કાયદા મુજબ સર્વિસ માં રહે છે. સ્વર્ગ બની જાય છે. ત્યાં કોઈ ઉપદ્રવ નથી થતો. રાવણ રાજ્ય જ નથી. બધાં સતોપ્રધાન છે. સૌથી સારી વાત છે કે બાપ થી ખૂબ લવ (પ્રેમ) હોવો જોઈએ. બાપ જે કુરના (જ્ઞાન) આપે છે તેને ધારણ કરવું અને બીજાઓને દાન આપવાનું છે. જેટલું દાન આપશો એટલું ભેગું થઈ જશે. સર્વિસ જ નહીં કરશો તો ધારણા કેવી રીતે થશે. સર્વિસ માં બુદ્ધિ ચાલવી જોઈએ. સર્વિસ તો ઘણી બધી થઈ શકે છે. કોઈ કરતાં રહે. દિવસે-પ્રતિદિવસે ઉન્નતિ ને પામવાની છે! પોતાની પણ ઉન્નતી કરવાની છે! અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

૧. પરસ્પર એકબીજાનો રિગાર્ડ રાખવાનો છે. સર્વિસ નો ખૂબ-ખૂબ શોખ રાખવાનો છે. જ્ઞાન રતનો થી પોતાની ઝોલી ભરી પછી તેનું દાન કરવાનું છે.
૨. એક બાપ થી જ સાંભળવાનો સંકલ્પ રાખવાનો છે. બીજા ખ્યાલાતો માં બુદ્ધિ ને ભટકાવવાની નથી.

વરદાન :- ઈશ્વરીય ઓથોરિટી (સત્તા) દ્વારા સંકલ્પ કે બુદ્ધિ ને ઓર્ડર પ્રમાણે ચલાવવા વાળા માસ્ટર સર્વશક્તિવાન ભવ જેવી રીતે સ્થૂળ હાથ-પગ ને બિલકુલ સહજ રીતે જ્યાં ઈચ્છો ત્યાં ચલાવો છો અથવા કર્મ માં લગાવો છો તેવી રીતે સંકલ્પ તથા બુદ્ધિ ને જ્યાં લગાવવા ઈચ્છો ત્યાં લગાવી શકો - આને જ કહે છે ઈશ્વરીય ઓથોરિટી. જેવી રીતે વાણી માં આવવું સહજ છે તેવી રીતે વાણી થી પરે જવું પણ એટલું જ સહજ હોય, આ જ અભ્યાસ થી સાક્ષાત્કાર મૂર્ત બનશો. તો હવે આ અભ્યાસ ને સહજ અને નિરંતર બનાવો ત્યારે કહેશે માસ્ટર સર્વશક્તિવાન.

સ્લોગન :- સ્વસ્થિતિ શક્તિશાળી હોય તો પરિસ્થિતિ તેની આગળ કાંઈ પણ નથી.

“ મીઠા બાળકો - “ સ્વયં ને રાજયોગી સમજી વિકારી સંબંધો થી મમત્વ નિકાળી દો , ફક્ત તોડ નિભાવવા માટે સાથે રહો ”

પ્રશ્ન :- આપ બાળકોએ દેહ-અભિમાન ને ભુલાવ્યું છે, આનું યાદગાર શાસ્ત્રો માં કયા રૂપ થી દેખાડ્યું છે?

ઉત્તર :- દેખાડે છે પાંડવ પહાડો પર ગળી ગયાં. પરંતુ એમને શું પડી હતી જે પહાડો પર બરફ માં જઈને શરીર છોડશે. લો (કાયદો) કહે છે હિમાલય નાં પહાડો પર કોઈ શરીર નથી છોડતું. બાકી તમે યોગબળ થી શરીર છોડી દો છો. દેહ-ભાન ને ભૂલી અશરીરી બનવાની પ્રેક્ટિસ (અભ્યાસ) કરો છો.

ઓમ શાંતિ ! રુહાની બાપ રુહાની બાળકો ને સમજાવે છે. સમજાવે તો દરરોજ છે તો પણ ઘણી વાતો ભુલાઈ જાય છે. બાળકોએ બુદ્ધિ માં આ તો રાખવાનું છે કે આ સંગમયુગ છે. આપણે સંગમયુગ પર છીએ. બાપ આવે પણ છે સંગમયુગ પર. કળયુગ અંત અને સતયુગ આદિ નો સંગમ ગવાયેલ છે. બોલાવે પણ આ સમયે છે. પતિત દુનિયા કહેવાય છે કળયુગ નાં અંત ને એટલે બીજા કોઈ સમય પર બોલાવતાં નથી. બાપ આવશે પણ નહીં. જ્યારે કળયુગ નો અંત હોય છે ત્યારે જ મને બોલાવે છે - બાબા અમને પતિતો ને પાવન બનાવવા આવો. કળયુગ નો અંત અને સતયુગ નાં આદિ માં આવો. બોલાવે છે પરંતુ એમને ખબર નથી કે કલ્પ ની આયુ કેટલી છે. સમજે છે ભક્તિ કરતાં-કરતાં, ધક્કા ખાતા-ખાતા અંત માં મળી જ જશે. કલ્પ નો અંત ક્યારે થશે, આ કોઈને ખબર નથી. યાદ કરે જ ત્યારે છે જ્યારે કળયુગ નો અંત હોય છે. સતયુગ ત્રેતા માં તો છે જ સુખ, દ્વાપર માં પણ એટલું દુઃખ નથી હોતું. કળયુગ માં મનુષ્ય જ્યારે બહુજ દુઃખી હોય છે ત્યારે બાપ ને પોકારવાનું શરૂ કરે છે. તમોપદાન એટલે દુઃખી, ત્યારે જ પોકારશે ને. હેં દુઃખહર્તા સુખકર્તા આવો. દુઃખ નાં બંધન તો ખૂબ છે. દુઃખ નાં સમયે જ ભગવાન ને પોકારે છે કે આ બંધન થી છોડાવો. જ્યારે કોઈ રસ્તો નથી મળતો તો બહુ જોર થી પોકારે છે. પરંતુ પછી પણ પામતાં નથી. જેમ ભૂલભૂલેયા હોય છે ને. જ્યાંથી પણ જાય છે રસ્તો નથી મળતો. જ્યારે થાકી જાય છે પછી ચિલ્લાવે છે. તો અહીંયા પણ મનુષ્ય જ્યારે બહુજ દુઃખી થઈ જાય છે ત્યારે ચિલ્લાવે છે - હેં દુઃખહર્તા સુખકર્તા, હેં આંધળાઓ ની લાઠી. આ સમયે જ પોકારે છે હેં આંધળાઓ ની લાઠી.

હમણાં તમે સંગમ પર છો. એક તરફ છે પાંડવ અને બીજી તરફ છે કૌરવ. આંધળા એમને કહેવાય છે જે રચયિતા અને રચના નાં આદિ-મધ્ય-અંત ને નથી જાણતાં. સજ્જા (જાગૃત) એમને કહેવાય છે જે બાપ દ્વારા રચતા અને રચના ને જાણી ગયાં છે. તમે તો સમજાવો છો અમને રાજ્ય-ભાગ્ય મળ્યું છે ત્યારે તો ચિત્ર બતાવીએ છીએ. સતયુગ છે શિવબાબા નો સ્થાપન કરેલું, એટલે એનું નામ પડ્યું શિવાલય. પછી વિકારી બને છે તો વામમાર્ગ ની સ્થાપના થાય છે એટલે એને વેશ્યાલય કહેવાય છે. સતયુગ છે શિવાલય. કળયુગ છે વેશ્યાલય. આપ સંગમયુગી બ્રાહ્મણો ને આ ખબર છે કે હમણાં આપણે ન વેશ્યાલય માં છીએ અને ન શિવાલય માં છીએ. આપણે શિવાલય માં જઈ રહ્યાં છીએ. હમણાં વેશ્યાલય, વિકારી સંબંધો થી આપણું મમત્વ નીકળી ગયું છે. હવે છે આપણું ભવિષ્ય નાં સંબંધો થી મમત્વ. આપણે હમણાં રાજયોગી છીએ, તે છે યોગી. એનાથી આપણું શું કનેક્શન (સંબંધ) છે. તો પણ તોડ નિભાવવા નાં માટે રહેવાનું તો પોતાનાં ઘરમાં જ છે. પછી પણ બ્રાહ્મણો થી બહુજ કનેક્શન રહે છે કારણ કે બ્રાહ્મણો જેટલી ઊંચી સેવા બીજું કોઈ નથી કરી શકતું. રુહાની સેવા કરવા બાપ જ નિમિત્ત બને છે. એ બાપ પણ છે, શિક્ષક પણ છે, તો ગુરુ પણ છે. સત્ય બાબા, સત્ય શિક્ષક, સતગુરુ પણ છે. સત્ય ને સુપ્રીમ જ કહે છે. એમનાં દ્વારા આપણને વારસો મળી રહ્યો છે. આ યાદ રહેવાથી કેટલી દરેક સમયે ખુશી રહેવી જોઈએ, પછી બીજાઓને સમજાવવા નાં માટે પુરુષાર્થ કરાય છે. પહેલાં-પહેલાં તો છે તે પારલૌકિક બાપ. એ સત્ય શિક્ષક પણ છે, સતગુરુ પણ છે. સૃષ્ટિ ચક્ર નાં આદિ મધ્ય અંત નું જ્ઞાન આપે છે, એટલે એમને જ્ઞાન નાં સાગર કહેવાય છે. પહેલાં-પહેલાં તો એમની મહિમા કરવાની છે. એ સત્ય બાપ, સત્ય શિક્ષક, સત્ય સતગુરુ છે. સત્ય ધર્મ ની સ્થાપના કરે છે. માંગે છે ને કે એક રાજ્ય હોય. તે તો સતયુગ માં હોય છે. અહીંયા તો હોઈ ન શકે. મનુષ્ય કહે છે એક દુનિયા થઈ જાય, એકતા થઈ જાય. દુનિયા તો એક જ હોય છે. ફક્ત દુનિયામાં એક રાજ્ય હોય, આ હોઈ શકે છે. દેવતાઓ નું રાજ્ય હતું, ત્યાં બીજા કોઈ હંગામા (તોફાન) ની વાત જ નહોતી. બેહદનાં બાપ જ આવીને રાજધાની સ્થાપન કરે છે. આ પણ હમણાં તમે સમજી ગયાં છો. બાપ જ

રાજયોગ શિખવાડે છે ન કે શ્રીકૃષ્ણ. એમણે કૃષ્ણ નાં માટે સમજી લીધું છે. રાજયોગ શિખવાડયો જ ત્યારે જ્યારે રાજધાની સ્થાપન કરવાની હતી. બાકી શાસ્ત્રોમાં તો છે મહિમા. ફક્ત મહિમા કરવાથી કોઈ રાજયોગ શિખવાડે છે શું? તે ગીતા વગેરે જે સંભળાવે છે તે કોઈ રાજયોગ શિખવાડે છે શું? ગીતા સંભળાવે છે તે તો ફક્ત જે થઈને ગયાં છે એની મહિમા કરે છે. ભગવાને જેમને સંભળાવ્યું એમણે જ રાજ્ય પદ મેળવ્યું. બાકી આ તહેવાર વગેરે બધાં ભક્તિમાર્ગ નાં છે. મુખ્ય છે જ સંગમયુગ ની વાત. શિવબાબા આવે છે, શિવ જયંતી નાં પછી કૃષ્ણ જયંતી. શિવબાબા નાં આવ્યાં પછી જરૂર નવી દુનિયા સ્થાપન થશે. કૃષ્ણ તો છે સતયુગ નાં માલિક. શિવબાબાએ આવીને કૃષ્ણ ને એવાં બનાવ્યાં. એક કૃષ્ણ ને થોડી જ્ઞાન આપ્યું હશે. કૃષ્ણપુરી સ્થાપન કરી હશે. આત્મા ને તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનાવવાનાં માટે યોગ શિખવાડયો છે. તમે જ પછી સતો રજો તમો માં આવો છો ને. એવું નથી કે સતયુગ માં જ તમારે બેસી જવાનું છે. ૮૪ જન્મો નો હિસાબ પણ છે. સતયુગ નાં પછી ત્રેતા.... જરૂર આવવાનો જ છે. દિવસ નાં પછી રાત થવાની જ છે. સતયુગ ની સ્થાપના કોણ કરે છે, કેવી રીતે કરે છે? કારણ કે સતયુગ છે જ નવી દુનિયા. બાપ કહે છે હું જૂની દુનિયા બદલું છું. આ એ જ મહાભારે, મહાભારત ની લડાઈ મુસળો ની છે. કહે છે પાંડવ પણ હતાં. પાંડવો ની જીત થઈ. સ્વરાજ્ય મળ્યું છે જરૂર. તો સ્વરાજ્ય માં આવશે ને. શરીર ભલે ક્યાંય પણ છોડે, રાજાઈ માં તો આવવાનું છે. લો (કાયદો) કહે છે હિમાલય પહાડો પર કોઈ શરીર છોડતું નથી. યોગ તો અહીંયા શિખે છે. યોગબળ થી શરીર છોડવાનું છે. એમને શું પડી છે જે પહાડો પર બરફ માં જઈને શરીર છોડશે. આ પણ ગપોડા છે. જેમ સાપ જૂની ખાલ (ચામડી) છોડી નવી લે છે. તેવી રીતે આત્મા પણ એક શરીર છોડી બીજું લે છે. શાંતિધામ માં જઈને પછી આવશે સતયુગ માં. બાબાએ સમજાવ્યું છે સતયુગ માં શરીર છોડશે તો પોતેજ પોતાનાં સમય પર જ્યારે શરીર વૃદ્ધ થાય છે ત્યારે એક શરીર છોડી બીજું લે છે. ત્યાં તો પાછાં શાંતિધામ માં નહીં જશે. શાંતિધામ માં હવે જવાનું છે. હમણાં તે પ્રેક્ટિસ કરાય છે જે તમારી તે પ્રેક્ટિસ અવિનાશી થઈ જાય છે. અહીંયા તો પ્રેક્ટિસ એટલે કરાવે છે કારણ કે જૂની દુનિયાને જ છોડવાની છે. ત્યાં તો નવી દુનિયા છે. સ્વર્ગવાસી શરીર છોડશે તો સ્વર્ગ માં જ આવશે. નર્કવાસી શરીર છોડશે તો નર્ક માં જ રહેશે. સ્વર્ગ માં જઈ ન શકે. સતયુગ માં તો ત્યારે જશે જ્યારે બાપ આવીને રાજયોગ શિખવાડે, ત્યારે દેવી રાજધાની માં અર્થાત્ સતયુગ માં જઈ શકે. રાજા-મહારાજા નો લકબ (પદ) અહીંયા પણ મળે છે. પદ બીજું મળે છે, પરંતુ નામ તે ચાલતું રહે છે, બદલી નથી શકતાં. કોઈ-કોઈ નું ટાઈટલ (શિર્ષક) કાયમ કરી દે છે જે પૈસા થી ટાઈટલ લે છે. આગળ લાખ બે લાખ આપતાં હતાં તો લકબ મળતું હતું. તો આ રુહાની બાપ રુહાની બાળકોને બેસી સમજાવે છે. એમને કહેવાય છે સ્પિરિટ્યુઅલ ફાધર, આત્માઓનાં બાપ.... જેમને બોલાવે છે કે હેં બાબા આવો, આવીને અમને પતિત થી પાવન બનાવો. અહીંયા બહુજ દુઃખ છે. અમને રામરાજ્ય માં લઈ ચાલો. ડ્રામા અનુસાર ૫ હજાર વર્ષ પહેલાં પણ આવું કહ્યું હતું. પરમપિતા પરમાત્મા ને આવવાનું જ છે. આ ચક્ર ફરતું રહે છે. બાપ કહે છે હું કલ્પ-કલ્પ, કલ્પ નાં સંગમયુગ પર આવું છું. આ અક્ષર જરૂર નાખવાનો (લખવાનો) હોય છે. ડ્રામા નાં પ્લાન અનુસાર આવું છું. ડ્રામા અક્ષર પણ લખવો પડે. તો મનુષ્ય ને ખબર પડે કે આ ૫ હજાર વર્ષ નો ડ્રામા છે. હમણાં બધાં મનુષ્ય-માત્ર પતિત છે એટલે પોતે કહે છે અમે પાપી છીએ, નીચ છીએ. બરાબર વેશ્યાલય પણ છે, વિષય સાગર છે ને. વિષ્ણુપુરી ક્ષીર સાગર હતી, જ્યાં લક્ષ્મી-નારાયણ બંને હતાં. આ ક્ષીરસાગર ભેટ (સરખામણી) માં કહેવાય છે. બાકી ક્ષીર સાગર કોઈ હોતો નથી. સાગર તો સતયુગ માં પણ આ જ હોય છે. કળયુગ માં પણ છે. સતયુગ માં આખાં સાગર નાં તમે માલિક છો. આખી પૃથ્વી, આકાશ નાં તમે માલિક છો. હમણાં તો ટુકડા-ટુકડા થઈ ગયાં છે. હવે આ છે સંગમયુગ. સંગમયુગ જ્યારે યાદ આવે ત્યારે સમજો કે હવે સતયુગ માં જઈએ છીએ. સંગમ છે તો બાબા પણ જરૂર હશે. એ આ દુનિયા ને બદલવા વાળા છે. સ્થાપના તો બ્રહ્મા દ્વારા અહીંયા થાય છે. હવે તમે ચિત્ર બનાવો છો. બાબા તો છે જ બિન્દુ, લાઈટ (પ્રકાશ) માઈટ (શક્તિ) નું. તમારી આત્મા પણ લાઈટ છે. હવે તમને લાઈટ કેવી રીતે આપે, તો તમારા માથા (મસ્તક) પર બિંદી આપી દીધી છે. આત્મા ને લાઈટ કેવી રીતે આપે! લાઈટ આપવાથી મોટાં બની જાય છે. તે મોટી લાઈટ ને જ પૂજે છે એટલે મનુષ્ય પરમાત્મા ને જ્યોતિ સ્વરૂપ કહી દે છે. હકીકત માં લાઈટ છે પવિત્રતા ની નિશાની. મનુષ્ય સમજે છે - જ્યોતિ સ્વરૂપ છે. બિન્દુ ને જો લાઈટ પણ નાની આપે તો પૂજા કેવી રીતે થશે, એટલે મોટું કરી દે છે. બાપ કહે છે હું પરમ આત્મા, સુપ્રીમ સોલ છું જેને તમે પરમાત્મા કહો છો. પરંતુ નાનાં બિન્દુ ની પૂજા કેવી રીતે થાય. લાઈટ કેવી રીતે આપે. કોઈ લિંગ ની પૂજા કરે છે, સાહુકાર છે તો હીરા ગોળ બનાવીને એમની પૂજા કરે છે. નામ તો શિવલિંગ જ રાખશે. છે તો સ્ટાર (તારો). બીજી કોઈ વસ્તુ નથી. આ બહુજ ગુહ્ય વાતો સમજવાની છે. આત્મા કોઈ મોટી નાની નથી થતી. નહીં તો ફીટ કેવી રીતે થાય. હવે તમે જેમ પોતાની આત્મા ને જાણો છો તેમ બાપને જાણો છો. આત્મા બાપને બોલાવે છે, તમે પોતાની આત્માને જોઈ છે? તો પરમાત્મા ને

કેવી રીતે જોશો? હાં દિવ્ય દૃષ્ટિ થી જોઈ શકાય છે. તે તમે જ્યારે જાણો છો, પછી જોવાથી ફાયદો જ શું. આ તો ભણતર ભણવાનું છે, જેનાથી મનુષ્ય દેવતા બને છે. આ છે ભવિષ્ય નવી દુનિયાનાં માટે ભણતર. આ લક્ષ્મી-નારાયણ ક્યાં આવા કર્મ શિખ્યાં? સંગમ પર. બાપ કહે છે હું સંગમ પર જ આવીને તમને નવી દુનિયાનાં માટે ભણતર ભણાવું છું. બાબા પ્રદર્શની માં તાર આપે છે, એમાં પણ આ લખવાનું છે આ સંગમયુગ છે. બાપ કહે છે તમે મારા થી બર્થ રાઈટ (જન્મસિદ્ધ અધિકાર) લઈ શકો છો - ભવિષ્ય ૨૧ જન્મોનાં માટે. સંગમયુગ અક્ષર જરૂર લખવાનો છે. એક્યુરેટ (બરાબર) જે તાર જાય છે એની કોપી ત્યાં લગાવવાની છે. મોટાં અક્ષરો માં લખી દેવું જોઈએ. દિવસે-પ્રતિદિવસે સ્પષ્ટ થતું જાય છે. નીચે લખે જ છે બાપદાદા. શિવબાબા જે આત્માઓનાં બાપ છે એ પ્રજાપિતા બ્રહ્મા દ્વારા શિખવાડે છે. બાપ કહે છે મને શરીર નો આધાર તો જોઈએ ને. શિવ તો છે નિરાકાર. એમને તો પોતાનું કોઈ શરીર છે નહીં. બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શંકર તો સૂક્ષ્મ આકારી છે બાકી તો બધાંને શરીર છે. બાપ કહે છે - મને શરીર છે ક્યાં. પરંતુ એવું તો નથી કે હું નામ રુપ થી ન્યારો છું. બહુજ સ્પષ્ટ બાળકોને સમજાવે છે. હું છું નિરાકાર. પરંતુ જ્યારે હું આવું છું તો મને શરીર જરૂર જોઈએ. હું ગર્ભ માં નથી આવતો. હું પોતે બતાવું છું કે હું આ સાધારણ તન માં આવ્યો છું. આ પહેલાં પૂજ્ય હતાં, હમણાં પૂજારી બન્યાં છે. માળા માં પણ છે પહેલાં શિવબાબા પછી બે દાણા છે. પ્રવૃત્તિ માર્ગ છે ને. હવે તમને ખબર છે પ્રવૃત્તિ માર્ગ ની જ માળા છે, જે પ્રવૃત્તિ માર્ગ માં પતિત હતાં, હમણાં શિવબાબા ની મત થી પાવન બની સૃષ્ટિ ને પાવન બનાવી રહ્યાં છે, એટલે યાદગાર માળા બનેલી છે. રુદ્ર માળા અને વિષ્ણુ ની વૈજયન્તી માળા છે. બ્રાહ્મણો ની માળા નથી બનતી. કોશિશ કરી હતી બનાવવાની પરંતુ બની નહીં એટલે માળા બનાવવાનું, અવ્યક્ત નામ આપવાનું છોડી દીધું. નામ જે અહીંયાનાં હતાં તે નામ અહીંયા જ છોડી પછી તે જ પોતાનું જૂનું નામ લઈ ભાગી જાય છે. એમને આ નવાં નામ થી કોઈ બોલાવશે નહીં. તો બાપ આપણાં બાપ શિક્ષક, ગુરુ છે, એવાં બાપને તો બહુજ પ્રેમ થી યાદ કરવાનાં છે પરંતુ માયા એવી છે જે ભુલાવી દે છે એટલે અવસ્થા (સ્થિતિ) ડગમગ થાય છે. મૂરઝાયેલા-પણા (નિરાશા) ની ફીલિંગ (અનુભવ) આવે છે. શિવબાબા ની યાદ થી ફરી ઉભાં થઈ જાય છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. વિકારી સંબંધો થી મમત્વ નીકાળી દેવાનું છે. ભવિષ્ય નાં નવાં સંબંધો થી બુદ્ધિયોગ લગાવવાનો છે.
2. બીજાઓને સમજાવવા માટે દરેક સમયે ખુશી માં રહેવાનું છે. સત બાપ, સત શિક્ષક અને સતગુરુ ની શ્રીમત પર ચાલી આંધળાઓ ની લાઠી બનવાનું છે.

વરદાન :- કોમળતા ને કમાલ માં પરિવર્તન કરી માયાજીત બનવા વાળા શક્તિ સ્વરૂપ ભવ શક્તિ સ્વરૂપ બનવાના માટે કોમળતા ને કમાલ માં પરિવર્તન કરો. ફક્ત સ્વયં નાં સંસ્કારો ને પરિવર્તન કરવામાં કોમળ બનો, કર્મ માં ક્યારેય કોમળ નહીં બનતાં, એમાં શક્તિરૂપ બનવાનું છે. જે શક્તિરૂપ નું કવચ ધારણ કરી લે છે એમને માયા નું કોઈ પણ તીર લાગી નથી શકતું એટલે તમારા ચહેરા, નયન-ચૈન થી કોમળતા નાં બદલે શક્તિરૂપ દેખાય ત્યારે માયાજીત બની પાસ વિથ ઓનર (સન્માન સાથે પાસ) નું સર્ટીફિકેટ (પ્રમાણપત્ર) લઈ શકશો.

સ્લોગન :- ત્રિકાળદર્શી ની સીટ પર સેટ થઈને દરેક કર્મ કરો તો માયા દૂર થી જ ભાગી જશે.

“ મીઠા બાળકો - જ્ઞાન ધન નું દાન કરવાનાં માટે વિચાર સાગર મંથન કરો , દાન નો શોખ રાખો તો મંથન ચાલતું રહે ”

પ્રશ્ન :- જ્ઞાનમાર્ગ માં સદા પોતાને તંદુરસ્ત રાખવાનું સાધન કયું છે?

ઉત્તર :- સદા પોતે-પોતાને તંદુરસ્ત રાખવાનાં માટે બાબા દ્વારા જે પણ જ્ઞાન ઘાસ (મુરલી) મળે છે, તેને ખાઈને પછી ઉગારવું (વાગોળવી) જોઈએ અર્થાત્ મંથન કરવું જોઈએ. જે બાળકોને મંથન કરવાની અર્થાત્ હજમ કરવાની (પચાવવાની) આદત છે, તે બીમાર નથી પડી શકતાં. સદા તંદુરસ્ત તે છે જેનામાં વિકારો ની બીમારી નથી.

ગીત :- તૂ પ્યાર કા સાગર હૈ...

ઓમ શાંતિ ! બાળકોએ ગીત સાંભળ્યું. મનુષ્ય જે પણ ગીત વગેરે બનાવે છે, શાસ્ત્ર વગેરે સંભળાવે છે, સમજતાં કાંઈ પણ નથી. જે કાંઈ ભણતાં (વાંચતાં) આવ્યાં છે તેનાથી કોઈનું કલ્યાણ નથી થયું વધારે જ અકલ્યાણ થતું આવ્યું છે. સર્વ નાં કલ્યાણકારી એક જ ઈશ્વર છે. તમે સમજો છો આપણું કલ્યાણ કરવા વાળા આવેલાં છે. કલ્યાણ નો રસ્તો બતાવી રહ્યાં છે. ખાસ આપ ભારતવાસીઓનું, આમ આખી દુનિયાનું કલ્યાણ કરવા વાળા એક બાપ જ છે. સતયુગ માં બધાનું કલ્યાણ હતું, તમે બધાં સુખધામ માં હતાં અને બાકી બધાં શાંતિધામ માં હતાં. આ બાળકોની બુદ્ધિમાં છે પરંતુ પોઈન્ટ (વાત) ખસી જાય છે, પૂરી ધારણા નથી કરતાં. જો એક પોઈન્ટ પર વિચાર સાગર મંથન કરતાં રહે તો એવું ન થાય. જાનવરો માં જેટલી અક્કલ છે, આજકાલ નાં મનુષ્યો માં એટલી પણ અક્કલ નથી. જાનવર (ગાય) ઘાસ ખાય છે તો વાગોળતાં રહે છે. તમને પણ ભોજન મળે છે. પરંતુ તમે પછી આખો દિવસ વાગોળતાં નથી. તે તો આખો દિવસ વાગોળતી જ રહે છે. આ તમને મળે છે જ્ઞાન ઘાસ. યોગ અને જ્ઞાન. આનાં પર દિવસભર વિચાર સાગર મંથન કરતાં રહેવું જોઈએ. જેમને સર્વિસ (સેવા) નો શોખ નથી, તે વિચાર સાગર મંથન કરીને શું કરશે. શોખ નથી તો કરશે પણ નહીં. કોઈ-કોઈ ને જ્ઞાન ધન આપવાનો શોખ રહે છે. ગૌશાળા માં મનુષ્ય જઈને ગાયો ને ઘાસ વગેરે આપે છે. તે પણ પુણ્ય સમજે છે. બાપ તમને આ જ્ઞાન ઘાસ ખવડાવે છે આનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરતાં રહેશો તો ખુશી માં રહેશો અને સર્વિસ નો શોખ પણ થશે. કોઈ લોટો ભરી લે છે અથવા બુંદ (ટીપું) લે છે, તે પણ સ્વર્ગ માં ચાલ્યાં જશે. સ્વર્ગ નાં દ્વાર તો ખુલવાના જ છે. આમ તો જ્ઞાન સાગર ને હપ કરવાનાં છે. કોઈ તો આખાં હપ કરે છે, કોઈ તો બુંદ લે છે છતાં પણ સ્વર્ગ માં તો જશે. બાકી જેટલું-જેટલું ધારણ કરશે એટલું ઊંચ પદ પામશે. બાકી સ્વર્ગ માં એક બુંદ થી પણ ચાલ્યાં જશે. મનુષ્ય મરે છે તો એમને ગંગા ની એક બુંદ આપે છે. કોઈ-કોઈ ઘર માં સદૈવ ગંગાજળ જ પીવે છે. કેટલું પીતાં હશે. ગંગા તો વહેતી રહે છે. એને તો કોઈ હપ કરી ન શકે. તમારે માટે તો ગવાયેલું છે - સાગર ને હપ કરી લીધો. જે જ્ઞાન સાગર નાં નજીક આવી જાય છે, વધારે સર્વિસ કરે છે તે જ વિજયમાળા માં પરોવાય છે. જેટલું-જેટલું જે હપ કરે છે અને બીજાઓનું કલ્યાણ કરે છે તે પદ પણ પામે છે, જેટલી ધારણા કરશે એટલી ખુશી પણ થશે. ધનવાન ને ખુશી થાય છે ને. જેમની પાસે બહુજ અથાહ ધન હોય છે, દાન કરે છે, કોલેજ, ધર્મશાળા, મંદિર વગેરે બનાવે છે તો તેમને એટલી ખુશી પણ રહે છે. અહીંયા તો તમને મળે છે અવિનાશી જ્ઞાન રતન. ૨૧ જન્મો નાં માટે અવિનાશી ખજાનો. જે સારી રીતે ધારણ કરી પછી દાન પણ કરે છે, તેમને સારું પદ મળે છે. કોઈ-કોઈ બાળકો લખે છે - બાબા મને દિલ (મન) થાય છે નોકરી છોડી આ રુઠાની સર્વિસ માં લાગી જાઉં. પ્રોજેક્ટર, પ્રદર્શની લઈને ફરતો રહું. એક બુંદ પણ કોઈને મળશે તો કલ્યાણ થઈ જશે. સર્વિસ નો ખૂબ શોખ છે. બાકી દરેકની અવસ્થા ને બાબા જાણે છે. સર્વિસ ની સાથે પછી ગુણ પણ જોઈએ. ન ક્રોધ હોવો જોઈએ, ન કોઈ ઉલ્ટા-સુલ્ટા ખ્યાલ આવવાં જોઈએ. વિકારો ની કોઈ પણ બીમારી ન હોય. તંદુરસ્તી સારી જોઈએ. જેનામાં વિકાર ઓછા છે, બાબા કહેશે આ તંદુરસ્ત છે. બાબા મહિમા કરશે ને. ગવાયેલું પણ છે - કોણ-કોણ સારા મહારથી છે. તેમણે પછી અસુર અને દેવતાઓની લડાઈ દેખાડી છે. દેવતાઓની જીત થઈ. હવે આપણી લડાઈ છે ૫ વિકારો રૂપી અસુરો થી. બીજી કોઈ જાત નાં મનુષ્ય આસુરી નથી હોતાં, જેનામાં આસુરી સ્વભાવ છે, એમને જ અસુર કહેવાય છે. નંબરવન આસુરી સ્વભાવ છે કામ નો, એટલે સંન્યાસી પણ એને છોડી ભાગે છે. આ આસુરી અવગુણો ને છોડવામાં મહેનત લાગે છે. રહેવાનું પણ ગૃહસ્થ માં છે પરંતુ આસુરી સ્વભાવ છોડવાનો છે.

પવિત્ર બનવાથી મુક્તિ જીવનમુક્તિ મળે છે. કેટલી ભારે પ્રાપ્તિ છે. તે તો ઘરબાર છોડી ભાગી જાય છે, પ્રાપ્તિ કાંઈ છે નહીં. આ ચિત્રો માં કેટલી સારી-સારી વાતો સમજવાની છે. તે લોકો તો ફક્ત ચિત્રો નો શો (દેખાવ) કરે છે. ફક્ત ચિત્ર જોવાનાં માટે કેટલાં જાય છે. ફાયદો કાંઈ પણ નથી. અહીંયા આ ચિત્રો માં કેટલું જ્ઞાન છે, આનાથી ફાયદો ખૂબ થાય છે. આમાં આર્ટ (કળા) વગેરેની કોઈ વાત નથી. ન કોઈ બનાવવા વાળા ની હોશિયારી વગેરે છે. તેમનાં તો નામ ચિત્ર પર લખેલાં હોય છે. આર્ટિસ્ટ (કલાકાર) ને પણ ઈનામ મળે છે. ઘણાં એટલું સમજે છે હાં બાબા ને તો જરૂર યાદ કરવાં જોઈએ. આટલું કહ્યું તો પણ પ્રજા બની. પ્રજા તો અસંખ્ય બનવાની છે. હું તો છું જ્ઞાન નો સાગર. એક બુંદ પણ કોઈને મળવાથી સ્વર્ગ માં આવી જ જશે.

તમે સમજો છો પ્રદર્શની, મેળા થી અનેકોનું કલ્યાણ થાય છે. ઈશ્વર કલ્યાણકારી છે ને. તમારું પણ કલ્યાણ થઈ રહ્યું છે. પરંતુ આમાં પછી પોતાનું વિચાર સાગર મંથન કરતાં રહે. સ્મૃતિ માં લાવતાં રહે તો ખૂબ ફાયદો થશે. ઉલ્ટી-સુલ્ટી વાતો તો એક કાને થી સાંભળી બીજા કાને થી નીકાળી દેવી જોઈએ. બાપ કહે છે હું તમને ખૂબ સારી વાતો સંભળાવું છું. નંબરવન મુખ્ય વાત એક જ છે - કોઈને પણ બાપ નો પરિચય આપો. બસ એક બાપ ને યાદ કરો, એ જ બધું છે. ભક્તિમાર્ગ માં ઘણાં એવાં હોય છે. બોલો, આપ તો આ ખૂબ સારું કરો છો. આંગળી થી ઈશ્વરો કરે છે. બધું પરમાત્મા કરાવે છે. એ સર્વ નાં કલ્યાણકારી ઉપર રહે છે. રહો તો તમે આત્માઓ પણ ત્યાં જ છો. આ બધી જ્ઞાન ની વાતો તમે હમણાં સમજો છો.

બાપ કહે છે બાળકો, હવે તમારું આ કપડું (શરીર) સડી ગયું છે. સતયુગ ત્રેતા માં કેટલું સારું વસ્ત્ર હતું. હવે સડેલું વસ્ત્ર ક્યાં સુધી પહેરશો. પરંતુ આ કોઈ પણ સમજતાં નથી. આવીને જ્યારે સમજાવે ત્યારે સમજે. હવે આપ બાળકો સમજો છો - જ્ઞાન આપવા વાળા છે જ એક બાપ. એ છે સાગર. જે સાગર હપ કરી લે છે - એ જ વિજય માળા નાં દાણા બની જાય છે. તેઓ સદૈવ સર્વિસ પર જ તત્પર રહે છે. બાબા આવ્યાં જ છે બાળકોને પાવન બનાવવાં, પાવન બનીને પછી પાછાં જવાનું છે. જ્યાંથી આવ્યાં છીએ ફરી ત્યાં જ જઈશું નંબરવાર. આગળ પાછળ જઈ ન શકાય. નાટક માં એક્ટર્સ ની એક્ટ (કર્મ) સમય પર થાય છે ને. આમાં પણ જે એક્ટર્સ છે તે નંબરવાર પોત-પોતાનાં સમય પર આવતાં જશે. આ બેહદનું નાટક બનેલું છે. બ્રહ્મ માં આપણે આત્માઓ બિંદુ રહીએ છીએ. ત્યાં બીજું કાંઈ શું હશે. ક્યાં એક આત્મા બિંદુ, ક્યાં આટલું મોટું શરીર. આત્મા કેટલી થોડી જગ્યા લેશે. બ્રહ્મ મહત્ત્વ કેટલું મોટું છે. જેવી રીતે પોલાર (આકાશ) નો એન્ડ (અંત) નથી, તેવી રીતે બ્રહ્મ મહત્ત્વ નો પણ અંત નથી હોતો. કેટલી કોશિશ કરે છે અંત પામવાની, પરંતુ પામી નથી શકતાં, કેટલું માથું મારતાં રહે છે. પરંતુ કોઈ વસ્તુ જ નથી જેમને પકડે કે પાર જાય. સાયન્સ (વિજ્ઞાન) નો ધમંડ કેટલો છે. કાંઈ પણ ફાયદો નથી. સાંભળ્યું છે ને - આકાશ જ આકાશ, પાતાળ જ પાતાળ. સમજે છે ચંદ્ર પર દુનિયા હશે. તે પણ ડ્રામા માં તેમનો પાર્ટ છે. ફાયદો કાંઈ નથી. બાપ તો આવીને આપણને વિશ્વ નાં માલિક બનાવે છે. કેટલો ફાયદો છે. બાકી ચંદ્ર પર જાઓ, છુ મંતર થી ભભૂત વગેરે નીકાળો.... આનાથી ફાયદો શું. હવે તો આપણે બેહદનાં બાપ થી બેહદનો વારસો લઈએ છીએ. કલ્પ-કલ્પ લેતાં આવ્યાં છીએ. વર્લ્ડ (દુનિયા) ની હિસ્ટ્રી-જોગ્રોફી રિપીટ (પુનરાવૃત્તિ) થાય છે. આ ચક્ર ફરતું રહે છે. દુનિયામાં પહેલાં ફક્ત ભારત જ હતું. ભારતવાસી જ વિશ્વ નાં માલિક હતાં. ત્યાં દેવતાઓ ને કોઈ ખંડ ની ખબર નથી રહેતી. આ તો પછી થી વૃદ્ધિ ને પામે છે. નવાં-નવાં ધર્મસ્થાપક આવીને પોત-પોતાનો ધર્મ સ્થાપન કરે છે. બાકી તે કોઈ સદ્ગતિ તો નથી કરતાં, ફક્ત ધર્મ સ્થાપન કરે છે. તેમનું શું ગાયન થશે! મુક્તિધામ થી આવે છે પાર્ટ ભજવવાં. મનુષ્ય કહે છે મોક્ષ માં બેસી રહીએ. આ આવાગમન નાં ચક્ર માં આવીએ જ કેમ! પરંતુ આમાં તો આવવાનું જ છે. પુનર્જન્મ લેવાનો જ છે, પછી પાછાં જવાનું છે. આ બન્યું-બનેલ ડ્રામા નું ચક્ર છે. લાખો વર્ષ નું ચક્ર તો કોઈ હોતું જ નથી. આ તો નેચરલ (કુદરતી) અનાદિ ડ્રામા છે, આને કહેવાય છે ઈશ્વરીય કુદરત. રચતા અને રચના ની જે કુદરત છે - એને જાણવાની હોય છે. એવો કોઈ મનુષ્ય નથી જે બેસીને પુરુષાર્થ કરે - સૃષ્ટિ ચક્ર ને જાણવાનો. આ સૃષ્ટિનું ચક્ર કેવી રીતે ફરે છે, આ ખ્યાલ કરતાં આવડશે જ નહીં. સૌથી જૂનાં માં જૂનું ચિત્ર છે શિવલિંગ નું. ખુદા (ઈશ્વર) આવેલાં છે પછી એમનું યાદગાર બનાવે છે. પહેલાં જ્યારે શિવ ની પૂજા શરૂ થાય છે તો હીરા નું લિંગ બનાવે છે. પછી જ્યારે ભક્તિ રજો તમો થઈ જાય છે તો પથ્થર નું પણ બનાવે છે. શિવબાબા તો હીરા નાં નથી. એ તો એક બિંદુ છે, પૂજા નાં માટે મોટું બનાવે છે. સમજે છે અમે હીરા નું શિવલિંગ બનાવીએ. સોમનાથ નાં આટલાં મોટાં મંદિર માં એક બિંદુ રાખે તો સમજ માં પણ ન આવે. બાપ સમજાવે છે - ભક્તિમાર્ગ માં શું-શું હોય છે. સાયન્સ વાળા ઇન્વેન્શન (શોધ) કરતાં રહે છે. સારી-સારી વસ્તુઓ નીકાળતાં રહે છે. વિનાશ નાં માટે પણ નીકાળતાં રહે છે. પહેલાં વીજળી થોડી હતી.

માટી નો દિપક (દીવો) પ્રગટાવતાં હતાં.

બાપ સમજાવે છે મીઠા-મીઠા બાળકો થોડાં માં રાજી નહીં થઈ જાયો. સારી રીતે ધારણ કરી સાગર ને હપ કરો. જે સારી સર્વિસ કરશે તે પદ પણ સારું પામશે. આખો દિવસ ખુશી નો પારો ચઢ્યો રહેવો જોઈએ. આ છી-છી દુનિયા છે. હવે અહીંયાથી જશો. જૂની દુનિયા તો ખતમ થવાની છે. તૈયારીઓ થઈ રહી છે. બાકી થોડાં દિવસ છે, આમાં પણ કેટલી સર્વિસ કરવાની છે. આખાં ભારતમાં તો શું વિદેશ માં પણ બધી બાજુ યક્ર લગાવવાનું છે. સમાચાર પત્રો દ્વારા વિદેશ માં ખૂણા-ખૂણા સુધી પણ ખબર પડી જવાની છે. આ સીડી વગેરે થી ઝટ સમજી જશે. બાપ આવે જ છે બાળકો ને ફરી થી સ્વર્ગવાસી બનાવવાં. બરાબર લક્ષ્મી-નારાયણ ભારત માં જ રાજ્ય કરીને ગયાં છે. મહિમા તો ખૂબ કરે છે કે ભારત પ્રાચીન દેશ છે. ખૂબ મહિમા કરે છે ભારત આવો હતો, ભારતમાં આવી પવિત્ર દેવીઓ હતી. તમે જાણો છો આપણે બાપ થી ૨૧ જન્મો ની પ્રાલબ્ધ પામીએ છીએ. બાપ બિલકુલ સિમ્પલ (સરળ) ભણાવે છે. દેખાડે છે દ્રૌપદી નાં પગ દબાવ્યાં, તે પણ કાંઈ છે નહીં. આ તો બાબા કહે છે બાળકો ભક્તિમાર્ગ માં ધક્કા ખાઈને થાકી ગયાં છો. હવે હું તમારો થાક દૂર કરું છું, તમે ધક્કા ખાઈ-ખાઈ ને પતિત બની પડ્યાં છો. બાપ કહે છે - હું તમારો થાક દૂર કરી રહ્યો છું. પછી ક્યારેય દુઃખ નહીં જોશો. જરા પણ દુઃખ નું નામ નહીં હશે. બાકી પુરુષાર્થ કરી ઊંચ પદ પામવાનું છે. સારું પદ પામશો તો કહેશે ને - આમણે પાસ્ટ (પહેલા નાં) જન્મ માં સારા કર્મ કર્યા છે. ગાયન તો થાય છે ને. પરંતુ કોઈ જાણતાં નથી કે આમણે ક્યારે પુરુષાર્થ કરી આ પદ પામ્યું! હવે બાપ તમને એવાં કર્મ શિખવાડે છે. તમને પણ કહે છે સારું કર્મ કરી ઊંચ પદ પામો. અહીંયા મનુષ્ય નાં કર્મ વિકર્મ થાય છે. ત્યાં તો છે જ સ્વર્ગ. કર્મ અકર્મ થાય છે. ત્યાં આ જ્ઞાન રહેતું નથી. બાપ કહે છે - કર્મો ની ગતિ હું જાણું છું. આ સમયે જે સારા કર્મ કરશે તે ફળ પણ સારું પામશે. આ કર્મક્ષેત્ર છે. કોઈ ખૂબ સારા કર્મ કરે છે. કોઈ છે જેમને સર્વિસ ની તાત (ધૂન) લાગેલી રહે છે. પૂછે છે બાબા મારા માં કોઈ ખામી છે શું? નહીં, સર્વિસ તો જેટલી કરી શકશો એટલી કરશો. સર્વિસ વૃદ્ધિ ને પામતી રહેશે. સર્વિસ કરવા વાળા પણ નીકળતાં જશે. દિલ માં આથત છે - બાકી થોડાં દિવસ છે. હવે એવો પુરુષાર્થ કરીએ જે ત્યાં પણ ઊંચ પદ પામીએ. બાબા આ જ્ઞાન ઘાસ ખવડાવે છે, કહે છે વાગોળતાં રહો તો ધારણા પાક્કી થઈ જાય. ખુશી નો પારો પણ ચઢે. ખૂબ સર્વિસ કરવાની છે, અનેકો ને પૈગામ (સંદેશ) આપવાનો છે. તમે પૈગમ્બર નાં બાળકો પૈગમ્બર છો. એક દિવસ મોટાં સમાચાર પત્રો માં પણ તમારા ચિત્ર પડશે. વિદેશ સુધી તો સમાચાર પત્રો જાય છે ને. ચિત્રો થી સમજી જશે, આ નોલેજ તો ગોડફાધર નું છે. બાકી મહેનત છે મનમનાભવ થવાની. તે ભારતવાસી જ મહેનત કરે છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. બાપ જે સારી-સારી વાતો સંભળાવે છે, તેનાં પર વિચાર સાગર મંથન કરી અનેકોનાં કલ્યાણકારી બનવાનું છે. ઉલ્ટી-સુલ્ટી વાતો એક કાને થી સાંભળી બીજા થી નીકાળી દેવાની છે.
2. કાંઈ પણ આસુરી સ્વભાવ છે તો તેને છોડવાનો છે. બાપ જે જ્ઞાન ઘાસ ખવડાવે છે, તેને વાગોળતાં રહેવાનું છે.

વરદાન :- સદા પોતાનાં પવિત્ર સ્વરૂપ માં સ્થિત રહી ગુણ રૂપી મોતી વીણવા વાળા હોલીહંસ ભવ આપ હોલી હંસો નું સ્વરૂપ છે પવિત્ર અને કર્તવ્ય છે સદૈવ ગુણો રૂપી મોતી વીણવા. અવગુણ રૂપી પથ્થર ક્યારેય પણ બુદ્ધિ માં સ્વીકાર ન થાય. પરંતુ આ કર્તવ્ય ને પાલન કરવાનાં માટે સદૈવ એક આજ્ઞા યાદ રહે કે ન ખરાબ વિચારવાનું છે, ન ખરાબ સાંભળવાનું છે, ન ખરાબ જોવાનું છે, ન ખરાબ બોલવાનું છે..... જે આ આજ્ઞા ને સદા સ્મૃતિ માં રાખે છે તે સદા સાગર નાં કિનારા પર રહે છે. હંસો નું ઠેકાણું છે જ સાગર.

સ્લોગન :- ચાલતાં-ફરતાં ફરિશ્તા સ્વરૂપ માં રહેવું - આ જ બ્રહ્મા બાપની દિલ-પસંદ ગિફ્ટ (ભેટ) છે.

“સ્વમાન થી જ સમ્માન ની પ્રાપ્તિ”

આજે બાપદાદા ચારેય તરફ નાં સ્વમાનધારી બાળકોને જોઈ રહ્યાં છે. સ્વમાનધારી બાળકો નું જ આખો કલ્પ સમ્માન થાય છે. એક જન્મ સ્વમાનધારી, આખો કલ્પ સમ્માનધારી. પોતાનાં રાજ્ય માં પણ રાજ્ય-અધિકારી બનવાના કારણે પ્રજા દ્વારા સમ્માન પ્રાપ્ત થાય છે અને અડધો કલ્પ ભક્તો દ્વારા સમ્માન પ્રાપ્ત કરો છો. હમણાં પોતાનાં લાસ્ટ (અંતિમ) જન્મ માં પણ ભક્તો દ્વારા દેવ આત્મા અથવા શક્તિરૂપ નું સમ્માન જોઈ રહ્યાં છો અને સાંભળી રહ્યાં છો. કેટલાં સિક તથા પ્રેમ થી હમણાં પણ સમ્માન આપી રહ્યાં છે! આટલું શ્રેષ્ઠ ભાગ્ય કેવી રીતે પ્રાપ્ત કર્યું! મુખ્ય ફક્ત એક વાત નાં ત્યાગ નું આ ભાગ્ય છે. કયો ત્યાગ કર્યો? દેહ અભિમાન નો ત્યાગ કર્યો કારણ કે દેહ અભિમાન નાં ત્યાગ વગર સ્વમાન માં સ્થિત થઈ જ ન શકાય. આ ત્યાગ નાં રિટર્ન (વળતર) માં ભાગ્યવિધાતા ભગવાને આ ભાગ્ય નું વરદાન આપ્યું છે. બીજી વાત - સ્વયં બાપે આપ બાળકોને સ્વમાન આપ્યું છે. બાપે બાળકો ને ચરણો નાં દાસ અથવા દાસી થી પોતાનાં મસ્તક નાં તાજ બનાવી દીધાં. કેટલું મોટું સ્વમાન આપ્યું! એવું સ્વમાન પ્રાપ્ત કરવા વાળા બાળકો નું બાપ પણ સમ્માન રાખે છે. બાપ બાળકો ને સદા પોતાનાથી પણ આગળ રાખે છે. સદા બાળકોનાં ગુણો નું ગાયન કરે છે. દરરોજ સિક તથા પ્રેમ થી યાદપ્યાર આપવાના માટે પરમધામ થી સાકાર વતન માં આવે છે. ત્યાંથી મોકલતાં નથી પરંતુ આવીને આપે છે. રોજ યાદપ્યાર મળે છે ને. આટલું શ્રેષ્ઠ સમ્માન બીજું કોઈ આપી ન શકે. સ્વયં બાપે સમ્માન આપ્યું છે, એટલે અવિનાશી સમ્માન અધિકારી બન્યાં છો. એવી શ્રેષ્ઠતા નો અનુભવ કરો છો? સ્વમાન અને સમ્માન - બંને નો પરસ્પર સંબંધ છે.

સ્વમાનધારી પોતાને પ્રાપ્ત થયેલાં સ્વમાન માં રહેવા છતાં સ્વમાન નાં સમ્માન માં પણ રહે અને બીજા ને પણ સમ્માન થી જુએ, બોલે તથા સંપર્ક માં આવે છે. સ્વ-સમ્માન નો અર્થ જ છે સ્વ ને સમ્માન આપવું. જેમ બાપ વિશ્વ ની સર્વ આત્માઓ દ્વારા સમ્માન પ્રાપ્ત કરવા વાળા છે, દરેક સમ્માન આપે છે. પરંતુ જેટલું બાપ ને સમ્માન મળે છે એટલું જ બધાં બાળકોને સમ્માન આપે છે. જે આપતાં નથી તે દેવતા બનતાં નથી. અનેક જન્મ દેવતા બનો છો અને અનેક જન્મ દેવતા રૂપ નું જ પૂજન થાય છે. એક જન્મ બ્રાહ્મણ બનો છો પરંતુ અનેક જન્મ દેવતા રૂપ માં રાજ્ય કરો અથવા પૂજ્ય બનો છો. દેવતા અર્થાત્ આપવા વાળા. જો આ જન્મ માં સમ્માન ન આપ્યું તો દેવતા કેવી રીતે બનશો, અનેક જન્મો માં સમ્માન કેવી રીતે પ્રાપ્ત કરશો? ફોલો ફાધર (બાપનું અનુસરણ કરો). સાકાર સ્વરૂપ બ્રહ્મા બાપ ને જોયા - સદા સ્વયં ને વર્લ્ડ સર્વન્ટ (વિશ્વ-સેવાધારી) કહેવડાવ્યા, બાળકો નાં સર્વન્ટ કહેવાયા અને બાળકો ને માલિક બનાવ્યાં. સદા માલેકમ સલામ કર્યું. સદા નાનાં બાળકો ને પણ સમ્માન નો સ્નેહ આપ્યો, હોવનહાર વિશ્વ કલ્યાણકારી રૂપ થી જોયાં. કુમારીઓ તથા કુમારો ને, યુવા સ્થિતિ વાળા ને સદા વિશ્વ ની નામીગ્રામી મહાન આત્માઓ ને ચેલેન્જ (પડકાર) કરવા વાળા, અસંભવ ને સંભવ કરવા વાળા, મહાત્માઓનાં મસ્તક ઝૂકાવવા વાળા - એવી પવિત્ર આત્માઓ ને સમ્માન થી જોયાં. સદા પોતાનાથી પણ કમાલ કરવા વાળા મહાન આત્મા સમજી સન્માન આપ્યું ને! એવી રીતે જ વૃદ્ધ-આત્માઓ ને સદા અનુભવી આત્મા, હમજીન્સ આત્મા ને સમ્માન થી જોયા. બાંધેલા-બાંધેલીઓ ને નિરંતર યાદ માં નંબરવન નાં સમ્માન થી જોયા એટલે નંબરવન અવિનાશી સમ્માન નાં અધિકારી બન્યાં. રાજ્ય સમ્માન માં પણ નંબરવન - વિશ્વ-મહારાજા અને પૂજ્ય રૂપ માં પણ બાપ ની પૂજા નાં પછી પહેલાં પૂજ્ય - લક્ષ્મી-નારાયણ જ બને છે. તો રાજ્ય સમ્માન અને પૂજ્ય સમ્માન - બંને માં નંબરવન થઈ ગયાં કારણ કે સર્વ ને સ્વમાન, સમ્માન આપ્યું. એવું નહીં વિચાર્યું - સમ્માન આપે તો સમ્માન આપું. સમ્માન આપવા વાળા નિંદક ને પણ પોતાનાં મિત્ર સમજતાં. ફક્ત સમ્માન આપવા વાળા ને પોતાનાં ન સમજતાં પરંતુ ગાળો આપવા વાળા ને પણ પોતાનાં સમજતાં કારણ કે આખી દુનિયા જ પોતાનો પરિવાર છે. સર્વ આત્માઓનાં તના (મૂળ) આપ બ્રાહ્મણ છો. આ બધી શાખાઓ અર્થાત્ ભિન્ન-ભિન્ન ધર્મ ની આત્માઓ પણ મૂળ તના થી નીકળેલી છે. તો બધાં પોતાનાં થયાં ને. એવાં સ્વમાનધારી સદા પોતાને માસ્ટર રચયિતા સમજી સર્વ નાં પ્રતિ સમ્માન દાતા બને છે. સદા પોતાને આદિદેવ બ્રહ્મા નાં આદિરત્ન આદિ પાર્થદારી આત્માઓ સમજો છો? એટલો નશો છે? તો બધાએ સાંભળ્યું -

બાળકો નું સમ્માન શું છે, વૃદ્ધો નું સમ્માન શું છે, યુવાનો નું શું છે? આદિ પિતા બ્રહ્માએ અમને એવાં સમ્માન થી જોયાં. કેટલો નશો હશે! તો સદા આ સ્મૃતિ રાખો કે આદિ આત્માએ જે શ્રેષ્ઠ દૃષ્ટિ થી જોયું, એવી જ શ્રેષ્ઠ સ્થિતિ ની સૃષ્ટિ માં રહેશું. આમ પોતાનાં થી વાચદો કરો. વાચદો તો કરતાં રહો છો ને! બોલ થી પણ વાચદો કરો છો, મન થી પણ કરો છો અને લખીને પણ કરો છો અને પછી ભૂલી પણ જાઓ છો એટલે વાચદા નો ફાયદો નથી ઉઠાવી શકતાં. યાદ રાખો તો ફાયદો પણ ઉઠાવો. બધાં પોતાને ચેક કરો - કેટલી વાર વાચદો કર્યો છે અને નિભાવ્યો કેટલી વાર છે? નિભાવતાં આવડે છે કે ફક્ત વાચદો કરતાં આવડે છે? કે બદલાતાં રહી છો - ક્યારેક વાચદો કરવા વાળા, ક્યારેક નિભાવવા વાળા?

ટીચર્સ શું સમજે છે? નિભાવવા વાળા ની લિસ્ટ (યાદી) માં છો ને. ટીચર્સ ને બાપદાદા સદા સાથી શિક્ષક કહે છે. તો સાથી ની વિશેષતા શું હોય છે? સાથી સમાન હોય છે. બાપ ક્યારેય બદલાય છે શું? ટીચર્સ પણ વાચદો અને ફાયદો - બંનેનું બેલેન્સ (સંતુલન) રાખવા વાળા છે. વાચદાઓ ખૂબ જ અને ફાયદા ઓછા થાય - આ બેલેન્સ નથી થતું. જે બંનેનું બેલેન્સ રાખે છે એમને વરદાતા બાપ દ્વારા આ વરદાન અથવા બ્લેસિંગ (આશીર્વાદ) મળે છે. તે સદા દૃઢ સંકલ્પ થી કર્મ માં સફળતામૂર્ત બને છે. સાથી શિક્ષક નું આ જ વિશેષ કર્મ છે. સંકલ્પ અને કર્મ સમાન હોય. સંકલ્પ શ્રેષ્ઠ અને કર્મ સાધારણ થઈ જાય - આને સમાનતા નહીં કહેવાશે. તો સદા ટીચર્સ પોતાને “સાથી શિક્ષક” અર્થાત્ “શિક્ષક બાપ સમાન” સમજો - આ સ્મૃતિ માં સમર્થ બની ચાલો. બાપદાદા ને ટીચર્સ ની હિંમત પર ખુશી થાય છે. હિંમત રાખી સેવા નાં નિમિત્ત તો બની ગયાં છો ને. પરંતુ હમણાં સદા આ સ્લોગન યાદ રાખો - “હિંમતે ટીચર, સમાન શિક્ષક બાપ”. આ ક્યારેય નહીં ભૂલતાં. તો સ્વતઃ જ સમાન બનવા વાળું લક્ષ્ય - “બાપદાદા” તમારી સામે રહેશે અર્થાત્ સાથે રહેશે. અચ્છા!

ચારેય તરફ નાં સ્વમાનધારી તે સમ્માનધારી બાળકો ને બાપદાદા નયનો ની સમ્મુખ જોતાં સમ્માન ની દૃષ્ટિ થી યાદપ્યાર આપી રહ્યાં છે. સદા રાજ-સમ્માન અને પૂજ્ય-સમ્માન નાં સમાન સાથી બાળકો ને યાદપ્યાર અને નમસ્તે.

બિહાર ગ્રુપ

બધાં પોતાને સ્વરાજ્ય અધિકારી સમજો છો? સ્વ નું રાજ્ય મળ્યું છે કે મળવાનું છે? સ્વરાજ્ય અર્થાત્ જ્યારે ઈચ્છો, જેવી રીતે ઈચ્છો તેવી રીતે કર્મેન્દ્રિયો દ્વારા કર્મ કરાવી શકો. કર્મેન્દ્રિય-જીત અર્થાત્ સ્વરાજ્ય અધિકારી. એવાં અધિકારી બન્યાં છો કે ક્યારેક-ક્યારેક કર્મેન્દ્રિયો તમને ચલાવે છે? ક્યારેક મન તમને ચલાવે છે કે તમે મન ને ચલાવો છો? ક્યારેક મન વ્યર્થ સંકલ્પ કરે છે કે નથી કરતું? જો ક્યારેક-ક્યારેક કરે છે તો એ સમયે સ્વરાજ્ય અધિકારી કહેવાશે? રાજ્ય બહુજ મોટી સત્તા છે. રાજ્ય સત્તા ઈચ્છે તે કરી શકે છે, જેવી રીતે ચલાવવા ઈચ્છે તેવી રીતે ચલાવી શકે છે. આ મન-બુદ્ધિ-સંસ્કાર આત્માની શક્તિઓ છે. આત્મા આ ત્રણેયની માલિક છે. જો ક્યારેક સંસ્કાર પોતાનાં તરફ ખેંચી લે તો માલિક કહેશે? તો સ્વરાજ્ય - સત્તા અર્થાત્ કર્મેન્દ્રિયજીત. જે કર્મેન્દ્રિય-જીત છે તે જ વિશ્વ ની રાજ્ય-સત્તા પ્રાપ્ત કરી શકે છે. સ્વરાજ્ય અધિકારી વિશ્વ-રાજ્ય અધિકારી બને છે. તો આપ બ્રાહ્મણ આત્માઓનું જ સ્લોગન છે કે સ્વરાજ્ય બ્રાહ્મણ જીવન નો જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે. સ્વરાજ્ય અધિકારી ની સ્થિતિ સદા માસ્ટર સર્વશક્તિમાન છે, કોઈ પણ શક્તિ ની કમી નથી. સ્વરાજ્ય અધિકારી સદા ધર્મ અર્થાત્ ધારણામૂર્ત પણ હશે અને રાજ્ય અર્થાત્ શક્તિશાળી પણ હશે. હમણાં રાજ્ય માં હલચલ કેમ છે? કારણ કે ધર્મ-સત્તા અલગ થઈ ગઈ છે અને રાજ્ય-સત્તા અલગ થઈ ગઈ છે. તો લંગડા થઈ ગયાં ને! એક સત્તા થઈ ને એટલે હલચલ છે. એવી રીતે તમારા માં પણ જો ધર્મ અને રાજ્ય - બંને સત્તા નથી તો વિઘ્ન આવશે, હલચલ માં લાવશે, યુદ્ધ કરવું પડશે. અને બંનેય સત્તા છે તો સદા બેપરવાહ બાદશાહ રહેશો, કોઈ વિઘ્ન આવી ન શકે. તો એવાં બેપરવાહ બાદશાહ બન્યાં છો? કે થોડી-થોડી શરીર ની, સંબંધ ની.... પરવાહ રહે છે? પાંડવો ને કમાવવાની પરવાહ રહે છે, પરિવાર ને ચલાવવાની પરવાહ રહે છે કે બેપરવાહ રહે છે? ચલાવવા વાળા ચલાવી રહ્યાં છે, કરાવવા વાળા કરાવી રહ્યાં છે - એમ નિમિત્ત બનીને કરવા વાળા બેપરવાહ બાદશાહ હોય છે. “હું કરી રહ્યો છું” આ ભાન આવ્યું તો બેપરવાહ ન રહી શકાય. પરંતુ બાપ દ્વારા નિમિત્ત બન્યો છું - આ સ્મૃતિ રહે તો બેફિકર અથવા નિશ્ચિત જીવન અનુભવ કરશો. કોઈ ચિંતા નહીં. કાલે શું થશે - એની પણ ચિંતા નહીં. ક્યારેક આ થોડી પણ ચિંતા રહે છે કે કાલે શું થશે, કેવી રીતે થશે? ખબર નહીં વિનાશ ક્યારે થશે, શું થશે? બાળકો નું શું થશે? પોત્રા-ધોત્રા નું શું થશે - આ ચિંતા રહે છે? બેપરવાહ બાદશાહ ને સદા આ નિશ્ચય રહે છે કે જે થઈ રહ્યું છે તે

સારું, અને જે થવાનું છે તે હજું પણ બહુજ સારું થશે કારણ કે કરાવવા વાળા સારા માં સારા છે ને! આને કહેવાય છે નિશ્ચય બુદ્ધિ વિજયી. એવાં બન્યાં છો કે વિચારી રહ્યાં છો? બનવાનું તો છે જ ને! આટલી મોટી રાજાઈ મળી જાય તો વિચારવાની શું વાત છે? પોતાનો અધિકાર કોઈ છોડે છે? ઝૂંપડી વાળા પણ હશે, થોડીક મિલકત પણ હશે - તો પણ નહીં છોડશે. આ તો કેટલી મોટી પ્રાપ્તિ છે! તો મારો અધિકાર છે - આ સ્મૃતિ થી સદા અધિકારી બની ઉડતાં ચાલો. આ જ વરદાન યાદ રાખજો કે “સ્વરાજ્ય અમારો જન્મસિદ્ધ અધિકાર છે”. મહેનત કરીને પામવા વાળા નહીં, અધિકાર છે. અચ્છા! બિહાર એટલે સદા બહાર માં રહેવા વાળા. પતઝડ માં નહીં જતાં. ક્યારેય આંધી-તોફાન ન આવે, સદા બહાર. અચ્છા!

૨. પોતાને રુહાની દૃષ્ટિ થી સૃષ્ટિ ને બદલવા વાળા અનુભવ કરો છો? સાંભળતાં હતાં કે દૃષ્ટિ થી સૃષ્ટિ બદલાઈ જાય છે પરંતુ હવે અનુભવી બની ગયાં. રુહાની દૃષ્ટિ થી સૃષ્ટિ બદલાઈ ગઈ ને! હવે તમારા માટે બાપ સંસાર છે, તો સૃષ્ટિ બદલાઈ ગઈ. પહેલાં ની સૃષ્ટિ અર્થાત્ સંસાર અને હમણાંનાં સંસાર માં ફર્ક થઈ ગયો ને. પહેલાં સંસાર માં બુદ્ધિ ભટકતી હતી અને હવે બાપ જ સંસાર થઈ ગયાં. તો બુદ્ધિ નું ભટકવાનું બંધ થઈ ગયું, એકાગ્ર થઈ ગયાં કારણ કે પહેલાનાં જીવન માં, ક્યારેક દેહ નાં સંબંધ માં, ક્યારેક દેહ નાં પદાર્થ માં - અનેકો માં બુદ્ધિ જતી હતી. હવે આ બધું બદલાઈ ગયું. હવે દેહ યાદ રહે છે કે દેહી? જો દેહ માં ક્યારેક બુદ્ધિ જાય છે તો ખોટું સમજો છો ને! પછી બદલી લો છો, દેહ નાં બદલે પોતાને દેહી સમજવાનો અભ્યાસ કરો છો. તો સંસાર બદલાઈ ગયો ને! સ્વયં પણ બદલાઈ ગયાં. બાપ જ સંસાર છે કે હજી સંસાર માં કાંઈ રહેલું છે? વિનાશી ધન કે વિનાશી સંબંધ ની તરફ બુદ્ધિ તો નથી જતી? હવે મારું રહ્યું જ નથી. “મારી પાસે ખૂબ ધન છે” - આ સંકલ્પ કે સપના માં પણ નહીં હશે કારણ કે બધું બાપ નાં હવાલે કરી દીધું. મારા ને તારા બનાવી લીધાં ને! કે મારું, જ છે અને બાપ નું પણ મારું છે, એવું તો નથી સમજતાં? આ વિનાશી તન, ધન, જૂનું મન, મારું નથી, બાપ ને આપી દીધું. પહેલાં-પહેલાં પરિવર્તન થવાનો સંકલ્પ જ આ કર્યો કે સર્વસ્વ તારું અને તારું કહેવાથી જ ફાયદો છે. એમાં બાપ નો ફાયદો નથી, તમારો ફાયદો છે કારણ કે મારું કહેવાથી ફસાઓ છો, તારું કહેવાથી ન્યારા થઈ જાઓ છો. મારું કહેવાથી બોજ વાળા બની જાઓ છો અને તારું કહેવાથી ડબલ લાઈટ “ટ્રસ્ટી” (નિમિત્ત) બની જાઓ છો. તો શું સારું છે? હલકા બનવું સારું છે કે ભારે બનવું સારું છે? આજકાલ નાં જમાના માં શરીર થી પણ કોઈ ભારે હોય છે તો સારું નથી લાગતું. બધાં પોતાને હલકા કરવાનો પ્રયત્ન કરે છે કારણ કે ભારે થવું એટલે નુકસાન છે અને હલકા થવાથી ફાયદો છે. એમ જ મારું-મારું કહેવાથી બુદ્ધિ પર બોજ પડી જાય છે, તારું-તારું કહેવાથી બુદ્ધિ હલકી બની જાય છે. જ્યાં સુધી હલકા નથી બનતાં ત્યાં સુધી ઊંચી સ્થિતિ સુધી પહોંચી નથી શકતાં. ઉડતી કળા જ આનંદ ની અનુભૂતિ કરાવવા વાળી છે. હલકા રહેવામાં જ મજા છે. અચ્છા!

જ્યારે બાપ મળ્યાં તો માયા એમનાં આગળ શું છે? માયા છે રડાવવા વાળી અને બાપ છે વારસો આપવા વાળા, પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળા. આખાં કલ્પ માં એવી પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળા બાપ મળી નથી શકતાં. સ્વર્ગ માં પણ નહીં મળશે. તો એક સેકન્ડ પણ ભુલવું ન જોઈએ. હદ ની પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળા પણ નથી ભૂલાતા તો બેહદ ની પ્રાપ્તિ કરાવવા વાળા ભૂલાઈ કેવી રીતે શકે! તો સદા આ જ યાદ રાખજો કે ટ્રસ્ટી છીએ. ક્યારેય પણ પોતાનાં ઉપર બોજ નહીં રાખતાં. એનાથી સદા હસતાં, ગાતાં, ઉડતાં રહેશો. જીવન માં બીજું શું જોઈએ! હસવું, ગાવું અને ઉડવું. જ્યારે પ્રાપ્તિ થશે ત્યારે તો હસશો ને. નહીં તો રડશો. તો આ વરદાન સ્મૃતિ માં રાખજો કે અમે હસવા-ગાવા અને ઉડવા વાળા છીએ, સદા બાપનાં સંસાર માં રહેવા વાળા છીએ. બીજું કાંઈ છે જ નહીં જ્યાં બુદ્ધિ જાય. સ્વપન માં પણ રડતાં નહીં. માયા રડાવે તો પણ નહીં રડતાં. મન નું પણ રડવાનું હોય છે, ફક્ત આંખો નું રડવાનું જ નથી હોતું. તો માયા રડાવે છે, બાપ હસાવે છે. સદા બિહાર એટલે ખુશ રહેવા વાળા - ખુશબહાર. અને બંગાળ એટલે સદા મીઠા રહેવા વાળા. બંગાળ માં મીઠાઈઓ સારી હોય છે ને, બહુજ વેરાઈટી (વિવિધતા) હોય છે. તો જ્યાં મધુરતા છે ત્યાં જ પવિત્રતા છે. વગર પવિત્રતા નાં મધુરતા આવી નથી શકતી. તો સદા મધુર રહેવા વાળા અને સદા ખુશબહાર રહેવા વાળા. અચ્છા! ટીયર્સ પણ ખુશબહાર ને જોઈ ને સદા બહાર માં રહે છે ને. અચ્છા!

વરદાન :- સંગદોષ થી દૂર રહી સદા બાપ ની સમીપતા નું ભાગ્ય પ્રાપ્ત કરવા વાળા પાસ વિથ ઓનર ભવ જો બાપનાં સમીપ રહેવાનું પસંદ છે તો ક્યારેય કોઈ પણ સંગદોષ થી દૂર રહેજો. અનેક પ્રકાર નાં આકર્ષણ પેપર નાં રૂપ માં આવશે પરંતુ આકર્ષિત ન થતાં. સંગદોષ અનેક પ્રકાર નાં હોય છે, વ્યર્થ સંકલ્પો અથવા માયા નાં આકર્ષણ નાં સંકલ્પો નો સંગ, સંબંધીઓ નો સંગ, વાણી નો સંગ,

અન્નદોષ નો સંગ, કર્મ નો સંગ....આ બધાં સંગદોષો થી સ્વયંને બચાવવા વાળા પાસ વિથ ઓનર બને છે.

સ્લોગન :-

તમે ફરિશ્તા બનો તો પરિસ્થિતિઓમાં બાપ સ્વયં તમારી છત્રછાયા બની જશે.

“ મીઠા બાળકો - દુનિયામાં ભલે બીજા કોઈનો ડર ન રાખો પરંતુ આ બાપ નો ડર જરૂર રાખો , ડર રાખવો એટલે પાપ કર્મો થી બચ્યા રહેવું ”

પ્રશ્ન :- બાબા દરેક બાળકો ને પોતાની જાંચ કરવાની (ચાર્ટ રાખવાની) શ્રીમત કેમ આપે છે?

ઉત્તર :- કારણ કે ઈશ્વરીય કાયદા ખૂબ કડક છે. જો બ્રાહ્મણ બનીને નાની-મોટી ભૂલો થાય તો ખૂબ કઠોર સજા ખાવી પડશે, એટલે બાબા કહે છે પોતાની જાંચ રાખો. જો કોઈ પણ જૂનો હિસાબ-કિતાબ રહી ગયો તો માની અને મોચરો ખાવો પડશે (સજા ખાઈને પાઈ પૈસા નું પદ પામવું). હવે કયામત (મોત) નો સમય ખૂબ નજીક છે એટલે પોતાનાં બધાં હિસાબ-કિતાબ યોગબળ થી ચૂકતું કરો.

ઓમ શાંતિ ! બાપ ની યાદ માં તો બાળકો જાતેજ રહે છે. ઘડી-ઘડી કહેવાની પણ દરકાર નથી રહેતી. બાપ નું ડાયરેક્શન (માર્ગદર્શન) છે કે ચાલતાં-ફરતાં, ઉઠતાં-બેસતાં બાપ ને યાદ કરો તો રાવણ જેમણે તમને પતિત બનાવી દીધાં છે, તેનાં પર જીત પામી લેશો. તમને કોઈ હથિયાર વગેરે નથી આપતાં, ફક્ત યોગબળ થી તમે રાવણ પર જીત પામો છો. જીત પામવાની છે જરૂર અને સંગમ પર જ પામો છો, જ્યારે કે રાવણ રાજ્ય ખતમ થઈ રામરાજ્ય ની સ્થાપના થવાની છે. બાપ હિંસા તો ક્યારેય શિખવાડી ન શકે. દેવતાઓનો છે જ અહિંસા પરમો ધર્મ. દુનિયા આ નથી જાણતી કે ત્યાં કામ કટારી ની હિંસા થતી નથી. જે કલ્પ પહેલાં નિર્વિકારી બન્યાં હશે તે જ તમારી વાતો ને માનશે. હવે તમે યુદ્ધ નાં મેદાન માં છો. ગવાયેલું પણ છે શિવશક્તિ સેના. તમે છો ગુપ્ત વારિયર્સ (યોધ્યા), દરેક પોતાનાં માટે કરી રહ્યાં છે. માયાજીત જગતજીત બનવાનું છે. તમે પોતાનાં માટે કરો છો, એટલે પોતાનાં ભારત દેશ નાં માટે કરો છો. આમાં જે સારી રીતે પુરુષાર્થ કરે છે તે પામે છે. જે પ વિકારો પર જીત પામશે તે જ જગજીત બનશે બીજી કોઈ વસ્તુ પર જીત પામવાની નથી. તમારી છે જ રાવણ રાજ્ય પર જીત પામવી અર્થાત્ દેવીગુણ ધારણ કરવાં. સિવાય દેવીગુણ ધારણ કર્યા સતયુગ માં જઈ ન શકાય. તો પોતાનાથી પૂછવાનું છે ક્યાં સુધી અમે દેવીગુણ ધારણ કર્યા છે? દેવીગુણ ધારણ કરવા એટલે રાવણ પર જીત પામવી. કહે છે રામરાજ્ય હતું તો એક રામે તો રાજ્ય નહીં કર્યું હશે? પ્રજા પણ તો હશે. અહીંયા રાજા, રાણી તથા પ્રજા બધાં રાવણ પર જીત પામી રહ્યાં છે. દેવીગુણ ધારણ કરી રહ્યાં છે. દેવીગુણો માં ખાવા-પીવાનું, બોલવા કરવાનું બધું શુદ્ધ પવિત્ર હોય છે. દરેક વાતમાં સાચું બતાવવાનું છે. બાપ છે જ સત્ય. તો એવાં બાપ ની સાથે કેટલું સાચું બનવું જોઈએ. જો સાચાં નહીં બનશો તો કેટલી ખરાબ ગતિ થશે. ગતિ તો ઊંચ પામવી જોઈએ. નર થી નારાયણ, નારી થી લક્ષ્મી બનવાનું છે. કહેવાય પણ છે - તમારી ગતિ મત તમે જ જાણો. બાપ જે મત આપે, તેનાથી કેટલી ઊંચ ગતિ થાય છે. ઊંચા માં ઊંચા બાપ ઊંચા માં ઊંચી ગતિ પ્રાપ્ત કરાવે છે. તો હવે શ્રીમત પર ચાલીને દેવીગુણ ધારણ કરવાનાં છે. જન્મ-જન્માંતર નાં પાપ યોગબળ વગર કપાઈ ન શકે એટલે યાદ ની યાત્રા ખૂબ સારી જોઈએ. યાદ સારી રહેશે - અમૃતવેલાએ. તે સમયે વાયુમંડળ સારું હોય છે. દિવસ માં ભલે કેટલો સમય પણ બેસો, પરંતુ અમૃતવેલા જેવો સમય નથી. આપણી વાતો ગુપ્ત છે. અંગ્રેજી માં કહે છે “વી આર એટ વોર” (અમે યુદ્ધ પર છીએ) આપણું યુદ્ધ છે રાવણ નાં સાથે. આ છે નંબરવન દુશ્મન. રામ સંપ્રદાયે રાવણ સંપ્રદાય પર જીત પામી છે શ્રીમત થી. બાપ સર્વશક્તિમાન છે ને. દુનિયા તો બિચારી આ સમયે ધોર અંધકાર માં છે. તેમને ખબર જ નથી કે અમે હાર ખાધી છે. માયા થી હારે હાર છે, માયા કોને કહેવાય છે - આ પણ કોઈ નથી જાણતું. આખી લંકા પર રાવણ નું રાજ્ય હતું. શાસ્ત્રો માં ભક્તિમાર્ગ ની કેટલી દંતકથાઓ લખી દીધી છે, જે જન્મ-જન્માંતર વાંચી છે. હજી પણ કહે છે શાસ્ત્રો તો જરૂર વાંચવા જોઈએ. જે નથી વાંચતાં એમને નાસ્તિક કહેવાય છે અને બાપ કહે છે - શાસ્ત્ર વાંચતાં-વાંચતાં બધાં નાસ્તિક બની પડ્યાં છે. આ વાતો બાળકોએ સારી રીતે સમજાવવી જોઈએ કે ભારત જ્યારે સતોપ્રધાન હતું, તેને સ્વર્ગ કહેવાતું હતું. તે જ ભારતવાસી ૮૪ જન્મ લેતાં-લેતાં હવે પતિત તમોપ્રધાન બન્યાં છે. હવે ફરી પાવન કેવી રીતે બને. બાપ કહે છે - મને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન પાવન બની જશો, બીજા કોઈ પણ દેહધારી ને યાદ ન કરો. કોઈને ગુરુ ન બનાવો. કહેવાય છે ગુરુ વગર ધોર અંધકાર. અસંખ્ય નાં અસંખ્ય ગુરુ છે. પરંતુ બધાં અંધકાર માં લઈ જવાવાળા છે. બાપ કહે છે - જ્ઞાન સૂર્ય જ્યારે આવે ત્યારે ધોર અંધકાર દૂર થાય. સંન્યાસી ભલે પાવન બને છે પરંતુ જન્મ તો વિકાર થી લે

છે ને. દેવી-દેવતાઓ તો વિકાર થી પેદા નથી થતાં. અહીંયા બધાનાં શરીર મૂત પલીતી (અપવિત્ર) છે. બાપ એવાં મૂત પલીતી કપડા સાફ કરે છે. આત્મા પવિત્ર બને પછી શરીર પણ સાફ મળે છે. એનાં માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. પોતાની જાંચ રાખવાની છે - મારા થી કોઈ ખરાબ કામ તો નથી થતું. ઈશ્વરીય કાયદા પણ કડક છે. કોઈ ખરાબ કામ કરે તો એની સજા ખૂબ કઠોર છે. કયામત નો સમય છે. બધાં હિસાબ-કિતાબ ચૂકતું કરવાનાં છે - યોગબળ થી. જો ચૂકતું ન કર્યા તો મોચરો (માર) ખાવો પડશે. પછી કહેવાય પણ છે - મોચરો અને રોટી. માની (રોટલી) તો બધાંને મળવાની છે. મુક્તિ અને જીવન-મુક્તિ ની માની બધાંને આપશે. કોઈ પાસ વિથ ઓનર, કોઈને મોચરો મળશે પછી થોડી માની મળશે, બેઠજીતી થી. તખ્ત પર તો તે બેસી ન શકે. કોઈ પણ ખરાબ કામ કર્યું તો બેઠજીતી થશે, તે પણ બાપનાં આગળ. શિવબાબા બેઠાં છે ને. તમને સાક્ષાત્કાર કરાવશે કે હું આમાં હતો, તમને કેટલું સમજાવતાં હતાં. હવે હું સંપૂર્ણ (બ્રહ્મા) માં છું. આપ બાળકીઓ સંપૂર્ણ બાબાનાં પાસે જાઓ છો. એમનાં દ્વારા શિવબાબા માર્ગદર્શન વગેરે આપે છે ને. તમને બાબા સાક્ષાત્કાર કરાવશે કે આમાં બેસીને તમને કેટલું ભણાવતાં હતાં, સમજાવતાં હતાં કે દૈવીગુણ ધારણ કરો, સર્વિસ (સેવા) કરો. કોઈની નિંદા નહીં કરો. તમે છતાં પણ આ કામ કર્યા, હવે ખાઓ સજા. જેટલાં-જેટલાં પાપ કર્યા હશે તો સજા ખાવી પડશે. કોઈ ખૂબ સજાઓ ખાએ છે, કોઈ ઓછી. તેમાં પણ નંબરવાર છે, જેટલું થઈ શકે યોગબળ થી વિકર્મ કાપતા રહેવાનાં છે. આ વધારે માં વધારે કુરણા (ચિન્તા) બાળકોએ રાખવાની છે કે અમે સંપૂર્ણ પાકું સોનું કેવી રીતે બનીએ? ઉઠતાં-બેસતાં આ જ બુદ્ધિ માં રહે, જેટલું યાદ કરશો એટલું ઊંચ પદ પામશો. માયા નાં તોફાનો ની પરવાહ નથી કરવાની, જેટલો સમય મળે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. અમારે તમોપ્રધાન થી સતોપ્રધાન બનવું છે. બાપ ને યાદ કરશો તો પાપ કપાઈ જશે. કોઈ પાપ પણ ન કરવું જોઈએ. નહીં તો સો ગણું બની જશે. માફી ન લીધી તો પછી વૃદ્ધિ ને પામતાં-પામતાં સત્યાનાશ થઈ જાય છે. પાપ પાછળ પાપ માયા કરાવતી રહેશે. બેહદ નાં બાપ થી બે-અદબી (અપમાન) થઈ જાય છે. આ પણ ઘણાઓને ખબર નથી પડતી. બાબા હંમેશા સમજાવે છે એવું સમજો કે શિવબાબા મુરલી ચલાવે છે, શિવબાબા માર્ગદર્શન આપે છે તો યાદ પણ રહે, ડર પણ રહે. ખૂબ પાપ કરતાં રહે છે. સાફ (સાચું) બોલવું જોઈએ કે બાબા મારા થી આ ભૂલ થઈ. બાપ સમજાવે છે પાપો નો બોજો માથા પર બહુજ છે. જે કાંઈ કર્યું છે તે બતાવો. સાચું બતાવવાથી અડધું ઓછું થઈ જશે.

બાબાએ સમજાવ્યું છે જે નંબરવન પુણ્ય આત્મા બને છે, તે જ ફરી પાપ આત્મા પણ નંબરવન બને છે. બાબા સ્વયં કહે છે - તમારો અનેક જન્મો નો પણ અંત નો જન્મ છે. તમે પુણ્ય આત્મા હતાં, તે હવે પાપ આત્મા બન્યાં છો ફરી પુણ્ય આત્મા બનવાનું છે. પોતાનું કલ્યાણ તો કરવાનું છે. અહીંયા તમારે માથું વગેરે ટેકવાની પણ દરકાર નથી, ફક્ત બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. ભલે આ પણ વૃદ્ધ છે, નમસ્તે કરે છે. બાળકો ઘર માં ઘડી-ઘડી થોડી નમસ્તે કરે છે. એકવાર નમસ્તે કર્યું પછી રેસપોંડ (જવાબ) માં પણ કરાય છે. બાબા કહે છે - તમે મને મોટાં સમજીને નમસ્તે કરો છો, હું પછી તમને વિશ્વનાં માલિક સમજી નમસ્તે કરું છું. અર્થ છે ને. મનુષ્યો તો રામ-રામ કહી દે છે પરંતુ અર્થ કાંઈ નથી સમજતાં. હકીકત માં રામ અર્થાત્ શિવબાબા. રામ તે રઘુપતિ નથી, આ રામ નિરાકાર છે. એમનું નામ છે શિવબાબા. શિવ નાં આગળ કોઈ એવું નહીં કહેશે કે હું રામની પૂજા કરું છું. હવે બાપ કહે છે તમે મંદિરો માં જઈને સમજાવો કે આ પણ મનુષ્ય હતાં. તમે એમની આગળ જઈને મહિમા ગાઓ છો - આપ નિર્વિકારી, સર્વગુણ સંપન્ન, અમે પાપી નીંચ છીએ. આ તન પણ મનુષ્ય નું છે અને તે તન પણ મનુષ્ય નું છે પરંતુ તેમનામાં દૈવીગુણ છે એટલે દેવતા છે. તમે સ્વયં કહો છો - અમારામાં આસુરી ગુણ છે એટલે વાનર છીએ. સૂરત (ચહેરો) બંનેની એક છે. સીરત (ચરિત્ર) માં ફર્ક છે. ભારતવાસી જ સિરતાજ (તાજધારી) હતાં. હમણાં તાજ નથી, ગરીબ પણ ભારતવાસી જ છે. બાપ પણ ભારત માં જ આવે છે, જ્યાં સ્વર્ગ બનાવવાનું છે ત્યાં બાપ આવશે ને. કહેવાય છે કલંગી અવતાર, કેટલાં કલંક લગાવ્યાં છે. જો બીજા ધર્મ વાળા પણ કાંઈ કહે છે, તે પણ ભારતવાસીઓ ને ફોલો કરે (અનુસરે) છે. પથ્થર બુદ્ધિ હોવાનાં કારણે મને પણ પથ્થર-ભિત્તર માં કહી દે છે. બાપ ને જાણતાં જ નથી કે બાપ આમનામાં પ્રવેશ કરી ભારત ને કેટલો સિરતાજ બનાવે છે. ભારત ની કેટલી સેવા કરે છે. બાપ કહે છે મારી તમે ઝલાનિ (અપમાન) કરો છો. હું તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવું છું. તમે કેટલો અપકાર કરો છો. રાવણે તમારી મત કેટલી મારી નાખી છે. ખરાબ ગતિ થઈ ગઈ છે, ત્યારે બોલાવે છે પતિત-પાવન આવો. સમજણ કેટલી સહજ મળે છે. છતાં પણ ઘણાં બાળકો ભૂલી જાય છે. યોગ નથી તો ધારણા પણ નથી થતી એટલે બાબા કહે છે બાંધેલીઓ સૌથી વધારે યાદ કરે છે. શિવબાબા ની યાદ માં સહન પણ કરે છે. ભારતવાસીઓમાં જે દેવી-દેવતાઓ બનવા વાળા છે તે જ અહીં આવશે. આર્ય સમાજ તો

દેવતાઓની મૂર્તિઓ ને માનતાં જ નથી. ઝાડ નાં અંતમાં ડાળી છે, ૨-૩ જન્મ પણ મુશ્કેલ હશે.

ઘણાં લોકો સમજે છે - વિકાર વગર દુનિયા કેવી રીતે ચાલશે. અરે દેવતાઓને સંપૂર્ણ નિર્વિકારી કહેવાય છે ને. આ પણ કોઈને ખબર નથી કે ત્યાં વિકાર હોતાં જ નથી. કલ્પ પહેલાં વાળા ઝટ સમજી જાય છે. ગાયન પણ છે - ભગવાનુવાચ - કામ મહાશત્રુ છે. પરંતુ ભગવાને ક્યારે કહ્યું હતું - આ કોઈને ખબર નથી. હવે આપ બાળકો જગતજીત બની રહ્યાં છો. પરંતુ ઊંચ પદ પામવાનાં માટે મહેનત કરવાની છે. બાપ કહે છે - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં ફક્ત બુદ્ધિયોગ મારા થી લગાવો. જ્યારે કે બાપ નાં બની ગયાં છો તો બાપ થી લવ (પ્રેમ) હોવો જોઈએ. બાકી બીજાઓની સાથે કામ નીકાળવાનાં માટે પ્રેમ રાખવાનો છે. બુદ્ધિ માં આ ખ્યાલ રાખવાનો છે કે બિચારાઓને સ્વર્ગવાસી કેવી રીતે બનાવીએ. સાચી યાત્રા પર ચાલવાની યુક્તિ બતાવીએ. તે છે શારીરિક યાત્રા, જે જન્મ-જન્માંતર કરતાં આવ્યાં છે. આ એક જ યાદ ની યાત્રા છે. હવે આપણાં ૮૪ જન્મ પૂરા થયાં પછી સતયુગ ની હિસ્ટ્રી રિપીટ (પુનરાવર્તિ) થવાની છે. પતિત તો ઘરે જઈ નથી શકતાં. પાવન બનવાના માટે પતિત-પાવન બાપ જોઈએ. ભલે સંન્યાસી પાવન બને છે પરંતુ પાછાં જઈ નથી શકતાં. બધાંને લઈ જવા વાળા બાપ જ છે. બાપ આવીને બધાંને રાવણ થી છોડાવી મુક્ત કરી દે છે. સતયુગ માં દુઃખ આપવા વાળી કોઈ વસ્તુ હોતી નથી. નામ જ છે સુખધામ. આ છે દુઃખધામ. તે ક્ષીરસાગર, આ છે વિષય સાગર.

હવે તમે જાણો છો સ્વર્ગ માં કેટલાં સુખ આરામ થી રહે છે. ક્ષીરસાગર થી નીકળી વિષય સાગર માં કેવી રીતે આવે છે, આ કોઈ નથી જાણતું. બાપ સમજાવે છે શ્રીમત પર ચાલવાનું છે પછી જવાબદાર એ છે. શ્રીમત કહે છે - હાં ભલે જાઓ, બાળકો ને સંભાળો. એમને ભૂં-ભૂં કરતાં રહો, તો કાંઈ ને કાંઈ કલ્યાણ થતું જશે. સ્વર્ગ માં તો આવી જશે. બાપ આવીને નર્કવાસી થી સ્વર્ગવાસી બનાવે છે ૨૧ જન્મનાં માટે. આ પણ તમારી બુદ્ધિ માં છે. મનુષ્ય તો કાંઈ પણ નથી જાણતાં. આ પણ પહેલાં કાંઈ નહોતાં જાણતાં. જેવી રીતે આમનાં ૮૪ જન્મો ની કહાની છે - “તત્ત્વમ” આ પણ રાજયોગ શિખી રહ્યાં છે. તમે છો રાજઋષિ. તે છે હઠયોગ ઋષિ. તમે ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહીને રાજાઈ પ્રાપ્ત કરી રહ્યાં છો. તમે બધાં શરણાગતિ થવા આવ્યાં છો ને. હવે સમજે છે અમે તો સ્વર્ગમાં બેઠાં છીએ. દુનિયામાં છે માયા નો પંપ. જ્યાં સુધી નર્ક નો વિનાશ ન થાય ત્યાં સુધી સ્વર્ગ કેવી રીતે થઈ શકે છે. માયાવી પુરુષ આને જ સ્વર્ગ સમજી બેઠાં છે. બાબાને નવી દુનિયા સ્થાપન કરવામાં કેટલી મહેનત લાગે છે. પૂરા નર્કવાસી છે, સ્વર્ગવાસી બનતાં જ નથી. બાપ કેટલું પ્રેમ થી સમજાવે છે. અચ્છા! મીઠા-મીઠા બાળકો રાવણ પર જીત પામવાથી જ તમે જગતજીત બનશો. તેનાં માટે પુરુષાર્થ કરવાનો છે. અચ્છા!

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-ખ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. એવું કોઈ કામ નથી કરવાનું જે બેઠજજતી થાય. સજાઓ ખાવી પડે. માયા નાં તોફાનો ની પરવાહ ન કરી જેટલો સમય મળે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. એક બાપ થી જ સાચ્યો-સાચ્યો લવ રાખવાનો છે.
2. પોતાની ઊંચ ગતિ બનાવવાના માટે સાચાં બાપ થી સાચ્યું રહેવાનું છે. કોઈ પણ વાત છુપાવવાની નથી.

વરદાન :-

યાદ ના મંત્ર દ્વારા સંકલ્પ અને કર્મ માં અવિનાશી સિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવા વાળા સિદ્ધિ સ્વરૂપ ભવ આપ બાળકો ઓલમાઈટી ગવર્મેન્ટ (સર્વોચ્ચ સરકાર) નાં મેસેન્જર (સંદેશવાહક) છો એટલે કોઈ થી પણ ડિસ્કસ (ચર્ચા) કરવામાં પોતાનું માઈન્ડ ડિસ્ટર્બ (મગજ ખરાબ) નહીં કરતાં. યાદ નો મંત્ર યુઝ (ઉપયોગ) કરજો. જેમ કોઈ વાણી થી કે અન્ય કોઈ રીત થી વશ નથી થતાં તો મંત્ર-તંત્ર કરે છે, તમારી પાસે આત્મિક દૃષ્ટિ નું નેત્ર અને મનમનાભવ નો મંત્ર છે જેનાથી તમારા સંકલ્પો ને સિદ્ધ કરી સિદ્ધિ સ્વરૂપ બની શકો છો.

સ્લોગન :-

એક્શન કોનશિયસ (કર્મ ભાન) નાં બદલે સોલ કોનશિયસ (આત્મ અભિમાની) બનો.

“મીઠા બાળકો - સવારે - સવારે ઉઠી બાપ ને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બની જશો, અમૃતવેલા નો સમય ખૂબ સારો છે”

પ્રશ્ન :- આજ્ઞાકારી બાળકો ની નિશાનીઓ શું હશે?

ઉત્તર :- આજ્ઞાકારી બાળકો - ઊંચા માં ઊંચા બાપ નાં મહાવાક્યો ને મસ્તક પર રાખશે અર્થાત્ પોતાનાં જીવન માં ધારણ કરશે. એમની ચલન બહુજ રોયલ હશે. તેઓ બહુજ ધૈર્યવત્ હશે. એમને વિશ્વ નાં માલિકપણા નો ગુપ્ત નશો હશે. આજ્ઞાકારી બાળકો પોતાનાં કોઈ પણ કર્મ થી બાપદાદા નું અપમાન નહીં થવા દેશે. અપમાન કરવા વાળા અર્થાત્ અવજ્ઞા કરવા વાળા બાળકો બહુજ ડીસસર્વિસ (કુસેવા) કરે છે. આજ્ઞાકારી બાળકો સદા ફોલો ફાધર (બાપ નું અનુકરણ) કરે છે, ક્યારેય ઉલ્ટું કામ નથી કરતાં.

ગીત :- છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન...

ઓમ શાંતિ ! મીઠા-મીઠા રુહાની બાળકોએ બે અક્ષર સાંભળ્યાં. હવે બાળકો તો આનો અર્થ સમજી જ ગયાં છે કે બાપ અહીંયા છે. બાપ બેસી સાચી વાત સમજાવે છે કારણ કે દરેક વાત મનુષ્ય જે કહે છે જ્ઞાન નાં માટે અથવા ઈશ્વર ની સાથે મળવાનાં માટે, તે છે ખોટી. હમણાં ગીત નાં અક્ષર સાંભળ્યાં - છોડ ભી દે આકાશ સિંહાસન.... પરંતુ આકાશ સિંહાસન શું છે, આ કોઈને ખબર નથી. પતિત-પાવને તો આવવાનું જ છે. કોઈ કહે છે ભગવાન નથી. કોઈ કહે છે સર્વત્ર ભગવાન જ ભગવાન છે. આવશે કેમ? આ તો આપ બાળકોએ જાણ્યું છે કે બાપ આવ્યાં છે પછી આ ગાયન વગેરે બધું ભક્તિમાર્ગ નું સાંભળવાનું ગમતું નથી. પતિત-પાવન આવીને પોતાનો પરિચય આપીને, રચનાનાં આદિ-મધ્ય-અંત નું રહસ્ય સમજાવે છે. બાકી દુનિયામાં આ વાતો કોઈ સમજી નથી શકતું. અહીંયા પણ કેટલી મત નાં વ્યક્તિ છે. કહે છે મનુષ્ય પવિત્ર બને, આ થઈ નથી શકતું. તો જરૂર જ્યાં સુધી ભગવાન ન આવે ત્યાં સુધી પવિત્ર કેવી રીતે બની શકે. પરમાત્મા જ આવીને શિક્ષા આપે છે અને ટેમ્પટેશન (પ્રલોભન) પણ આપે છે કે એમાં પ્રાપ્તિ કેટલી ભારે છે. તમે જાણો છો બાપ કહે છે - મારા બનીને શ્રીમત પર નહીં ચાલશો તો સજા ખાવી પડશે. જેમ બાપ સગીર બાળકો ની ચલન ઠીક નથી જોતાં તો ચમાટ (થપ્પડ) મારે છે, આ બાપ ચમાટ તો નથી મારતાં. ફક્ત સમજાવે છે - પ્રતિજ્ઞા લોહી થી પણ લખીને આપે છે, તો પણ હારી જાય છે. મનુષ્યો ને ખબર જ નથી તો પવિત્ર બનવાથી શું મળે છે. પતિત કોને કહેવાય છે. બાપ સમજાવે છે જે વિકાર માં જાય છે -તે છે પતિત. મનુષ્ય સમજે છે વિકાર છોડવો અસંભવ છે. બોલો, દેવી- દેવતાઓ તો સંપૂર્ણ નિર્વિકારી હતાં. ચિત્ર બતાવવા જોઈએ. નિર્વિકારી દુનિયા હતી ને. પવિત્રતા હતી તો ભારત કેટલો સાહુકાર હતો, શિવાલય હતું. મનુષ્યો ને તો આ કુરણા (ચિંતા) રહે છે કે વિકાર વગર દુનિયા કેવી રીતે વધશે. અરે સરકાર હેરાન થઈ ગઈ છે કે દુનિયા વધે નહીં તો પણ દર વર્ષે કેટલાં મનુષ્ય વધતાં રહે છે. ઓછા થવાનું તો બહુજ મુશ્કેલ છે. અહીંયા બેહદ નાં બાપ કહે છે જો તમે પવિત્ર બનશો તો હું તમને સ્વર્ગ નાં માલિક બનાવીશ. આવક બહુજ ભારે છે. બાળકો જાણે છે બરાબર માયાજીત બનવાથી અમે જગતજીત બનીશું. રાવણને જીતી રામરાજ્ય પામીશું. ત્યાં આ વિકાર હોઈ ન શકે. એને તમે જીતી લીધાં ને. આ વાતો કોઈ મુશ્કેલ સમજે છે, કહે છે આનાં વગર દુનિયા કેવી રીતે ચાલશે! એવી-એવી જે વાતો કરે તો સમજવું જોઈએ આ આદિ સનાતન ધર્મ નાં નથી. જ્યાં પણ તમે ભાષણ કરો છો - તો બોલો ભગવાનુવાચ, ભગવાન કહે છે કામ મહાશત્રુ છે, એનાં પર જીત પહેરવાથી તમે જગત જીત બનશો. સમજણ બહુજ સીધી (સરળ) છે. પરંતુ તો પણ તે સમજતાં નથી, અથવા સમજાવા વાળા માં અક્કલ નથી. બાબા તો સમજે છે બાળકો રૂપિયા માં પ આના પણ મુશ્કેલ શિખ્યા છે કાં તો પોતે પૂરા યોગી નથી બન્યાં તો તાકાત નથી મળતી. યાદ થી જ તાકાત મળે છે, બાબા સર્વશક્તિમાન ઓથોરિટી (સત્તા) છે ને. યોગ હોય તો શક્તિ પણ મળે. યોગ તો ઘણાં બાળકોનો બિલકુલ ઓછો છે. સાચું પણ કોઈ લખતાં નથી. યાદ નો ચાર્ટ નોટ (નોંધ) કરે તે પણ મુશ્કેલ છે. ટીચર્સ જ ચાર્ટ નથી રાખતાં તો સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) કેવી રીતે રાખશે. ઘણાં સ્ટુડન્ટ યોગ માં બહુજ હોશિયાર છે. મુખ્ય વાત છે બાપ ને યાદ કરવાનાં છે. યોગ અક્ષર શાસ્ત્રો નો છે. મનુષ્ય સાંભળીને મૂંઝાઈ જાય છે. કહે છે યોગ શિખવાડો. અરે યોગ કોઈ શિખવાડો થોડી છે. પરોઢિયે, સવારે-સવારે ઉઠીને પોતેજ યાદ કરવાનાં છે, એમાં ટીચર ની શું દરકાર છે જે બેસી શિખવાડે

એટલે યાદ અક્ષર ઠીક છે. યોગ શિખવાની વાત નથી. આ આદત ન પાડવી જોઈએ. બાપ કહે છે-પોતાને આત્મા સમજી બાપ ને યાદ કરો તો સતોપ્રધાન બની જશો. અમૃતવેલા યાદ કરવું સારું છે. ભક્તિ પણ સવારે ઉઠીને કરે છે. આ પણ તો બાપ ને યાદ કરે છે. યાદ કેમ કરે છે? કારણ કે બાપ થી વારસો મળે છે. ભલે ભક્તિમાર્ગ માં શિવ ને યાદ કરે છે પરંતુ એમને આ ખબર નથી કે શિવ થી શું મળે છે. આ ફક્ત આપ બાળકો જ જાણો છો. હવે બાપ શ્રીમત આપે છે કે પોતાનું કલ્યાણ કરવાનાં માટે મને યાદ કરો. યાદ થી જ શક્તિ આવે છે. શક્તિ થી વિકર્મ વિનાશ થશે. જ્ઞાન થી વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે. જ્ઞાન થી પદ મળશે. પતિત થી પાવન બને છે યાદ થી. બહુજ બાળકો આમાં ફેલ્યુઅર (નાપાસ) છે. બહુજ સારા મહારથી પ આના પણ મુશ્કેલ યાદ કરે છે. કોઈ તો એક પૈસા પણ યાદ નથી કરતાં, આમાં ખૂબ મહેનત છે. સમજણ (જ્ઞાન) તો ઝટ શિખી જાય છે પરંતુ બેડો પાર ત્યારે થાય જ્યારે યાદ માં રહે. ત્યારે જ જન્મ જન્માંતર નાં વિકર્મ વિનાશ થાય, પછી પુણ્ય આત્મા બની જશો. બાપ ને બોલાવે છે - આવીને અમને પતિત થી પાવન બનાવો. પાવન તો અનેક બને છે પરંતુ ઊંચો વારસો તે પામશે જે યાદ માં સારી રીતે રહેશે. તમારાથી, જે બાંધેલીઓ છે તે વધારે યાદ કરે છે. યાદ થી જ વિકર્મ વિનાશ થઈ શકે છે. તો જ્યારે કોઈ કહે કે પવિત્ર રહેવું અસંભવ છે તો પછી તો એમનાથી વાત પણ નહીં કરવી જોઈએ. નિર્વિકારી ભારત હતો તો સતોપ્રધાન હતો, પરંતુ સાહુકારો ની બુદ્ધિ માં જ્ઞાન બેસવું જ મુશ્કેલ છે કારણ કે યાદ માં જ મહેનત છે.

બાપ કહે છે - ગૃહસ્થ વ્યવહાર માં રહેતાં એનાંથી પણ તોડ નિભાવો. હકીકત માં કાયદા બહુજ કડક છે. તમે જન્મ-જન્માંતર તો પાપ આત્માઓ ને દાન આપતાં પાપ આત્મા બનતાં રહ્યાં. હવે તમે પાપ આત્મા ને પૈસા આપી નથી શકતાં, તો દાદા નો વારસો છે તો આપવો પડે છે એટલે બાપ કહે છે પહેલાં બધાં (લૌકિક નાં) કામ ઉતારી પછી સરેન્દર (સમર્પણ) થઈ જાઓ. એવું પણ કોટો માં કોઈ નીકળે છે. બહુજ ભારે મંઝિલ છે. ફોલો ફાધર કરવાનું છે. નષ્ટોમોહા થવું કોઈ માસીનું ઘર નથી, ખૂબ મહેનત છે. વિશ્વ નાં માલિક બનવું; પ્રાપ્તિ કેટલી ભારે છે. કલ્પ-કલ્પ જે વિશ્વ નાં માલિક બન્યાં, તે જ ફરી પણ બને છે. ડ્રામા નું રહસ્ય પણ થોડાં ની બુદ્ધિ માં બેસે છે. સાહુકાર તો મુશ્કેલ ઉઠી શકે છે. ગરીબ તો ઝટ કહી દે છે - બાબા આ બધું તમારું છે પછી એમણે સેવા પણ કરવાની છે. પાવન બનવાના માટે યાદ પણ જોઈએ. નહીં તો બહુજ સજા ખાવી પડશે. સજા ખાધી તો પદ પણ ઓછું થઈ જશે. સજા ખાએ તે છે જે યાદ નથી કરતાં. જ્ઞાન કેટલું પણ ઉઠાવો, એનાથી વિકર્મ વિનાશ નહીં થશે. મોચરો (માર) ખાઈને પછી થોડું પદ પામવું - તે કોઈ વારસો થોડી છે. બાપ થી તો પૂરો વારસો લેવાનાં માટે બાપનાં આજ્ઞાકારી બનવું જોઈએ. ઊંચા માં ઊંચા બાપ નાં મહાવાક્ય મસ્તક પર રાખવા જોઈએ. કૃષ્ણ ની આત્મા પણ આ સમયે વારસો લઈ રહી છે. આ લક્ષ્મી-નારાયણ નાં અનેક જન્મો નાં અંત માં હું ફરીથી એમને ભણાવીને વારસો આપું છું. તમારામાં પણ પ્રિન્સ-પ્રિન્સેઝ (રાજકુમાર-રાજકુમારી) બનવા વાળા હશે ને. રોયલ વંશજ વાળાની ચલન બહુજ ધૈર્યવત હોય છે. ગુપ્ત નશો રહે છે. બાબા કેટલાં સાધારણ રહે છે. જાણે છે બાકી થોડો સમય છે. મારે તો જઈને વિશ્વ મહારાજન બનવાનું છે. આ પણ પતિત હતાં. આ તો બાબા નો રથ છે, ત્યારે અહીંયા સંદલી પર બેસવું પડે છે. નહીં તો બાબા ક્યાં બેસે. આ પણ તમારા જેવાં સ્ટુડન્ટ (વિદ્યાર્થી) છે. ભણે છે. બહુજ બાળકો છે - બાપ ને ઓળખતાં નથી. બાપ નાં સાથે ધર્મરાજ પણ છે. બાપ કહે છે મારી આજ્ઞા નહીં માની, મારું અપમાન કર્યું તો ધર્મરાજ બહુજ સજાઓ આપશે. ડાયરેક્ટ મારી (શિવ બાબા) અથવા મારા બાળક (બ્રહ્મા બાબા) ની તમે અવજ્ઞા કરો છો. બાપ નો એક જ સિકીલધો બાળક છે. પ્રેમ તો છે ને. એમનું અપમાન કરો છો તો કેટલી સજાઓ ખાવી પડશે. થોડી આફતો આવવા દો પછી જુઓ કેટલાં ભાગે છે. તમે બધાં ભાગ્યા છો, આમણે જાદુ વગેરે કાંઈ નથી કર્યું. જાદુગર શિવબાબા છે. ઘણાં છે - જેમને આ પણ ધ્યાન નથી આવતું કે આમનામાં શિવબાબા આવે છે. શિવબાબા નાં આગળ અમે કાંઈ ઉલ્ટું કરી દઈશું તો બાપ કહેશે આ નાલાયક બાળક છે. આમનામાં ડબલ છે ને એટલે તાર માં લખે છે - બાપદાદા. પરંતુ આનાં પર પણ બાળકો સમજતાં નથી કે બાપદાદા સાથે કેવી રીતે છે. બાપ, દાદા દ્વારા વારસો આપે છે. પોતેજ વાત ઉચ્ચારવી જોઈએ. તમે જાણો છો બાપદાદા કોણ છે? ભલે કોઈ પૂછે કે તમે બાપદાદા કોને કહો છો? બાપદાદા એક નું નામ હોઈ ન શકે. તો બાળકોએ યુક્તિ થી સમજાવવું જોઈએ. જ્યારે તમે કોઈને સમજાવો ત્યારે એમની બુદ્ધિ માં બેસે કે શિવબાબા દાદા દ્વારા વારસો આપે છે. હવે વિનાશ તો થવાનો છે. એનાં પહેલાં રાજયોગ શિખવી રહ્યાં છે, તમે પણ શિખો. અડધો કલ્પ જે બાપને પોકાર્યા છે તે આવ્યાં છે નોલેજ આપવાં. તો પણ કહે છે - કુરસત નથી સમજવાની. તો કહેશે આપ દેવી-દેવતા ધર્મ નાં નથી. તમારી તકદીર માં સ્વર્ગ નું સુખ નથી. બાકી અહીંયા કોઈ માથું વગેરે તો ટેકવાનું નથી. સંન્યાસીઓ નાં આગળ ચરણો માં જરૂર પડશે. આ તો ગુપ્ત છે ને. આગળ ચાલીને બહુજ પ્રભાવ

નીકળશે. એ સમયે ભીડ બહુજ થશે. ભીડભાડ માં કેટલાં મનુષ્ય મરી જાય છે. પ્રાઈમ મિનિસ્ટર (પ્રધાનમંત્રી) વગેરે નાં દર્શન કરવા કેટલી ભીડ થઈ જાય છે. અહીંયા કેટલા ગુપ્ત બેઠાં છે, બાળકો ની સાથે. અહીંયા જોશે કોને? આનાં માટે તો જાણે છે કે ઝવેરી હતાં. શાસ્ત્રોમાં પણ છે-બ્રહ્મા દ્વારા મનુષ્ય સૃષ્ટિ રચી કેવી રીતે? બાપ કહે છે-હું આમનામાં પ્રવેશ કરી રયું છું. આ પણ લખેલું છે પરંતુ પથ્થર બુદ્ધિ સમજતાં નથી. બાપ આવીને બાળકો ને પતિત થી પાવન બનાવી ટ્રાન્સફર (બદલી) કરે છે. બાકી કોઈ નવી રચના થોડી જ રચે છે. આ છે પતિતો ને પાવન બનાવવાની યુક્તિ. વિરાટ રૂપ નું ચિત્ર જરૂર હોવું જોઈએ. ચિત્ર મોટું હશે તો સમજાવવું પણ સહજ થશે. પથ્થર બુદ્ધિ થી પારસ બુદ્ધિ બનવું, કોઈ સહજ વાત થોડી છે. કોઈ તો બિલકુલ એવાં તવાઈ માફક જોઈને ચાલ્યાં જાય છે. પ્રજા બનવા વાળા હશે તો પણ કાંઈ ને કાંઈ બુદ્ધિ માં બેસશે. હું જ બ્રાહ્મણ થી હું દેવતા, હું થી નો અર્થ બાબાએ કેટલી સારો સમજાવ્યો છે. તે કહે આત્મા તે પરમાત્મા. બસ. અહીંયા તમે જાણો છો આપણે આત્મા છીએ જ. આપણે આત્મા પહેલાં બ્રાહ્મણ પછી આપણે જ દેવતા, આપણે જ ક્ષત્રિય..... બનીએ છીએ. આપણે કેટલાં વર્ણો વાળા બનીએ છીએ! ૮૪ નું ચક્ર લગાવીએ છીએ. બાકી જે પછીથી આવે છે - એમનાં લગભગ કેટલાં જન્મ હશે! હિસાબ નીકાળી શકો છો. ચિત્ર બહુજ સારા બાબા નાં દિલપસંદ બનવાં જોઈએ. બે-ચાર સારા બાળકો હોવા જોઈએ, જે ચિત્ર બનાવવામાં મદદ કરે. બાબા ખર્ચો આપવા તૈયાર છે, પછી હુંડી પોતેજ બાબા ભરાવશે. બાબા કહે છે મુખ્ય ચિત્ર ટ્રાન્સલાઈટ નાં બનાવવાં જોઈએ. મનુષ્ય જોઈ ખુશ થશે. આખી પ્રદર્શની આવી બનવી જોઈએ. પરંતુ બાળકો ને ઉભા કરવા માટે બાબાએ મહેનત કરવી પડે છે.

બાપ ની યાદ છે મુખ્ય. યાદ થી જ તમે પતિત થી પાવન સૃષ્ટિ નાં માલિક બની જશો. બીજો કોઈ ઉપાય નથી. ચાલતાં-ફરતાં બાબા ને યાદ કરો. ચક્ર ને યાદ કરવાનું છે. તમારો સ્વભાવ બહુજ રોયલ જોઈએ. ચાલતાં-ચાલતાં કોઈ ને લોભ, કોઈ ને મોહ પકડી લે છે. કોઈ દિલપસંદ (મનગમતી) વસ્તુ પર અટકેલાં છે, નહીં મળશે તો બીમાર થઈ જશે. આનાં કારણે આદત કોઈ પણ રહેવી ન જોઈએ. અચ્છા !

મીઠા-મીઠા સિકિલધા બાળકો પ્રતિ માત-પિતા બાપદાદા નાં યાદ-પ્યાર અને ગુડમોર્નિંગ. રુહાની બાપની રુહાની બાળકોને નમસ્તે.

ધારણા માટે મુખ્ય સાર :-

1. પોતાનું કલ્યાણ કરવા માટે બાપ ની આજ્ઞા માનવાની છે. બાપદાદા ની ક્યારેય પણ અવજ્ઞા નથી કરવાની. કોઈ પણ લોભ, મોહ ની આદત નથી રાખવાની.
2. પોતાનો સ્વભાવ બહુજ રોયલ બનાવવાનો છે. સવારે-સવારે અમૃતવેલાએ ઊઠીને બાપ ને યાદ કરવાનો અભ્યાસ કરવાનો છે.

વરદાન :- પોતાની મુરત થી બાપ અને શિક્ષક ની સૂરત (ચહેરા) ને પ્રત્યક્ષ કરવા વાળા અનુભવી મૂર્ત ભવ પોતાના અસલી (વાસ્તવિક) પોઝીશન (સ્થિતિ) માં રહેવું - આ જ યાદ ની યાત્રા છે, જે છું, જેનો છું - એમાં સ્થિત રહો, આ જ અસલી સ્વરૂપ નાં નિશ્ચય અને અનેકવાર નાં વિજય ની સ્મૃતિ થી સદા નશા ની સ્થિતિ નાં સાગર માં લહેરાતા રહેશો. જ્યારે સુખદાતા નાં બાળકો છો તો દુઃખ ની લહેર આવી કેવી રીતે શકે, સર્વશક્તિવાન નાં બાળકો શક્તિહીન હોઈ કેવી રીતે શકે! આ જ પોઝીશન નાં અનુભવો માં રહો તો તમારી મુરત થી બાપ તથા શિક્ષક ની સૂરત સ્વતઃ પ્રત્યક્ષ થશે.

સ્લોગન :- સત્યવાદી તે છે જેનાં ચહેરા અને ચલન માં દિવ્યતા હોય.